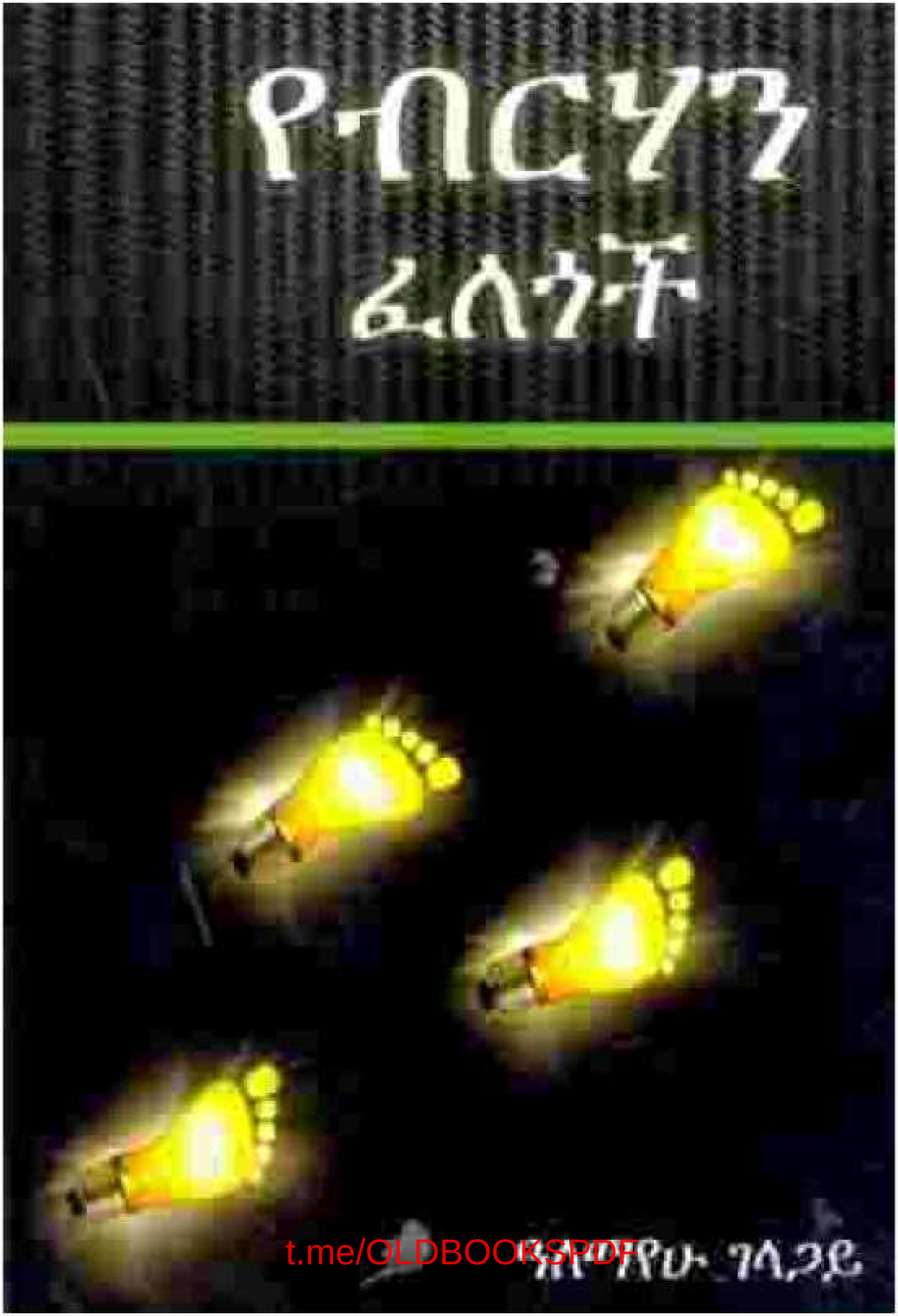

t.me/OLDBOOKSPDF

ስለ መጽሐፉ

ማጀትን ቻል ብሎ የሰፈሩን መንገዶች ለማሰስ የደፈረ ሀኖን፥ ጉርምስና ሲያጣድፈው ጣፋጭና ጉምዛዛ ህይወት አየዛቀ ሲበትን፥ ሳያውቀው የብይትውርናን በር ያንኳኳል። በ*የብርሃን ፈለጎች* ብርሃን የተነፈጉና ጭላንጭሉ ያጓጓቸው ገፀባህሪያት ተመልምለዋል። ጥቂት ናቸው በሲጋ ዕድሜያቸው የኑዛዜ ዕቃ ተረካቢ ይመስል የህይወትን ጓዳ የሚበረብሩ፤ ዓለማየሁ ገላጋይ በማንበብ ተገልለው ለሚነቅዙት ሣይሆን በየሜዳው ኳስንና ኑሮን ለሚጠልዙ ነው ያደላው። በ*አጥቢያ*፣ *ቅዝዛ* እና *ኩርቢት* ኮሲታራ ጭብጦች የፈለቀቀው ደራሲ በ*የብርሃን ፈለጎች* ለትልቅ ጉዳይ ሣይሆን ከውስጣዊ ጉዞ በመዝመት ልቦናንና ዕምነትን በቅንነዊ ቋንቋ አወርዝቶ፣ ለፍቅር፣ ለድልና ለሽንፈት ያቃስታል። የአዳም ረታ በጉ መንፈስ የረበበበት አብይ ልቦለድ ነው።

ለፍቅር መዚቃን መቅሰም፣ ለወደዱት መብሰክሰክ፣ የመጀመሪያውን የወሲብ ሩካቤን አጣጥሞ ለህይወት መብርገግ፣ የምሁር አዕምሮን ዘልቆ በማጤን ዕምነትን ለማርገብና ለማጥበቅ መታከት ግለሰብን ሲያደነድን የሚጤንበት ልቦለድ ነው። በአንድ ሁለት ምዕራፍ ከተረከ ይልቅ ወደ ዘገባዊ ማውጠንጠን ልቦለዱ ሲዳዳው ቀርፈፍ ያለ ይምሰል እንጂ የህይወት ምት ጥድፊያ ላይ ነው። በተለይም ሁለት የሚጋፉ ማንነቶች ነጠላ ግለሰብን ሲያዋክቡት፣ እንድ ራስን ማስገር ፈተና የሆነበት ልቦለድ ነው።

የማኅበረሰብ፥ የቤተሰብ፥ የዘመድና ጐረቤት … በየጀምበሩ መፈነካከት፥ በየጓዳው ገመናን የመጋረድ ልከፈት ያስደምማል። የፍቅር ጥልቀት ሲሰውረን፥ ገና ለገና ከሌላዋ ተዳርቶ ይሆን የሚል ጭንቀት የህላዊን ደስታ ለምን ያኰማሸሸዋል? ከቤትም ከጐዳናም ለኑሮ ጥሪና መዘዝ ልጅነትንና ጉርምስናን አለዕድሜ መማገድ ለትውልድ እርግማን ነው በረከት? … ከአዕምሯችን የሚንገዋለሉ ጥያቄዎች ናቸው። ልቦለዱን እንብበን ስናበቃ እናውቀው የነበር ህይወት ጉምርቶ ጣዕሙን መለየት እስኪያዳግተን የሆነ ሥጋት ይገጣጠባል። ዓለማየሁ ገላጋይን በቅርብ የሚያዉቁት እስከዛሬ የደረሰው መለማመጃ እንጂ ገና ዋናውን ልሂቁን መች አስነበበን ይላሉ፤ ዶሮ ሳይሰፍር ወደ ምናብ መመስሉን ትቶ እስከሚነጋ ይጓዝ ይሆን?

- ሃያሲ አብደላ ዕዝራ

t.me/OLDBOOKSPDF

ክፍል - አንድ

የግንፍሌ ማለዶች

t.me/OLDBOOKSPDF

አንድ

ተፈንክትኩ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ደሜ ፈሰሰ:: የግንባሬን አካፋይ ወደ ቀኝ ትቶ ከፍ ካለው ቦታ የእሳት ፍንጣሪ ከመሰለ ፍንከት የሚንርፈው ደም ግራ አይኔን አስጨፍኖኝ ወደ አገጬ ወረደ::

ግር አለኝ:: ተገረምኩ:: ነፍስ ካወኩ ወዲህ ከመፈንከት ጋር ስተዋወቅ የመጀመሪያዬ ነው:: የበኸር ፍንከቴ ልበለው? ከዚህ ቀደም ሰው ተፈንክቶ ስመለከት የደም አወራረድ እንዲህ ፀጥተኛና ሰላማዊ አይመስለኝም ነበር:: እንደ እሳት ጅረት ያረፈበትን ቆዳ እየለበለበና እያኮማተረ የሚወርድ ፈሳሽ ስቃይ ይመስለኝ ነበር:: ግን እንደዚያ አይደለም:: እናታችን ላይ እንደተከለበሰ ሙቅ ውኃ ዝም ብሎ ይወርዳል:: አካላችን ውስጥ እንዳልነበር፤ የእኛ እንዳልሆነ በባዕድነት ዝም ብሎ መንገዋገዋቁ አስገረመኝ:: ደም ለተመልካች የሚከብደውን ያህል ለተፈንካቹ ሥቃይ አይደለም::

ስለተጠራጠርኩ ዳግመኛ በጣቶቼ ነካ አደረኩት:: እለላ የመሰለ አሰደንጋጭ ነገር ዐይኔን ተጋፈጠው:: ደሜን ስመለከት አደጋ ላይ እንዳለሁ ተሰማኝ እንጂ እንደውም ሲወርድ እንደወጠረ ሽንት እፎይታ አለው::

"ልጁ ሞተ! ልጁ ሞተ!" የሚሉ ተደናጋጭ ድምጾች ከበቡኝ:: ጓደኞቼ ደሜን ለማየት ድፍረት እያጡ አይናቸውን ይጨፍናሉ:: ከእነሱ በስተጀርባ ፈንካቹ እየተግለበለበ ሲሮጥ በአንድ አይኔ ይታየኛል:: የግንፍሌን ሜዳ አቋርጦ ወደ ባለወልድ ቤተ ክርስቲያን ቀብር የሚያሻግረው ሰርጥ ውስጥ ገባ:: "ና ወዳጄ!" ማለት ቃጣኝ:: ለመፈንከት ፍርሃቴ ዘላለማዊ ፈውስ ሰጥቶኛል::

"ና! ና ወዳጄ!"

ጎንበስ ብዬ እጄን አየሁት:: ደሜ እጄ ላይ ደርቆ መሰንጣጠቅ ጀምሮ ነበር:: ከመቼው? አሁን መገረም ቃጣኝ:: ታዲያ ጓደኞቼ ካንዱም ሁለት ሦስቴ ተፈንክተው ስለምን እንደዚህ ለደም ይሽቆጠቆጣሉ? ስንተኛው ፍንከታቸው ላይ ደምን ይንቁታል? ጋሙዳ ሦስቴ ተፈንክቷል! ሙቄ አራቴ ደርሶታል! ቀጮ ሁለቴ ቀምሷል! ሲንጢም ቁጥሩን የማላውቀውን ያህል ተቀንድሟል:: በፍንከት

t.me/OLDBOOKSPDF

የተተፈተፈ ቅንድቡን እያዩ ትግሬዩ የሚሉትም አሉ:: ያልተፈነከትነው እኔና አሰፋ ጢሬሪ ብቻ ነበርን:: አሰፋ ጢሬሪ ካልደረሱበት የማይደርስ ስለሆነ ነው:: ከደረሱበት ደግሞ ሦስት ቀንም ቢሆን እየተከታተለ ይነሜነሜል እንጂ ልማታ አይልም:: እኔ ደግሞ ዛሬ ቀመስኩ::

ጓደኞቼ የመፈንከት ቆሊያቸው ስላልተገፈፈ ወይም የሞትኩ ያህል ስለ ቆጠሩኝ እንደ አስከሬን ተሸከሙኝ:: ከሚጢጢ እጆቻቸው የተበጀ ርብራብ ቃሬዛ ላይ አንጋለሉኝ:: ሰውነቴ ዘና ብሎ የመንሳፈፍ መንፈስ ተሰማኝ:: አሁንም ፊንከቼ እየተግለበለበ ወደ ሰማዩ-ሰማያት የሚሮጥ መሰለኝ:: የጉም ችፍርጉን እየጣሰ ወደ ላይ.....

...ከተንጋለልኩበት እንደምንም እንገቴን አቅንቼ በአንድ አይኔ ወደ ፊት አየሁ:: ጋሙዳው እጆቼን ሰቅሰቆ ወገቤ ስር ከትቶ ብቻውን የተሸከመ የሚያስመስለው ድርሻ ወሰደ:: ቀጮ የያዘችው ቁርጭምጭሚቴን ነው:: ሙቂ ትንሽ ከፍ ብሎ ባቴ ላይ እጁን አጋድሟል:: የተረፉት በእንፋሽ እከንፋሽነት ፊት ፊት ይላሉ::

"መንገድ! መንገድ!"

እንደ ጓደኞቼ እጅ የሚያንፈላስስ የሸለብታ እቅፍ ውስጥ ሆኜ የሚያስተጋቡ ድምፆች ይሰሙኛል::

- ምን ሆኖ ነው?

- ጋንጩር ፈንከቶት::

- እሱ ልጅ ምን ይሻላል ይኼን ድንጋይ መወርወር? አበስኩ ገበርኩ! ደሙ ማለቁ አይደለም እንዴ?

በድምፃቸው የጋሙዳ እናት እንደሆኑ አውቄያለሁ:: ቃችኛው ሠፈር ደርሰናል ማለት ነው:: ሚዳውን ካቋረጥን አቤት:: በዚህ መካከል የይጋርዱ ቁጦ ድምፅ እያስገመገመ ከበበኝ::

- እንዴ? እንዴ? መቼም ያ ጋንጩር ነው:: ቆም አድርጋችሁ ደቃቅ አፈር ካስንሱበት እንጂ ደሙን እንዲያቆምለት::

t.me/OLDBOOKSPDF

ዲጋርዱ ቂጦ ተፈጥሮ ሚዛኗን ስታ በተሳከረችበት አንድ ወቅት የተፈጠሩ ይመስሉኛል፡ ቀጭን ወገብ፣ ጠባብ ትከሻና ትንሽ ፊት ከትልቅ ቂጥ ጋር አላቸው። የእኛ ሠፈር ወንዶች ዲጋርዱ ቂጦን ሲያዩ የሚያንኾልላቸው እንዳች ምስጢር እንዳለ ይሰማኛል። አንድ ቀን እኔ፣ አባቴና እናቴ ከሆነ ቦታ ስንመለስ አባቴ ተገርሞ እንዲህ አለ።

"የእኚህ ሴት 'ነገር' ምን ያህላል? የጤና ብለሽ?"

"ምን አሳየህ?" ሦስት ቀን ተኳረፉ። በሦስተኛው ቀን "እውነት ምን አሳየኝ ሠይጣን ካልሆነ በቀር?" አለ አባቴ።

ይቅርታ ተደረገለት።

ዲጋርዱ ቂጦ "አይ ያቺ እናቴ፣ አሁን ስታየው እንግዲህ..." አሉ በሚያስተጋባ ቀጭን ድምፃቸው።

የእናቴ ነገር ሲነሳ የሞት መቀስቀሻ ወሰፌ ሆነብኝ። ሽለብታዬ ጠፋ። ፍፁም ንቁ ሆንኩ። የታች ሰፈርን ጨርሰን የጉድጓዱን ውኃ እንዳለፍን ላይኛው ሰፈር እንደርሳለን። ለስሙ ላይ ሠፈር ይባላል እንጂ ያሉት ሁለት ቤቶች ናቸው። የእኛና የነ ጋንጩር ቤቶች። ስንደርስ ምጥ ምጥ አለኝ። የእናቴ ለወይን ጠጅ የቀረበ ጥቁር ፊት ብዙ ቋንቋ አለው።

የእነ ጋንጩር ቤት በኮሸለለ ቅጠል ስለሚታጠር እንደ ፀናፅል እየተንሿሿ ተቀበለን።

"ያ የእኔ ጉድ ነው እንዲህ ያደረገው? ምነው ሞቼ ባረፍኩት" አሉ የጋንጩር እናት። ድምፃቸውን በማድመጥ ብቻ ገጣጣ ጥርስ እንዳላቸው ያስታውቃል ብዬ አስባለሁ። እንዴት? እንጃ!

የእናቴ ድምጽ አልተሰማም። የቤተክርስቲያን ደጃፍ እንደሚባለም አስከሬን የእኛን ቤት አሳይተው መለሱኝ። እነ ጋሙዳ እየደከማቸው ስለሄደ ከመንፈላሰስ ወደ መንዘላዘል ተሸጋገርኩ። ሚስማር ፋብሪካ መዳረሻ ላይ ያሉት የመንደር ሐኪም ገበያ ይዘንላቸው እንዳልሄድን ሁሉ እየተንሟነጩ አንድ መርፌ ወጉኝ። ፕላስተር ደራርበው ግንባሬ ላይ የበቀለ የነጭ ቀንድ አጎጠጎጤ አስመሰሉት።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለት

የእናቴ ስሜት እንደተፈነከተ ሰው ደም ፀጥ ብሎ የሚወርድ ሆኖ አገኘሁት:: ጥቃትና መቆርቆር የሚያስከትለው ቁጣዋን ፈርቼ ስለነበር አፎይታ ተሰማኝ:: ቁስሌ ከሰዓት ሰዓት ውሃ እንደጠጣ ቁርበት ይከብደኝ ጀመር:: የአካሌ ሁሉ መቋጠሪያ የግንባሬ ቁስል አስኪመስለኝ ድረስ ይጎትተኝ ጀመር:: ወሰከንቢያ የሚያክል የፐላስተር ድርብርብ ግንባሬ ላይ ተከድኖልኝ የተቀመጥኩ መሰለኝ::

እናቴ እኔን ችላ ብላ እኔን ለመጠየቅ የመጡትን ትንከባከባለች:: የጋሙዳ እናት ቢጋንጩር ድርጊት በጣም ተቶከነከኑ::

"ይቺን ልጅ ምን ይሻላል? በልቡ እዳሪ ሽፍታ ሆነኮ:: በዕድርም ቢሆን እናድምባቸው እንጂ... ሰው እንኳን በልጁ ባሳደገው ውሻው ይጠየቅ የለም እንዴ...?"

"እይ የዘላለም እናት" አለች የእኔ እናት:: ጋሙዳ ስሙ ዘላለም መሆኑን የማስታውሰው እናቴ እናቱን ስትጠራ ነው:: "ልጆች ናቸው እነሱ የሚውሉበት ማን ይውላል? ደግሞ እኛ አዋቂዎቹ ተሟርሰን እነሱ ዞረው ዞረው እዛው ናቸው::"

"ቢሆንም፣ ቢሆንም ... ደማቸውን ደመ ከልብ እያደረገ..."

በዚህ መካከል የጋንጩር እናት ገቡ:: ፀጥታ ሆነ:: ከቤቱ መጨላለም ጋር ጭንቅ ጭንቅ አለኝ:: እናቴ ቤታችንን ሆን ብላ የምታጨልመው ይመስለኛል:: የፊት ለፊቱ መስኮት ተከፍቶ አያውቅም:: እቡት የተለቀለቀ የሚመስለው ግድግዳ ቀለም እንዲያርበት አትሻም:: እዛ እንደ ጎሬ የከበደ ቤት ውስጥ ብርሃን የሚውጥ እንጂ መልሶ የሚተፋና የሚያንፀባርቅ ዕቃ የለም:: ጀንያ፣ ስልቻ፣ ማዳበሪያ፣ ቀረጢት...የተለያየ እህል እየሞላ ሳሎን ይደረደራል:: እዚህ ቤት ውስጥ ለረጅም ጊዜ አይን ሲሰብ የቆየው የሚከአል ስዕል ብቻ ነበር:: እሱም እንክብካቤ በማጣት በጭስ እየጠቆረና ከየማዕዘኖቹ ተጣጥፎ እየተሰበሰበ በቤቱ መንፈስ ተዋጠ:: ይሄ ምስል በአዲስ ይቀየር ብትባል እናቴ በጅ የምትል አይመስለኝም::

t.me/OLDBOOKSPDF

የጋሙዳ እናት በጋንጩር እናት ዝምታ የተናገሩት የተሰማ ባይመስላቸው አልቀረም:: ሸከከ ብለው ወጡ:: የጋንጩር እናት ኮተት ብለው ተነስተው አንዳች ነገር እናቴ ቀሚስ እንትትጌ ለማስገባት ሞከሩ:: እናቴ በለደለደ ስሜት "ጁረ ነውር ነው የማናሉ እናት" ትላለች::

"አንቺ ከየት ታመጪያለሽ?" የጋንጩር እናት እንደ አዝማሪ ሸላሚ ግንባሯ ላይ ለመለጠፍ ከጀሉ:: "ሊላው ሊላው ይቅር እንደገና ወጪ?"

"ከወጪም የሚቆጠር አይደል" እናቴ እጃቸውን ገፋች:: "ለይ የማይሆነውን አይሆንም ስልዎት፤ እኔ ሚካኤልን ብዬ..."

የታከምኩበትን ልተካ እያሉ እንደሚያግደረድሯት ገባኝ::

ካለ.ም የተነጠፈበት ሳጥን ላይ ተኝቼ የጋንጩርን እናት ወደ ላይ ስመለከታቸው የማላውቃቸው አይነት ሆኑብኝ:: ያፈነገጠ ጥርሳቸው የታችኛው ከንፈራቸው ላይ አጥልቶ ስመለከታቸው እንደ ትራክተር ለቆፋሪነት ብቻ የተፈጠሩ መሰሉኝ:: በፊትም ገጣጣ መሆናቸውን አውቃለሁ:: የመጀመሪያ ልጃቸውን ማናሉን ጋንጩርን ማብሸቅ ስፈልግ የምጠቅሰው ይሄንኑ የእናታቸውን ጥርስ ነው:: ዛሬ ግን ከታች ስመለከታቸው ተለዩብኝ::

ከጥቂት መግደርደር በኋላ የጋንጩር እናት እናቴን ማሸነፍ ስላልቻሉ በተስፋ መቁረጥ ወደ እኔ ዞረው "እይዞህ" አሉኝ:: "አፈር ይብላኝ" በሀዘኔታ

ከንፈራቸውን ሲመጡ ድምፁ ተነፈሰባቸው:: "እምጽፅ" ማለት አይችሉም:: የታችኛው ከንፈራቸው ገጣጣው ጥርሳቸው መብቀያ ሥር ተለጥፎ ሲላቀቅ ሐዘኔታቸው የአባቴ ሱፍ ኮት ሲቦረሽ የሚሰጠው ድምፅ ይሆናል:: "ሹሹሹ"

"አፈር ይብላኝ...ሹሹ፤ አይኔ ይንከራተት ሹሹ፤ የእኔ ፊት ይለዋወጥ...ሹሹ"

እኔ ሥር ያለ ባለ ሦስት እግር ዱካ ላይ ተቀመጡ:: የፊታቸው ቅርፅ ተለወጠ:: ጥርሳቸው ቀይ አፈር የታቀፈ የቀንድ ተከል መምሰሉ ቀረ:: ከንፈራቸውን እንደ ቆብ ደፍቶ ጥርሳቸው በመጠኑ አደፈጠ::

"የማናሉ እናት ቡና ላፍላ?" አለች እናቴ

"እ...እ... አንቺ ደሞ ታበገርሮለሽ ጭራሽ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

ማናሉ የመጀመሪያ ልጃቸው ናት፡፡ የጋንጩር ታላቅ፡፡ ቀይ ብትሆንም የተዘረጠጠ አፍንጫና ቁርንድድ ፀጉር አላት፡፡ ጋንጩርን ፈልጌ ቤታቸው ስሄድ እንድንጫወት የምትፈቅድልን ትንሽ ከቆመልናት በኋላ ነበር፡፡ መካከላችን ተኝታ የራብ ቅማል ለማግኘት ችፍርግ ፀጉሯን ስገላጥ ይሰማኝ የነበረው ሽክርና አሁንም ውስጥ እጄ ላይ አለ፡፡ ቅባት የማይዘልቀው ጥቅጥቅ ፀጉሯ ካስተኛንበት የሚነሳው እየተንፈራገጠ እጃችንን ታግሎ ነበር፡፡ "ቆይ ላፍታታላችሁ" ብላ በእንጨት ማበጠሪያ ስታበጥር እሸዋ ውስጥ እንደተሻጠ ለካፉ "ሽቅ…ሽቅ…ሽቅ…" የሚል ጉልህ ድምፅ ይሰማል፡፡ ማናሉ ስትዘፍን ግን ድምፅዋ የተመሰገነ ነው፡፡ ከፍተኛ ኪነት ግብታሰች ይላሉ፡፡

"ጌንግዷህ አደራ…" አሉ የጋንጩር እናት "ልጅ እና ውሻ ያመጣው ፀብ አይበርድም፤ ፀቡ ወደ ወንዶቹ እንዳይሄድ አደራሽን የማም እናት! መቼም የማታውቂው ነገር የለም ሹ…ሹ…" ለምንድን ነው የማም እናት የሚሉት ስሜን እያወቁትም? ተበሳጨሁ፡፡

"እዚያው እነሱ ይፋለጡ እንጂ፤ በእነሱ መካከል ማን ይገባል?" እኔን መልከት አደረገች፡፡

"አደራሽ የማም እናት…ሹሹ… ውሻና ልጅ ያመጣው ፀብ…ሹሹ…አደራሽ…"

የጋንጩር እናት አባቴን ለባላቸው ፈርተው እንደሆን ሳውቅ ጥቂት ኩራት ብጤ ተሰማኝ፡፡

የጋንጩር አባት የሰፈራችን "ጉልቤ" ቢሆኑም አባቴን ግን አይችሉትም፡፡ ይኼ የተረጋገጠው እኔ የተወለድኩ ሰሞን ነው አሉ፡፡ የጋንጩር አባት እንደ ኮርማ በሰውነታቸው የሚመኩ ባላገር ናቸው፡፡ ብዙ ጊዜ ሲደባደቡ አጋጥሞኛል፡፡ እንደ ባህል ትግል ተጋጣሚ እግራቸውን እንፈራጥጠው በግንባራቸው ፀበኛቸውን አያዩ አፈፍ ለማድረግ ይዘጋጃሉ፡፡ ፀበኛው ከመጣ መጣ፤ ካልመጣ ተንደርድረው ወገቡን ይይዛሉ፡፡ ብድግ ቀጭ፤ ብድግ ቀጭ እያደረጉ ያዘናጉና ከንበል ያደርጉታል፡፡ ከዚያ ወዲህ ሆዱ ላይ ቁጭ ብለው በጨበጡት እጃቸው በጎንዮሽ በከለ ይፈለፍሉታል፡፡

አንድ ቀን እንዲሁ ከከንበሌ' ጠጅ ቤት ወጥተው የእሳቸው አይነት ጥበስቅ ባላገር ጋር ፀብ ገጠሙ፡፡ ጋሽ ደንቱ አልተቻሉም፡፡ ብድግ ቀጭ ፤ ብድግ ቀጭ

t.me/OLDBOOKSPDF

እያደረጉ አዘናግተው ጣሉት:: ጋንጩር በአባቱ ስለሚመካ እኛን እያየ አፉን ከፍቶ ሳቀ::

ጋሽ ድንቁ ወደ ፀባቸው ሁለተኛ ምዕራፍ ተሸጋገሩ:: ሆዱ ላይ ቁጭ ብለው በጎንዮሽ የፋራ ቦክስ ጆሮ ጆሮውን አሉት:: ድንገት ግን ነገሩ ተለወጠ:: ሰውየው ጋሽ ድንቁን ገልብጦ ከስሩ ከተታቸው:: እሱም በተራው በፋራ ቦክስ እንደ እንዳላረፈባቸው ገላጋይ መጥቶ ብብቱ ውስጥ ገባ:: ሰውየው ገላጋዮቹን እየተማፀነ "በአቡዬ አዲስ ግልብጥ ነኝ" አለ:: "ትንሽ፤ ትንሽ" ሰው ሁሉ ሳቀ::

"በአቡዬ አዲስ ግልብጥ ነኝ፤ አንድ ሁለቴ ብቻ..."

ጋንጩር ብቻ አልሳቀም፤ ከመካከላችን ፈትለክ ብሎ ወጣ:: ለምን እንደሆን ገብቶኛል:: የጋንጩር ፀብ እንደመድፈኛ በርቀት የሚከናወን ነው:: አርቆ ድንጋይ ከኪሱ አወጣ:: ሰውየው የከበቡት መካከል ቆሞ "ትንሽ ትንሽ ስለ ወንድ ልጅ... በአቡዬ..." ሲል እንደ ወፍ የበረረች ድንጋይ መሃል እናቱ ላይ አረፈች:: ወዲያው ደሙ ቲ-ኒ-ን አለ::

የእኔ አባት የጋሽ ድንቁ ተቃራኒ ነው:: ፀብን በቅልጥፍናና በዘዴ በማከናወን ያምናል:: አራዳ ነው:: ሁለቱ የተጣሉት እኔ የተወለድኩ ሰሞን ነው:: ጋሽ ድንቁ ፀብ ፍለጋ የእኛን ቤት ይዞራሉ:: እንደሚመስለኝ አባቴ እንደ አሜሪካዊው ድምፃዊ እንደ ኤልቪስ ፕሬስሊ የተቆረጠ ፀጉሩን መስታወት ፊት ቆሞ እያየ ነው:: ጂንስ ቀበቶውን አጥብቆ አስሮ እጁን እንደቴከሳስ ወገቡ ላይ አስደግፎ፤ ቆሞን ይሁን እንጂ ጥንክርክር ያለ ነገር ነው::

ወዲያው የእናቴ ድምፅ ተሰማ:: "ምነው ጋሽ ድንቁ?"

ጋሽ ድንቁ እንደ ውሻ ድንበራቸውን በሽንታቸው እያስከበሩ ነበር፤ እኛ ግድግዳ ሥር::

"ገና አፉ ላይ አሸናለሁ" አሉ - አሉ:: "ወንድ አግኝተሽ ሞተሻል::"

አባቴ ወጣ፤ እናቴን አያት፤ ከእናቴ ፈቃድ አገኘ:: እናቴ 'ጁስ' ካለችው ምንም እንደማይመልሰው ያሳየበት የመጀመሪያ ፀቡ ነበር:: እንግዲህ እንደሚመስለኝ ጋሽ ድንቁ በተለመደ ስልት አግራቸውን አንፈራጥጠዋል፤ አኮብኩበዋል፤ ተንደርድረዋል::

t.me/OLDBOOKSPDF

እንግዲህ እንደሚመስለኝ አባቴ እንደመደነስ ብለው ሸውደ ቸዋል። የጋሽ ድንቁ መንደርደር እንደቀጠለ አባቴ በውስጥ እግሩ ቂጣቸውን ይገፋቸዋል። በሆዳቸው ይወድቃሉ። አላመኑም። "እንዴ?" ብለው ይነሳሉ። አሁንም ነገር ስሌታቸውን ይዘው ይመጡብታል። የአባቴ ወገብ ግን አልተገኘም። እጃቸው ሳይደርስ የአባቴ እጅ ፊታቸው ላይ ያርፋል፣ ያርፋል፣ ያርፋል...ጋሽ ድንቁ ነጭ ሆኑ። አመድ ወረሳቸው፤ የተገረመ የጨው አምድ መሰሉ።

"እንዴ? እንዴ? እንዴ?..." (ብዙ ...እንዴ?) ፈዘዙ። የአባቴ የፀብ ስልት ተለዋዋጭ ነው። አሁን ተጠግቶ ትከሻና ትከሻቸውን ያዘ። በጭንቅላቱ ፊታቸውን እየተገተገ ወደ ኋላ ይገፋቸው ጀመር። ጋሽ ድንቁ እያፈገፈጉ፣ አባቴ እያጠቃ ሄዱ፣ እንዳች የባህል ውዝዋዜ እንጂ ፀብ አይመስልም። በመጨረሻ ግንፍሌ ወንዝ ጨምሯቸው እጁን እያራገፈ መጣ።

ጋሽ ድንቁ ሦስት እጃቸውና አራት እግራቸው ተሰበረ አሉ። አንድ እጅና ሁለት እግር ለከፋ ቀን ያስቀመጡት ይሆናል፣ ወይም ለነብሴ ያለ አበድሯቸው። እንዳግላለሁ ያለው ኃይለ ማርያም አንድ እጅ አጣጥቷል። ምንትዋብ ከገበያ ስትመለስ ተገፍትራ አንድ እግር የእሷ ነው። ሌላው እግር የዛፍ ቅራጩ የዲለቦ ነው። ዲለቦ ቀበሌ ዛፍ እንዳይቆርጥ ያስፈረመው ቢሆንም ራሱን ለማታለል ያህል ቅርንጫፍ ላይ ወጥቶ እዚህ ላይ ነበር ማለት እያለ በመጥረቢያው በመቃጣት ላይ ሳለ አባቴና ጋሽ ድንቁ እየተገፋፉ ዛፉን የገረሰሱት ይመስለኛል። ሲወድቅ እግሩ ቅልጥም አለ። ድፍን ግንፍሌ አንድ ላይ አፉን ይዞ ቀረ። ያን ቀን እናቴ በእኔ መገረዝ አሳባ አውራ ዶሮ አረደችለት። ከዚያ በኋላ አባቴ እያፏጨ ጋሽ ድንቁ ግድግዳ ላይ ይሸና እንደሆን እንጂ እሳቸው ዝር አይሉም።

"ለካ ዳንሰሪ ብቻ አይደለምና........" ተባለ።

"እኔ ተው እያልኩት፣ እየተቆጣሁት፣ ፊት እየነሳሁት እንጂ....." አለች እናቴ።

እናቴ እውነቷን ነው። እንደ ጥላ ወጊ በዝምታ ሁለመናን ታላምማለች። እንኳን እኔ አባቴም በእሷ ጥላው እንዳይወጋበት ይሸቆጠቆጥላታል።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሦስት

የፕላስተሩ ድሪቶ እንደ አልቅት ግንባሬ ላይ ተለጥፎብኛል፡፡ አዚያ ካሊም የተነጠፈበት የልብስ ሳጥን ላይ እንደተንጋለልኩ አባቴ መጣ፡፡ እኔ ሳመሽ እንደማደርገው ኤልቪስ ፕሪስሊውን ብቻ ብቅ አድርጎ ወደ ውስጥ አየ፡፡ እናቴ ጓዳ ናት፡፡ ገባ፣ አየኝ፡፡

"ምንድን ነው?" አለ፡፡

ለመጠጣቱና ለማምሸቱ መሸፋፈኛ ሲያደርገኝ እንዳሰበ ገባኝ፡፡ በአጥንታም እጁ አገጬን አከርሮ ይዞ ግንባሬ ላይ አተኮረ፡፡ እናቴ ከጓዳ ወጣች፡፡

"አጅሬ" በሚል አሱን አየችው፡፡

"ማነው? ምንድን ነው?....." እንደኔ ተርበተበተ፡፡ ሳጠፋ እናቴ ጥላዬን እንዳትወጋብኝ እንደምሆነው፡፡

"ልጅ ነው፤ ተፈነከተ" አለችው አቅልላ....

"ለምን አልላከሽብኝም?"

"ምን ሆነና? ልጅ እንደተፈናከተ ነው፡፡"

"ሲሞትስ ልጅ እንደተጋደለ ነው ልትይ ነው?"

"አያድርገው እንጂ ቢሞትስ ምን ልትፈይድ ነው የምትጠራው?" አለች፡፡

ዛሬ እናቴ ምን ነክቷታል? ጠልታኛለች ወይስ ምንድን ነው?

አባቴ ኤልቪስ ፕሪሲሊውን ደፋ፡፡ ይሄኔ ከእናቴ ፈቃድ ቢያገኝ ኖሮ...

እናቴ አባቴን ከጫካ አጥምዳ፣ አስራ፣ የሚበላው እየሰጠች የገራችው የማዷ አውሬ ይመስለኛል፡፡ እናቴ ብትፈቅድለት አባቴ ከቅርብ ጎረቤት እስከ ሩቅ ዘመድ

t.me/OLDBOOKSPDF

ድረስ መደዳውን በር እየገነጠለ በቴስታ የሚረመርም ይመስለኛል:: እንኳን ሌላው ቀርቶ እኔም ልጁ የቴስታው ተቋዳሽ ከመሆን አይቀርልኝም::

አንድ ጊዜ እናቴ በእኔ ተናዳ አባቴ ሲመጣ አልጎመጎመችበት:: "ተቆጪ አባት የለው..."

አባቴ ከአፏ ተቀብሎ እንደ ጭልፊት አንጠልጥሎኝ ወደ ላይ የበረረ ይመስለኛል:: ምን እንዳደረገኝ ከትውስታዬ ውጭ ነው:: ብቻ ወደ ዳመናው ይዞኝ ወጣ:: ጉዟችን ወደ ሰማየ-ሰማያት ነው:: ለፀሐይ ቀረብን መሰለኝ ብርሃን ዋጠኝ፣ ከፀሐይ አልፈን ሄድን መሰለኝ ጨለመ:: ከዚህ የለቀቀኝ እንደሆን መሬት ለመውደቅ ሰባት ቀን ሳይወስድብኝ አይቀርም::

"የአባት እጅ አሳየው" ብትለው አስር አጥፍ የእንጀራ አባት እጅ አሳየኝ:: አባቴ ለእናቴ ይኸው ነው::

t.me/OLDBOOKSPDF

አራት

የሚቧጥጥ ኡኡታ ተሰማ፡፡ የግብግብ ድምፅ ተከተለ፡፡

"እገድለዋለሁ፤ እገድለዋለሁ" ጋሽ ድንቁ ነበሩ የሚፎከሩት፡፡ አባቱ ላይ መስሎኝ ቀና ብዬ አየሁት፡፡ ድንጋጤ ሆነ ደስታ አዘውትሮ አይሰማውም፡፡ እናቱ ስትደነግጥ ወይም ስትደሰት እጁቢ ነው፡፡ አሁንም ፓሪሲሊውን ከደፋበት አላነሳም፡፡

"አለቀውም! አሁን እኔ የላኩት አይመስልም፣ ወዳጆቼ? ዛሬ በሥጋው ነው የምቆርጠው" ጋንጩርን እንደሆነ ገባኝ፡፡ የጋንጩር እናት በጩኸታቸው መጧጠጣቸውን ቀጥለዋል፡፡ በጥርሳቸው ነው እንዴ የሚጮሁት? ጋሽ ድንቁ ይዘውታል ማለት ነው፡፡ ከአባቱ ሲያመልጥ ራቅ ብሎ ይፈነከታቸው ይሆን? ጆሮዬን አቆምኩ፡፡

ጋንጩር ፀቡ እራቅ ብሎ ነው፡፡ ድንጋይ ወርውሮ ስለማይስት ከያዙት የማይለቁት ብዙ ናቸው፡፡ ጋንጩርም እስኪለቁት የፈረዱበትን በፀጥታ ይቀበላል፡፡ ቡክስ፣ ጥፊ፣ ንክሻ፣ እርግጫ፣ ጠረባ....ዝም፡፡ ሲለቁት ደግሞ የጥቃቱን ያህል የድንጋዩን መጠንና ቁጥር ይወስናል፡፡ ተለቅ ተለቅ ያለ ሦስት? ሁለት? አንድ? ... የወሰነውን ያህል ሳይዛነፍ ይፈነክታል፡፡ ስለዚህ ከጋንጩር ጋር ተጣልተው ከደበደቡት በኋላ መልቀቅ የሚያስከትለውን በማሰብ ይዘውት የሚጮሁ ብዙ ልጆች ናቸው፡፡

ጋሽ ድንቁን "እንዳትለቁት ይፈነክቶታል" ማለት ከጀለኝ፡፡ ይኼኔ የጋንጩር እናት የሚጮሁት ባላቸው ወደፊት መፈንከታቸው አሳስቧቸው ሊሆን ይችላል፡፡

እናቴ "ምንድን ነው?" እያለች ከጓዳ ወጣች፡፡ አባቴ በእጁቢነት "ምንድን ነው?" አለ፡፡

ተከተልኩ፡፡ እናቴ በራችንን ሳትለቅ ወደነጋንጩር ቤት አትጣጫ አጨነቆረች፡፡ እኔ ተሚቧን ፈልፍዬ ወሬውን ለመቋደስ ሞከርኩ፡፡ ምንም የሚታይ

t.me/OLDBOOKSPDF

ነገር የለም፡፡ የነ ጋንጩር አጥር በባህር ዛፍ ቅርንጫፍ የተገለገለ በመሆኑ ቅጠሉ ደርቆ እስኪረግፍ ለስና ምንም አይታይም፡፡ ጋሽ ድንቁ የእኛ ቤት መኪራቱን በማረጋገጣቸው ይመስላል እየደጋገሙ ጎላ ባለ ድምፅ "ሞቻለሁ" ይላሉ፡፡ "እሱ እያለ ከጎረቤት ጋር በሰላም ላንኖር?"

እናቱ ወደ ጫጫታው ለመሄድ በመወሰና መለስ ብላ በአይና ቀጣችኝ፡፡ ወደ ውስጥ የገባሁ መስዬ ተመለስኩ፡፡ ብርድ ሲነካው ይሆናል የቁስሌ ሙልሙሌ ጠዘጠዘኝ፡፡ እንደምንም ብዬ የእነ ጋንጩርን አጥር ታከክኩ፡፡ ቅጠሉ በሰደረቀ ገና ስቀርበው መርገፍ ጀመረ፡፡ ወደ ውስጥ አጮለቅርኩ፡፡ ጋሽ ድንቁ በላሌ ሙታንታቸውን ብቻ እንደታጠቁ በርከራ መቁነጥነጥ ላይ ናቸው፡፡ የጋንጩር እናት በጨነቀኝ እጃቸውን እያርገበገቡ ተዝታዛውን አየር በጥርሳቸው ይቆፍራሉ፡፡ "እረ ምን ሰሁን? እረ ምን ሰሁን..."

ከበስተኋላዬ "አንተ!" የሚል ድምፅ ተተከሶ መታኝ፡፡ ደርቄ ቀረሁ፡፡ እናቴ ወደ ፀቡጋ ከመድረሷ በፊት ተመልሳለች ማለት ነው፡፡ እንግዲህ በዝምታ ተሳዬን ልትወጋ ነው፡፡ ዞር አልኩ ጋንጩርን በግራ እጇ ይዛለች፡፡ በጭንቅላቷ ግራ ቀኝ እያማታች ይዛው ወደ ቤት ገባች፡፡ ተከተልኩ፡፡

"የእናንተ ሳያንስ እጥቂያቹን ታምሱናላችሁ" ጋንጩርን ዱካው ላይ አስቀምጣው እኔን በአይኗ ቀጥታኝ ወደ ጓዳ ገባች፡፡ እኔና ጋንጩር ተፋጠጥን፡፡ እሱ ጥፋተኛነት ስለተሰማው ወይም እኔ ቤት በመገኘቱ አይኑን ቁጦ መሰለ፡፡

"እፈር ብሉ" እናቴ ሁለት ገርጉ ሠሀኖች ይዛ ከጓዳ ወጣች፡፡ አንድ አንድ አቀበለችን፡፡ ድንች ወጥ ነው፡፡ አራት አምስት የሚሆኑ የድንች ጓሎች ብቻ ሲቀሩ መረቁ ረግረጋማው እንጀራ ስር ሰርጓል፡፡ እናቴ መቼም ወጥ አይቀጣላትም፡፡

እየበላን መሆኑን ታረጋግጥ ይመስል ለአፍታ ተመልክታን ወደ ውጭ ወጣች፡፡ በተከፈተው በር በኩል የጋሽ ድንቁ ቶክራ እንደቀጠለ ነበር፡፡

ጋንጩር ተቀራርቦ ፀብ ስለማያውቅ በዚች ጊዜ እሱ ይፈራኝ እንደሆን እንጂ እኔ አልፈራውም፡፡ ኮረት ሲለቅም የዋለበት እጁ ኮረት አከል ሁኔታ ይታይበታል፡፡ ግን እጁ ብቻ? ሁለመናው ከበሃ ድንጋይ የተቀረፀ ያስመስለዋል፡፡ መረቅ የበዛውን ድንች ወጥ በፍጥነት ወደ አፉ ሲልክ የተቀረፀበት በሃ ድንጋይ እንዳይደርቅ የሚያጠጣ እንጂ የሚበላ አልመሰል አለኝ፡፡ የእናቴ መንፈስ መካከላችን ሰለአለ ሲጋቱን ወዲያ ብሎ መዛናናት ይታይብታል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ጋንጩር ፀጉ ብቻ ሳይሆን ጨዋታውም ድንጋይ ውርወራ ነው:: ጨሌሌ፣ እርግብ፣ ወፍ፣ ያገኘውን በራሪ ነገር "እመታለሁ" ብሎ ይወራረዳል:: ተወራራጅ የለውም:: አይስትማ:: በቀን ቢያንስ ሦስት ወፍ መትቶ ይጥላል:: አንዳንዴ ቀጭ ብለው ቀርቶ እየበረሩም ይመታል:: ድንገት ግማሽ በረራ ላይ ሳባቸው ብትን ብሎ የተወረወረው ድንጋይ አቅጣጫ ያስታቸዋል:: ጥቂት ቀጥ ብለው እየተምዘገዘጉ ይወርዳሉ:: ጋንጩር ሮጦ ያነሳቸውና የተመቱበት ቦታ ላይ ከመርገፍ የተረፈ ላባቸውን እፍ እያለ በትንፋሹ ይፈልፍልና ይመለከታል:: ያቀደው ቦታ ላይ መትቷቸው ከሆነ እጁን ጨብጦ "ወንድ!" ይላል:: ነፍሷ ያልወጣ ወፍ ወይም እርግብ ደረቷ እየተርገበገበ ለልጆች ያሳያል::

ምንም እንኳን መፈንከቱን እጥብቄ ብፈራም ይኼኔ ነገር ነገር ይለኛል:: ጋንጩርን "ብርቅህ ነው እንዴ?" እለዋለሁ::

"ካልሆነ ምታና አሳየና" ይላል::

"አንተን መትቼ እንዳላሳይህ"

"ወንድ!"

"ድንጋይ ተማምነህ ነው?"

"እንከት!"

"ድንጋይ በሺ ብር አይገዛ" ይሄ አያዋጣኝም:: ፍርሃቴን ሊጋባበት "አልሰማሽማ!" እለዋለሁ

"ምኑን?" ይለኛል::

"የው፣ አባቱ ነግሬው ይንካህ እሱን ምንም አልለው አባቱን ግን አልለቀውም ብሏል::" ያሰብኩት ያዘልኝ የጋንጩር ወጥመድ አባቱ ሆኑ:: ካንዴም ሦስቱ ሰመታው ካጠገቢ ሮጦ ቢሄድም ያነሳውን ድንጋይ አነጣጥሮ አይወረውርብኝም:: አውቆ ይስተኛል:: እኔም የሸሹኝ ልጆች መካከል ሮጩ እቀላቀልበታለሁ:: ለነገሩ ጋንጩር ከፈለገ የብረት ጃንጥላም የያዘውን አልፎ ይፈነክታል:: የተለያየ የድንጋይ አወራወር ስልት አለው:: ከስር ወደ ላይ፣ ከላይ ወደ ታች፣ ገቅ ብሎ በሰያፍ አንዳንዴ መሬት አንጥሮ አገጭ ሥር የሚግታበት ጊዜ አለ:: እኔን ግን አውቆ ያግደረድረኛል::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ከሰው መካከል ውጣ!" ይላል። እኔ ልጆቹ ሲሮጡ አብሬ እሮጣለሁ። ዛሬ ግን አበዛሁትና ዝም ብዬ ቆምኩ። እሱም የመጣ ይምጣ ብሎ ፊነከተኝ።

"ተፋናከትሽ አይደል?" አልኩት።

"እራስህ ነሃ ፤ ማን ተማታ አለህ?" አለኝ።

"አለቅህ መሰለሃል፤ እገድልሃለሁ"

"ብትገድለኝ እንኳን ለትንሣኤ ሙታን ጠብቄ በሞቶ ድንጋይ እፈነክትሃለሁ" አለኝ የተተመጠበት እየተቁነጠነጠ። እንደ ድሮዬ መፈንከት የምፈራ መሰሎታል።

እናቴ ድንገት ዘው ብላ "እናንተ እፍ ለእፍ ገጥማችኋል እኛ አዋቂዎቹ እንታመሳለን" አለች።

ጋንጩር ዛቻዬን ሲናገር ሲያቆበቁብ በአይኔም በእጄም ለመንኩት። እናቴ ታቅፌ የቀረሁትን ዝርግ ሰሃን እያየች "አትበላም እንዴ?" አለችኝ።

"በቃኝ" አልኳት። ጥላዬን ለመውጋት ሰበብ እየፈለገች መሰለኝ።

"በኋላ እንደለመድከው በእኩለ ለሊት ራበኝ ብትል ታገኝ መስሎሃል።" የመነጠቅ ያህል ሰሃኑን ተቀበለችኝ። ወደ ጋንጩር ዞራ "ዛሬ የአንተ አባት ተነስቶባቸዋል እዚህ ታድርና ነገ ሲጣናቸው ሲበርድ..."

ጋንጩር እዚህ ሲያድር? ደነገጥኩ!! የአንዳንድ ጊዜ የእኛ ቤት አዳር እንኳን ለባዕዱ ጋንጩር ለእኔም ትዝብት አለው። እና ያ አንዳንድ ጊዜ የእናቴና የአባቴ ሁኔታ ዛሬ ማታ ቢደገምስ? የጭንቀት መአት ወረደብኝ።

"እሰቲ እርፈህ እውራ" እናቴ

"እናልሽ..." አባቴ

"እ...ሆ..ሆ..ይ... እጅህ ነው የሚያወራው?" እናቴ ድምፅ ውስጥ ግን የአባቴን እጅ መጥላት የለበትም። ብትጠላውማ...

"እናልሽ...እንዳየሁሽ ደነገጥኩ። ከባልኮኒው ጀርባ ብርጭቆ እያጠበሽ ነው። ቀዮቹ ሲቶች በማይታዩበት ጭለማ ዳንስ ቤት እንቺ በግ ብለሽ አይኔን

t.me/OLDBOOKSPDF

አጥበረበርሽው፡፡ እየደነስኩ የማናት ጠይም ጨረቃ? እልኩ ለራሴ፤ ለካ እንቺም አይተሽኝ ደንግጠሻል፡፡"

"ጉረኛ ሥራ አጥቼ፤ እኔ ለራሴ..."

የእናቴንና የአባቴን የጭላማ ወሬ አንድ በአንድ ለቅሜ አውቀዋለሁ፡፡ ለምን እንደጠላ እንደሚደጋግሙት እንጃ!! ቀጥሎ 'አንድ ቀን እኮ ልብ ሳትይው ነግረሽኛል' ይላል አባቴ 'እንዳይከፋህ ነዋ የዋሸሁህ' ትለዋለች እናቴ 'ይልቅ እጅህን አሳርፍና አውራኝ ትለዋለች፡፡ "እናልሽ..." ይላል አባቴ፡፡

"እናልሽ..." አለ አሁንም "እናልሽ የዚያች ማታ ቤቴ ገብቼ 'ጠይሟ ጨረቃ' የሚለውን ግጥምና ዜማ ደረስኩት፡፡

"በእኔ የተነሳ?" እናቴ ደሞ! ይሄን ስንቴ ሰምታ፤ ይሄን ስንቴ ጠይቃለች? ከመወለዴ በፊት ስንቴ? ከተወለድኩ በኋላ ስንቴ?... ኡፍ! ላለማዳመጥ ጆሮዎቼን በሁለት እጆቼ እደፍናለሁ፡፡ ቀደም ሲል ጭንቅላቴ ውስጥ ተቀርፆ የተቀመጠው በተራው ያጠነጥናል፡፡

"ግጥምና ዜማውን ለኮሎኔል ወሰጄ ስጠኋቸው፡፡ 'እንዲህ ነው እንጂ' አሉ 'ቅመም ነሽ እኮ' አሉኝ፡፡ ትንሽ ስለነበርኩ እንቺ ነው የሚሉኝ፡፡"

"እሱን ተወው፤ ዕድሜዬህንማ ጨልጠህ የጠጣህ ነህ፡፡ እስቲ እጅህ ይረፍና አውራኝ፡"

"እናልሽ...."

ታዲያ ወሬያቸው የተደጋገመና የማውቀው ከሆነ እኔን ለምን ያናድደኛል? "እንቺ ለምለም..." እላለሁ፡፡

"ልጅህ ተነሳበት፤ ምቀኛ ነው መቼም ሰው ደስ ብሎት ሲጫወት አይወድ፤ ምንድን ነው? አርፈህ አትተኛም?"

"እራብኝ"

"እራትህን በልተህ ተርፎህ ተነስቶ?" መብራት ይበራል፡፡ ደስ ይለኛል፡፡ አንግዲህ አንቅልፍ እስኪወስደኝ ስለሚጠብቁ ፀጥ ይሏታል፡፡ የእናቴን ከምር መናደድ ላለማየት እከናነባለሁ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"አውቃ! አውቃ!" እያለች መልሳ መብራቱን ታጠፋለች:: ወንጭፍ እንደሳተው ወፍ ያ ሁሉ ስሜት የተሞላ ወሬ 'ብርርርርር' ይላል:: ያም ቢሆን ቀድሞ የተቀረፀው ወሬያቸው ጭንቅላቴ ውስጥ ያጠነጥናል::

"እናልሽ 'አሬንጅመንቱን' (ቅንብሩን) እራሳቸው ኮሌኔሉ ሰሩለት:: ለፋሲካ ሌሊት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ሳቀርበው 'ቢስ - ቢስ - ቢስ' ሃሰቱ ተደገመ::"

"እድሜ ለእኔ በል"

"እድሜ ላንቺ፣ ከእኔ ሥራ እንደ 'ጠይሟ ጨረቃ' የተወደደ አንድም የለም::" ከዚህ በኋላ ነው እናቴ በተራዋ ልትሸልመው ፈቃደኛ የምትሆነው::

"እኔኮ ገድህ ነኝ" ትለዋለች::

"ኮሎኔልም እንዲሁ ይሉ ነበር::"

"እውነት?" ከዚህ ቀደም የሰማችው ቢሆንም

"ፍቅራችንን!" ከዚህ ቀደም የማለ ቢሆንም

የምሰማው የጭንቅላቴን ይሁን የእነሱን፤ ድንበሩ ተደባልቆብኛል መሰለኝ:: "አንቺ ለምለም" ለማለት አፌ እድርሺ መሰሰኩት::

ከዚህ በኋላ የሚካሄደውን እንኳን ጋንጩር እኔም ላደምጠው አይገባም:: እና ጋንጩር እዚህ መካከል ሊያድር? ጋንጩርን አየሁት:: ከምድጃ በተገኘ ነጭ አፈር ተቦክቶ የተጋገረ ይመስላል:: የእግሮቹ ጣቶች ጠጠር የተደረደረበት እምስት ጎራሽ ዝናር ይመስላል:: እዚህ ቤት አድሮ ይሆ የሚሄደው ገመና ከፉኛ አሳሰበኝ::

እናቴ በሁለት መወዘፍ ውሃ እምጥታ አንድ አንድ እየሰጠችን "ደጃፍ ውጡና እግራችሁን ታጠቡ" አለችን::

ይኺ ፊቷ ላይ የሚታይ ግርማ ሌሊት ሌሊት ምን ይወስደዋል? እንዲሁ ደርበብ እንዳለች በጀርባዋ፤ አይኖቿን ጣሪያ ላይ እንደሰካች አትተኛም? ምን ወሬ አሰወደዳት? ያውም ደጋግማ የሰማችውን... ወሬ የአባቴ ወጥመድ መሆኑ ጠፍቷት ነው?....

"አባቴ የት ሄደ?" ብዬ አሰቤ ሳልጨርስ ገርበብ ባለው በር በኩል ፐሬሲሊውን ብቅ አደረገ:: ትንግርት ያየሁ ያህል ድንግጥ አልኩ:: እሱ ከእኔ በላይ እንደደነገጠ ያስታውቅ ነበር:: ስዞር ከበስተጀርባዬ እናቴን አየኋት:: እናቴ እኔና

t.me/OLDBOOKSPDF

እባቱ ብቻ በምናውቀው ዝምተኛ ቋንቋዋ አባቱ ላይ አፍጣ ነበር:: አይኖቿ የሚሮህ ድምፅ አላቸው:: በጭለማ እንኳን የሚበርቁ:: "በግርግር ያቋረጥከውን መጠጥ ለመጨረስ ሾልከህ ሄድክ?" ነበር ያለችው:: እንዴት ገባኝ? አላውቀውም፤ ግን ገብቶኛል:: የእናቱ ፀጥተኛ ቋንቋ ቤተሰባዊ መግባቢያችን ነው:: ጋንጩር የተረዳው ነገር እንደሌለ ያስታውቃል:: መወዘቻውን እንደያዝኩ ቀደምኩ:: ጋንጩር ተከተለኝ:: አባቴ ባጠበበው በር ታክኪ በመውጣት በስተቀኝ ጠፍጣፋ ድንጋይ ላይ ቁጭ አልኩ::

አካባቢው በጭርታ ቁጥጥር ሥር ውሏል:: ፀጥታው ስለ ጋሽ ድንቁ ጩኸት የበቀል እርምጃ መውሰድ የጀመረ ይመስላል:: የእነ ጋንጩር አጥር በከሸለሉ ቅጠሎቹ ሲያንሾካሹኩ ጨለማውን ስለተከናነበው መጥፎ መንፈስ ማሳበቁ ሆኖ ተሰማኝ:: መለስ ብዬ ጋንጩርን ፈለኩ:: ገና ከቤት አልወጣም:: እንደኔ በአባቱ ስር መሹለክ አልደፍር ብሎ ይሆናል:: ፈራሁ:: መወዘቻየን እዚያው ትቼ ቀስ እያልኩ ተነሳሁ:: ወደኋላ ሳፈገፍግ ጋንጩር ከቤት ሲወጣ ተጋጨን:: የያዘው ውኃ ተንቦጫቦጨ::

"ምን ሆንክ?"

"እእንጃ እዛ ጋ የሆነ ነገር...." ከመሬት ተነስቼ ፈራሁ ላለማለት ሰበብ መፍጠር አለኝ::

"ሴጣን ነው?" አለ ጋንጩር

"መሰለኝ"

ጋንጩርን ፍርሃት አላነበብኩበትም:: እንደውም በመጓጓት መንፈስ ወደ ጨለማው የመጠጋት አዝማሚያ አየሁበት:: "በየት በኩል ነው የሄደው?" መወዘቻውን አስቀምጦ ኪሱን መዳሰስ ጀመረ::

እንደ ብላቴናው ዳዊት የጠጠር ገድል ለመስራት እያሰበ መሆን አለበት:: "ጋንጩር ምን ልታደርግ ነው?"

"እናቴ ነግራኛለች፤ ሴጣንን አግኝተህ አንድ ጊዜ ከመታኸው 'ድገመኝ ድገመኝ' ይልሃል:: ከደገምከው አንተ ትሞታለህ:: ካልደገምከው እሱ ይሞታል:: ና ሳያየን አንዴ እናቅምሰው::"

t.me/OLDBOOKSPDF

ሲጣን ሲተኛ የጋንጩር እናት ቀስ ብለው፤ ከጣት በሚበልጥ ጥርሳቸው የሰረቁት ምስጢር መሆን አለበት፤ ስል አሰብኩ፡፡ እንዲህ ያለ የመንፈስ ውርክብ ውስጥ መግባት አልሻም፡፡ ጋንጩር አጩንቁር ድንቢጥ የሚያድን መሰሏል፡፡

"ሰምሰም ታስቆጣኛለህ፡፡ እግራችንን ታጥበን እንግባ" አልኩትና ቆሞ አልኩ፡፡ አይኔን ከጨለማው ላይ ሳልነቅል ውሃውን እግሬ ላይ ማፍሰስ ጀመርኩ፡፡ ጋንጩር ቀስ ብሎ ተቀመጠ፡፡ መንፈሱ በሲጣን አደን ላይ እንዳቆበቆበ ያስታውቃል፡፡ ከሲጣኑ ይልቅ ጋንጩርን ፈራሁት፡፡ ገልመጥ አልኩ፤ በራችን ገርበብ እንዳለ ነው፡፡ ቢሆንም ከወደ ውስጥ ከመነመነ ብርሃን ውጪ ምንም አይነት ድምፅ ብቅ አላለም፡፡ ፀጥተኛው ጦርነት በእናቴና በአባቴ መካከል እየተካሄደ እንደሆነ እርግጠኛ ነኝ፡፡ ነገር ግን ለፍርሃት መድሃኒት የምትሆን ቅንጣት ድምፅ ብቅ አላለችም፡፡ የእጥሩን ከሽለል ቅጠሎች ሹክሹክታ የሚገታ የሚያደናግዝ ለአመል ያህል እናቴ በድምፅ ብትቆጣ ተመኘሁ፡፡ ወይም የጋንጩር እናት በጎራዴ ጥርሳቸው የተጋገረው ፀጥታ ላይ ቢያሹመእጥጡ...

"እኔ መግቢቴ ነው" ድንገት ብድግ እያልኩ፡፡ ሲጣን የጨለማ ድብዳቡን ትክሻው ላይ ጥሎ፤ እስከዘናጋ የሚጠብቀኝ አድፋጭ መሰሎ ታየኝ፡፡ አልፎ አልፎ የኔ ጋንጩርን የደረቁ ቅጠሎች ሽሽሽ እያለ ፀጥ እንዲሉ፤ እንደ ልጆቹ እየተቆጣ... ጀርባየን ገርበብ ላለው ደጃፋችን አጎረሰኩ፡፡ የጥምቀት ዘንግ መስሎ መሬት የተነጠፈው ከቤታችን ያፈተለከ ብርሃን ድርግም አለ፡፡ የሲይጣን የጨለማ ግዛት ተንሰራፍቶ የበለጠ በፍርሃት ተወረርኩ፡፡

"አንተ ግባ" የጋንጩር ድምፅ አፈተለከ፡፡ በጨለማው ተድቦልቡሎ የኮሰመነ ገላው ሲታይ የተጣደ ማሰሮ ይመስላል፡፡ ያለ ይሉኝታ ወደ ቤት ገባሁ፡፡ ከገባሁ በኋላ የገዛ ትንፋሴ ተከትሎኝ አጠገቤ ተቀመጠ፡፡ ከቤቱ ብርሃን ጋር ተፋጠጥኩ፡፡ እናቴ አባቴን በፀጥታ እየጨቀጨቀችው ነበር፡፡ ፊት ለፊቱ ቁጭ ብላለች፡፡ አባቴ ኢሊቪሱን ደፍቶ ወቀሳውን ይውጣል፤ ይሰለቅጣል፡፡ እኔ ስገባ ጭቅጭቁ ለአፍታ ተናጠበ፡፡ አባቴ ለመጀመሪያ ጊዜ አሳዘነኝ፡፡ በዚህ ሰዓት ከእናቴ ጥላ መውጋት ለመገላገል የማያደርገው ነገር የለም፡፡ እኔን ያስደነገጠኝ ሲጣን እንኳን ቢያገኘው የእናቴ መቃረቢያ ያደርገው ነበር፡፡ በተለይ እናቴ-

'ልጁን አንድ አውደልዳይ ሲጣን እንዲህ ሲያስደነግጠው ምን አባት አለውና....' ብትል አባቴ ከአፏ ነጥቆ ከተቀመጠበት ይተኮስ ነበር፡፡ ያንን

t.me/OLDBOOKSPDF

ድብዳባም ሲጣን ከተመሳሰለበት ጨለማ መንጥቆ ያወጣዋል። መቼም ሲጣን እንደ ጋሽ ድንቁ በጉልበቱ የሚተማመን መሆን አለበት። እግሩን ያንፈራጥጥና የሚጥሚጣ ቃሪያ በምታክል ቀንዱ ለመውጋት ይንደረደር ይሆናል። አባቴ በለመደው የድብድብ ስልት ሽተት ብሎ ማሳለፉ አይቀርም። ሲጣንም እንደ ጋሽ ድንቁ 'እንዴ? እንዴ? እንዴ?' እያለ ይገረማል። በመጨረሻ አባቴ ሲጣኑን ግንፍሌ ጨምሮት እጁን እያራገፈ ይመለሳል። ሲጣኑ ከግንፍሌ ሲወጣ ሁለት ክንፉ ሦስት እጁ አራት እግሩ ተሰብሯል። የተሰበሩ እጆቹን እንደ አልባሌ እቃ እየጎተተ መንገድ ዳር ጣል ጣል ጣል... እያደረጋቸው ይሄዳል። ከዚያም ወዲህ እንደ ጋሽ ድንቁ እኛ ግድግዳ ስር ማውደልደሉን እርግፍ አድርጎ ይተዋል። እንደውም ልጁ ወደ እኛ ግድግዳ ሲጠጋ 'አሁን እኔ የላኩት አይመስልም?' በሚል ካልገደልኩ ይላል። እናቴ በኩራት 'እኔ ተቆጣሁት እንጂ እንኳን የሰፈር አውደልዳይ ሲጣን ቀርቶ ...'ትላለች።

እናቴ ከፈቀደች ከአባቴ በላይ የሚሆን ነገር እንደሌለ በዕኑ አምናለሁ። ግን ሲጣን ምን ይመስል ይሆን? እንደኔ ደብተር አራት ጠርዙ ትናንሽ ሳንቡሳ መስሎ ግድግዳ ላይ ወደ ተሰቀለው የሚካኤል ምስል ቀና አልኩ። ሚካኤል በቄንጥ ግራ እግሩን ሲጣን ጭንቅላት ላይ ጣል አድርጓል። ሰይፍ አመዛዘዙ "አስኮናኝ" የሚል አስመስሎታል። በቀኝ እግሩን እንደ ሊስትሮ ሳጥን ለስልሳ የተሰራች ድንጋይ ላይ አድርጓል።

ሲጣን ላይ አተኮርኩ። እጆቹን የእንቁራሪት አስመስሎ በማንፈራጠጥ በደረቱ ተንበልብሏል። የእሳት እንግጫዎች እፊቱ ላይ የትርኢቱ ማድመቂያ አበባ መሰለው ግራና ቀኝ ተተክለዋል። ሲጣን ልጅ-እግር ነው። ግንባሩ ፈጠጥ ፈጠጥ አለ እንጂ ጨርሶ አልተመለጠም። በጉብዝናው ወራት የሚገኝ ግንፍል ነገር ነው። ከንዱን አንስቶ እስከ ጀርባው ድረስ በስፖርት የዳበረ ሰውነቱ ሲታይ አዳልጦት እንጂ ተሸንፎ የወደቀ አይመስልም። ሊሸከመው የማይችል የተኮላሸ አረንጓዴ ክንፍ ብራኳው ላይ አቆጥቁጧል። እንደ ክንፉ ሁሉ አረንጓዴ ጅራቱ ተጠቅልሎ፤ ተጠቅልሎ መብቀያውን ጫፉ ጠፍቷል። ጠይም ፊቱ ላይ ተሰፋ መቁረጥ ሳይሆን እንደ ጋንጩር ለብቀላ እስኪለቀቅ መጠበቅ ይነበባል። አባቴና ሲጣንን እያፈራረቅኩ አየሁ። ከሲጣን ይልቅ አባቴ ላይ ረቂቅነት ይታያል። ሲጣን አጥርጥሮ፣ ኮንክሬት ምሶ ለመሄድ የተፈጠረ እንጂ ሲነገር እንደሰማሁት በረቂቅ

t.me/OLDBOOKSPDF

መንፈስነት ሰው ቤት ውስጥ የሚገኝ ስውር ባሕሪ አይንፀባረቅበትም፡፡ ከብደት የሚያነሳ፣ ጉሽ አፕ የሚሰራ፣ ሲትአፕ የማይጠቀመው፣ ከስፖርት ቤት የማይጠፋ አይነት ነው፡፡

"ይሄ ልጅ ምን ሆኖ ቀረ? አባረርከው እንዴ?" አለች እናቴ

"አባረርከው እንዴ?" አለ አባቴ ከእሷ ቀበል አድርጎ፡፡ ፕሪስሊውን ቀና አደረገና እንደ ጭልፊት አፈፍ አድርጎኝ ወደ ሰማይ-ሰማያት ሊበር አቆበቆበ፡፡ እናቴ፦ ገልመጥ አድርጋ ፀጥ አሰኘችልኝ፡፡

"ኧረ እኔ..." እያልኩ ወደ በሩ አፈገፈግኩ፡፡ ሳላውቀው በሩን ጠርቅሜው ኖሯል፡፡ እንገቴን አስግጌ ስመለከት "ማሰሮውን" ከተጣደበት አጣሁት፡፡ ደነገጥኩ፡፡ በእናቴ ጥላዬን ሊያስወጋብኝ፡፡

"ሴጣንን እፈነክታለሁ ሲል ነበር" አልኳት፡፡

"ምን? ምነው እሱ ልጅ ተጨማለቀ..." ገፍተር አድርጋኝ ወደ ውጭ አለፈች፡፡ ትከሻዋ ላይ ያጣፋችው ነጠላ የሳንቡሳ ሊጥ መስሎ በጨለማው ውስጥ ይታያል፡፡ የእነ ጋንጩርን ኮሸሽላ አጥር አልፋ ወደ ጓሮ ዞራለች፡፡ የጋንጩር ድፍረት ብቻ ሳይሆን የእኔ ፍርሃት አስገረመኝ፡፡ ይሄኔ እናቴ ስትደርስ ሴጣን ሳያስበው በጋንጩር እንዴ ተመቶ "ድገመኝ" እያለ እግሩ ስር ይንከባለላል፡፡ በጭራውም ጭምር ይለማመጣል፡፡ ጋንጩር ችግኝ መስሎ እንደተተከለ ሴጣኑን ይመለከተዋል፡፡

"ምነው ልጄ ልብ ብትገዛ" የእናቴ ድምፅ ነበር ጋንጩርን አስቀድማ መጣች፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

አምስት

የአዳራችን ድልድል በእናቴ ይሁ ሆነ:: ጋንጩር እኔ ድንክ አልጋ ላይ እንዲያድርና እኔ ወላጆቼ መካከል እንድተኛ:: አድማ ለእናቴ ኩርፊያ የአዳር ድልድሉ ተሳክቶ ሲጠዘጥዘኝ ከቆየው ሲጋቴ ፈውሶኛል:: እንዴትም ያለ ፀፀት ሆነ ይቅርታ አሁን ካለሁበት አካፋይ ቦታ አይነቅለኝም:: የአባቴ አስተኛኘት አሁንም በእናቴ ጭቅጭቅ ስር እንዳለ የሚያሳብቅ አይነት ነው:: ጉልበቱን ከአገጩ ጋር አሳልሞ እንደተጨበጠ እንቅልፍ በማይሰጥ ፀጥተኛ ጭቅጭቅ ስር እንገላጀ:: የጓዳው መብራት ከጠፋ አስር ደቂቃ ቢሞላውም የእናቴ የሃሳብ እንጉት እንደ ቀጭኔ በእኔ ላይ አልፎ ፊቷ አባቴ ፊት ላይ ያንገበገባል:: ምስኪን አባቴ::

እናቴ እንደዛሬ ማምረሯ አዲስ ነገር ባይሆንም፤ የእኔ መካከላቸው መሰንቀር የአባቴን የመታረቂያ ሰበብ ተሰፋ ቢስ አድርጎታል:: ምናልባት ነገም በማለዳ በመንጯከከ ተነስቶ፣ በመንጯከከ ልብሱን ለብሶ፣ በመንጯከከ በሩን ከፍቶ በመንጯከከ ወደ ስራው ይሄድ ይሆናል፤ ምስኪን አባቴ:: የእንግሊዝ መንግስት ያፅናናው፤ ቁርስ፣ ምሳና እራትም ያብላው:: የኢምባሲው ጠባቂ አይደል?

እናቴ በኩርፊያ መቅጣቱን ታብዛው እንጂ ሁልጊዜም ያለ ምክንያት አታደርገውም:: እኔም ሆንኩ አባቴ ነገርን በመፀየፍ ጥንቃቄ ስለምናበዛም እንደሁ እንጃ በየሁለት ቀን ልዩነት ጥላ የሚያስወጋ ነገር ላይ መረፈቃችን የግድ ሆኖ ቀጥሏል:: እስኪ አሁን ለምን ድጋሚ ሹልክ ብሎ ወደ መጠጥ ቤት ሄደ? ከእሱ ውጭ ማንም አያውቅም:: ምስኪን አባቴ:: የእንግሊዝ መንግስት ያፅናናው፤ ቁርስ፤ምሳና እራትም ያብላው:: የኢንባሲው ጠባቂ አይደል?

እንዳንዴ ደግሞ አባቴ የእናቴን ጭቅጭቅ የሚጠራው እሷ ኑ አስደስታለሁ በሚል ስህተት ነው::

ለምሳሌ የትውውቅ ዘመናቸውን ትዝታ አንስቶ በአንድ አጋጣሚ የደረሰውን ግጥምና ዜማ ይዘፍንላት ይጀምራል:: "አድማ ለእኔ በል ገድህ እኮ ነኝ" እንድትለው:: ነገር ግን ዘፈኑ ያልታሰበ መዘዝ ይመዝበታል::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናልሽ" ይላል አባቴ "አንድ ጊዜ ትዝ ይልሻል?"

"ምኑ?" ትላለች፡፡

"አከስትሽ ተጣልተውሽ ይሆን ልከውሽ እንጃ ለአንድ ሳምንት ጠፍተሽ ነበር፡፡"

"እሷ ምን ትጣላኛለች፡፡ እንደውም እንደ ልጅ የማፈጥባት እኔ ነኝ፡፡"

"እናልሽ፤ ብጠይቅ ባስጠይቅ አየኋት የሚል ጠፉ፡፡ ግራ ገባኝ አጠፉፍሽ ድንገት እንደ ጤዛ ዱካ ሳታሰሚ፡፡ ቢጨንቀኝ በፊትም አልነበረች ይሆን አልኩ?"

"አቤት! ማባበሉን ስታውቅበት"

"ፍቅራችንን!"

"እ...ሽ"

"እናልሽ መዕናኛ ጊታሬን አንስቼ ደንቀፍ ሳያደርገኝ አንድ ግጥምና ዜማ ደረስኩ፤ ዝም ብዬ እንደ እንባ ወረደኝ ብልሽ ይቀላል፡፡ ከዚህ ቀደም የማውቀውን ዘፈን እያንጎራጎርኩ ነበር የመሰለኝ፡፡ በኋላ ኮሎኔል ሰምተው 'ቅመም ነሽ እኮ' አሉኝ፡፡

"የትኛው ነው ዘፈኑ?"

"ልዘፍንልሽ አይደል....

....እሆሆ ገዳማ ገደምዳማዬ
እሆሆይ ገዳማ ገደምዳማዬ
የኔን ጠይም ወጣት አያችሁ ወይ፤"

መቼም የአባቴ ድምፅ ሌላ ነው፡፡ ነሸጥ ሲያደርገው ተነስቶ ጊታር እንደሚመታ ሁሉ በቀኝ እጁ ጣቶች እየደነቋቆሉ በግራ እጁ ጣቶች እየጠቋቆመ ተመስጦ ይዘፍናል፡፡

"ገዳማይ
አከሰቷን ባስጠይቅ
ገዳማይ

t.me/OLDBOOKSPDF

እንጃልህ ይሉኛል
ገዳማይ
ጎረቤት ባስጠይቅ
ገዳማይ
ወጣ አለች ይሉኛል
ገዳማይ
እንደምን አድርጌ
ገዳማይ
ልቤን ላሳያቸው
ገዳማይ
አይጨክኑም ነበር
ገዳማይ
እንደኔ ቢያማቸው።"

በዚህ ዘፈን የእናቴ ፊት በንዴት ሲዳፈርስ ካንዴም ሦስቴ አይቻለሁ። አባቴ ሲጀምረው ባይረዳውም እዚች ጋ ሲደርስ ደንግጦ ያቆማል። "ቀጥል እንጂ... ምን አስቆመህ?" ትለዋለች። ቅስሙ ተሰብሮ ህሞቱ ፈስሶ ይቀጥለዋል።

ገዳማይ
ሲቸግረኝ ጊዜ
ገዳማይ
ግራ ቢገባኝ
ገዳማይ
ትገኝ እንደሁ ብዬ
ገዳማይ
እዛ ቤት ሄድኩኝ
ገዳማይ
ብሄድም አልከፈቱኝ
ገዳማይ
አጅግ ቁናኝ እንጂ
ገዳማይ

t.me/OLDBOOKSPDF

እህቷን አገኙሁ
ገዳማይ
የእከስቷን ልጅ"

ይሄን ዘፈን መጨረሱ ብቻ ለአባቴ ቅጣት ነበር:: ግን እናቴ የትዝብት አይን ጨምራ ትሸነቁጠዋለች:: ለምን እንደሆን እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ አልገባኝም ነበር:: አንድ ቀን ግን እናቴ "እውነትህን ነው፣ ስሟ ነበር የእከስት ሴጅ እሁቴ ነበረች:: ግን እሷ ምን ታድርግ? አታውቅህ፣ አንተ ነህ እንጂ..."

አባቴ እሳ ሲጎረጉር ዘንዶ አውጥቶ ፐሬስሲውን በፀፀት ይደፋል:: ምስኪን አባቴ::

አንቅልፍ መቼ እንደወሰደኝ ሳላቀውቅ እጠናቶኝ ኖሯል::

ጠዋት ስነቃ እናቴና አባቴ አልጋ ላይ አልነበሩም:: እኔ የአልጋዋን አማካይ ሳልለቅ በነግግይነቴ እንደፀናሁ ነበር:: ምስኪን አባቴ!! ጋንጩርም የለም:: የነጋበት ሲጣን ለማደን ከአባቴም በፊት ነቅቶ ወደግንፍሌ ወንዝ ወርዶ ይሆናል::

ቤቱ ጭር እንዳለ ነው:: ልነሳ ጭንቅላቴን ሳቀና ቅልል አለኝ:: ግንባሬን ሰዳብስ ቁስል እንጂ ፕላስተሩ የለም:: ስፈልገው ቋንጃዬ ላይ ተለጥፎ አገኘሁት:: ንብርብሩ ፕላስተር የከሰር ዘበኛ ባርኔጣ ቅርፅ አለው:: ውስጡ ወደ ቢጫ ያደላ ቀለም ይታየኛል:: ግንባሬ ላይ ልመልሰው ብሞክር እምቢ አለኝ:: ቋንጃዬ ላይ የተለጠፈውን ያህል እንኳን አልረጋ አለኝ:: ፕላስተሩን በእጄ እንደያዝኩ ወደ ውጭ ወጣሁ::

የጠዋቱ ቀዝቃዛ አየር በቁስሌ ሽንቁር በኩል ዘልቆ የጭንቅላቴን ሆድ ዕቃ ያተረማመሰው መሰለኝ:: መዳፌን የከቡር ዘበኛ ባርኔጣ አስመስዬ በማንደጉድ ቁስሌን ሸፈንኩ:: የእነ ጋንጩር አጥር ማንቆካቆኩን ተነጥቶ ቅጠሎቹ እርስ በእርስ ተጣብቀው ተኝተዋል:: ታችኛው ሰፈርም በድንግዝግዝ ጭጋጋማ አየር እንደታጀበ ነው:: ካካባቢው ላይ የነቃ ነገር አይታይም::

በዚህ መካከል የማይጠረጠረው ሁለት ልጆች ባይታዩም ነቅተዋል:: ከላይ ሠፈር ጋንጩር፣ ከታች ሰፈር ጋሙዳው:: ጋንጩር ወፍ በጠጠር ለመጣል ወደ ግንፍሌ ወንዝ የወረደ ሲሆን ጋሙዳው ግን የሆነ ቦታ ተደብቋል:: ልጆች ለቁርስ

t.me/OLDBOOKSPDF

የተሰጣቸውን ሽልጦ፣ የድፎ ቁራሽ፣ ፍርኖ ወይም አሹቅ ይዘው ፀሐይ ለመሞቅ ብቅ ሲሉ ካደፈጠበት ወጥቶ "ወጋሁ!" ይላል፡፡ ይሰጡታል፤ ወይም "ባትወጋ ብዩሃለሁ" ብለው ያፍሩበታል፡፡ አይለቅም፡፡ ይጨቃጨቃል፡፡

ለጋሙዳ መድሃኒቱ መሰፍን ሲንጢ ናት፡፡ ገና ከቤቷ ሳትወጣ ድምጿን ዘለግ አድርጋ "ጋሙዳ ባትወጋ" ትላለች፡፡ "ባትወጋ ባትወጋ ባትወጋ" ጋሙዳ እየተነጫነጨ ይወጣል፡፡ "ገና ሳታየኝ ነው እንዴ?" ይላል፡፡

ይኼን እያሰብኩ ጋሙዳ ከነጋንጩር አጥር ስር ብቅ ብሎ "ወጋሁ" አለኝ፡፡ ጣቱን የጠቆመው እልጣበቅ ያለኝ ፕላስተር ላይ ነበር፡፡ በመደንገጥ እየተናደድኩ "እንካ ብላ" አልኩት፡፡ ሊቀበል ካለ በኋላ እጁን እየሰበሰበ፤

"ፍርኖ መሰለኝ፣ እታች ሆኜ ሳየው፣ ይመስላል" አለ እየተቆጨ፡፡ በየት በኩል አቆራርጦ አጠገቤ ብቅ እንዳለ እያሰብኩ ተደንቅኩ፡፡ ደግሞ በዚህ ጭጋግ ውስጥ እጄ ላይ የሆነ ነገር መያዜን ማረጋገጡ፡፡

"ጋንጩርን አትለቀውም አይደል?" አለኝ፡፡

'እለቀዋለሁ? አለቀውም?' ለራሴም ግራ ገባኝ፡፡ ግንባሬ ላይ ያረፈች ጢንዚዛ በእጄ ደፍኜ እንደያዝኩ ሁሉ ቁስሌን ከድኜ ዝም አልኩት፡፡

በሽሙጥ እያየኝ "ከእንግዲህ በቴስታ መማታት አትችልም፡፡ ስለዚህ ሁሉም ይምጣልኝ እያሉ ነው፡፡" ዝም አልኩት፡፡ ቴስታ በግንባር መሰኗቸዋል፡፡ ግን ከጆሮ ከፍ ባለው የጭንቅላት ማዕዘን መሆኑን እኔና አባቴ ብቻ እናውቀዋለን፡፡

---

[1] "ወጋሁ" ከሆኑት የሚበላ ነገር የሚከፈል ግዴታ ያለበት የልጆች ጨዋታ ነው

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰድስት

አባቴ ለምሳ አልመጣም፡፡ ምስኪን አባቴ! በአባቴ ፋንታ ጋንጩር በራችን ላይ አንዣበበ፡፡ እናቴ ጠርታ ምሳ ሰጠችው፡፡ ከሊም የተነጠፈችበት ሳጥን ላይ ሆኖ ሲበላ ሳየው አንጀቴ አረረ፡፡ ዝርግ ሰሃኑ ላይ የተነጠፈው እንጀራ መረቅ ያለው ምስር ወጥ ፈሰበት በጋንጩር ያልታጠበ እጅ ይተገተጋል፡፡ እናቴ ወደ ጓዳ ስትገባ ጠብቄ "ቀላዋጭ!" አልኩት፡፡

በማብሸቅ ፈገግ አለ፡፡ ይባስ ብሎ እንደኔ "አንቺ ለምለም" ብሎ ተጣራ፡፡ የእናቴን ምላሽ ለማወቅ ጓዳ ጓዳውን አየሁ፡፡ እናቴ ከሚገርም ፈገግታ ጋር ብቅ ብላ አየችው፡፡

"ወጥ ጨምሪልኝ" አላት፡፡

"እያነካካህ ብላ እንጂ" አለችው፡፡

የእናቴ ምላሽ የጋንጩርን ድፍረት ለማበረታታት እንጂ ወጥ ለመሰሰት እንዳልሆነ በሚያስታውቅ አኳኋን፡፡ በገንኩ፤ ነፈርኩ፡፡

"ለምለም ይላል እንዴ?" የልጅነት መንበሬ በጋንጩር የኩዴታ ድርጊት እየተናጋች የመጣች መሰለኝ፡፡

እናቴ ፈገግ እንዳለች ያመጣችውን ወጥ ከጋንጩር ሰሃን ላይ አውጥታ ጭልፋውን እንዲጠራርገው ሰሃኑ ላይ ተወችለት፡፡ "የምግባር ትምህርትህ ይቆይ" አለችኝ፡፡

"እንዴ ታዲያ እኔ የእሱን እናት..."

"ምን ሆኗል ልጄ?..."

እውነትም ምን ሆኛለሁ? ያላወቅኩት ጥቃት ሆዴ ገብቶ እንባዬን አረገፈብኝ፡፡

"እገልልሻለሁ" አልኳት፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ወንድ!" አለችኝ በለይዷ:: ነገሩ ተከሯል ማለት ነው:: እኔና አባቴ ከእናቴ ጋር ፀብ አይሆንልንም:: የጋንጩር ነገር ከንዴት ወደ ስጋት ተሸጋገረብኝ:: የእናትና የአባቴን የሌሊት ሁኔታ ካልመዘበረ ከዚህ ቤት ላይወጣ ነው ማለት ነው?

ድጋሚ "ወንድ ነሃ" አለችኝ በለይኖቿ:: ንቁ መንፈሴ ከእናቴ ጋር ፀብ ባይፈልግም እንዳች ድብቅ ፍላጎቴን ከለይኔ ላይ ያነበበች ባይሆን አይቀርም:: በእርግጥም ከእናቴ ጋር ላለመጋጨት ባፈገፍግም ጋንጩርን ግን ዝብትልትሉን ባወጣው የምረካ አልመሰለኝም:: ፈገግ እንዳለ በግንባሩ እያየኝ ይወጣል::

"አመለኞች" አለች እናቴ:: "በሬ ይመስል ግንባራቸውን አሹለው ጠብ መግጠም ስራዬ ብለው ተያይዘውታል:: መጥኔ እቴ" አለች እኔና አባቴን ደርበ:: እናቴ በአፏ ትናገር በለይኗ መለየት ተሳነኝ:: ሁሉም ነገር ተምታታብኝ:: እናቴ ይኸው ናት:: ብዙ ጊዜ አባቴን ነጥላ አትቀጣም:: እኔን ትደርበኛለች:: እንደዛሬው ግን አምርራ አይቻት አላውቅም:: ቤቱን ለቅቄ ወደ ውጭ ወጣሁ::

"ወዴት ነው?" እናቴ፤ ፊቴን ሳልመልስ ቀጥ ብዬ ቆምኩ:: ለአፍታ ሳትቆይ አንዳች ነገር እየወረወረችልኝ "እነዚህን አራግፍ፤ የሚያራግፍ ያራግፍህና" አለችኝ::

ሰሞኑን እናቴ ምን ነኪቷታል? ጨርሳ ጠልታኛለች ወይስ ምንድን ነው?

የወረወረችውን መለስ ብዬ አየሁ:: በወጉ የተጣጠፉ ሁለት ጆንያዎች፤ አንድ ከረጢት ሦስት ማዳበሪያና አንድ ስልቻ ነበር:: ወደ ትውልድ ሀገሯ ልትሄድ እንደሆነ ገባኝ:: ቢያንስ በአመት ሦስቴ ትሄድና እህልና ጥራጥሬ አስጭና ትመጣለች:: ከሰሞኑ ሁኔታዋ መሄዷን መረጥኩ:: ቢያንስ ሦስት ቀን ከአባቴ ጋር በጓደኝነት እሰነብታለሁ::

"ሞጆ ልትሄጂ ነው?" ንግግሬን የመታረቂያ ልምምጥ ቀባሁት::

"ዝም ብለህ አራግፍ፤ ያራግፍህ!! ተራገፍ!" ከተሰፋ ማጣት ጋር ጆንያዎቹን ይዤ ጥቂት ራቅ ብሎ ወደተገተረው ስልክ እንጨት ሄድኩ:: የእልሄን ንዴት የሚነፍሰበትን ተቃራኒ አቅጣጫ ይዤ ጆንያውን ስልክ እንጨቱ ላይ መቀጥቀጥ ጀመርኩ:: ከጆንያው የሚበነውን አቧራ በእልህ እየጠጣሁ:: የአቧራው ቅንጣቶች በፀሐይ ጨረር እያብረቀረቁ የወርቃማ ነፍሳት መንጋ መስለው ወደኔ ሲዘምቱ

t.me/OLDBOOKSPDF

አይኔን በጠባቡ ከፍቼ አያለሁ:: ይኸ የእልህ ጨዋታ ከእናቴ ሁኔታ የመነጠል ፍላጎቴን አላሳካልኝም::

"እናቴ ጠሊታኛለች ወይስ ምንድን ነው?"

እንደ አባቴ ለልምምተ የሚሆን የዘፈን ጀብዱ የለኝ፤ አንዳንድ ጊዜ ዝም ብሎ በመዝፈን ብቻ ይታረቃት እንደነበር አስታውሳለሁ:: ምስር ስትለቅም የበሩን ብርሃን ጋርዷት....

"ገላ - ኮርተሽ ተቀመጪ
"ገላ - እንቺ ምን ቸገረሽ
"ገላ - በውበት ማራኪ
"ገላ - አድርጎ ከፈጠረሽ"
"ይልቅ ብርሃን አትከልለኝ..." እናቴ
"ገላ - መድፍ አዳፍኔም ቢሆን
"ገላ - ሞት ቢመጣ አልፈራም
"ገላ - እያልኩ ስጠራሽ

"ገላ - የኔ አካል ለምለም፤" አባቴ

"ጽድቁ ቀርቶ በቅጡ በኮነነኝ አለ አሉ::" እናቴ

"ለምለም ሙች! ፍቅራችንን!..."

"እንዴ ኧረ ምን ነካው ሰውየው" እናቴ

"እ...አውቃ!" .... እኔ

አንዳንድ ጊዜ የሚያስቁ የዘፈን ገድሎቹን ይተርከላታል::

"እናልሽ እኛ ራሳችንን የምናየው እንደ ንጉስ ባንድ ነው:: በእርግጥም ደግሞ ንጉሱ ለእኛ ያደላሉ:: ጭንቅ ጥበብ ሆነ:: ኮሎኔል 'ይቺን፤ የዛሬን ልጆች ከጉድ አውጡኝ፤ ንጉስ ውድድሩ ላይ ይገኛሉ እሉ ልዕልቷም ይመጣሉ ይሉናል::

ሌት ተቀን ልምምዳችን ቀጠለ:: አይደርስ የለም ቀኑ ደረሰ:: ሁላችንም በልምምድ አካላችንን ጨርሰን ከስተናል:: ኮሎኔል አስሬ ነው ስማችንን የሚጠሩት::

t.me/OLDBOOKSPDF

እናልሽ የእኛ ተራ ደርሶ መድረክ ላይ ልንወጣ ስንዘጋጅ አስር አሊቃ ባዶላ ሰማይ ይውጣ መሬት ይግባ ይጠፋብናል:: ዋናው የትሮምቦን ተጫዋች! ከሁላችንም የኮሎኔልማ ምን ይነገራል:: ብንወጣ ብንወርድ የት ይገኝ? በኋላ ቢቸግረኝ አንድ ሃሳብ አቀረብኩ:: ኮሎኔሉ መጀመሪያ ተቃወሙ፣ በኋላ ግን ያለ ትሮምቦን እንደማይሆን ሲገባቸው ይሁን አሉ:: ቶሎ አልጋና አትክልተኛችን ቤት ሾፌር ላክን:: አፍታም ሳይቆይ እያከታለፈ አመጣቸው::"

"ምን ልታደርጉ?" እናቴ ከዚህ በፊት የሰማችው ቢሆንም.....

"ልነግርሽ አይደል፣ እኚህ አትክልተኛ ጥንት የጣሊያን አሽከር የነበሩ በየሚጓዳው ሲፈሱ የማያፍሩ ነበሩ:: ዘፈኑን አስጠንቻቸው ትሮምቦኑን ተከተው እንዲፈሱ:: ከመድረክ ጀርባ ድምፅ ማጉያውን ብሽሽታቸው ስር ደቅኜ 'አሁን' ስላቸው 'ጠረር' ያደርጋሉ:: ይገርምሻል ግሩም ሆኖ የትሮምቦኑ ክፍተት በፈስ ተተካ"

"አቤት አንተ" ...እናቴ እየሳቀች::

"ፍቅራችንን! እንደውም ቢስ ተባለ::

"አትክልተኛው ቢስ ሲባል ተስፋ ቆርጠው ነበር፡፡ ይኼ የእናት ክፍላችን ሞት ሽረት መሆኑን ነግሬ አበረታታኋቸው:: ተወጡት! አቤት ያኔ የነበረ የኮሎኔል ደስታ:: እዚያ መድረክ ላይ የተቀረፀው በፈስ የታጀበ ዘፈን አሁንም በሬድዮ ይተላለፋል!"

"ካ-ካ-ካ-ካ-ካ...." - እናቴ

"ያን የመሰለ ጊዜ አለፈ..." - አባቴ

"አንቺ ለምለም" - እኔ

"ተነሳበት ልጅሁ! ሰው ደስ ሲለው አይወድ" - እናቴ

"ጹፍ!" ይላል ጆንያው በእልህ እደግመዋለሁ:: አንዳንዴም ጋጠወጥ ተጣጥፎ የቀረበልኝ ያህል በማሰብ ጨከን እያልኩ በበቀል ስኬት እረካለሁ:: የት አባቱ!!

እናቴ ድንገት ከቤት ስትወጣ ጀርባዬ ይነግረኛል::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንዴ? እንዴ? እንዴ?" ስትል በአይኗ ስትል ይሰማኛል፡፡ ስሆር አልተሳሳትኩም፡፡ አቧራ መቃሚ ያናደዳትም ያስገረማትም ትመስላለች፡፡ ገዳፋው ጋንጩር እጠገቧ ቆሞ ፈገግ እንዳለ ያየኛል፡፡

"በቆምህ አቧራ ትጠጣለህ?" እናቴ

"እቤት እንዳይገባ ነው፡፡" ለጊዜው የመጣልኝን ሰበብ፡፡ አይኖቼ ጋንጩር ላይ እንደተሰኩ፤ መንቀል ተሳነኝ፡፡ ሽንፈት ተሰማኝ፡፡

እናቴ አይኔን ተከትላ ጋንጩርን አየችው፡፡ ሁኔታው ደስ ያሰኛት አትመስልም፡፡ በሀዘን ልትከሰኝ እየሞከረች "ተወው አሁን ግባና ታጠብ" አለችኝ፡፡

ሀዘኔታዋን ሳገኝ ሆድ ብሶኝ አለቀስኩ፡፡ እናቴ ምንም አስተያየት ሳትሰጥ አየችኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰባት

የሚታየው ሁሉ ነትቧል፡፡ እነ ጋንጩር አጥር ላይ ቅጠል ሁሉ ህይወት አልባ ኮሽለል የመሰለበት ጭጋጋማ ማለዳ፡፡ በአፍ የተተነፈሰበት መስታወት በመሰለ እይታ ውስጥ እናቴና አባቴን በደብዛዛው እያለሁ፡፡ እናቴ ወደ ሞጆ ስትሄድ አባቴ በሎሌነት ዘንቢሏን ይዞ ይከተላታል፡፡ ዘንቢሉ የተሞላው በጀንየ፤ በከረጢት፣ በማዳበሪያና በስልቻ ነው፡፡ በዚህ ትዕይንት ትክክል ያልሆነ ነገር እንዳለ ይሰማኛል፡፡ እናቱ ጥቁር ከፋይ ካፖርት በነጠላ ከንንቢ ላይ ደርባለች፡፡ ሦስት መአዘን ቅርፅ ያላትን ቦርሳ ከንዷ ላይ አንጠልጥላለች፡፡ አባቴ ፕሬሲሲውን እንደደፋ ኋላ ኋላዋ ቱስ ቱስ ይላል፡፡ አካሄዱ ባዶ እግሩን በቆረን ላይ የሚራመድ አስመስሎታል፡፡ ከቤታችን ብዙም ሳይርቁ የጭጋጉን መጋረጃ ገልጠው በመግባት ከአይኔ ተሰወሩብኝ፡፡

ትክክል ያልሆነ ነገር እንዳለ ይሰማኛል፡፡ እናቴ የአባቴን ፍፁም ታዛዥነት ለመንደርተኛው የምታስመዘግብበት ትዕይንቷ ነው፡፡ ሆነ ብዬ ከአባቴ ተሸቀዳድሞ፤ ዘንቢሉን እንስቼው ነበር፡፡ እናቴ በአይኗ አዋከበችኝ፡፡ መልሼ ቁጭ!

ከየት እንደመጣ ያላየሁት ጋሙዳ አጠገቤ ደርሶ "ወጋሁ!" አለኝ፡፡

መደንገጤን አስተናግጄ "እንካ ብላ" አልኩት እጄን ለጉርሻ እመቻችቼ

"እውቄ ነው እንጂ ምንም እንዳልያዝክ አይቻለሁ" አለኝና እየተቅለሰለሰ "ቁስልህ ዳነ?"

"አዎ" ከኩርፊያ ጋር፡፡ ቁስሌን አስታወሰኝና ቅዝቃዜው ጠዘጠዘኝ፡፡ ይሄኔ ጤዛ አበጅቶ ይሆናል፡፡

"የጋንጩር እጅ መርዘኛ ነው፡፡ እሱ የፈነከተው ቶሎ አይድንም፤ ቢያንስ ሦስት ወር ይቆያል፡፡ አሁን በምንህ ቴስታ ልትማታ ነው? ሙቄ ሲንጢና ቁጮ ሲፈልግ ይምጣልን እንደ ድሮው እንፈራውም አሉኝ፡፡"

ከታች ጀምሬ ወደ ላይ አየሁት፡፡ ጫማ የማያውቅ እግሩ ጠጠር ሲያንቀረቅብ የሚውለውን የጋንጩርን እጅ ያስታውሳል፡፡ ጨሌ እየጠረገ

t.me/OLDBOOKSPDF

የመጣበት እግሩ ውሃ የማይዘልቀው የተቀቀለ እንጨት ይመስላል:: ከቁምጣ እፍ ውስጥ ብቅ ያለ እግሩን ባየሁ ቁጥር የባላገር ልጅነት ይሰማኛል::

መልስ ሳልሰጠው ወደ ውስጥ ገባሁ:: ድምጹን ከፍ አድርጎ ተናገረ::

"እኔም ከነካኸኝ አለቅህም!"

ስወጣ ግን የለም:: የታች ሠፈር ልጆች አንዳች የነገር ፍለጋ ትርምስ ውስጥ እንዳሉ እየተሰማኝ ነው:: ከዚህ በፊት ከሁሉም ጋር በየተራ ተደባድቢ የአባቴን የድብድብ ምክር ተግብሬባቸዋለሁ:: በፊት ድብድብ እንደ ጋሽ ድንቁ ታማሎ መጣል ይመስለኝ ነበር:: ለመጣል ስታገል በሚያርፍብኝ ቡጢ ቀድሜ መውደቁንና መሸነፉን ልምድ አደረኩ:: አባቴ ይኼን አይነት ተከታታይ ምክሩን ይለግሰኝ ጀመር::

"ተደባዳቢህ እራሱ ይውደቅ እንጂ ለመጣል ብለህ አትግጠመው:: በዱላ ያልደከመ ብትጥለው እንኳን ይገለብጥሃል::"

"እሺ"

"ድብድብ የፍጥነት እንጂ የጉልበት ጉዳይ አይደለም:: በከስና ቴስታህ ፍጥነት ካላቸው ማንም አይቋቋምህም::"

"እሺ"

"ለፀብ የመጣን ሰው በመታገስ ለማለዘብና ፀብን ለማስቀረት አትሞክር:: ፀቡን ዛሬ ብታስቀር እንኳን ቆይቶ መምጣቱ አይቀርም::"

"እሺ"

"ምትህን በፍፁም አታቋርጥ፣ ማጣደፍ::" እጁን ለቦክስ ምት አየር ላይ ሰነዘረ፤ በማንባሩ ጨመረበት።

"እሺ"

አባቴ ያለው ሁሉ ትክክል ነበር:: ከእኩዮቼ የሚችለኝ ጠፋ:: የማያውቁትንና የማይማሩትን የድብድብ ስልት ተገበርኩባቸው:: የሚገርመው አሁንም የሚያውቁት በቴስታ የምመታቸው በግንባሬ እንደሆነ ነው:: የሚመታው

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሁን ከበው የሚያዩት እንዴት ልብ አይሉኝም? የመጀመሪያ ቀን በግንባሬ ቴስታ ተማትቼ እራሴን አዙሮኝ ነበር::: አባቴ "ቴስታ የሚመታው በቀንድ መብቀያህ ነው" አለኝ:: በራስ ቅሌ፣ በኑጡ:: አንዳች ህመም ሳይኖረኝ የእነሱ ፊት ይበካል:: እስካሁን ድረስ ተፈርቼ ቆየሁ:: እንኳንም ቀንድ ማብቀያዬ ላይ አልተፈነከትኩ:: ጋንጩር ትዝ አለኝ:: ያደረው እኛ ቤት ነው:: እናቴ አባቴን ለመቅጣት ስትል ጋንጩርን እኔ አልጋ ላይ፤ እኔን እነሱ መካከል አሳደረችን:: ግን ጋንጩር በሌሊት ተነስቶ የት ሄዶ ይሆን?

ጓዳ ገብቼ አልጋዬን አየኋት:: ሁለት ቀን ስላልተኛሁባት ናፍቃኛለች መሰል:: ጋንጩር የተኛበትን ሳያለብሰኝ እንደተመሰቃቀለ ትቶታል:: ብርድ ልብሱን ሳነሳ እንሰላውን ግርጌ ተሰብስቦ አገኘሁት:: ለአምሮት አልጋ ላይ ወጥቼ እስከጠግብ ተኛሁ:: ከጓዳ ሰወጣ አባቴ ካሊም የተነጠፈችው ሳጥን ላይ ተቀምጧል:: ሆር ብሎም ሳያየኝ-

"በሩን ሳትዘጋ አፍህን ከፍተህ ትተኛለህ?" አለኝ::

እናቴ ወደ ሞጆ በሄደች ቁጥር ቤቱንና እኔን ወዲያው በአደራ መረከቡ ሁሌም እንዳስገረመኝ ነው::

"እንዱ ገብቶ ያለ የሌለውን ቢጠራርግስ?" አሁንም የተናገረው ፕሪስሊውን እንደደፋ ነው:: 'ያለውን ይጠራርጋል?' እራሴን ጠየኩ:: ቤቱን እንደ አዲስ አየሁት:: ካሊም ከተነጠፈችበት ሳጥን ውጭ ጎልቶ የሚታይ አጣሁ:: የንኪል ማስታጠቢያ፣ ዱካ፣ የሳጠራ ጠረጴዛና የሚካኤል ስዕል...ካለው ይልቅ አባቴ እንዳለው የሌለው ቢወሰድ ሳይጎዳን አይቀርም ስል አሰብኩ::

"ትምህርት መቼ ነው የሚከፈተው?"

"ሰኞ"

"እስከዚያ መራገጥ ነው? አይጠናም?"

"እናት በሌለችበት እናት ልሁን ይላል" አልኩ በሆዴ

የአባቴ አጠያየቅ ሰላማዊና ከወዳጅነት የመነጨ እንደሆነ አውቃለሁ:: እናቴ ከሌለች እኔና እሱ ጓደኛሞች ነን:: ቁርስ ፓስቲ ይገዛልኛል:: ምሳ እንፋጠጥ እንፋጠጥና "እስኪ እንሞክረው፤ ስንጥር አምጣ ማቀጣጠያ::"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ስንጥር የለም::"

"ከእነ ድንቁ አጥር ላይ ቅጠል አምጣ"

"ቢያዩኝስ?"

"ይይሃ!"

"እኔ እንደሆነ ፓስቲ ብበላ ይሻለኛል" እለዋለሁ::

"አሁንም?"

"አዎ"

"ምን ቸገረኝ" ፓስቲ::

አዋዝቼ ወደ ውጭ ልወጣ ስል "ወዴት ነው ?" አለኝ::

"እዚሁ ነኝ::"

"ቁርስ በላህ እንዴ?"

"አይ"

"ቆይ ፓስቲ እገዛልሃለሁ:: ከዛ በፊት ግን እዚህ አልጋ ስር ገብተህ የምታወጣልኝ እቃ አለ::"

"ምን? ጫማ ነው?"

"አይደለም:: በከረጢት ከታ እናትህ እዚያ የወረወረችው ጊታር እንዴት እንደሆነ ማየት እፈልጋለሁ:: ደሞ እንዳትነግራት:: ቆይና ቀስ ብለህ መቼም ይሄ አልጋ ሥር ያልተከተተበት የለም..."

እውነትም የሳሎናችንን እዳ የተሸከመው አልጋ ሥራችን ነው:: በሳፋ የእኔ የእናቴና የአባቴ ጫማዎች ተሞልተው ተቀምጠዋል:: የሚደረጉ፣ የጠበቡ፣ የተቀደዱ፣ ዘመን ያለፈባቸው ... ብዙ ጫማዎች:: ልብሶችም በተመሳሳይ እንዲሁ በማዳበሪያ እየተሞሉ ተጥለዋል::

"አቀማመጡን ልብ እያልክ፤ በኋላ ለመመለስ" አለኝ::

አባቴ ሥጋቱ እናቴ ጊታር ማውጣታችንን እንዳታውቅ ማድረግ ነው:: አቤት ሥጋት! እንገቱ የሚሸመቀቅ ቀረጢት አገኘቼ ከብዙ ኮተቶች ስር ጎተትኩት::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ቃሰ ቃሰ" ከረጢቱን ጎትቼ ከአልጋ ስር ሳልወጣ ለአባቴ አቀበልኩት:: "ጎሽ ጎሽ" እያለ ከጓዳ ሲወጣ ይታወቀኛል:: እያከ እያከ ከሚሸተው አልጋ ስር በፍጥነት ወጥቼ አባቴ ወዳለበት ሄድኩ:: ይኼን ጊታር እኔም ጭምር እንዴት እንደዘነጋሁት ገርሞኛል:: ለረጅም ጊዜ ግድግዳ ላይ ተሰቅሎ የኖረ ነበር:: እናቴ ስትፈቅድ ብቻ አባቴ አውርዶ ይሞካከረው ነበር:: አንድ ጊዜ መጠጥ ቤት ዘፈን መባሉን ስትሰማ እብድ ሆና ደበቀችው:: ይሄ ጊታር ከአባቴ ልብ ውስጥ ሳይወጣ በእኔና በእናቴ ተዘንግቶ ለወራት አልጋ ስር ቆየ::

አባቴ ጊታሩን ፈጥኖ ከከረጢቱ ውስጥ አልመዘዘም:: እንዳይበላሽበት እምላኩን የሚማጠን መስሎ ደረቱ ላይ እንደለጠፈ ቆየ:: በኋላ ቀስ አድርጎ መዘዘው:: ጉጥ ጉጥ ካለው እጀታው ጀምሮ አገላብጦ አየው:: እውታሮቹ ረግበዋል:: ጉጦቹን እየጠመዘዘ ወጠራቸው:: ጊታሩ እንዳልተበላሸ ፊቱን አይቼ ገባኝ:: ይጫወታል ወይም ይተኮሰዋል ብዬ ስጠብቅ አጠገቡ አስቀምጦት ተከዘ:: ፓስቲውን ጠይቄ ካለበት ሁኔታ ላናጥበው አልፈለኩም:: መሰስ ብዬ ከቤት ወጣሁ::

ከተፈነከትኩ በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ከደጃፍ ለመራቅ ሰዘጋጅ ነው:: የጉድጓድ ውሃው ላይ ቆሜ አካባቢውን ቃኘሁ:: የላይኛውና የታችኛው ሰፈር የሚለየው መጠነኛ ሜዳ ደረስኩ:: ሜዳው በወረደበት ጠል እርሶ ያብረቀርቃል:: ጎንበስ ቀና ከሚሉ እናቶች በስተቀር የሚታይ ተንቀሳቃሽ ነገር የለም::

እማማ ይጋርዱ ቂጦ ከቤት ወጡ:: ምናምን ፍሊጋ እሳንብበሰዋል:: የሀበሻ ቀሚስ የለበሰ ቋጥኝ መስለዋል:: እግራቸውን አጣምረው፣ ሁለት ሰዎች ያለ ምንም ማጋነን በድሎት ሊቀመጡ የሚችሉበት ቂጥ አላቸው:: ይጋርዱ ቂጦ የሰንበት ውሃ ሲቀዱ የግንፍሌ ሕዝብ ንቅል ብሎ እንደ ላንቲካ ይመለከታቸዋል:: እንስራቸውን ያለ ገመድ እንደው ሲጣውን ቂጣቸው ላይ ቂቢብ አድርገው ሲወጡ ወንዱ በመቀላወጥ ዐይን ይከተላቸዋል:: ውኃ ቀድተው ሲመለሱም እንደዚያው ነው:: ላመል እንኳን በእጃቸው ሳይደፉ እንስራው አፍ ላይ የተቀመጠችው ጣሳ ቂቂት፣ ቂቂት እያለች ይሄዳሉ:: እሰሴ ወንዶች ዛሬ ይጋርዱ ቂጦ ጠላ ትቀላለች እየተባባሉ ቂጣቸውን ለማየት ሲቆጣጠሩ ሰምቻለሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ወንዶቹ "ኑ የእግዚአብሔርን ተአምር እንይ!" የሚለት ያህል መንጋበገዝ ይሰተዋልባቸዋል:: ይጋርዱ ቂጦ ወንድና ቢላዋ የሰባ የሰባውን ነው የሚወዱት ለማለት ሰበብ ሳይፈልጉ አልቀረም::

የይጋርዱ ቂጦ ባል ባሻ ወሰንየለህ ጥጋቡ አዘውትረው ሚስታቸውን ላይ አማላጅ ይልካሉ አቤቱታቸው ሁልጊዜም አንድ ነው::

"ይቺ ላታም፣ ራቁት መውጣትን ሙያ አድርጋ ይዛዋለች:: የገዛሁት ቡልኮ፣ ጃኖ፣ ካባ__ባል ይጫወትባታል:: እሷ ግን አንገት ልብስ ጣል አድርጋ ትራትር (ትያትር) ለማሳየት ትወጣለች:: ገላግሉኝ ወገኖቼ፣ እኔ ለእሷ ሲጋዬ ተበጥቶ አለቀ::" ይጋርዱ ቂጦ ተመክረው ተመክረው አልሰሙም:: ስለዚህ ባሻ ወሰንየለህ ሚስታቸውን ትተው ተመልካቾቻቸው ላይ ያፈጣሉ:: ይጋርዱ ቂጦ ቂጣቸው ላይ እንስራቸውን ቂቢብ አድርገው ሲወጡ ይከተላሉ:: ዐይናቸውን ዙሪያ ገባው ላይ እያመላለሱ ወንዱን ሁሉ ከትከሩቱ ያናጥቡታል::

በአንድ ወቅት ባሻ ወሰንየለህ የይጋርዱ ቂጦ ተመሳሳይ አድናቂ ስለነበሩ የአሁኖቹ አድናቂዎች ባሻ አካፋይ ቤታቸውን ተከራይተው በውጡ በገቡ ቁጥር ይከተሉ ነበር:: ሲከተሉ፣ ሲከተሉ..... ሰባተኛ ሰፈራቸው ግንፍሌ ድረስ ወጡ:: በመጨረሻም ይጋርዱ ቂጦ አረቱና ባሻ ወሰንየለህ ለአመሉ ያህል አግብተው በኮማሪትነታቸው ቀጠሉ እየተባሉ ሲታሙ በተደጋጋሚ እሰማለሁ::

አባቶችና ልጆች አይታዩም ወይ ተኝተዋል አለበለዚያም ሰፈሩን ለቅቀው ሄደዋል:: ወገቧን አጥብቃ እስራ አይቼ የማላውቀው እናቴን ብቻ ነው:: ሁሉም የግንፍሌ እናቶች ጠብ የማይል መቀነታቸውን ወገባቸውን አጥብቀው በማሰር ይወጡታል:: ከጋሙዳ እግር ቀጥሎ ገጠሬነት እንዲሰማኝ የሚያደርገኝ ይሄ የእናቶች የማለዳ ትዕይንት ነው::

የልጅነት ዘመኔን መለስ ብዬ ሊቃኝ በነበረበት የእዋቂነት ጥሞናዬ ላይ ትዝ የምትለኝ ዘመናዊዋና መሀል አዲስ አበባ ያለችው ግንፍሌ ሳትሆን ገጠሬዋ እና ኋላቀሯ ግንፍሌ ናት:: እንዳንዴ ደግሞ ግር የሚለኝ ግንፍሌ ከየትኛውም ሠፈር በተሻለ በቅድሚያ ያገኘችውን የመዘመን ዕድል ለምን እንዳልተጠቀመችበት ሳስብ ነው:: ግንፍሌ የተመሰረተችው በምኒሊክ ሆስፒታልና በሚኒሊክ ትምህርት ቤት መካከል ነው:: ግንፍሌ ጤናዋ ተጠብቆ በዕውቀት እንድትገለግል የተፈለገ

t.me/OLDBOOKSPDF

ቢመስልም ማንፍሊዎች ግን ልባቸው የሚሻበው ዘመናዊ እውቀትም እውቀትም ሆን ዘመናዊ ህክምና ላልተዳረሰበት ገጠራማ አናኗር ነው፡፡

እኛ እንግዲህ የእነዚህ ገጠር ናፋቂ የማንፍሊ ሠፋሪ ልጆች ነንና ገጠሬት በግድ ተጭኖብን አድገናል፡፡ ለሾኬታችን፣ ለመጃሊችን፣ ለቀጭእችን፣ ለፎሮፎራችን፣ ለላሽችን፣ ለቆሮቆራችን፣ ለጭርታችን፣ ለእከካችን፣ ለፎከታችን ወላጆቻችን መፍትሄ አድርገው ሚያቀርቡት ከወላጆቻቸው የወረሱትን ባህላዊ የህክምና ዘዴ ነው፡፡ እንቅፋት ሲመታን የሸረሪት ድር እንደመድማለን፣ ሆዳችን ሲቆርጠን የበር ፍቅፋቂ በውሃ ተበጥብጦ እንጠጣለን (ወይም አረቂ በስኳር)፣ እራስምታት ሲያጣድፈን ጃንጥላ ሸቦ ግሎ ቅንጣታችንን እንተኩሳለን፣ውጋት ሲያጣድፈን መሬት እየጠቆምን የወጋንን ቦታ ነካ ነካ በማድረግ ቀደምኩ እንድንል እንመከራለን፣ ጉሮሮአችን ሲታመም እር ላይ ስለተፋን በመሆኑ ኣር ማረኝ በሉ እንባላለን፡፡ ጉሮሯችንን እንቧጠጣለን፣ ግጋችንን እንነቀላለን፣ ወሸላችንን እንገረዛለን፣ እንጥላችንን እንቆረጣለን፣ አይናችንን እንቆራለን፣ ቅንድባችንን እንበጣለን...የመድሃኒቱ ብዛት ሰሩ፣ ቅጠሉ፣ ሀረጉ፣ ፍሬው እንስላል፣ ጡንጁት፣ ምች መድሃኒት፣ ድንገተኛ፣ ግራዋ፣ ሬት፣ አመድ፣ ጋዝ፣ ቤንዚል.....

ወላጆቻችን ዘመናዊነትን ይፀየፋሉ፡፡ ለጉድጓድ ውኃ ለምንጭ ውኃ፣ ለወንዝ ውሃ..... ያላቸው ፍቅር የቧንቧን ውሃ አስንቋቸዋል፡፡ ቤት ውስጥ ይፈማሉ፣ ይሰሊቃሉ፣ ይሸከሽካሉ.... ወፍጮ ቤት በረከት የለውም ብለው ያስባሉ፡፡

እኛ የእነሱ ልጆች ደግሞ እውጥ እንለቃማለን፣ እንቧይ እንወረውራለን፣ ሾላ እናረግፋለን፣ ሞንዛ ፍሬ እንበላለን፣ ኮሽም እንደፍራለን፣ በሰንሰል እንጋረፋለን፣ ማንፍሊ ወንዝ እንወርዳለን፣ ቀበና ወንዝ እንዋኛለን፣ ከብት እንጠብቃለን፣ ኩበት እንሰበስባለን፣ አዛባ እንዘቃለን፡፡ እምቢ ካልን በሳማ እንገረፋለን፣ በርበሬ እንታጠናለን... ካመፅን እንኮይ፣ ኢጋም፣ ቀጋ እየለቀምን ሆዳችንን እንሞላለን - በቤቶቻችን ላይ እንሸፍታለን፡፡

ስንቀብጥ ለስላሳ አጠጡን እንላለን፡፡ ወላጆቻችን አፋቸውን ከፍተው ይስቃሉ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ምን አይነት ይሻልሃል፡፡ አሃሃሃሃ... ቢንጎ ብርቱካን ይሁንልህ? ካናዳ ድራይ ይሻልሃል? አሃሃሃሃሃ....የኔ ዘበናይ አረንቻታ አማረህ? አንተ አረንቻት ጠጥተህ ጠላውን በአንኮላ ማን ሊልፈው ነው? አሃሃሃሃ....."

ቦላሌ ሱሪ ጠየቁ ተብለን እናስገርማለን፡፡

"አሃሃሃሃ...እ? ቦላሌ? ቢራቢሮ ሸሚዝስ፤ አትፈልግም? ሀራምቤ ሸሚዝ ይሻልሃል? አሃሃሃሃሃ.....አየሽልኝ የዚህን ልጅ ጉድ? ቦላሌ ግዛ እኮ ነው የሚለው..."

እዚህ መካከል የከተሜ ንቃት ያለው አባቴ ብቻ ነው፡፡ ሳንባ፣ ቴዊስት፣ ቡጊቡጊ....ይደንሳል፡፡ ያፏጫል፣ ፀጉሩን ኤልቪስ ፕሪስሊ ይቆረጣል፣ ጊታር ይጫወታል፡፡ ከሁሉም በላይ እኔን ለስላሳ ያጠጣል፡፡

"ለስላሳ ልጋብዝህ?" ይለኛል፡፡ እናቴ ሞጃ ስትሄድ "የትኛውን አይነት መጠጣት ትፈልጋለህ? አይ ቢንጎ ብርቱካን የሴቶች ነው፡፡ ካናዳ ድራይ ይሻልሃል፡፡ አየሩ ልብህ ላይ ሲቆም ወንድነት ይሰማሃል "ቧ" ስታደርገው እንደ አንበሳ ያገሳህ ይመስልሃል፡፡"

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰምንት

ጭልጥ አድርጎ ከወሰደኝ ሃሳብ ያናጠበኝ የጎጋንጪር አጥር በር ነበር:: የቆርቆሮው በር እናቱ ላይ አሞራ ከንፍ ትንሽ ጣሪያ እንደባርኔጣ ደፍቷል:: አንዳንድ ጊዜ ዝናብ ሲጥል እኔና ጋንጪር ካልተጣላን እዚህ የአጥሩ ባርኔጣ ስር ተጠልለን ማዶ ማዶውን እያየን እናወራለን፤ አዳላጦት በወደቀ እንስቃለን::

የአጥሩን በር ሰበው የወጡት የጋንጪር እናትና እህቱ ነበሩ:: እናትየው ጥርሳቸውን የአርበኛ ፀጉር አስመስለው አንጨፍርረዋል:: ማናሉ ደግሞ ችፍርግ ፀጉሯን 'አምፖሎ' ለመስራት ተፍጨርጭራለች:: አባቴ የያዘውን አይነት ዘንቢል አንጠልጥላ ከእናቷ ኋላ ትከተላለች:: የጋንጪር እናት ሲያዩኝ የተነፈሰ ከንፈር መጠጣ አስቀደሙ::

"ሹሹ አፈር ይብላኝ፤ ተሻለህና ወጣህ? ሹሹ አይዞህ፤ መልሼም ሳላይህ ሹሹ፤ ታዲያ እዚህ ብቻህን ምን ታደርጋለህ? እ? ነው? ሹሹ አፈር ይብላኝ" የተከናነቡትን ነጠላ ሰርሰረው አበባ ቀሚሳቸው አንገትጌ ውስጥ እጃቸውን ሰደዱ:: የተሰደደው እጅ መሃረብ ይዞ ወጣ:: መሃረቡ መአዘን ላይ በወፍራሙ ተቋጥሯል:: ፈትተው ድፍን አስር ሳንቲም ሰጡኝ::

"ሹሹ አፈር ይብላኝ፤ ልጆች ፈልግና ከእነሱ ጋር ተጫወት ወይም ወደ ቤትህ ግባ ሹሹ" መንገዳቸውን ቀጠሉ::

ማናሉን በፍርሃት አየኋት:: ፊቷ ላይ ሀዘን ሳይሆን ቀልድ ወይም ፌዝ ያነበብኩ መሰለኝ:: እንደ እናቷ 'ሹሹ' የሚል ችፍርግ ፀጉሯን ብነጫት በወደድኩ ነበር:: የእናቷ አይነት ደቃቅ አበባ የተበተነበት ቀሚስ ለብሳለች:: በቆዳ ጫማ ሞድ የተሰራ አጭበርባሪ ኮንጎ አድርጋለች:: እግሯ በሚያጥወለውል ሁኔታ ቅባት ተለቅልቋል::

"አይዞህ" አለችኝ አፏን በፌዝ አሞጥሙጣ

t.me/OLDBOOKSPDF

"ሽሸ" አልኳት እንደ እናቷ ጥርሴን ወጣ አድርጌ:: ፊቷ ላይ ፊጣን መሽማቀቅ እና ጥላቻ አነበብኩ:: አልጠቀመኝም:: ድጋሚ ዞራ አስከታየኝ ጠብቄ እናቷ የሰጡኝን አሰር ሳንቲም የውሃ ጉድጓድ ውስጥ ወረወርኩት:: ሌላ መሸማቀቅና ጥላቻ፤ ማናሉን ሳያት ደስ የሚለኝ ይመስለኝ ነበር:: እንደ ንፁህ አይሁን እንጂ (ያቺ የምወዳት ንፁህ) አንዳንድ ጊዜ በህልሜም ትጎበኘኝ እንደነበር አስታውሳለሁ:: ብዙ ህልሜ እንደ እሷ የደረሰኩ ሆኖ ሳሽኮረምማት የሚታየኝ ነው:: ጥፎቱ ግን ችፍርግ ፀጉሯ መካከል እንደ ሜካ ዘላን ቀስት ደገር መከት ቅማሏን የማድንበት ህልሜ ነው:: ቅማሏ ሲበላኝ ሲያሳድደኝ የምባትትበት ጊዜ ብዙ ነው::

"ቅማሏን ቀምዬ አሳድጌ ታሸፍብኛለችን" የሚል የትልቅ ሰው ወቀሳ ጭንቅላቴ ውስጥ እታጭሎ ከልቢ ሳቅኩኝ:: አሳሳቄ እራሴንም አስፈርቶኝ ወደ እኛ ቤት መለስ አልኩ:: መቼም አባቴ ቢሰማኝ አሰሮ ያስቀምጠኛል እንጂ አይለቀኝም:: ከዚያ፣ "ያደራ ልጄ፤ ያደራ ልጄ!" ይላል እናቴን በመፍራት።

እናቴ ሞጆ ስትሄድ የአባቴ እኳኋን ሁሉ የወላጅ አባት ሳይሆን የአደራ አባት ይሆንብኛል:: የማንፍሴን ሜዳ አቋርጬ ወደ ባለወልድ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሚያሻግረው ሰርጥ አመራሁ:: የማንፍሴ ወንዝ ያለው እዚህ ሰርጥ ውስጥ ነው:: የልጅነት አብዛኛውን ዘመናችንን ሰልቅጥ አድርጎ የበላ ሰርጥ፡፡ ገና አፋፍ ላይ ብቅ ስል የማንፍሴ ወንዝ ጩኸት ተቀበለኝ፤ ማንፍሴ አልዘነበም፤ ደራሽ ነው:: እሳይ፡ እይነምሳ ወይም ፈረንሳይ አቦ ዘንቧል ማለት ነው::

እንጻሰብኩት ሠፈራችንን ጭር ያደረጉት ልጆች እዚህ አልተገኙም:: ይሄኔ ሾላ ለመልቀም ባለወልድ ግቢ ተሻግረው ይሆናል:: የዋንዛ ፍሬ ያለው እዚያ ነው:: ብቻኝቴ ከቦኝ ዙሪያዬን ስቃኘው የማንፍሴ ድልድይ ብርድ ያበደነው ፈረስ መስሎ ሁለት አፋፍ ላይ ተንፈራጦ ቆሟል:: ጀርባው ላይ ወዲያ ወዲህ የሚሉ ሰዎች ጭንቅላታቸው ሲታይ የቀሚጭ ሰሰፈኞች ይመስላሉ::

ጋንጩር ከተቀመጠበት ብድግ ሲል አይኔን ሳበው:: በጠጠር የጣላትን ወፍ መርምሮ መጨረሱ ይሆናል:: ወዲያው በግራ እጁ ወደ ወንዙ ማዶ እከታተሉ ይወረውር ጀመር:: ቀኙ እንቦ በሁለቱም እጆቹ ሲያጣድፈን ይሆን? የሚል ጥያቄ አጫረብኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ጋንጩር በግራ እጁ ወርውሮ የቀኝ እጁን እንደጨበጠ አየር ላይ ያወናጭፋል። "ወንድ!" እያለ እንደሆን ገባኝ። በግራ እጅ ውርወራ ጥፋ ውጤት አምጥቷል ማለት ነው። ሳያየኝ ተጠግቼ ወደ ደራሽ ወንዝ የመግፍተር ፍላጎት ድንገት ተናነቀኝ። እህቱ ማናሉ እንደዛ አሹቅብኝ ሳትሸማቀቅና ሳትናደድ ብትሄድ ኖሮ ይህን ከማድረግ አልመለስ እንደነበር ለራሲ ታወቀኝ። ጩኸም ጋንጩርን ገፍትሬ ማንፍሊ ወንዝ ብጨምረው ዝም ብሎ በደራሹ አይወሰድም። የማንፍሊ ወንዝ ለቀብና ወንዝ እስኪያቀብለው ድረስ በውሃ እየተንገላታም ቢሆን ቢያገስ አንድ ሦስቴ ይፈነከተኛል።

ቁልቁል ለመውረድ የጥንቃቄ እርምጃ ጀመርኩ። መሬቱ ውርጭ ጠግቦ እንደተቀቀለ የእንቁላል አስኳል ጭነት መቋቋም ተስኖት ሲነኩት ድርምስ ድርምስ ይላል። ጋንጩር ጋ ለመድረስ ጥቂት ጊዜ ወሰደብኝ። ጋንጩር ፊቱን ሳይመልስ ድምጹን ከወንዙ ጩኸት በላይ አድርጎ እንዲህ አለኝ።

"ጦር ሜዳ ሄጄ ቀኝ እጄ ቢቆረጥስ? በግራዬ መወርወር መለማመድ አለብኝ። እይ እዛጋ ባህር ዛፍ አጠገብ አረንጓዴ ጀሪካን ይታይሃል። እሱን ለመታ አይ፣ ይሄውልሃ! ና ድንጋይ ውርወራ ሳለማምድህ_ይቅርታ እሺ፣ ከአሁን በኋላ ብትገድለኝ እንኳን ለምፅአት ስመለስ አልፈንከትህም። ለምለም ሄደች ቢቃ?_"

ወደ ጋንጩር የተጠጋሁት ባልመታውም እንኳን ይገፎ አግደረድረዋለሁ ብዬ ነበር። ይቅርታ የጠየቀኝ ፈርቶኝ እንዳልሆነ ገብቶኛል። አባቱ አባቴን እንደማይመታቸውም አረጋግጧል። ውርወራውን እያካሄደ ንግግሩን ቀጠለ።

"መቃብር ሄደን ሾላ እናርግፍ? ወይስ ቀበና ድልድይ ሄደን ቀጋ እንልቀም? ደስ ካለህም የፈረሰኞ ከፍለ`ጦር አጥር ላይ ኮሽም በስሏል እዛ እንሂድ? ግን ስላልበላን ሆዳችንን ያመናል። ሾላው ይሻለናል አይደል? ደግሞ ወንዙን እንዴት እንሻገራለን። በቃ ቀጋ ይሻለናል። ከፈለግንም በቀበና ድልድይ ተሻግረን መቃብር ሾላ እናረግፋለን_"

ድንጋይ እየወረወረ ሲናገር በሚወረውርበት ቅፅበት ድምፁ ስልቱን ስቶ እንደመባረቅ ይልበታል። ቀጠለ።

"በዛውም ለንፁህ ትንሽ ቀጋ፣ ትንሽ ሾላ፤ ከተገኘም ትንሽ አጋም ይዘንላት እንሄዳለን።" ይሄን ተናግሮ ለቅፅበት ፊቱን አጠና። ስለ ንፁህ ሲነሳ ከመንሳቱ በፊት እንደነበርኩት አልሆንም። ደረቴን እስኪያመኝ ድረስ የልቤ ስልቷ ይዘባል።

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሄንን ስሜት ደግሞ እኔ ብቻ ሳልሆን ጋንጩርም ጭምር ያውቀዋል፡፡ ይሁንና ስሟን ጠርቶ ለመናገር የሚደፍረው እሱ ብቻ ስለሆነ በሌሎች ስሟ ድንገት ሲነሳ የሚፈጠረውን ድንገተኛ የልብ ህመም የሚያውቀው አይመስለኝም፡፡

"እንሂድ!"

ንፁህ ላትኖር ትችላለች፤ ይኸን ማሰብ የተሰፋን መንገድ ያጠይማል፡፡ ነጠቅ ነጠቅ የሚሉ እግሮችን ያሸማቅቃል፡፡ "ንፁህ! ንፁህ! ንፁህ!" ብሎ ተጣርቶ ማጣት እኔም ሆንኩ ጋንጩር ቀምሰናታል፡፡ ከጨዋታ፣ ከዋና፣ ከሾላ ማርገፍ፣ አውጥ ከመልቀም የሚገኘውን ደስታ ያንጥፋል፡፡ ፍላጎት ያሳጣል፡፡ ብዙ ጊዜ እኔና ጋንጩር ይኼ አደጋ ሲገጥመን ተስማምተን ወደ ቤታችን እንመለሳለን፡፡

ንፁህ ከአቅሟ በላይ የሆነውን የግቢያቸውን በር ተለጥጣ ትከፍትና "እናንተ ዱርየዎች" ትለናለች፡፡ "መጣችሁ? እንኳን የመጣችሁ ዱርየዎች ብትሆኑም" ይሄ እንግዲህ ንፁህ አያቶቿ ቤት ስትገኝ ነው፡፡ ንፁህ ጋ የልጅነት ውፍረት ወደ ቁመት ሳይቀየር የቀረ ይመስላል፡፡ ንፁህ ፊቷ ተጠንቅቀው ያከበቡት የማታ ጀንበር ምስል ነው፡፡ በጥርሶቿ ስትስቅ አይተናት አናውቅም፡፡ አይኖቿ ናቸው የሚስቁልን፡፡ ደማቅ የማይገላምጥ ገፅታ አላት፡፡ የእጆቿ ልስላሴዎች፣ መመገደቅ የሌለበት ግላጌዎች እሷት፡፡

"አቤት ፀጉራችሁ፣ አዩ ደሞ ጫማችሁን፣ ትምህርት ቤታችሁ የንፅህና ቁጥጥር የለም? ዩኒፎርማችሁን አውልቃችሁ አታጥቡም ለሰኛችሁ?"

በሃፍረት እናቀረቅራለን፡፡ አቤት የእግሮቿ ልስላሴ!!!

"እናንተ ዱርየዎች፣ አሁን የት ልትሄዱ ነው?"

"ሾላ ልንለቅም፣ ልንዋኝ፣ ቀጋ ልናመጣ..." የጋንጩር ምላሽ፤ እኔ በንጹህ ተደግሞብኛል መናገር አልችልም፡፡

"ለእኔም አምጡልኝ" እንዳንዴ፤

"ጠብቁኝ አንቴ ስዕል ያነሳችኋል፡፡" ሌላ ጊዜ

"ለእኔም ታመጡልኝ ነበር ግን አባቴ አሁን ይመጣና ይወስደኛል፡፡" አንዳንዴ.....

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁሉም እስተያየቷ የየራሱ ሀሳብም አለው:: ንግግሯ ደስታም ሆነ ሀዘን መቀስቀሱ አይደለም:: እጠብቃቸኋለሁ ከተባልን የእኔና የጋንጩር ሰውር መግባቢያ ፍጥነት ነው:: እሱ ሸላውን በፍጥነት ያረግፋል፤ እኔ በጥሬት እለቅማለሁ:: የእሷን ፊት የሚመስሉ ድንቡጭ ያሉና የቀሉ ሸላዎችን መርጠን እንወስድላታለን::

"አንተ ስጣት" ይለኛል ጋንጩር:: የእሱ እጅ ሰድንጋይ ውርውራ እንጂ ለስጦታ እንደማይሆን ያውቃል:: እኔ ስሰጣት ተመሳሳይ ነገሮች ትላለች ታደርጋለች::

"ይኼ ሁሉ? እኔ ትንሽ ነው የምፈልገው:: እናንተስ የሚበቃችሁን ያህል ብቻ አታረግፉም? እ? አቤት እንዴት የሚያማምሩ ናቸው?" ትላለች እገላብጣ እያየች "እነዚህን እንቴ ይለሳቸዋል፤ አየህ፤ እጅህ ላይ ያሉት የፈነዱት ሾላዎች የተገኙት አውሰጣቸው ባሉት ደቃቅ ፍሬዎች ነው:: አይገርምም?"

ጋንጩር እንደሚመከር ሁሉ እጁን ወደ ኋላ እጣምሮ ያዳምጣታል:: በእጆቹ መቆሸሽ የሚያፍረው ንፁህ ፊት ስንቀርብ ብቻ ነው:: ከዛ ውጪ እጆቹን ሲበላ እንኳን አያስታውሳቸውም::

ከእሳቷ ጋር ሆነን ወደ ቀበና ወንዝ የምንወርድ ቀንም ደስታ ይሁን እንጂ የልብ ሀመማችን አይቀርም:: እሳቷ አሰደግፎ የሚስልበትን ባለ እግር ጣውላ እኔ እሸከማለሁ፤ ጋንጩር ትንሽ እግዳሚ ወንበሩን ይይዛል:: ንፁህ የምትረግጠውን፣ የምታየውንና፣ የምትነካውን ሁሉ እየመረመረች ፊት ፊታችን ትሄዳለች::

"ጉ = ዱርየዎች"

እሳቷ እውራ ለመሆን ያልሞላለት ጅምር ዶሮ ይመስላል:: መልኩ ቀይ፤ ፀጉሩ ቀይ፤ አንገት ልብሱ ቀይ...ሲኳኳል ያለበ ታዳጊ አውራ ዶሮ:: ከንፁህ ጋር ያግባባን እሱ ነው:: ንፁህ እኛ መሃል እንድትቀላቀል የፈለገው ለስዕሉ ብቻ ነው::

"አብረዋችው ተጫወቺ" አላት ከዕለታት አንድ ቀን እኛም ተገረምን፤ ፈርተን ሰናያት በአርሳስ ሳለን:: ያኔ የታች ሠፈር ልጆችም አብረውን ነበሩ:: ሲባልት ሲያስቡ ጋንጩር ከመካከላችን ፈትለክ ብሎ ሮጠ::

"እሽ ጋንጩሬ ምን አረግን፤ ምን አረግን፤ ምን አረግን__" አሉ:: አንዱ በሌላኛው እየተከለሉ:: ጋንጩር ድንጋዩን እንደያዘ ምንም ሳይናገር አንድ ዛፍ ስር

t.me/OLDBOOKSPDF

ተቀምጦ አተኮረባቸው:: ለምን እንደሆን ገብቷቸዋል:: አደብ ገዝተው መጫወት ጀመሩ:: ይኼን ቀን ሳስታውሰ ንፁህን ከእኔ ቀድሞ ጋንጩር እንደወደዳት ይገለፅልኛል።

አሁንም ወደ ንፁህ እየሄድን ነው:: እናገኛታለን:: "እናንተ ዱርየዎች" ትለናለች:: ወይም...

"ንፁህ! ንፁህ! ንፁህ!" ስንል ወንድ አያቷ ፒፓቸውን ይዘው ይወጡና...

"የለችም ምድረ-ዱራ፣ ፈልፈሉቱ" እንደ ንፁህ ሁሉ አያቷም ፊት ላይ የሚነበበው ከስድቡ ጋር ያበረ እንቋሻሺ ስሜት አይደለም:: እንገታችንን ደፍተንና ተኮራርፈን እንሄዳለን:: ዛሬም ከመኮራረፍ ይጠብቀን:: አሜን! መፀለይ ጥሩ ነው:: ዛሬ ብናጣት እንኳን ተወቃሽ ይኖረናል:: ተወቃሹ እግዚአብሔር ደግሞ ለሌላ ቀን የማካካሻ ፕሮግራም ማዘጋጀቱ አርግጥ ነው::

ያገኘነው ግን ሌላ አደጋ ሆነ:: ንፁህን በልባችን አዝለን ከልተም ከልተም ስንል እነ ጋሙዳ ድንገት መጡብን:: ሙቂ፣ ሲንጢ፣ እሰፋ ጢሪሪና ቀሎ ሁሉም ከልምጭ የወፈረ ለአቅመ ዱላ ያልደረሰ የባህር ዛፍ እንጨት ይዘዋል:: ነገሩ አላማረኝም፣ በጋራ ሊቀጠቅጡኝ እንደሆን ገባኝ:: ምን ማድረግ እንዳለብኝ እልከሰትልህ አለኝ:: ሙሉ ትኩረታቸው እኔ ላይ እንደሆን ግልፅ ነው::

"ቁስልሽ ዳነልሽ?" አለኝ ጋሙዳ ለነገር ማኮብኮቢያ በያዘው እንጨት የሳማ ቀንበጥ ገርፎ ቀነጠሰ:: "ትናንት ወጋሁ ስልህ ፕላስተርህን ብላ አልከኝ አይደል?" ጋሙዳ ጥብቅ ያለ ሰውነቱ ካለባበሱ ጋር ተደምሮ ለከተሜ ልጆች እንግዳ አስፈሪነት አለው::

ሲንጢ በሚዋጋ አይን አየችኝ:: እሰፋ ጢሪሪ ብቻ ካልነኩት የማይነካ መንፈሱ እንዳፈገፈገበት ያስታውቃል:: ሙቂ በሰው ድል ለመጨፈር የመፈለግ ጠባይዋ ነገሩን እንድታሟሙቅ ይገፋፋታል::

"ምን አረኳችሁ?" አልኳቸው:: ሁሉንም በየተራ ማቅመሴን ዘንግቼው ሳይሆን እንደው ለአፉ

"ዛሬ ማንባርሽ ሲቦደስልሽ ነው እንዲህ የምትይው?" አለኝ ቀሎ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ነገሩ የሁለት ቀን ጥንስስ ብቻ እንዳልሆነ ገባኝ:: በተናጠል ስላልቻሉኝ ተደራጅተው...... የማደርገው ጠፍቶኝ ግራ እንደተጋባሁ ጋንጩር ከአጠገቢ ቱር ብሎ ተፈተለከ:: የቀበናን ዳገት ከሙቼው እንደወጣ እንጃ!! መጀመሪያ ጋንጩር ለራሱ ፈርቶ መስሎኝ ነበር:: ግን እንዳልሆነ በነ ጋሙዳ መረበሽ አወቅኩ:: ገም ብሎ ቆመ::

"ጋንጩሬ" አለ ጋሙዳው "እኛ እኮ ላንቺ ብለን ነው። እያሳሳቀ ቀበና ወንዝ ሊጨምርሽ ነበር::"

"ይጨምረኝ!" አለ ጋንጩር

የሲንጢ ተዋጊ አይን ዶለዶመ:: ቀጮ ማቅብቆቧ ከሸፎ ግራ መጋባት ተረከባት:: ሙቴ የተማመነበት ድል ከእነ ጋሙዳ እጅ ስለወጣ የመሃል ሠፋሪ ለሚት ከወዲያ ወዲህ አላጋት::

"ጋንጩሬ፣ አይደብርሽም እንዴ?" ጋሙዳ ነበር::

"ከፈለጋችሁ አንድ ለአንድ" አለ ጋንጩር

"እሺ አንተ እዚህ ና፣ አንድ በአንድ በፊትም ያሰብነው ነው" አለ ቀጮ

"አልመጣም:: በአድማ ልደብድብ ብትሉ ሁለት ሁለቴ እፈነክታችኋለሁ::" ጋንጩር እኔ ላይ አተኩሮ "ትችላቸዋለህ?" አለኝ::

"ይምጡ" አልኩ:: ወዲያውኑ ጋሙዳው ፊት ላይ ሹፈት አየሁ:: "መጀመሪያ ጋሙዳው ይምጣልኝ፣ ከዚያ ቀጮ" ሙቴና ሲንጢ ገና ሳልደዛቸው እንደሚያለቅሱ አውቃለሁ::

"ቀጥሉ" አለ ጋንጩር

ጋሙዳ እንደ ጋሽ ድንቁ ለድብድብ ይዘጋጃል ብዬ ሳስብ የያዘውን እንጨት ጥሎ በጭብጡ ጆሮ ግንዴ ላይ ብሎ ጣለኝ:: ሁሉም ሳቁ:: ጋሙዳ የእሱ ግዳይ እንደሆንኩ ቆጥሮ ድብድቡን ከመቀጠል ይልቅ ጋንጩርን አናገረ::

"ስላሸንፍን አትፈነክቺንም አይደል?"

"አልነካችሁም" አለ ጋንጩር ድምፁ ላይ ስለኔ ፍርሃት ያደረበት እንደሆነ ያስታውቃል:: "በቃኝ ካለ ግን በቃ!"

t.me/OLDBOOKSPDF

የጋሙዳ ስሁትት ውጤቱ አሁን ታየ:: ድንገተኛ የወደቅኩበት አፈፍ አድርጎ በደዘኝ ኖሮ እንደ አድዋ ጦርነት ዘላለም የሚዘከር ድል በተቀዳጀብኝ ነበር:: ግን ያ ሳይሆን እኔ ድንጋጤዬንም ድንዛዜዬንም ገስጬ ተነሳሁ:: በፍጥነት የአባቴን ምክር መተግበር ጀመርኩ::

ጋሙዳ ጋንጩርን እናግሮ ሲመለስ በጭንቅላቱ ገባሁበት:: መጀመሪያ መደንገጥ አየሁበት:: ከዚያ አለማመን ተተካ:: የነሙቴ ሳቅ ፀጥ አለ:: በቴስሌ መማታቴ የማይታመን ሆነባቸው:: እኔ ግን ከስር ወደላይ ስለምገጭ በግንባር ይምሰል እንጂ በጭንቅላቴ ማዕዘን ነበር:: ጋሙዳ ፋታ አጣ፤ ከመማታት ይልቅ የሚተገትገውን ጭንቅላቴን በእጁ ለመያዝ ይሞክራል:: ይሄኔ በእጁ እገባበታለሁ:: ድብድቡ ትምህርት ሆኖ በእሱ እንዲያበቃ ፈልጌያለሁ:: መጨረሻ በወፍራም ድምፅ ጮኸ::

"ወይኔ ገደለኝ፤ እናትን፤ እናትን" የጣላትን እንጨት ፍለጋ መሬት ዳበሰ:: ይሄኔ ለሚማ ጥፊ ተመቻቸልኝ:: መታሁት:: ያንነበሰበት ጉልበቱን ሆዱ ላይ ሰጥሮ ዝም አለ:: ፊቱ ላይ ማሳረፌን እንጂ ምኑ ላይ እንደመታሁት በውል አላወቅኩም:: የእግሬን አይበሉባ ከፋኛ አሞኛል:: ከጣቶቼ በላይ ነበር ያለው ቦታ የመሰበር ጥዝጣዜ ተሰማኝ:: ሲመቱም እንኳን ፋታ የማይሰጥ:: እንደምንም ህመሙን ተቋቁሜ ወደ ቀጮ ዞርኩ:: አይኗ ፈጧል::

"እ? ቀጥል" አለ ጋንጩር በደስታ እየተቁነጠነጠ::

"እኔ አልችለውም" አለ ቀጮ "በፊትም የፎከረው ሙቴ ነው"

"ውሸቱን ነው" ሙቴ እንባው ዝርግፍ ዝርግፍ አለ:: ወደ ቀጮ ሰጠጋ "በእናትህ፤ በእናትህ" አለ::

"አሁን በእናትህ ይላል እንዴ? ቅድም ይምጣልኝ ያልከው አንተ አይደለህ?" አለ ሙቴ እያለቀሰ::

"እናትን አንተ ዝም በል" አለ ቀጮ

ጋንጩር እየሳቀ "ቀጮና ሙቴ ይዋጣላችሁ" አለ:: "ሙቴ ቀጮን ትችለዋለህ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ይምጣ" አለ ሙቄ አንባውን እየጠረገ::

"ቀሙስ?"

"ከነካኝ አለቀውም::"

"በሉ ይዋጣላችሁ::"

ዞር ብዬ ጋሙዳን አየሁት:: ያፈነደደበት ቦታ በጎኑ ፍንግል ብሏል:: እጆቹ ፊቱ ላይ ናቸው በየጣቶቹ መካከል ደሙ ይንጨፈጨፋል:: አላዘንኩለትም:: እግሬንና መንገጭላዬን እያሻሸሁ ህመሜን ባስተናግድ እወድ ነበር:: እነ ቀጮ ፊት ግን ይኼን ማድረግ አልፈለኩምና ተውኩት::

ሙቄና ቀጮ ከእኔ ጋር ከመደባደብ ለመሸሽ ሲሉ እርስ በእርስ ተናረቱ:: ዳር ሆኜ ሳያቸው የድብድባቸው ፍጥነት እኔ የምቋቋመው ሆኖ አልታየኝም:: የእኔን ድብድብ ዳር ሆኜ የማየት ዕድል አልገጠመኝማ:: ሴንጢን እየኋት አይኗ ይሸሸኛል:: ሙቄና ቀጮ እኩል ፍጥነትና ጉልበት ስላላቸው ከፉኛ ተቀጣቀጡ:: ሁለቱም ደምተዋል:: በመጨረሻ እቧራ ላይ መንደባለል ብቻ ቻሉ::

"በቃ" አለ አዋጊያችን ጋንጩር "አሁን ደግሞ ሴንጢ"

"እኔ አልደባደብም!"

"ካልተደባደብሽ ትደበደቢያለሽ" ጋንጩር ፍርድ ሰጠ::

"በእናታችሁ፣ በእናታችሁ"

"ምን ትቀጣ?" ጋንጩር ጠየቀኝ::

"እግሬን ይሳም፣ ከዛ አዝሎኝ ሠፈር ያድርሰኝ" አልኩ::

"እሺ" አለ ሴንጢ

ሴንጢ ደስ እያላት እግሬን ሳመች:: የድል መልስ በቅሎዬም ሆነች:: ጋንጩር የሰርጡን አፋፍ ሳይለቅ፣ እኛ የወንዙን ዳር ይዘን እንደተዛዘልን ስንሄድ እያየን ወደ ሠፈር ተመለስን:: ህመምተኛ እግሬን በእንዲህ ያለ ሁኔታ አሳረፍኩት::

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘጠኝ

"ሰላም! ኧረ ሰላም! ቤቶች! ሰው የለም?"

በድምፃቸው የጋሙዳ እናት እንደሆኑ አውቄያለሁ። ብርድ ልብሱን ተከናንቤ ዝም አልኩ። አባቴ የእናቴን ስም ሲሰማ እንደመባተት ብሎ ተነሳ፤ በደመነፍስ ጊታሩን አስገድፎ ካቆመበት ግድግዳ ላይ አነሳ። ትንሽ ተርበትብቶ እናቴን ሰው እንደፈለጋት አረጋገጠ መሰለኝ አልጋው ላይ ቁጭ ብሎ ፐሪስሊውን ደፋ።

"ሰላም! ቤቶች!"

የጋሙዳ እናት ገግመዋል። አባቴ የሌሊት ቱታውን እንዳደረገ ወጥቶ አናገራቸው። ጋንጩር እኔ አልጋ ላይ እንደተኛ ከጭንቅላቱ ቀና ብሎ አየኝ። እንደማየው ሲያረጋግጥ "ጋሙዳ ሞተ!" አለኝ።

ልቤ ትርትር አለች። ንፁህን ድንገት ሳገኛት እንኳን እንዲህ አልሆንኩም። ጋንጩር ድንጋጤዬን አይቶ ከት ብሎ ሳቀ።

"አንተ ልጅ፤ ተው ግን ከእኔ ጋር?" አልኩ ከልቤ ተናድጄ።

ድምፁ እንዳይሰማ አፉን አፍኖ ሳቁን ጨረሰ።

የጋሙዳ እናት ለአባቴ አቤቱታቸውን አሰሙ።

"እዚህ ተወልዶ ያደገ ነው። እነሱ አብረው የሚደበድቡት ከየት የመጣ ባይተዋር ማድረጋቸው ነው? የእሱ አባት ከማንም በላይ ጥጋበኛ ነበር፤ ትናንት ሞቶ ዛሬ የእሱን ልጅ በአባታቸው የሚመኩ ይምቱት? ኧረ እግዚአብሔርን ቀና ብሎ ማየት ደግ ነው። ጉልበት የእሱ የፈጣሪ መሆኑን ማስታወስ ይገባል። የጋንጩር መፍትሔው ቀላል ነው። ብቻ አንተ ልጅህን ያዝልኝ። ፊት ፊቱን ብለው ሲጥሉት ቢሞትስ? ወንድ ከሆኑ ለየብቻ አይገጥሙትም? ምድረ ላንቃሳ ሁሉ፤ በልተው የሚያድሩ አይመስሉ..."

t.me/OLDBOOKSPDF

የጋሙዳ እናት ድምፅ እየራቀ ሄደ:: አባቴ ምንም ሳይመልስ አዳምጦ መጣ:: ድንጋጤው የለቀቀው አይመስልም::

"ምን ታደፍጣላችሁ? ለምንድን ነው አንድ ልጅ ለሁለት የምትደበድቡት?" በራሱ ድንጋጤ የተናደደውን በእኛ ሊያሳብብ እንደሆነ ገባኝ::

"ኧረ እኔ ብቻ ነኝ የመታሁት" አልኩ::

"እሱ ብቻ ነው፣ እኔ እራቅ ብዬ ነበር:: እንደውም አለቀረብኩም" አለ ጋንጩር

"አንድ ሰው ለሁለት ይደበደባል? ብቻ ለብቻ ገጥሞ ከቻሉ መምታት፣ ካልቻሉ መመታት'ጂ ለሁለት አንድ ሰው መምታት የውርደት ውርደት ነው::" አባቴ እኛን መስማት የፈለገ አይመስልም:: እኔ ዝም ስል ጋንጩር ያብራራለት ጀመር::

"አይደለም፣ እንደውም እነሱ ናቸው ለአምስት ሊደበድቡን የመጡት በኋላ..."

"እኮ እናንተ ደግሞ እሱን ጠብቃችሁ ለሁለት..." ጭራሽ ንዴቱ ብሶ ቀበቶውን አውልቆ ካስቀመጠው ሱሪው ላይ መፍታት ጀመረ::

"ኧረ አይደለም! አይደለም!" ጋንጩር ተግለበለበ:: እኔ ግን አባቴ እንደማይመታን አውቃለሁ:: ዝም ብዬ እየው ጀመር:: እንደውም ሳቁ መጣ::

"አንድ ሰው ተባብሮ መውረር የጉንዳን እንጂ የሰው ልጅ ተግባር አይደለም:: ጉንዳኖች!" ቀበቶውን ከፈታ በኋላ እጁ ላይ ቸብ ቸብ አድርጎ መልሶ ወረወረው::

ጋንጩር ግድግዳው ላይ ተለጥፎ ቁና ቁና ይተነፍሳል::

"የታባታችሁ፣ ሂዱና አሁን ቁርሳችሁን ፓስቴ ግዙ:: ደሞ ተባብራችሁ ሰው ደብድቡና አፈር አገባችኋለሁ::" አንድ ብር አውጥቶ ወደ ጋንጩር አቅጣጫ ወረወረ::

"ላንተም እንግዛልህ?" አልኩት::

"ለራሳችሁ ብቻ፣ ሻይ እዛው ብትጠጡ ይሻላል ወይስ እዚህ ታፈሉ?"

"ሻይ እንፈልግም?" አልኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ደግ" ሱሪውን አንስቶ ያለ አንድ ሙያ የፈታውን ቀበቶውን ሱሪው ውስጥ መወሰወስ ጀመረ:: ጋንጩርን አከታልፈ, ይገፍው ወጣሁ:: የትናንቱ እግሬ የተናጋ አጥንት ሳይኖረው አይቀርም:: ያስነከሰኝ ጀመር::

ገና ወገግ ማለቱ ነው:: ሚዳውን አቋርጠን እንዳንሄድ የጋሙዳን እናት ስለፈራን በእነ ጋንጩር ጓሮ አድርገን ዳር ዳሩን ወደ ሚስማር ፋብሪካ ተሻገርን:: ወዲያውም እግሬን ለማሳረፍ ሻይ ቤት ውስጥ ጥቂት አረፍ አልን:: የሻይ ቤቱ ባለቤት ጫት በአፉ እየጨቀጨቀ በማይታወቅ ቋንቋ ቅልቅል ይጮሃል::

"ዋሂድ ሻይ!!"

"አርቢን ፓስቲ!"

"ፋሪቅ-እማት!"

ፉል ያወለድ!"

"እማት ስልስ!"

ቀስ ተብሎ የታዘዘውን ያስተጋባል:: አራሱ የሚያቀርበውን ብስኩትና ዳቦ ጭምር ጮሆ ይናገራል::

በእስር፣ በእስር ሳንቲም ጭንቅላታችንን የሚያካክል ብስኩት ገዝተን እንዳመጣጣችን ወደ ሠፈር አመራን:: በእነ ጋንጩር ጓሮ ብቅ ስንል ጭርታው በስጋት የሚያምስ አይነት ሆነብን:: የጉድጓድ ውሃውን ደፍ ተደግፈን በጋዜጣ የተጠቀለለ ብስኩታችንን ልንገምጥ ስንል ከየት እንደመጣ ልብ ያላልነው ድምፅ ባረቀብን::

"ወጋሁ!"

ከው ብለን ቀረን:: ጋሙዳው ነበር፤ ከበስተጀርባችን ብቅ አለ:: ፊቱ ከማኮፍኮፉ በተጨማሪ ወፍራም የጥቁር ጤፍ ሙቅ የተደፋበት መስሏል:: አንዳንድ አራራ መሳይ መጠጥ ያሉ ቁስል ደሴቶች ፈንጠቅጠቅ ብለው ይታያሉ:: ከምኒው እንዲህ ተፈጣጥሞ እንደጠበቀን እንጃ::

"ወጋሁ!" በተድፎነፎኑ አይኖቹ ብስኩታችን ላይ አጨንቁሮ "አንተንም ወጋሁ!!" ጋንጩርን ነበር::

t.me/OLDBOOKSPDF

እርስ በእርስ ተያየን፡፡ ቀድሞውኑ ጋሙዳው ለ"ወጋሁ" ጨዋታ ታታሪ እንደነበር ብናውቅም እዚህ ይደርሳል አላልንም ነበር፡፡ እኔ ቀድሜ የእጄን ብስኩት እንዳለ በረጋሁለት ባለማመን...፡

"ሁሉንም?" ሲል ጠየቀኝ፡፡ ተቀብሎ አኩል ከፈለና ግማሹን ሰጠኝ፡፡ ጋንጩር ግን እራሱ ግምሶ ሰጠው፡፡ በማሸነፍ ደስታ ብስኩቱን መብላት ቀጠለ፡፡ እኔ አሁንም አላመንኩትም፡፡ አዘናግቶ በድንጋይ ለጥፎብኝ ሊሄድ እንደሆን ይሰማኛል፡፡ ግን አይደለም፤ መጀመሪያም ከተደበቀበት እራሱ ሲወጣ አላየነውም ነበር፡፡ ማጥቃት ቢፈልግ እንኳን በቀላሉ ወደ ጉድጓዱ በገፋተረን ነበር፡፡

* * *

ይኸው ነው ልጅነታችን፤ እኛ ግንፍሊዎች እንድናድግ የተፈቀደልን ዘመናዊ መንግስት ሰላሙን እንደሚጠብቅለት ማህበረሰብ ልጅ አይደለም፡፡ እንደጥንቱ አኗኗር የጎሳ ወረራ እንደሚያሰጋቸው ሕዝቦች ሁሉ ወላጆቻችን ጠላትነትን፤ ጥንካሬን፤ ጭካኔን፤ ንቁነትን፤ ሴጋትን...እርስ በእርስ እንድንሞክረው ያበረታቱን ነበር፡፡ ሌላው ቀርቶ ጨዋታችንንና መደሰታችን እንኳን ሰላማዊ አልነበሩም፡፡ ተሸናፊነት ከችሎታ መለኪያነቱ ባሻገር የሚያስከትለው ውርደትና ጉዳት ይኖራል፡፡ እንቆቅልሻችንን ማየት ነው፡፡ መመለስ ያልቻለ መልሱ የሚነገረው ሀገር አልባነት እንዲሰማው ከተደረገና "ሀገር ስጠኝ" ከተባለ በኋላ ነው፡፡ እነ ስላንትያችንም የማዋረድ አቅማችንን አጎልብተን እንድንገኝ የሚያነቃ ነው፡፡ "የቋንጥጫ ለቋንጥጫ" ጨዋታችን ደግሞ ስቃይ የመቋቋም ብቃት ላይ የተመሰረተ ነው፡፡

እነዚህ ከወላጆቻችን የወረስናቸው ናቸው፡፡ እኛ ደግሞ የፈጠርናቸው አሉን፡፡ "ሳን ጌታ" የምንለው አንዱ ነው፡፡ እንደ "ወጋሁ!" ሁሉ አንድ ልጅ ሳይታይ ተደብቆ ተዘራሪው ባላሰበበት ሁኔታ ከኋላ መጥቶ ጀርባውን የሚደለቅበት ጨዋታ ነው፡፡

"ሳን ጌታ!" ይላል ደላቂው

"አቤት የእኔ ጌታ" ይላል ተደላቂው፡፡ አንዳንዴ የሚደለቀው ደንግጦ ወይም በዱላው መብርታት "አቤት የኔ ጌታ" ካላለ ይደገማል፡፡ ከቤት ስንወጣ፤ ወይም

t.me/OLDBOOKSPDF

ትምህርት ቤት ስንገባ፣ ከክፍል ስንለቀቅ...የተደበቀ ጓደኞችንን አይተን "ሳንጌታ" እንለዋለን ቀድመን፤ ካልሆነ መደለታችን ነው።

ከእነዚህ የስምምነት ጨዋታዎች ውጪ የተንኮል ጨዋታዎችም ነበሩ። ለምሳሌ ቀይ ሸክላ አኩል ገምሰን ከድንጋይ ጋር በመፈተግ እናድቦለቡለዋለን። ከዚያ በካልሲ ውስጥ ከተን የጨርቅ ኳስ በማስመሰል ተደብቀን እናንከባለውና "ኳስ፣ ኳስ" እንላለን። አንዳንድ ልጆች ኳስ ያገኙ መስሏቸው ባለ በሌለ ኃይላቸው ያንን ሸክላ ይጠልዛሉ። ቁጭ...የእግራቸው ጣቶች በመደዳ ይታጨዳሉ።

ሹሌ (እርግጫ) ተቧድኖ የጎል ጦርነት (አመድ በላስቲክ ሞልተን እንደ ቦንብ እየወረወርን አካባቢው ሲታፈን በጓል የምንወረውረው የአንዳንድ ተንኮለኞች ልጆች ድንጋይ በጭቃ አድቦልቡለው ይማታሉ።

አባሮሽ፣ ቃጤ፣ ዲሞ...ይኸ ሁሉ ጨዋታ የልጅነት ዘመናችንን ድብልቅልቁን ያወጣዋል።

* * *

ከትንሽ ጨዋታ በኋላ ጋሙዳ ፍፁም ነፃ ሆኖ በሙሉ ልብ ይጫወት ጀመር።

"....አንድ ቀን ደም ቀጮ እናቱ ዳቦ ሲጋግሩ ማድቤት ቁጭ ብሎ እስኪበስል ይጠብቃል። የመጀመሪያው ጢቢኛ በስሎ ሲገለበጥ ሁሉ እዛው ነበርኩ። ልክ ከእናቱ ተቀብሎ ከማድ ቤቱ "እፍ እፍ" እያለ እያበረደው ሲወጣ 'ወጋሁ!' አልኩታ እሃሃሃ...."

የጋሙዳ ገድል "በወጋሁ" የተሞላ ነው። ቀስ በቀስ ፀፀቱም ፍርሃቱም እየለቀቀኝ ሄደ። ከኋላችን ቀረት ሲል እጠነቀቀዋለሁ። ወደ ግንፍሌ ወንዝ ወርደን ጋንጩር ግራ እጁን መወርወር ሲያለማምድ እየነው። ሁሉም ነገር እንደቀድሞው ሰሜት አለሰጥ አለኝ። ቤቴ ሄጄ በጋንጩር የተነጠቅሁት ድንክ አልጋ ላይ ብተኛ ወደድኩ።

"ዋንዛው አፍርቷል ሄደን እንልቀም" አለኝ ጋሙዳ

t.me/OLDBOOKSPDF

"እ...ይ፣ እኔ ቤቴ እሄዳለሁ" ብዬ መልስ ሳልጠብቅ የማንፍሌን በርጥ ወደ ጀርባዬ ትቼ መንገድ ቀጠልኩ፡፡ "ተው ይቆጭሃል! በኋላ ወጋሁ ብትል አንሰጥህም፡፡ ይልቅ ከእኛ ጋር እንሂድ ጋንጨሬ የበሰለውን ታረግፍልናለች፡፡"

እየራቅኩት ስሄድ ድምፁ በንፋስ እየተወሰደ መቆራረጥ ጀመረ፡፡ የሚደረመሰውን መሬት አቀርቅሬ እያየሁ በደመ-ነፍስ የማውቀውን የቤቴን መንገድ ተያያዝኩት፡፡ ደብቶኛል፡፡ በእነ ጋንጬር ጓሮ ብቅ ስል የተቀበለኝ የአባቴ ጊታር ነበር፡፡ ለደቂቃዎች እንደቆምኩ ቀረሁ፡፡ ጊታሩን ከአልጋ ሥር ሳወጣው አባቴ ሊጫውተው ሳይሆን የእናቴ መተኪያ አድርጎ ዝም ብሎ ሊያየው ነው ብዬ ነበር፡፡

"ናፍቆቴ" የተባለውን ዘፈን ነበር የሚጫወተው፡፡ የጊታሩ ድምፅ በአራት ግድግዳ የታፈነ ባለመሆኑ አባቴ ውጭ ሆኖ እንደሚጫወት ገባኝ፡፡ የፊት ለፊቱን መንገድ አሳብሬ በእኛ ጓሮ ብቅ ስል አባቴ እንዳስብኩትም የእነ ጋንጬርን የከሸለ አጥር ተደግፎ ተቀምጦ አየሁት፡፡ አንድ እግሩን ዘርግቶ ሌላኛውን አጥፎታል፡፡ አይኖቹን እንደጨፈነ ፕሪስሊውን ደፍቶ ጀሮውን የሲት ዳሌ የመሰለው ጊታሩ ሳጥን ላይ ለጥፏል፡፡

ግድግዳችን የአንድ ጎን ከለላ አድርጌ በአንድ አይን አየዋለሁ፡፡ ጊታሩ ወፍራም፣ መካከለኛ፣ ቀጭን፣ የቀጭን ቀጭን ድምፆችን ያፈላል፡፡ ውጥንቅጥ ከመሰለው ድብልቅልቅ ውስጥ ግን አንዲት ቀጭን ድምፅ "ናፍቆቴን" ታዜማለች፡፡ ቀጭን ገመድ ላይ እንደምትሄድ ሁሉ ተጠንቅቃ፡፡

ከዚች ቀጭን የውጥንቅጥ መሪ ድምፅ ጋር ሌላ ቀጭን የሴት ድምፅ ተደረበ፡፡ ቃል የሌለው "እምምምምታ..." መጀመሪያ የሲቷን ድምፅ የአባቴ ተመስጦ ከደመና ከሰማየ ሰማይ ያወረደው እንጉርጉሮ መስሎኝ ነበር፡፡ እንኳን ቀጭን ድምፅ ነጭ በግስ ከሰማይ ወርዶ የለም? አባቴ እንደኔ ተአምር ሳይመስለው ያጀበውን ድምፅ በጊታሩ ተከተለ፡፡ ግጥም የሌለው የሀዘን ማስተንፈሻ "እምምምምታ" ለረጅም ደቂቃዎች ቀጠለ፡፡ በደንብ የተለሰነ ድምፅ ወይም ለስልሶ የተሳካ የማይጎረብጥ "እምምምታ"

"ለካ የዘፈን ግጥም ይህን ልስልስ ዜማ የሚያጎረብጥ ወጣ ገባ ነገር ነው" እያልኩ የሰማየ-ሰማያቱን ድምፅ ተከተልኩ፡፡ መንፈሴ እንደ ላስቲክ እየተሳተ ማንፍሌን ሰቆ ወዳልታወቀ ንፁህ ሰፍራ ተሰደደ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ብዙም ሳይቆይ በዜማው ንብርብር ላይ አንዳንድ ቃላት በስሱ ፈሰሱ:: ቃላቶቹ ከዜማው ጋር ሳይኳረፉ ሰርገው የሚያደርሱት መሰለኝ:: አባቴ ከምሳጢው ተናጥቦ ወደ እነ ጋንጩር ግቢ ውስጥ አሾልቆ መልከት አደረገ:: ጊታሩ ከቀድሞ በበለጠ ወኔ ዜማ ያዘንብ ጀመር:: የሰማየ ሰማያቱ ድምፅ ከላይ ሳይሆን ከማናሉ እንደሚፈልቅ ገባኝ::

"ከተራራው ወዲያ፣
- ናፍቆቴ
ከደመናው ውስጥ፣
- ናፍቆቴ
አንተን ያየሁ መስሎኝ፣
- ናፍቆቴ
ልቤ ሲል ድንግጥ!"

አይኖቼን ጨፍኜ ግድግዳውን በጀርባዬ ተደግፌ ቆምኩ:: ከዚያም ሳላስበው እየተንሸራተትኩ ተቀመጥኩ:: ማናሉ የዐጉርሽን ሸካራነት በዚህ አለስልሰሽው ተብላ ድምጿ ተሰጥቷታል:: ያንኑ አዝማች እየደጋገመች ቢሆንም አይሰለችም:: ጥቂት እንዲሁ እንደቆየች አባቴ "ናፍቆቴ" የሚለውን እያስገባ ያግዛት ጀመር:: ሌላ ጣዕም ተወለደ:: ወፍራሙ የአባቴ ድምፅ ጆሮ ላይ በልድልዱ ይንቆረቆራል:: ቆየት ብሎ አዝማቹን በኃይል ሳይሆን አለስልሶ ተቀበላት:: "ናፍቆቴ" የሚለውን ማጀቢያ ማናሉ ተረከበች::

"በመንገድ ላይ ስሄድ" (አባቴ)
"ናፍቆቴ" (ማናሉ)
"ብዙ ሰው ሲመጣ" (አባቴ)
"ናፍቆቴ" (ማናሉ)
"አንቺን ያየሁ መስሎኝ" (አባቴ)
ናፍቆቴ" (ማናሉ)
"አይ ያየሁት ጣጣ" (አባቴ)
"አልጋ ላይ ተኝቼ - ናፍቆቴ"
"እንቅልፍ አልወስድ ቢለኝ - ናፍቆቴ"
"ጨለማውን ጥሰሽ - ናፍቆቴ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"የመጣሽ ሲመስለኝ - ናፍቆቴ"

እናቴ ይህን የአባቴን ጊታር ለምን እንደጠላችው የገባኝ መሰለኝ:: እንዳች ልክ ያልሆነ ግን የሚያምር ነገር እየተከናወነ እንደሆነ ደመ-ነፍሴ ጠቆመኝ:: ቀስ ብዬ ተነስቼ እንዳመጣጤ ወደ ግንፍሌ ወንዝ ተመለስኩ::

ደመና ስለሆነ ሰዓቱን ለመገመት ያስቸግራል:: ይሁንና ሆዴ የምሳ ሰዓት መድረሱን በመንትተት እየነገረኝ ነው:: ወደ ቤት መመለሱም ሆነ እነ ጋንጩርን መቀላቀል ስላልፈለኩ ድልድይ ሥር ሄጄ መልከስከስ ቀጠልኩ::

እናቴ ኢያለች ያን ያህል የምግብ እንክብካቤ ነበረኝ ብዬ አላስብም:: ዛሬ ግን ለምን እንደሆነ ባላውቅም እሷ ባለመኖሯ የተጎዳሁ ያህል ተሰምቶኛል:: እናቴ ለባል እንጂ ለቤትና ለልጅ እያያዘ ግድ የሚሰጣት አይነት ቤት አይደለችም::

እንዲህ እያሰብኩ እያለ ከማናሉ ድምፅ ላይ ተሸርፋ ለዕይታ የቢቃች የምትመስል ሽልምልም ቢራቢሮ በዐይኔ ስር አለፈች:: ተከተልኳት፤ አመጣጧ ከወደ ሳማው አካባቢ ስለነበር ምናልባትም ቢራቢሮዋ በመጀመሪያ በረራዋ ላይ ትሆን ይሆናል ብዬ አሰብኩ:: እንዚህ ሳማ ላይ ቅፍፍፍፍፍ እያሉ የሚንተፉትን አባ ጨጓሬዎችም በመሸሸ ላይ ትሆን ይሆናል::

ለመጀመሪያ ጊዜ አባቴ እስኪነግረኝ ድረስ እነዛ ቀፋፊ አባ ጨጓሬዎች ቢራቢሮ ለመሆን የሚችሉ አይመስለኝም ነበር:: እንደውም አባጨጓሬዎቹ ቢራቢሮዎቹን ለመብላት የሚያሳቡ አድፋጮች እየመሰሉኝ አጨፈጭፋቸው ነበር:: ግን አይደለም፤ እነዛ ቀፋፊዎች ልጅነታቸው በደረታቸው እንዲሳቡና እንዲኮሰኩሱ ያስገደዳቸው ነበሩ:: ነገ ከንፍ አውጥተው ለዳንስ በቀረበ አባባይ ውበታቸው፤ በበረራ ከግንፍሌ ተነስተው ዓለምን ያዳርሳሉ:: ለብዙ ብቸኞች የመኖር ምክንያትም ይሆናሉ:: ለዓለም ከፋትና ክርፋት ማለዘቢያነት ያገለግላሉ:: ይቺ ዓለምና ሕዝቦቿ ያለ ቢራቢሮዎችና መሰሎቻቸው ምንድን ናቸው? ከፋትና ክርፋት አይደሉም?

t.me/OLDBOOKSPDF

አስር

ስሜ ሲጠራ በጆሮዬ ዘልቆ ከጭንቅላቴ ገመገም እየተገሚጨ የበዛ የተባዛ መሰለኝ:: ስሜ ወልዶ ተዋልዶ ከእነ ልጅ ልጆቹ እየተንጫጫ ካለሁበት የብቸኝነት ድልድይ ውስጥ አነቃኝ::

የሚጠራኝን በድምፁ ለይቼዋለሁ:: አሰፋ ጢሪሪ ነው:: ያኔ በአድማ ሊደበድቡኝ ያሰቡ ቀን አሰፋም ነበር:: አሰፋ ጢሪሪ ፀብ ፈላጊ አይነት ልጅ አይደለም:: ማንም ቢደባደብ ግድ አይሰጠውም:: ከሰሜት ውጪ ሆኖ ይመለከታል:: ፀብ ከመሸሹ የተነሳ ለመገላገል እንኳን አይሞክርም:: እንዲህ እየተጠነቀቀ ደርሰው ከመቱት ግን አይለቅም:: አይማታም:: ለማጥቃት አይፈልግም:: ግን በቃ እንዲሁ አይለቅም:: እንደ ትልቅ ዝንብ "ድዝዝዝ..." እያለ እያሰቀሰ የመታውን ይከተለዋል:: ፊቱን አኮፈታትሮ "ድዝዝዝ..." ከእልሁ የተነሳ የመታውን ልጅ አንድ ሳምንት ሙሉ ሊከታተለው ይችላል:: "ድዝዝዝ..." ሲመሽ የመታውን ቤቱ አስገብቶ በሌሊት ደግሞ ይመጣል:: ስልችት እስኪል፣ ቋቅ እስኪል፣ መኖር እስኪያስጠላ... "ድዝዝዝ..."

ማንም ከአሰፋ ጢሪሪ ጋር መጣላት አይፈልግም:: ከእሱ ጋር የተጣላ ልጅ ለቤተሰቦቹም ጠንቅ ይሆናል:: "ድዝዝዝ...አስወጡት" ይላል ማታ፤ ደግሞ ከሌሊቱ አሰራ አንድ ሰዓት "ድዝዝዝዝ...አስወጡት::" ድንጋይ ይይዛል አይማታም:: እግር ይይዛል አይዘረጥጥም፣ ጥርሱን ያገጣል አይነክሰም:: ብቻ ድዝዝዝዝዝ..." ትምህርቱን ትቶ ፀበኛው ትምህርት ቤት ይውላል:: ክፍል በር ላይ ቆሞ "ድዝዝዝ...አስወጡት!" ይላል:: ፀበኛው ሲላክ፣ ዘመድ ቤት ሲሄድ፣ ሲቆርብ፣ በ"ድዝዝዝዝዝ" ታጅቦ ይሆናል:: በመጨረሻ ፀበኛው ሁለተኛ ላይማታ ምሎ ይታረቀዋል:: አሰፋ ጢሪሪ ጥግ የሚደርስ ልጅ የለም::

ሲጠራኝ ቀስ ብዬ ከድልድዩ ወጣሁ:: ድልድዩ እና የማንፍሌ ገመገም:: የተቀጣጡበት ስፌት ላይ ቆሞ ነበር የሚጣራው:: ድልድዩ ውስጥ እንዳለሁ እንዴት እንዳወቀ አልገባኝም::

t.me/OLDBOOKSPDF

"አባትህ ይፈልጉሃል!" አለኝ።

ዳገቱን መውጣት ስጀምር ሳይጠብቀኝ ሄደ። እግሬ ወደ ቤት ላለመሄድ ይለግምብኝ ጀመር። "የአደራ አባትህ ይፈልጉሃል አይደለም?" ከእናቴ የዐይን ወፃሳ ለመሸሽ የሚያንከባክበኝ ይመስለኛል። "ኡኡ ደግሞ በእናትህ ጥላዬን እንዳታስወጋብኝ..." ምናምን የሚል።

በአነ ጋንጩር ጓሮ ብቅ ስል የጠበቅኩት ጊታር አልነበረም። በዚያ ፈንታ እንደተቃኘው ጊታር ስልቱ የማይደናቀፍ የሸሮ ወጥ ዜማ ለአፍንጫዬ ደረሰው። አነ ጋንጩር ቤት የተሰራ መሆን አሰብኩ። እኛ ቤትማ እናቴም እያለች አይሞክርም። እናቴ ወጥ ስትሰራ ለፍጥነት እንጂ ለጥራት ግድ የላትም። እድፋፍታ ታቀርብልኛለች። ለምን እንደምትቸኩል አይገባኝም። ብቻ የምግብ ነገር ግድ በሆነበት ጊዜ ጭንቅላቷ አቋራጭ የወጥ መዳረሻ መንገዶችን ያውጠነጥናል። ሽሮ በጥበጥ አድርጋ ሽንኩርት ከከተፈች በኋላ ጥዶ ከማብሰል ይልቅ እንጀራውን ሽሮ ብጥብጥ ውስጥ ጨምራ በእጇ ትፈተፍተዋለች። በርበሬ ዘይት ጨምራ የፈተፈተችውን ሽንኩርት ከላይ ትነሰንሰዋለች።

"እንካ ብላ፤ የእናት እጅ ብቻውን ይጣፍጣል።"

ቤት ስገባ ተአምር አየሁ። የአነ ጋንጩር ሽሮ የእናቴ ገሌቱ ብረት ድስት ውስጥ ሆኖ ያልጠፋ ምድጃ ላይ ተጥዷል። እንደ ጋንጩር ሁሉ ሽሮቸውም የእኛን ቤት መውጣኝ አለ እንዴ?

አባቴ በመስታወት ጥሪሲሊውን እያየ "እጅሬ" አለኝ። "እጅሬ ዱርየነቱን በሰፊው ተያያዝከው አይደለ? በል እጅህን ታጠብና ምሳህን ብላ። ሰምትን ተጎድተሃል። ጎረቤት ለምኜ ሽሮ አሰራሁ፤ ጋንጩር የት ሄዶ ነው፣ አብሮህ አይደለም?..."

"ዱሩዬ" ስባል ቀልቤ ወደ ንፁህ ይሰደድብኛል። "እናንተ ዱርዬዎች" ለንፁህ ያለኝ መቅበጥበጥና መቃዠዝ አባቴ ለእናቴ ከሚያሳየው ያነሰ እንዳልሆነ ይገባኛል። ንፁህ ሳታሸቅጠቁጠኝ እሸቅጠቆጣለሁ፤ ሳታዝኝ እታዘዛለሁ፤ ሳትጠራኝ አቤት እላለሁ፤ ሁን ያላለችኝን ለመሆን እፍጨረጨራለሁ...ንፁህ! ንፁህ ንፁህ....

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንተን እኮ ነው፤ ጋንጩርስ?"

"አላየሁትም" አልኩ። ሽሮው ያለ የሌለ ረሃቤን ቀሰቀሰ አዝምቶብኛል። ከእንግዲህ ጋንጩርን ፍለጋ ብወጣ ያለ ጥርጥር በጠኔ እወድቃለሁ።

አባቴ በመካከለኛ ትሬይ ላይ በስ እንጀራ አጥፎ አመጣልኝ። እሁንም ትሬዩ እንጂ እንጀራው የእናቴ አልነበረም። ሲያዩት በመጓጓት ተነስተው የሚፈርጡለት አይነት እንጀራ። አሳዳጊዬን የእናቴ እንጀራ አውቀዋለሁ። ፀባዩ ተለዋዋጭ ነው። አንዳንዴ የማያስጠጋ ኮስታራ ነው። በሹምጠጣ ከቤት አስወጥቶ ያስሸመጥጣል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ውሃ ውሃ የሚል የተጋነነ ገራምነት ይታይበታል። እንድም ቀን የተስተካከለ ፀባይ ታይቶበት አያውቅም። አይ የእናቴ እንጀራ!

አባቴ ጥልፉ ፈልጎ ፈልጎ በላጣ ወጡን በሰኒ ጨልፎ ሲያወጣ ጣቱን ስላቃጠለው እንጀራው ላይ ለቀቀው። ጣቱን ቶሎ ወደ አፉ ብሎ ህመሙን ሲያስታግስ ራቱ ላይ የነበረው መከላተር አፍታም አልቆየም። ወዲያው በመደንቅ ተነትኮ "እንዴት ይጣፍጣል" አለ።

ስኒው እንጀራ ላይ እንዳለ ፈንገል አድርጌ ቀመስኩ። እውነትም የሰማይ-ሰማያት ጣዕም አለው። ከወጡ የእንጀራው፤ የማናሉ ድምፅ ጣዕም ሆኖ መጣ ያስብላል። የማናሉ ድምፅ ቅድም ቢሬቢሮ አሁን ሽሮ... በኋላ ምን ሆኖ ይመጣ ይሆን?

"ይቺ ልጅ እንዴት ያለ ሙያ ነው ያላት?" አለና ከእኔ ትሪ ላይ በቁሙ እንጀራ ቆረስ አድርጎ ቀመሰ። አባቴም ሆነ እኔ በለምለም ሙያ እንደተበደልን ሳይገባን አልቀረም። ሁልጊዜ እንደዚህ መብላት ኑሮን ተናፋቂ አያደርጋትም?

ከተጋብ በላይ በላሁ። ከመብላት በግዴታ መገታቴ ሀበን ሳይለቅብኝ አልቀረም። ይቺ ድስት የያዘችውን ሽሮ እስክትጨርስ እንደ እናት ሀገር ዘብ ብቆምላት ደስታዬ ነበር። ነገር ግን አባቴ እንዲበላ ትሬዩንና ቤቱን ለቀቅኩ። ሆዴን በፍቅር አቭሸሁት። ጋሙዳው ሲጠግብ ዘወትር ሆዱን የማሻሸቱ ትርጉም አልገባህ ይለኝ ነበር። ለካ ደስ ይላል። የሽሮዋ ጥፍጥና ምስጢር በእኔ ተጉትቶ መትረቱም ሌላ ሆድ የሚበላ ነገር ነው። አሁንም ጋሙዳ ለዚህ ሆድ ለሚበላ ነገር ሌላ ዘዴ አለው። እጁን ሳይታጠብ ይወጣና አፍንጫችን ላይ ድንገት

t.me/OLDBOOKSPDF

ይለማተዋል:: "ዛሬ የበላሁት እንዴት ይጣፍጣል፣ ሽታውን እንኳን አያችሁትን" ይላል:: ጋሙዳው እንዲህ ሲያደርግ ሊያስመልሰኝ ይቃጣኛል:: እጠላዋለሁ:: ዛሬ ግን ይሄን ዘዴ ቢያውሰኝ ወደድኩ...

ከጥጋብ በኋላ ጋንጩርን ፍለጋ ስሄድ እህቱ በር ላይ ቆማ አየኋት:: ለንፁህ የማሳየው መሽቆጥቆጥ መጣብኝ:: አሸዋ ውስጥ እንደተሻጠ አካፋ ሲበጠር ሽቅ-ሽቅ-ሽቅ የሚለው ፀጉሯን በእናቷ ሻሽ ሸብ አድርጋዋለች:: ስታየኝ ዐይኗ ላይ ጥላቻ አነበብኩ::

"የእናቱ ቢጤ ማሽንክ" አለችኝ::

ማሽንክ ምን ማለት እንደሆን አላወቅኩም:: ይሁንና መጥፎ እንደሆነ ከገለፃዋ ተረድቻለሁ:: ትክ ብዬ አየኋት::

"ምስጦች!!" አለች እኔና እናቴን ደርባ መሆን አለበት:: ለምን እንደሆነ በማይገባኝ አኳኋን ምን ያህል የምወዳቸውና የማከብራቸው ቢሆንም ሲነኩብኝ መታገስ አይሆንልኝም::

"ሹ-ሹ..." አልኳት እንደ እናቷ ጥርሴን አግጥጬ:: ድንጋይ ልታነሳ ስትል ሸሽሁና የውሃው ጉድጓድ ጋ ቆምኩ:: እንዳትመታኝ ለመጠንቀቅ የምከረች በሚያስመስላት አኳኋን ወረወረችብኝ:: ድምጼ ባይሰማም ጥርሴን አግጥጬ "ሹ-ሹ.." አልኳት::

"ማሽንኮች" አለች::

ይኼ ማሽንክ ምንድን ነው? የማይታገሱት ስድብ ቢሆንስ? የእውነት ተናደድኩ:: ሴቶች እንደሆን ከትንሽ እስከ ትልቅ የሚመቱ አይደሉም:: አንዳንድ ባሎች ሲማቱ ካየ አባቴ ቱግ ብሎ ያለእናቴ ፈቃድ ሊደባደብ ይቃጣዋል:: ስለዚህ ሴቶችን መሸሽና ማብሸቅ እንጂ አንዴ ከተያዝኩ በኋላ እንደ ጋንጩር ዝም ብሎ መደብደብ እንደሆነ ይሰማኛል::

ማናሉን ለዚህ ስድቧ ምላሽ የሚሆን ነገር ሳፈላልግ ሽሮዋ ትዝ አለኝ:: እያየችኝ ጣቴን ወደ አፌ ከትቼ ለማስመለስ ስታገል ማናሉ ላለማየት ዐይኗን በእጇ ከልላ ወደ ግቢው ውስጥ ሸሸች::

t.me/OLDBOOKSPDF

"የታባሽ" አልኩ ግቢው ውስጥ ሆና አባቴን በስሙ መጣራት ስትጀምር በሩጫ ሜዳውን አቋርጬ ሄድኩ:: ሲወጣ የደረቴን አቀበት የተንኳተተውን ሸሮዬ ምራቴን እየዋጥኩ መለስኩት:: "የታባቷ!"

የአማማ ይጋርዱ ቂጦን ቤት ተከልዬ ወደ እነ ጋንጩር ቤት አጨነቆርኩ:: ማናሉ ሳስመልስ ሳለማየት እየተጠንቀቀች ተንጂከከች:: ላለመፀየፍ ሳይሆን በድንጋይ ላለመፈንከት የምትጠነቀቅ ትመስላለች:: አይታዋ ውስጥ ስላልገባሁ ለሰሞታ ወደ እኛ ቤት ሄደች:: ማናሉ እንኳን እናቴን እልሆነች እንጂ ሰሞታው እንደደረሰው ነበር ቤት ውስጥ እንደገባ ዶሮ መውጫዬን እጥብቦ የሚይዘኝ:: ከዚያማ እንደ ቅድስት ክርስቶስ ሠምራ ሳልሞት ገሀነምን ያስጎበኘኝ ነበር::

አባቴ ብቅ ብሎ ማናሉን ሲያናግር ለማንኛውም መሸሽ ይሻላል ብዬ ወደ ማንፍሲ ወንዝ ላመራ ስል ባሻ ወሰንየለህ ድንገት ተጋረጡብኝና

"አንተ ምንድን ነው የምታየው? ገና ካሁኑ ላት ትከተል ጀመር? አንት ቅንዳሻም መጣሁልህ" እኔ ሸሸሁ::

"ቆይ፣ ቆይ ያቺ እናትህ ትምጣ:: እኔ ምን ይሻለኛል ይቺን ሳታም ስንቱን ጠብቄ እችላለሁ?"

"እንዴ ኧረ እኔ?..." እያልኩ ወደ ማንፍሲ ወንዝ ሸሸሁ::

ይቺ ቀን በእኔ ላይ መዘዝ አስከተለች:: በአንድ ጊዜ መንደሩ ሁሉ ወሬው ደርሶት ከይጋርዱ ቂጥ በላይ በእኔ ተገረመ:: የጋሙዳ እናት እኔን ማጥቂያ አገኙ::

"ፍየል ከመድረሷ....እሱ፣ አንተም ላት ትከተል ጀመር? ኡ-ሆሆይ ጉድ እኮ ነው ምኑን አውቀኸው ነው ጃል?"

"ኧረ እኔ..." ስል

"ዝም በል! በዚች በአይኔ በብረቱ ነው ያየሁህ እራሴ፣ ሰውም አልነገረኝ::"

የማደርጋቸው ጠፋኝ፤ ዝም ብዬ አፍጥጬ ተመለከትኳቸው::

"ና ደብድብኝ:: መቼም ቂጥ መከተል ከጀመርክ መደብደብ ቀላልህ ነው፣ ሳይሞቅ ፈላ!"

"እራሶት!" አልኳቸው::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጎሽ! ጎሽ! ሰደበኝ::" አፈሩንም ቅጠሉንም ከመሬት ቧጠጡ

እየሸሸሁ "እኔም አይቼዎታለሁ ተደብቀው የባኛን ቂጥ ሲመለከቱ" አልኩ:: ከመብሸቅ ይልቅ ሳቁ:: የበለጠ በገንኩ:: የሚመስል ነገር እንዳልተናገርኩ ገባኝ:: እጅግም ሳላስብበት የተናገርኩት ግን የጋሙዳን እናት እንደ ኮረንቲ ያዛቸው

"ሰው ሁሉ አንዛ ገበያ ሲሄድ፣ እማማ ይጋርዱም ሲሄዱ እርስዎ ባኝ ቤት ተደብቀው ሲገቡ አይቼዎታለሁ"

"እ?"

"እ-ዎ ሚካኤልን!!"

"አንተ ማሽንክ" ይቺ ስድብ ተደገመች:: ዞር ዞር እያሉ አካባቢያቸውን አዩ:: ያፈሱትን አመድና ቅጠል እየበተኑ "መቼም አታድግ" አሉኝ::

የጋሙዳን እናት እንዲህ ተገላገልኳቸው:: የባሰብኝ ግን የገዛ ጓደኞቼ ተደብቀው "ይጋሩዱ ቂጦ" የሚሉኝ ማብሸቂያቸው ነው:: "ይጋርዱ ቂጦ" ማንን ከማን እንደምለይ ግራ ገባኝ:: ለወትሮው የጓደኞቼን ሁሉ ድምፅ እለይ ነበር:: አሁን ግን የሚያበሽቁኝ ድምፃቸውን እየለዋወጡ ነው:: እንደ ፍየል እያንቀጠቀጡ እንደ በግ እያወፈሩ እንደ ዶሮ እያኮኮሉ...

ወሬው እማማ ይጋርዱ ጆሮ ደረሰ:: አልተቆጡም:: እንደውም እየሳቁ "የቢላዋና የወንድ ትንሽ የለውም:: ሁለቱም የሰባ የሰባውን ይወዳሉ" አሉ:: መንገድ ላይ ሲያገኙኝ ባኝ አጠገባቸው ከሌሉ "ባሌ ሲታየኝ መጣህ? ና!" ይሉኛል እየሳቁ::

በማልከላከለው ደረጃ የግንፍሌዎች መሳቂያ ሆንኩ:: ሁኔታዬን የሚረዳ፣ ንግግሬን የሚቀበል ጠፋ::

"እኔ እኮ ያየሁት ማናሉን ነው::"

"ቀጣፊ ማናሉ መች 'ላት' አላትና ነው የምታያት?"

ስመናጨር

"መጎርመስህን እኮ በይጋርዱ ቂጦ አወቅን" ይሉኛል::

t.me/OLDBOOKSPDF

ለመናገር የማይደፍሩኝ ጓደኞቼ እንኳን ተጨብጦ ማስረጃ በሌለው መንፈስ ውስጣቸው ሲሸረድደኝ ይታወቀኛል፡፡ ከፊታቸው ዞር ስል ስለዚህ ጉዳይ እንደሚያወሩ ይሰማኛል፡፡ ብቻዬን ስሆን እንኳን ሰላም አጣለሁ፡፡ ለመመከት ግራ የሆነ ጥቃት ደረሰብኝ፡፡ ከንኔ ሊቆም የሚችል አንድ ሰው በሌለበት፣ ነጠላየን እንደ ዓለም ከገዘፈው ግንፍሊ ጋር መጋተሬ ተስፋ አስቆረጠኝ፡፡ ቤቴ ተከትቼ ባፈገፈግኩበት ሰዓት እንኳን ግንፍሊዎች አይተውኙም፡፡ የግንፍሊ ሰማይ ከምድር ጋር ለመንሿከክ ዝቅ ይላል፡፡ የጉድጓዱ ውኃ ከምንጩ ጋር ለመዶለት እንደ ሸባ ውስጥ ውስጡን ይሳባል፡፡ የግንፍሊ ወንዝ እንደ ኩታ ከወገቡ ታጥፎ ለቀበና ወንዝ ያንፏቅቃል፡፡ የቀበና ወንዝ...የቀበና ወንዝ ኩት ብሎ ሲሰቅ ንፁህ ወደ በረንዳቸው ብቅ ትሳሰች፡፡ የቀበና ዘፍ እንደ ቀሚኔ በግድ አጎንብሶ ከወንዙ የሰማውን ለንፁህ በቅጠሎቹ ያንሾካሹካል፡፡

ትልቅ ሰው ጠላሁ፣ እኩዮቼን ጠላሁ፣ ጉድጓድ ውሃውን ጠላሁ፣ ምንጩን ጠላሁ፣ ሰማይን ጠላሁ፣ ምድርን ጠላሁ...መጨረሻ እራሴን ጠላሁ፡፡ ስቅስቅ ብዬ ሳለቅስ አባቴ መጣ፡፡ ምን እንደሆንኩ ከመጠየቁ በፊት አንገቴ ላይ ተጠምጥሜ አለቀስኩ፡፡ እናቴ ጭኗ ላይ አስቀምጣኝ ነጠላዋን ብትጋርደኝ እንኳን አለኝታነት አይሰማኝም፡፡

አባቴ የሆዴን ያወቀ ያህል ከአንገቱ ሳይነጥል አቅፎኝ ብቻ ራሴን አሸሸልኝ፡፡ ቀስ አድርጎ ካሊም የተነጠፈበት ሳጥን ላይ አስቀምጦኝ ወጣ፡፡ ይሄ ዓለም የአባቴ ግላዊ ያስፈልገዋል፡፡ ለዚያ እንደሄደ ለማወቅ በደናቹን እያባበስኩ ወደ ደጅ ወጣሁ፡፡ አባቴ እየተቻኮለ ሚዳውን አቋርጦ ወደ እነ ይጋርዱ ቂጦ ቤት አመራ፡፡ አጥታም ሳይቆይ ባሻ ወጡ፡፡ አባቴ ጣቱን እያወዛወዘ አናገራቸው፡፡ እንደቆሙ ትቷቸው አጅብ ወዳለው ታች ሠፈር አመራ፡፡

እረፍት ተሰማኝ፡፡ ሳጥኑ ላይ ሄጄ አረፍ አልኩ፡፡ በእኔና በንፁህ መካከል እንደ ጭስ እየተንጎማለለ እይታን ለጣራ ያለውን ወሬ አባቴ እያራገበ ሲያጠፋው ተሰማኝ፡፡ የአባቴ ድርጊት የአደራ አባት ግዴታው ብቻ ሆኖ አልተሰማኝም፡፡ የእናቴን ያህል ባይሆን እንኳን ተቅርቋሪነቱ እየነዳ ደመኞቼ በር ላይ ጉትሮታል፡፡ አለኝታነት አደረብኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

አባቴ ቁና ቁና እየተነፈሰ መጥቶ አጠገቤ ተቀመጠ:: መቆናጠሩ ሳይሆን ንዴቱ ላይ ላይ እንደሚያስተነፍሰው ገብቶኛል:: ፐሪስሊውን እንደደፋ ጥቂት ቆይቶ ከድብድብ ስልት በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ እንደ ትልቅ ሰው አናገረኝ::

"ወሬ ተሸሽቶ የትም አይደረስ፤ አየሩ ሁሉ ወሬ አይደለም እንዴ? አየር ተሸሽቶ ወዴት? ስለዚህ አየር እንዳይኖር ከመሞከር በውስጡ መኖርን መርሳት ነው የሚበጀው:: ወሬ ታግሎ የሚጥልህ መኖሩን በሙሉ ትኩረት ስታረጋግጥለት ብቻ ነው:: ልብ በል ወደፊት እድሜ ልክህን የምትኖረው ዛሬ "ሀ" ብለህ በጀመርካት የወሬ አየር ውስጥ ነው::"

አባቴ ሌላ ሳይሆን ከተናጠል ድብድብ ወደ የጋራ ድብድብ ያደገ ስልቱን እንዳስጠናኝ የገባኝ ቆይቶ ነው:: ያኔ "አየር፤ አየር፤ አየር" ሲል የመጣልኝ የአካባቢ ሳይንስ ትምህርታችን ነበር::

"ለሰው ልጅ መኖር የሚያስፈልጉት ሦስት መሠረታዊ ነገሮች

ሀ/ ምግብ
ለ/መጠጥና
ሐ/ወሬ ቅልቅል አየር ናቸው::"

t.me/OLDBOOKSPDF

አስራ አንድ

አባቴ በነገሬ ጣልቃ ቢገባም የማንፍሌን ሰማይና ምድር አልተማመንኩባቸውም:: ስለዚህ ሳልወጣ ቤት ውስጥ ዋልኩ:: ቤት ውስጥ እየቀረበች እና እየራቀች ስታጫውተኝ የዋለችው የጣሪያ ቀዳዳ የፈጠራት የጨረር ሳንቲም የምስራቅ አቅጣጫ ግድግዳችን ላይ ተሟላ እንደወጣች ጋሙዳ ቧሬ አፉን ከፈተ::

"መኩብብ" ሲል ተጣራ

የሴለ የመሰለኝ አባቴ "ምንድን ነው?" ሲለው ሰማሁ::

"ንፁህ ትፈልገዋለች" አለ::

ደንግጬ ቆምኩ:: እግሬ መሬቱን ወግቶ መያዝ አቃተው:: አንዳንድ ሰዎች ጉልበቴን ብርክ መታው የሚሉት ይሄን ሳይሆን አይቀርም:: እግሬ አልወጋ አለኝ አይሉም?

"የማን ናት ንፁህ?" አለ አባቴ

"እ - እ - እዛ - ቀበና - እዛ....." ጋሙዳ ተንተባተበ:: እንደ ጋሙዳ አፍ የእኔ መንፈስ ተሳሰረብኝ:: ይቺ ልጅ ተፈጥሮዬን ምን አደረገችብኝ? ስል አሰብኩ::

አባቴ የንፁህን ማንነት መጠየቁ ተገቢ እንዳልሆነ ተሰምቶት የጋሙዳን መንተባተብ አቋርጦ ወደ ቤት ገባ:: "ሰምተሃል?" አለኝ::

በጭንቅላቴ አዎ አልኩትና ተቀመጥኩ:: አባቴ በትዝብት እንደሚመለከተኝ ገብቶኛል::

"ታዲያ.....?" አለኝ በሩን እየለቀቀልኝ:: አባቴ ባጠበበው በር ወጥቼ ጋሙዳን አየሁት:: የቦካ ፊቱ መጠጥ ብሎለታል:: ድምፁን ዝቅ አድርጎ "ዋንዛ ለቅመን ስንመጣ ንፁህን በረንዳ ላይ አየናት:: ጋንጩሬ ጠራት፣ ከዛ፣ ከዛ......"

t.me/OLDBOOKSPDF

"አልመጣም ብሏል በላት" አልኩ ያ የቀበና ባህር ዛፍ ያንጒከከሳት የእማማ ደጋርዱ ወሬ፤ እሷ ፊት የምቆምበት ወኔ አጣሁ:: ለዘላለም ከንፁህ ጋር መቆራረጤ መሆኑ ሆዴን በላው እንደ ቅድሙ አባቴ እንግት ውስጥ ገብቼ ማልቀስ አሰኘኝ:: የወሬ እንቀልባ ከሆነው አየር ጋር ደም ተቃባሁ:: ለምን ጊዜውም ይቅር የማይለው በደል አደረሰብኝ::

ወደ ቤት ስገባ አባቴ ፐሪሲሊውን በመስታወት እያየ በጣቱ ይነቅላል:: ልቤን የከበደ ነገር ተጫናት:: አርጅቼ ተመለስኩ:: ልጅነቴን ምን አደረገችብኝ፣ ድቅትቅት ብዬ ድንክ አልጋዬ ላይ ወጣሁ:: የአባቴ ጊታር በእኔና በትልቁ አልጋ መካከል ተደግፎ ቆሟል:: መዘዘኛውን የደጋርዱ ቂጡን ቂጥ ሊያስታውስ ይቃጣጥል:: ፊቴን ወደ ግድግዳው መልሼ ተኛሁ::

ይሄን አስቀያሚ ዓለም የማሻሽል ፍላጎቴን በህልሜ ለማሟላት ወደ እንቅልፍ ዓለም ውስጥ የሸሸሁ ይመስለኛል:: እዚያ እንቅልፍ ዓለም ውስጥ ከተፈላጊው ነገር ውጭ ያለውን በመባነን ብቻ መሸሽ ይቻላል:: የሚወዱት ነገር ደግሞ እንደልብ ፈቃድ የሚከናወን፤ ጣዕሙ ለረጅም ጊዜ አብሮ የሚቆይ ነው:: ለምሳሌ ንፁህ ትሁን ማናሉ ያለየኋት ድብልቅልቅ ልጅ በህልሜ ተከሰታ ያገኘሁት ደስታ ከሳምንት በላይ ድንግጥ የሚያደርግ ፍላጎት ሆኖ እንደነበር አስታውሳለሁ:: እንዲህ እያሰብኩ ሸለብ እንዳደረገኝ ነበር አባቴ እየነቀነቀ የቀሰቀሰኝ::

"አንተ ዛሬ ምን ሆነሃል? ለምን ወጥተህ አትጫወትም? የምን በቀን መተኛት ነው፤ አሞሃል እንዴ? በሉ ተነስ ሰው ይፈልግሃል....."

ጊታሩን ከተደገፈበት አንስቶ ወጣ:: "ሰው? ሰው? የማነው ሰው? እማማ ደጋርዱ ቂጡን ማየት እንደ በሽታ ተቆጥሮ እግዚአብሔር ይማርህ ልባል ይሆን?.."

ወጣሁ፤ ድንግርግር አለኝ:: እንደ ሁለቱ ሴቶች የህልም ውስጥ ቅልቅል እውነና ቅገርቴ ተሰባጠሩብኝ:: የጓዳ መግቢያ ደፉ ስር እንደ ቆምኩ ተገትሬ ቀረሁ::

"አንተ ዱርዬ በቀን ትተኛለህ? እሰቲ ግንባርህ ዳነልህ ?..." ለሰለስ ድምጹ ወተጤ አስተጋባ:: ጉልበቴን ያ እንግዳ ነገር ጎበኘው ይቺ ልጅ ተፈጥሮዬን ምን አደረገችብኝ?

t.me/OLDBOOKSPDF

ንፁህ ካሊም የተነጠፈው ሳጥን ላይ ብቻዋን ተቀምጣለች፡፡ ጋሙዳ፣ ሲንጢ፣ ቀጮና ሙቴ በአንድ ኩርሲ ይራኮታሉ፡፡ እርሷ ጎን ለመቀመጥ የደፈረ አልነበረም፡፡ የእኛ ቤት ሁኔታ ለንፁህ ግድ የሰጣት ባይመስልም እኔን ግን ከፍተኛ ሐፍረት ለቀቀብኝ፡፡ ለመጀመሪያ ጊዜ በእናቴ ቤት እያያዘ ሳፍር ነበር፡፡ ንፁህ ለመምጣት ትደፍራለች ብዬ ስላላሰብኩ እንጂ እዚህ ቤት ከመድረሷ በፊት፣ ኧረ እንደውም የግቢያቸውን በር ከማለፏ በፊት እዚያው ሄጄ አገኝላት ነበር፡፡

ንፁህ ቤታችን ውስጥ ልታይ የምትችላቸውን ነገሮች ሁሉ መልሼ እንደ አዲስ አጤንኳቸው፡፡ ጨምድደው ግድግዳ ላይ የወረወሩና የለጠፉት ከሚመስለውከሚካኤል ስዕል አንስቶ ሁሉም ነገር ገመና ሆኖ ታየኝ፡፡ ጓደኞቼ ከወሬአቸው ባሻገር ይሄን የቤት ገመና በመግለፅ በንፁህ ፊት ማሳጣት ስለፈለጉ ይዘዋት እንደመጡ ሆኖ ተሰማኝ፡፡ ምናልባትም ጋንጩር ያልተገኘው የደባው ተካፋይ ላለመሆን ይሆናል፡፡

ንፁህን ጨብጬት ቆምኩ፡፡ ጓደኞቼ አሁንም በኩርሲዋ ይጣላሉ፡፡ ድምፅ ሳያሰሙ አንዱ ሌላኛውን እየገፋ ለመቀመጥ ይሞክራል፡፡ ዛሬ ሳይዋኙ አይቀርም ነጭነቱ ብሶባቸዋል፡፡ ከንፁህ ጋር እያነፃፀርኩ ስላየኋቸው ይሆናል የአመድ ልስን መስለዋል፡፡ ያፈከፈከ ቆዳቸው እንደ እኛ ቤት ሰው ፊት የማያስቀርብ ገመና ሆኖ ታየኝ፡፡

የማደርገው ጠፍቶኝ እንደቆምኩ የአባቴ ጊታር የቅኝት ድምፅ አሰማች፡፡ ሁሉም ጆሯቸውን ወደ ውጭ አቀኑ፡፡ ሊቀመጥ የተዘጋጀው ኩርሲዋ ላይ ቂጡን እንዳሞጠሞጠ ቀርቷል፡፡ ሊገፋ የተዘጋጀው ተገፊውን እንደተደገፈ ፈዟል፡፡ ተሰፋ ቆራጩም እነሱን እያየ.....

አባቴ "ናፍቆቴ"ን ዘፈን በፈራ ተባ ገባበት፡፡

"እንውጣ ጊታር እናዳምጥ" መጀመሪያ እነ ጋሙዳ እየተራኮቱ ወጡ፡፡ ንፁህን ለማየት የሚደፍር መንፈስ አጣሁ፡፡ እጄን አልበኛል፡፡ ከእንቅልፌ በመመንጨቴ ይሁን በሌላ ፊቴን ከብዶኛል፡፡

"አባትህ ናቸው?" አለችኝ፡፡

በጭንቅላቴ አዎንታዬን ገለፅኩላት፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ታድለህ"

ያልጠበቅኩት ነበርና ደነገጥኩ፡፡ (ወይም ድንጋጤ መሰል እንግዳ ስሜት) አባቱ ጢን፣ ጢኒን…የሚለውን የጊታር ድምፅ እየገራና እየሰደረ "ናፍቆቴ"ን አመጣት፡፡ የቢታችንን ባዶነት በጊታር ቅኝት ሞልቶ ተወዳጅ አደረገው፡፡ የእንግዳ መቀበያውን ክፍል ትርክምክምነት እንደ አዲስ ቀለም ደስ በሚያሰኝ የጊታር ድምቀት ተካው፡፡

አባቴ አውቆ ይሆን?

"ወጥተን እናዳምጥ?" አለችኝ፡፡

"እሺ" አልኳት በጭንቅላቴ ንቅናቄ

አባቴ አንድ እግሩን አጥፎና ሌላውን ዘርግቶ ለመጀመሪያ ጊዜ ባየሁት ሁኔታ ተቀምጧል፡፡ አልፎ፣ አልፎ የተደገፈው ቅጠል ሲንሾካሾክ ከጊታሩ ገንኖ መሰማት ባይችልም እኔ አደምጠዋለሁ፡፡ አባቴ በአምምምታ "ናፍቆቴ"ን እየተጫወተ ጊታሩን ማጀብ ጀመረ፡፡

ጨርሶ ለመጥለቅ አፍታ የቀራት ጀንበር ይኸ ነው የማይባል ደስ የሚል ቀለም አንሰራፍታለች፡፡ እነ ጋሙዳው አመል ሆኖባቸው እንደ ኩርሲው ሁሉ በመስኩም ይጋፋሉ፡፡ ንፁህ ፊት ላይ የሚታየው ተመስጦ እንደ ጀምበሯ ቀለም ይኸ ነው የማይባል አይነት ነው፡፡ ሀዘን ቅልቅል ደስታ አግሮቿን ወደ ጎን ሸርመም አድርጋ ጉልበቷን በማነባበር ያለችበትን ልብ ሳትል ተቀመጠች፡፡ እኔ አጠገቧ ቆሜ ቀረሁ፡፡ ይኸ ሁኔታና ምስል የረጅም ዘመን ቅርሴ ሆኖ በህልምና በእውን ቅልቅልነት አብሮኝ ኖሯል፡፡ የልጅነት ጊዜዎቼ ሁሉ በእዚች ዕለት ሁኔታ ተተክቶ የግሩም ዘመን ናፍቆትና ተነጥሎ የመቅረት ብሶት ተቀላቅሎ አሁንም ልቤን ይጎበኙኛል፡፡

ነገሮች ሁሉ እዚች ቦታና ዕለት ላይ መቋጫ አጥተው እንደተገተሩ ወደ ዘላለማዊ ምስልነት ቢቀየሩ ኖሮ እያልኩ ብዙ ጊዜ ተመኝቻለሁ፡፡ ግን አይሆንም፣ አልሆነም፡፡ የጊዜዎች ተለጣጣቂነት በዚህ እንቅስቃሴ የሚፈጠረው ፍርቅርቅ ሀይወታችንን ዝብርቅርቅና ወጥነት የሌለው ያደርገዋል፡፡

ትዝ ይለኛል ያን ምሽት በእንዲያ ያለ ምስል አጣጣምነው፡፡ አባቴ ድንገት ከጊታሩ ላይ ባንኖ

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናንተ ልጆች ነገ ትምህርት ነው ቢቃ ወደየቤታችሁ፤ አንቺ ልጅ ቤትሽ የት ነው? እንዴት ልትሄጂ ነው? በይ ነይ እኔ አደርስሻለሁ...(የእኔን ቅሬታ አይቶ) በል አንተም ና እናንተም ኑ"

አባቴ ጊታሩን እንደ ጠብመንጃ አንግቶ ወፍራሙን ጨለማ እየዳሰስን ወደ እነ ንፁህ ቤት አቀናን:: እርጋታ የሚታየው እኔና ንፁህ ዘንድ ብቻ ነው:: እነ ጋሙዳው እንደ እየተላፉ ለላ ጊዜ ድንጋይ ወደ ማንፍሊ ወንዝ እየወረወሩ ይራኮታሉ:: እንዴ ከፊት ሌላ ጊዜ ከኋላ ይቀራሉ - አባቴ እኔና ንፁህ መካከል ሆኖ ትከሻቻችንን እንዳቀፈ::

"ተዉ ልጆች ሰው ትመታላችሁ፣ ተዉ ልጆች ትወድቃላችሁ፣ ተዉ ልጆች ትማረራላችሁ..." ይላል:: አባቴን የማላውቀው ሆኖ ተሰማኝ::

እነ ንፁህ ቤት ስንደርስ ነጫጭ አሞራ የመሰሉ ጋቢ ለባሾች ተኮልኩለው ነበር:: ንፁህን ለአሞሮቹ ያስረከባት አባቴ ነበር:: አባቴ ከነጫጮቹ አሞሮች ጋር ዘለግ ያለ የፍቅር ወሬ ሲያወራ ንፁህ ሸልካ እኛን ተቀላቀለች:: አባቴ ያነገተውን ጊታር አውርዶ ለአሞሮቹ አሳይቷል::

"ቢቃ፣ ቢቃ ደህና እደሪ በሏት፣ ቢቃ" አባቴ ነበር። ወደ ሠፈር መልስ ሆነ:: አሁንም አባቴ እጁን እኔ ትከሻ ላይ እንዳሳረፈ ነበር:: ይኼ ድርጊቱ ንፁህ እብሬን የተመለሰች እንዲመስለኝ አድርጎ ደጋግሜ የተቃራኒ ጎኑን ክፍት ቦታ አይቻለሁ::

ሠፈር ደርሰን እነ ጋሙዳ ታችኛው መንደር ቀሩ:: እኔና አባቴ ሜዳውን እንዳቋረጥን የጉድጓድ ውኃው መዳረሻ ላይ እንዳች ሰሜት ያዘኝ፤ እናቴ ከሞጆ መመለሷን የሚያሳብቅ የሆነ ጠረን:-

እውነት ነው፣ አባቴ በድንጋጤ ቆሞ ቀረ:: እኔ ወደ እናቴ በረርኩ:: ይሄ ድርጊቴ አባቴን እንደመከዳት ሆኖ እየተተረጎመብኝ እስከ ብዙ ጊዜ እየኮሰኮሰኝ አብሮኝ ኖረ::

ቤት ስገባ እናቴ ስትሄድ በነበረበት ሁኔታ እንደለበሰች ሳሎን ላይ ተቀምጣለች:: ከላይ ካፖርቷን እንኳን አላወለቀችም:: ላቅፋት ስንደረደር ገፍትራ በአንገፋ ከተደረደሩት አህል የተሞሉ ጆንያዎች ላይ ጣለችኝ:: እንደ ድመት እግሬ ስር ገብታ ያደነቃቀፈችኝ ኩርሲ ከቋንጃዬ በታች ሳትግጠኝ አልቀረችም::

t.me/OLDBOOKSPDF

ከወደቅኩበት ሳልነሳ አባቴ ደጃፋችን ላይ ደርሶ ነበር፡፡ እናቴ እንደተቀመጠች ቀኝ እጇን ዘረጋች ትከሻው ላይ ያንገተውን ጊታር አውርዶ አስረከባት፡፡ ዝም ብላ ስታየው እንደ እሮጌ ውሻ ጭራውን ሸጉቦ ወደ ኋላ አለፍ አለ፡፡ እናቴ ለቅፅበታት ባጠራቀመችው ፍጥነትና ጉልበት ተነስታ ጊታሩን ከበሩ ጉበን ጋር አላተመችው፡፡ የጊታሩ ሳጥን ብትንትን ብሎ የፍንዳታ ድምፅ ተሰማ፡፡ እጇ ላይ የቀረው የጊታሩ እጀታና በሽቦዎቹ የተንጠለጠሉ የሳጥኑ ደቃቅ ፍንካቾች ብቻ ሆነ፡፡ በንቀት በር ስር ወርወር አደረገችው፡፡

የወደቅኩበት ከው ብዬ ቀረሁ፡፡ አባቴ በእናቴ ፍጥነት ዞሮ እጆቹን እንደጨበጠ ጀርባዋ ላይ አፈጠጠ፡፡ እናቴ መለስ ብላ ስሜቷን በማቀዝቀዝ ተመለከተችው፡፡ አባቴ የእሱ ያልነበረው ድፍረት ቢከዳውም ንዴቱ ስላልበረደ በፍጥነት ዞሮ ግድግዳውን በቴስታ ተማታ፡፡ ቴስታው ለእኔ እንዳሳየኝ በጭንቅላቱ ማዕዘን ሳይሆን በግንባሩ እንደነበር ያወቅኩት ሲዞር ነበር፡፡ የግድግዳው ኋላ ግንባሩ ላይ ታትሞ ቀርቷል፡፡ የቀይ ዳማ እንጀራ የመሰለው ግንባሩ በየጎድጓዳው ውስጥ ፈጣን ቀላት አመጣ፡፡ እየቀላ እየቀላ ሄዶ ከእያንዳንዱ ጉድጓድ ደም መፍለቅ ጀመረ፡፡

እናቴ አልደነገጠችም፡፡ የሆነ ነገር አከርሯት ነበር፡፡

"ሁልጊዜ ልጅ ነህ፤ ባንተ ልጅነት ስንት ጊዜ ልፈር? መቼ ነው ልብ ገዝተህ እንደተከበረ ባለትዳር የምትሆነው? ነገ ደግሞ ይኼን ፀጉርህን ሳልንማምደው ከእዚች ቤት እንዳትወጣ" አለችው፡፡

ጊታሩ ብቻ ሳይሆን ነገሮች ሁሉ እንደነበሩ እንደማይቀጥሉ ገባኝ፤ እናቴም የድሮዋን እናቴን እንዳይደለች ገባኝ፤ አባቴም የድሮውን አባቴን እንዳልሆነ ገባኝ፤ ቤቱም የድሮውን ቤት እንዳልሆነ ገባኝ፡፡

ይህ ነው የማይባል አዚም የወረደበት ቤት በሌሊት ለቅቄ ወጣሁ፡፡ እራት አልበላሁም፤ ቁርስም አልበላሁም፡፡ ደብተሮቼ የታጀሉበትን ቦርሳ ይዤ ሸሸት ወደ ትምህርት ቤት፡፡ ከትምህርት ቤት ስንለቀቅ ደብተሬን ሲጋንጩፎር ልኬ ቀረሁ፡፡ መቃብር ሄጄ ሾላ እያረገፍን በላሁ፡፡ ዋንዛ ጨመርኩ፡፡ ከረሃብ በላይ ጨካኝ የሆነ ሆድ ቁርጠት እንፈራፈረኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ማታ ስፈራ ስቸር ወደ ቤት ተመለስኩ:: አባቴ ፕሪስሊውን ተመድምዶ ሳጥኑ ላይ ተቀምጧል:: የወትሮ ግርማው የለም:: የጊታሩ እጀታ አሁንም አልተነሳም:: የፊቱ ደም እንዳለ ነው:: አባቴ ለአካባቢው እንቅስቃሴ ደንታ-ቢስ በመሆኑ የእኔን መምጣት ልብ አላለውም:: ወደ ጓዳ ስዘልቅ እናቴ ያለ ወትሮዋ በጊዜ ተጠቅልላ ተኝታለች:: ድንኪ ላይ ወጥቼ የማድፈጥ ያህል ተኛሁ::

በቀጣዩ ቀን ለሊት ሰነሳ አባቴ ማታ ባየሁት ሁኔታ አገኘሁት:: ፊቴን በመወዘቻ ውሃ ታጥቤ ደብተሬን ላወጣ ጓዳ ስገባ እናቴ ከንብንቧን አልገለጠችም:: በርሳዩን ሳነሳ ሳንቲሞች ተዘረገፉ ለቅሜ ላስቀምጥ ስል እናቴ በምን እንዳወቀች እንጃ "ላንተ ነው" አለችኝ:: ወደዚህ ቤት መመለሻ ሰዓቴ ከእሁኑ አፍጥጦ እያስፈራኝ ወጥቼ ሄድኩ::

አባቴ ሁለት ምሽትና ሁለት ማለዳ ከዚያች ሳጥን ሳይነሳ ቆየ:: እንደ በረዶ ይሟሟ ይመስል ዕለት ተዕለት ሰውነቱ እየገረጣ፣ እየከሳ ሄደ:: በሦስተኛው ቀን ምሽት የመወዘቻ ውኃ ይገፎ ደጃፍ እንደተቀመጥኩ አባቴ ከቤት መስስ ብሎ ወጣ:: ጨለማው ውጦ እስኪሰውረው ከጀርባው አየሁት:: አካሄዱ ድካም የተጫጫነው ነው:: ተረከዝ የበዛበት ጫማውን ከመሬት ማንሳት ተስኖት ስለሚያንፏቅቀው የመፋተግ ድምፅ ያሰማል:: ሄደ_ሄደ... ጠፋ::

የእናቴ ስሜት ከጊዜ ጋር ሲለዋወጥ ይታወቀኝ ነበር:: የመጀመሪያው ሌሊት በንዴት እረፋ እየደፈቀች

"ማን ተቀምጦ ይጠብቀኛል መስሎት እደረ?" አለች በቀጣዩ ቀን ውጭ ውጭውን እያየች "እህህህህህህ" አለች:: ንዴቷ ወደ መቅከንከን ተለውጦ ነበር:: በሁለተኛው ቀን ማታ ሰጋት እንደ ምች ሲመታት ታወቀኝ:: በሩ ሳይዘጋ ውጭ ውጪውን እያየች አዚያች ሳጥን ላይ ተቀምጣ አደረች:: ማለዳ ለትምህርት ቤት ስወጣ አብራኝ ወጥታ ወደ አባቴ መስሪያ ቤት ሄደች:: ገብታ እስክትወጣ ቆሜ ጠበቅኳት:: ስትገባ የነበራትን እንጥፍጣፊ ተስፋ ጨልጣት ወጣች:: ሳልጠይቅ አባቴ ስራ ገብቶ እንደማያውቅ ገባኝ::

ማታ ወደ ቤት ስመለስ እናቴ አዚያው ሳጥን ላይ እንደተቀመጠች ነበር፤ ቀልቧ ተገፏል:: ፊቷ ግርር ያለ ሀዘን ይነበብበታል:: እንግዳ ነገር ታልጎመጉማለች:: ቃላቶቿ ጠርተው የሚሰሙት አልፎ፣ አልፎ ነው::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጨለንክኩበት......እንዴት ያለሁት......ደመን......ረሃቡንስ......ውኃ እንኳን አልጠጣ......እንዴት ያለሁት ጨካኝ ነኝ!......"

ቤቱን ጠላሁት እንጂ ለእናቴ አላዘንኩም:: እሷም እንደ አባቴ መወዘቻ ውኃ ይገፍ በተቀመጥኩበት አንድ ምሽት ወጥታ ትጠፋ ይሆናል::

ግን ለምን ያኔ አባቴ ሲሄድ አልተከተልኩትም? ሲያነቅፈው እየደገፍኩ፣ ሲጠማው እያጠጣሁ ለምን እስከ ዓለም ዳርቻ አልተጓዝኩም? መቼም አንድ ቦታ አይቆምም:: ቀሪ ዘመኑ የመሄድ፣ የመጓዝ፣ ያለበትን ቦታ የመሸሽ ነው:: ዘወትር እንደ ጀንበር በምስራቅ ወጥቶ በምዕራብ የመጥለቅ ተደጋጋሚ ሂደት ውስጥ ነው:: "አባቴ!" ብዬ መሮጥህ አለኝኝ::

"የት ነው ያለኸው?"

እናቴ ከሦስት ቀን ፆምና ዝምታ በኋላ የአባቴን ሞት የተረዳች ያህል አለቀሰች:: በተጠራሞተ አኳኋን ድምጿ ፈፅሞ እስኪዘጋ ድረስ የንስሃ ሙሾ አወረደች::

"የት ወደክ? እምን ገባህ? እኔን፣ እኔን የእኔ ጌታ፣ እኔን፣ ጨካኙዋን፣ እኔን ከፉዋን፣ እኔን ከሃዲዋን" ደረቷን ደጋግማ ደሰቀች:: በጉልበቷ እየዳኸች መሬት ለመሬት አሰሰች:: ስብር፣ እምሽክ፣ ድቅቅ ከማለቷም በላይ እራሷን በማዋረድ ለራሷ የነበራትን ግምትና ክብር ተፃረረች:: አንድ ሌሊት ሙሉ በእንዲህ ያለ ሁኔታ ካሳለፈች በኋላ ጠዋት የሞት ያህል የከበደ እንቅልፍ ጣላት:: ትዝ ይለኛል እኩለ ቀን ላይ ነበር የነቃችው:: እየተንገዳገደች ተነስታ እሳት አቀጣጠለች፣ በትንሽ ማሰሮ ውኃ ጥዳ ሳሎን ውስጥ ገላዋን ታጠበች:: የንስሃዋ ፍፃሜ እንደሆነ ገባኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

አስራ ሁለት

ጠዋት የእናቴ የመጀመሪያ ሥራ ሰባራውን ጊታር ለመጀመሪያ ጊዜ እንስታ አልጋ ስር መከተት ነበር:: የጊታሩን እጀታ ከአልጋ ስር ለናወጣው በነበረበት አኳኋን፣ በጨርቅ ቀረጢት ውስጥ በጥንቃቄ ከትታ ከቋጠረች በኋላ አልጋ ስር አኖረችው:: ከጊታሩ ጋር ሽሮ የተሰራበትን ብረት ድስት ሳይታጠብ አልጋ ስር ከተተችው:: ሥራዎቹን ስታከናውን እርጋታና ጥንቃቄ ነበራት::

ረፋድ ላይ ጋንጩር ለመጀመሪያ ጊዜ ብቅ አለ:: እናቴ ሙት ፈገግታ እያሳየችው "ምን ታርጮልቃለህ፣ አትገባም?" አለችው በተዘጋ ድምጿ::

ገብቶ ፍርድ እንደሚቀበል ሰው ከፊቷ ቆመ:: ጉንጭና ጉንጩን በአንድ እጇ ስትይዘው አገጩ መዳፏ ላይ አረፈ:: ጠጋ አድርጋ ሳመችው::

"ና አንተም ልሳምህ" አለችና እኔንም እንደ ጋንጩር ጉንጩን ጋ! ሳመችኝ::

ገና ከሞጆ የመጣች ያህል አዲስ ነገር አይባት ነበር:: ካመጣችው ጥራጥሬ በአይነት በአይነት አውጥታ በየተራ ለቀመች:: ቅይጥ ንፍሮ ልትቀቅል ነው ማለት ነው:: ስንዴ፣ ባቄላ፣ ምስር፣ ሽንብራ:: እንደ አበሳሰሉ ፍጥነት ማሰሮ ውስጥ ከትታ ቀቀለች:: ከንፍሮ አቀቃቀሏ ውጭ ምናም የድሮዋን እናቴን አትመስልም:: ሙትት ያለው ፈገግታዋ በጥቁር ብርሃን የተከፈነ ነው:: ንግግሯ፣ አስተያየቷ፣ አሳሳቋ፣ አካሄዷ ሁሉ እንጀት የራቀው ሰው አይነት ነው:: ግን ደግሞ እንዳች በግልፅ የማይታይ ጉልበት አለው::

የቤታችን ፀብ፣ ንጹሕና ንስሃ ያለ ማንም ባዕድ ተሳትፎ ስለተከናወነ ወሬው የትም ያልደረሰ ይመስለኝ ነበር:: አንዳንድ ጎረቤቶች በሰበብ አስባብ እየመጡ

"ባለቤትሽን ሰሞኑን አላየሁትም" ሲሏት

"አለ፣ መንገድ ሄዶ ነው" ትላለች ሳትናወጥ ወዲያው በሚገፋተር ድምፀት "ምን ፈለክ ነበር ያሉኝ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ባቄላ፣ አተር፣ አንድ ስፍር ስንዴ..." ሲሉ

"በግገር ነው፣ ወይስ...?"

"ትሸጫለሽ? ከብድሩማ አንድኛውን ግዢው ይሻለኛል።"

በዚህ መንገድ እናቴ ወደ እህል ንግድ ገባች። እኔ የማግባት ቅጡ ጠፍቶኝ ዝም ብዬ አያታለሁ። እራሷን ከሃሳብ ለመገላገል የምትጠቀምበት ዘዴ መስሎ ይታየኛል። ከሰው ጋር ያላትን ግንኙነት ቆጥባ ሁለመናዋን ሥራዋ ላይ ጣደች። አንዳንዴ በሳምንት ሁለቴ ሞጆ እየተመላለሰች እህል ትጭናለች። እንደተቀናት የማንፍሴ ሴቶች ወገቧን አስራ ተመሳስላ "ና! ኑ!" ትለናለች እኔና ጋንጩርን

"ና! ኑ! ለተሸከሚው ቤቱን አሳዩ" ወይም "አንተ እዚሁ እህሉን ጠብቅ አንተኛው ደግሞ ቤቱን አሳየው።"

የሥራ ድልድላችን ይሄው ነው። እናቴ እንደቀድሞው ሞጆ ሄዳ መከረሙን ትታቀለች። ውሎ ገብ እህሉን ጭና ከተፍ።

ጋሽ ድንቁ አንዳንዴ ሲሰክሩ "እኔ የምለው" ይላሉ ድምፃቸውን ዘለግ አድርገው "ሞጆ ደጋ ነው፣ ቆላ ነው? ወይስ ወይና ደጋ? እንዴት ባቄላና ማሽላ አንድ ጋ ይመረትበታል? ገብስና በቆሎ? ጨረቂትና ጤፍ? ተሰምቶም አያውቅ።"

እናቴ አይናን ሰብራ ጆሮዋን ታነቃለች።

"ይሄ ሁሉ አንድ ጋ የሚገኘው እህል በረንዳ ብቻ ነው።"

"ጋሽ ድንቁ እንደ ቀድሞው ጊዜ ቤታችንን ለመድፈር አይሞክሩ እንጂ ፍርሃታቸው ጠፍቶ መዛናት መጀመራቸው እርግጥ ነው። ከእሳቸው በላይ ለማዋረድ የሚያጀበጅቡት የታች ሠፈር ሰዎች ናቸው። ከእኔ አልፈው ጋንጩር ባጠፋውም የሚወቀሱት እናቴን ነው።

"ለምለም፣ ይኼ ወዶ ገባ ልጅሽን አንድ በይኝ" ይላሉ የጋሙዳ እናት

እናቴ "እያገባኝም" አትልም። "ምን አደረገ?" ትጠይቃለች።

"ልጄን ፈነከተው፣ ደሙን አፈሰሰው፣ ደሙን ያፍስሰውና"

"ልጅ ነው፣ ከመራገም መቆጣት ይሻላል።"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ሽፍታ ቤትሽ አስቀምጠሽ ልታስፈጂን ነው እንዴ?"

"እርስዎም ያሳደጉት ልጅዎት ነው::"

"ኧረ አይደግ እቴ!" ይራገማሉ::

እናቴ የተናደደች ቢሆን እንኳን ድምጿ ላይ ግዴለሽነት ይነበብበታል:: "ተራጋሚ እራሱን ደርጋሚ ይባላል - አይራገሙ::"

እናቴ ስለ ጋንጩር እንዲህ ስትወራከብ የጋንጩር እናት በአፋቸው መፋቂያ የያዙ መስለው ገዙ:: እናቴ ውርክቧን ስትጨርስ ጓዳ ካለን ገብታ:-

"ምናል ልብ ብትገዢ" ትላለች:: እንዳትንን አትወቅሰም:: "እኔ ወቀሳው ሊገድለኝ ነው:: ሃሳብ እንሶኝ እናንተ ትጨምሩልኛላችሁ?" ትለናለች::

አንድ ሌላ ቀን ደግሞ የጋሙዳ እናት ለእኔ አቤቱታ መጥተው "ያልፈላ ሽሮ እየበላ....." አሉ::

ከእኔ ጋር ግብታ ላይ የተቀመጠ የመንደር ሰው የለም:: ታዲያ ያልፈላ ሽሮ መብላቱን ማን፣ እንዴት፣ አየ? የጋሙዳ እናት ድፍረት ከምስጢራዊነቱ ይልቅ ማስጠንቀቂያነቱ ገዝፎ ታይቶኛል:: አባቴ ከጠፋበት ያለመመለሱ ነገር ጎረቤቶቻችን ዘንድ እርግጠኝነት አሳድሯል:: ስለዚህ በአባቴ እግኝተነው የነበረውን መታፈር በውርደት መተካት ይሻሉ:: እዚህ ላይ የእኔ ተግባር ምን መሆን ይኖርበት ይሆን? ምን ማድረግ እችላለሁ? አባቴ ስለ እኔ መንደር በፀብ እንዳሰሰው እኔም ለእናቴ ባደርገው ከሰሞኑ ሁኔታዋ አያንሳትም፤ ግን......

የእናቴ እርጋታ ጥልቀቱ ከማይለካ ሀዘኗ እንደመነጨ የገባኝ ቆይቶ ነበር:: አልፎ፣ አልፎ ባህርን እንደሚረብሽ ያለ ነፋስ ብጤ ተነስቶ እርጋታዋን ያናውጥባታል:: ቀን ከሆነ በስራዋ አመካኝታ መቆጣት በማይገባት ጉዳይ ላይ ምንጭንቅጭቅ ትላለች:: ሌሊት ከሆነ ስቅስቅ ብላ ታለቅሳለች:: በዚህ ላይ የመንደሩ ጣልቃ ገብነት ቸልተኝነቷ ገደብ የሚቋቋመው አልሆን እያለ መጣ::

"ጉዳቱ የኔ፣ ምናል ቢተውኝ" ትላለች ድንገት ባልተያያዘ ነገር መካከል::

ምን ልርዳት? የትኛውን ላግዛት?

በመጨረሻ አካባቢ ወፈፍ ያለ ጠባይ እርጋታዋን ሰብሮ ወጣ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ና" ትለኛለች ዐይኗ እየተቅበጠበጠ:: "ወረቀት ገዝተህ አምጣልኝ" እመጣላታለሁ::

"እንዲህ በልና ፃፍ ለተከበርሽው ውዷ ባለቤቴ ለምለም ሰጠኝ:: ለምለሚና ለጤናሽ እንዴት ከርመሻል?........"

በመደናገር ቀና ብዬ ሳያት የእናቴ ባልሆን ጠቃሰ አድርጋኝ ትቀጥላለች::

"ባንቺ የሚጨክን ሆድ መች አለኝ:: አሁን ሥራዬን እንደፈጣጠምኩ ምጥት ነው:: ሌላ ምን ኖሮኝ ልፅናና ብለሽ? ጊዜው እርቆብኝ ተቸግሬያለሁ:: እንቺላ እንዴት አድርገሽ ይሆን? አይዞሽ፣ አይዞሽ፣ መምጣቴ እንደሆን አይቀር..." በመጨረሻ የአባቴን ስም አስፅፋኝ እንደነገሩ ታስፈርመኛለች:: በኩበር አጥፍጥፋ አድርጋ ደረቷ ላይ ትለጥፈዋለች:: እሷ ማጓፏን፣ እኔ መጓፌን እስከጠራጠር ድረስ በጉጉትና በፍቅር ትመለከተዋለች:: ደግማ ደጋግማ እኔኑ እያስነበበች ታደምጣለች:: ቀጣዩ እህል ሊገዙ የሚመጡ ደንበኞቿን አገላብጣ ከሳመቻቸው በኋላ ደብዳቤውን ታሳያለች:: ጭብጡን ሳታዛንፍ ትነግራቸዋለች:: ወይም ባስከተሉት ትንሽ ልጅ ታስነብባቸዋለች::

"እንኳን ወሬውን አሰማሽ" ይሏታል ከአንገት በላይ::

"አሜን፣ አሜን፣ አሜን" ከቀልቧ ባልሆን

እኔ ዝም ስል ጋንጩር "አንቺ ለምለም" ይላታል "የራሳቸው ጉዳይ አታንብቢላቸው::"

"ምንህ ተነካ?" ታፈጥጣለች:: እንደውም እህል ሊገዙ ሲመጡ ብቻ ሳይሆን መንገድ እየጠበቀችና ቤታቸው ድረስ እየሄደች ታሳያቸዋለች፣ ታስነብባቸዋለች::

"ዛሬ ልጆን ትምህርት ቤት ድረስ መጥቶ አይቶ ተመለሰ" ማለት ጀመረች:: "ኧረ ደህና ይሁን እንጂ የራሱ ጉዳይ-ብቻ እንኳን ልጆን አየው::"

"እንኳን በአካል መኖሩ ታወቀ እንጂ አንድ ቀን ይመጣል" ይሏት እሊታለልንም ባይ ጎረቤቶች

እናቴ ከልቧ እንደምታወራ የምረዳላት እኔ ብቻ ነበርኩ:: ድንገት ሌሊት...

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንደው ምን ምን ተጨዋወቃችሁ? አፍታተህ እኮ አልነገርከኝም። እኔን ወቀሰልህ?"

"አ-ይ"

"ኢ-ቪ ጤናዬን ጠየቀ?"

"አ-ዎ"

"እኔ ምን እሆናለሁ? ደህና ቤቴ ተቀምጬ የእመቤት ኑሮዬ አልተጓደለ፣ ይኼን ነገርከው?"

"አዎ፣ አሁን ተኝ ነገ እናወራለን።"

"አፈር ተኛ እቴ፣ እኔ ተጨንቂያለሁ ልተኛ ይበለኝ? አረንዛ ሆድ! ይኼኔ አባትህንም እንዲሁ ዝም ብለኸዋል።" ወሬዋ ቅርንጫፍ አበጅቶ መነሻውን እስኪስት ድረስ ትራገማለች፣ ትወቅሳለች።

t.me/OLDBOOKSPDF

አስራ ሦስት

ጋንጩር ድጋሚ እኛ ቤት መምጣቱን አቁሟል:: ማደሩንም ትቷል:: ለምለምን ከድቶ እንዳልሆነ ግን ተጨባጭነት በሌለው ምክንያት ገብቶኛል:: የእሱ እኛ ጋ ማደር ለእኔ የሌሊቱን መከራ ማቅለሉ ግልፅ ነው:: "እንቺ ለምለም" ሲላት ከእኔ ይልቅ ለእሱ ወቀሳ ያለችበትን ለማገናዘብ መለስ ትላለች::

ጋንጩርን ፍለጋ ቤታቸው ሄድኩኝ:: እንደ ሌባ ድመት ኮቴዬን አለዝቤ እንገቱን መዝገፎ ነበር ማናሉ ብትይዘኝ.....

.....ኮሽሽላ አጥራቸውን አለፍ እንዳልኩ የበሰተቀኝ ዐይኔ ጥግ አጥሩ ስር እንዳች የተለየ ቀለም አየሁ:: የማናሉ ቀሚስ እናቷ ከቀሚሳቸው ሲተርፍ ያሰፉላት አበባ ፍጥቅጣቂ:: ዞር አልኩ:: ማናሉ እግሮቿን ወደ ጎን አሸራምማ ቁጭ ብላለች:: ምናልባት የአባቷን ጊታር ስታጅብ እንዲህ ይሆናል የተቀመጠችው:: ፊቷ ላይ አተኮርኩ:: ከገፅታዋ ላይ አንዳች ነገር ጎድሎ ነበር:: ምንድን ነው የጎደለው? ግራ ገባኝ:: አፍንጫዋ፣ አይኗ፣ ቅንድቧ፣ ሽፋሽፍቷ፣ ትንሽ አገጯ..... ሁሉም አሉ:: ድንገት እንዳዩት ወላቃ ጥርስ ፊቷን ባዶ ያደረገው ነገር ተፈጥሯል:: ምን? ምንድን ነው የጎደለው? ምናልባት ድምጿ? የሸሮ አበሯ ጥበቧ? ታዲያ የእነዚህ መጥፋት መጉደል ወና ፊት ያስታቅፋል?...እንጃ!

ለእኔ ያላትን ጥላቻና ቅያሜ ወና ፊቷ ላይ ፈለኩት:: መልኳ ከእጥሩ ቅጠሎች ጋር የሚያሳክር ተመሳስሎ ፈጥሯል:: የፊት ላይ ቁጣና ጥላቻ የህይወት ነፀብራቆች ናቸውና የሞተው ገፅታዋ ላይ አጣኋቸው:: ህይወት አልባ ፊት ከተሰፋ ቢስነት ውጭ ተጨማሪ ነገር እንደማይሰብክ ማናሉን እንዳየኋት ገባኝ::

"ጋንጩርስ?" ስል ጠየቅኳት::

በስሜት አልቦነት አየችኝ:: አይኖቿ "የደላህ" እንደሚሉኝ አልተጠራጠርኩም:: የእናቴ የዐይን ቋንቋ ከእኛ ቤት እንደ ድንቢጥ ወፍ ቱር ብሎ ወጥቶ ማናሉ ላይ አርፏል ማለት ነው:: ሁኔታዋ ህፍረት ውስጥ ይዘፍቃል:: "ምን

t.me/OLDBOOKSPDF

ሆናለች ይቺ? ቀምዬ አሳድጌ...." ስሜት ማለዘቢያ የጭንቅላት ውስጥ ወጌ ለዛሬ አልያዘልኝም:: መንፈሴ እንደተሰበረ በግቢው ለመውጣት መለስ ስል

"ቆይ" አለች ማናሉ

ቆምኩ::

"አባትህ የደረሰበት ታውቃ?"

ዝም አልኳት::

"ከፉዎች!" አለችኝ እኔና እናቴን ደርባ፤

የሚወቅሰኝ አፈልግ ነበር ማለት ነው? ስሰደብ ለማድመጥ ጓጓሁ::

"ለምን ጨከናችሁበት? ከፉዎች!! እንዴት አስቻላችሁ? ሁለት ቀንና ሌሊት እዛች ሳጥን ላይ ተቀምጦ ምን ልባችሁን አደነደነው?......" ድምጿ የእናቴ ነው:: ሙሾ የበዛበት፣ ፀፀት ፈጥርቆ የያዘው፣ መለስ ብዬ አየኋት:: ያገጠጠ ሀዘን ፊቷን እንጨፍሮታል:: ከፀነሰች የሰነበተውን የሀዘን ቅሪት እንባ ለመገላገል በደከመ መንፈስ እንደምታምጥ ያስታውቃል::

"ለምን?" እኔም ድምፅ አልባ ጥያቄ አቀረብኩላት:: የአባቴ መጥፋት ሀዘኑ ከእኛ ጎጆ አልፎ ታዛችን ስር እንኳን ይገኛል ብዬ አላሰብኩም ነበር::

"ግን ለምን?"

"ጠላቱ እኔ ነኝ" አለች:: "በዚህም ዘላለም ራሴን ስወቅስ እኖራለሁ::"

"እንዴት?" በአፌ ይሁን በአይኔ ጠየቅኳት::

"ደከም ባለበት የመጨረሻ ሌሊት ተሰርቄ ገብቼ አጥሚት አቀመስኩት:: በግድ አንድ ሁለት ማንኪያዎች፤ የመኮብለያ ጉልበት ሆነት:: እዚሁ ቢሞት...."

አቅፌ ማባበል አሰኘኝ:: በእሷ አሳብቢ ማልቀስ፣ ግን እግሬ ታስሮ አልንቀሳቀስ አለኝ::

"መጥፋቱን እንኳን ያወቅኩት ከሁለት ቀን በኋላ አጥሚት ይዤ ሌሊት ስሄድ ነው:: እናትህ በቦታው ተተክታ አገኘኋት::"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናን?" በአፌ ወይም በዐይኔ

"አቅፈያት አለቀስኩ።" የከበደ ነገር የምትነግረኝ ሳትመስል ቀጠለች፡፡ "እስከዛሬ አለቀስኩ፣ እስከዛሬ አሰብኩ.... ምነው አግኝቼው ከተንጋለለበት ቀና ባደረኩት፣ እስከ ዓለም ዳርቻ በተከተልኩት፣ መሄዱን ባገዘኩት፣ መራቡን በረዳሁት....." የእኔ ፀፀት ሲፈታተነኝ በማናሉ በኩል የመጣ መሰለኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

አስራ አራት

እናቴ እህል ወደ አፏ ሳትል መንደርተኛውን በየመንገዱ እና በየቤቱ ታስለምለች::

"ዛሬ ማናሉ አገኘችው ከመንገድ፣ እንዴት አምሮበታል አለችኝ፣ ይገርማል፣ እኛ እዚህ ጠብ እርግፍ እንላለን እሱ እዚያ...." ፊቷን መገረም ይረታዋል::

ማናሉ ባክና ስትመጣ ትጠየቃለች:: አቧራ የቃመ ኮንጎ ጫማዋን እያየች ዝም ትላለች::

"ዛሬ ጋሽ ድንቁ መጠጥ ቤት ሰተት ብሎ ሲገባ ተከትለው አፈፍ አደረጉት:: ወንዱ! ብሎ ሲዞር ጋሽ ድንቁ:: ምነው? ምነው? ብለው ሊወቃቅሱት ሲሞከሩ አፉን እየተመተመ ዝም ይበሉ እራሴ ሹልክ ብዬ እመጣለሁ:: ለለምለም አይንገሩብኝ አላቸው:: አይ እሱ ለእሱ ተጨንቆን እንጂ.... "

ጋሽ ድንቁ ይኸን ሲሰሙ ቱግ አሉ "አብርሬ ገደል ከታው ሲታቢቃ ደሞ እኔን የነብሰ ገዳይ ማለባበሻ ማድረጓ ነው? ቀጣፊ!!"

የጋሽ ድንቁ ንግግር ለእኔም ሆነ ለእናቴ እንደ መርዶ የከበደ ነገር ነበር:: እኔ አባቴ ይሞታል ብዬ ማሰብ አልፈልግም:: እንደ ጀንበር ተዳክሞ በምዕራብ ቢጠልቅ እንኳን ነገ አዲስ ሆኖ በምስራቅ ብቅ እንደሚል ተስፋ ማድረጉን ሙጥኝ ብዬ እኖራለሁ:: ጊዜው ምን ቢረዝም ይደርሳል:: አባቴና እናቴ ጨለማን ተገን አድርገው ያወራሉ::

"እናልሽ...." ይላታል::

"እጅህ ይረፍና አውራ እስቲ" ትለዋለች

"እናልሽ ያ ዘመን መለወጫ የጭንቀት ሌሊት ደረሰ። ግርማዊነታቸው ልጃቸውን ልዕልቷን ይዘው ተገኝተዋል:: የእኛ ተራ ደርሶ የመከፈቻውን እኔ

t.me/OLDBOOKSPDF

እንድሚጫወት ኮሎኔሉ ወስነዋል:: ገባሁ:: ሰው ሁሉ በሀገር ልብስ ተንቆጥቁጦ የበረዶ ክምር መስሏል::"

"ኢ-ቤ-ት ማርቀቅ ስትወድ" እናቴ

"ማርቀቅ አይደለም - ፍቅራችንን ስልሽ" አባቴ

"ኢ-ቪ እጅህ ይረፍና አጫውተኝ" እናቴ

"እናልሽ አዲስ የደረስኩትን ዜማና ግጥም ማቅረብ ጀመርኩ::

"ፍቀጂለትና በደንብ ይቀመጥ
ለመኖር ፈልጓል ልቤ ልብሽ ውስጥ

ሕዝቡ ቢስ፣ ቢስ፣ ቢስ ልደግም ስል ኮሎኔል በቃ በቃ ውረድ አይሉም? ምነው? ብላቸው ጃንሆይ ተቆጡ አሉ:: ለምን? ስል እየዘፈንክ ወደ ልዕልቲቱ ስለጠቆምክ አይሉም::"

"ኢ-ቤ-ት አንተ! ልዕልቲቷም ጋ ሄድክ?"

"እኔ ስራሴ ያ - ሁሉ መብራት ላዬ ላይ ተለቆ ምን ይታየኛል? እኔ እንደውም አስብ የነበረው አንቺን ነው::"

"አሁን ድለላውን ተውና ፍሬ ነገሩን ንገረኝ"

"በኋላማ ከሙዚቃ ክፍሉ ተባረርኩ:: የተጠቀሰብኝ አንቀፅ እዛው ኮሎኔሉ የገፉት ነበር:: በመንግስት ባንድ እና ዝግጅት፣ አቅሙን ያላገናዘበ የግል ፍላጎቱን አለአግባብ ለማሳካት በመሞከሩ የሚል::"

"አንቺ ለምለም!"

"ልጅህ ተነሳበት፣ ሰው ደስ ብሎት ሲጫወት አይወድ"

ይኸን ተስፋ አድርጌ ስኖር ድንገት አንድ ቀን እናቴ እንዲህ አለችኝ::

"ከፉኛ ደከምኛል:: አገሬ ገብቼ ከዘመዶቼ ላስተዋውቅህና የሚመጣውን እዚያው ሆኜ ልቀበል"

ኮተት ሳናበዛ ወደ ሞጆ ተሰደድን።

t.me/OLDBOOKSPDF

ክፍል ሁለት

የሞጆ ቀትሮች

t.me/OLDBOOKSPDF

1

የእግዚአብሔር ዘንግ

የተፈጥሮ ንዳድ ከአፋር ተነሥቶ፣ ዱከምን አጣቅሶ፣ ደብረ ዘይትን አጣጥፎ፣ ሞጆ እንደሚደርስ የጂኦግራፊ መምህራችን ሲነግሩን እጅግ ተደንቅሁ፤ የስምጥ ሸለቆ በደቡብ ኢትዮጵያ አድርጎ ድንበር በማሳበር ከኬንያ እስከ ታንዛኒያ ያሉትን ሕዝቦች የስልቱ ነዋሪ አድርጓቸዋል፡፡ ይሄን የሰማሁ ሰሞን አንዳች መፍትሔ ማግኘት ያደራጀው ተረታዊ አሳቤ መጣልኝ፡፡ የእግዚአብሔር ፀሐያማ ዘንግ ከእጁ አምልጦ ወደ ምድር በመውረድ ይሄን አካባቢ በቁመቱ ልክ አሰመጠው፡፡ ከምድር ወለል እጅግ አርቆ ባለመዝለቁ ውኃውን መቅ፣ አፈሩን ጥብስ እያደረገ ይኖራል፡፡ የሞጆ ሙቀት ሲጨምር፡-

"ተነሣበት የእግዚአብሔር ዘንግ" እላለሁ፡፡ የሞጆ አፈር ያልበሰለ የበቆሎ እንኩሮ ይመስላል ያልጠፋ ብረት ምጣድ ላይ እንደተጣደ ሁሉ ዝም ብሎ የሚግለበለብ ብርሃናማ ጢስ አለው፡፡ ይሄ ምድር እንደ ግንፍሌ ቀይ ሆነ ጥቁር አፈር የለውም፡፡ ወንዞቹ ውኃ አልባ ናቸው፡፡ ዝናቡ የጋለው ምድር ላይ እንዳረፈ ይጠፋል፡፡ ሾላ፣ ዋንዛ፣ አቃቅማ፣ አውጥ፣ ቀጋ፣ አጋም.... የሉም፡፡ በእነሱ ፋንታ የካዛሚር፣ የግራር እና የቱሪማንቱሪ ዛፎች ወርረውታል፡፡

ወደ ሞጆ የመጣሁ ሰሞን ዐይኔም ነፍሴም ተጨንቀውብኝ ነበር፡፡ ከመልመዴ በፊት ሞቴ እንደሚቀድም ይሰማኝ ነበር፡፡ እየሩን እንደ አሸዋ በሰፌድ መሳይ ነገር የገፋብኝ ይመስል ከሁሉም አቅጣጫ የማያንቀሳቅስ ኃይል ቀስፎ ይይዘኛል፡፡ ደረቴን አንቀሳቅሼ መተንፈስ ይሳነኛል፡፡ እታፈናለሁ፡፡ ላብ፣ ላብ፣ ብቻ፡፡

ለሞጆ አናናር የቀረበ መፍትሔ ባይኖርም ተረታዊ እሳቤዬ ውስጥ ግን አንዳች ተስፋ ትታየኝ ነበር፡፡ አንድ ቀን እግዚአብሔር ዘንጉን ሲፈልጋት ሜቷ

t.me/OLDBOOKSPDF

ብቅ ካለበት ከአፍር ሰርጥ እንስቶ መሀዘ ያወጣት ይሆናል፡፡ ያኔ የሰምጥ ሸለቆ ውኃ ይቀዘቅዛል፤ እንኩሮው አፈር ይበርዳል፤ መሎት፣ ግሬት፣ የሉም፡፡ ሾላዎች፣ ዋንዛዎች፣ ጥዶች፣ ባሕር ዛፎች… ዘሮቻቸውን በወፍ ይልካሉ፡፡ ዝናብ የውሉታውን እያጣም፣ ወንዞች ይሞላሉ… ግንፍሌ እኔን ተከትላ ሞጆ ትመጣለች፡፡

ግንፍሌ እስከትመጣ በተራማንቱሪ ዛፍ ተጠልዬ እጠብቃለሁ፡፡ የመንደሩ ሰዎች እንጂ ግንፍሌ አትመጣም፡፡ በወታደር ቁማቸው የአፈር እንኩሮ እየጋፉ የሚመጡት ጋሽ ጥበቡ እንደዘበት እየት አድርገውኝ ያልፋሉ፡፡ አይጥ ማጥመጃ በትራቸውን እንደያዙ ንበጥ፣ ጎበጥ እያሉ ይሄዳሉ፡፡ ከበስተኋላቸው ሳያቸው ወገባቸው ላይ ግማሽ እራስ ያበቀሉ ይመስላሉ፡፡ እሳቸውን ባየሁ ቁጥር የመታከታቸው መላ አይያገለኝም፡፡ እንዲህ የሚታትሩት የበረሃ አይጥ ለመግደል ነው፡፡ አንድ ቀን ተከትዬ አይቻቸዋለሁ፡፡ ዘንጉን መሬት አጥብቀው ይተክሉና የበቅሎ እሽት ከኑቅሮቆንዳው የታሠረበት ሲባን ከመሬት እስከዘንጉ ጫፍ ይዘረጋሉ፡፡ እንዴት እንደሆን እንጃ እፍታ ሳይቆይ አንዲት ዱለቻ አይጥ መጥታ በሌባ መንፈስ ተገለማምጣ ከበቅሎው ጋር ትታገላለች፡፡ ወዲያው በሲባኑው ተንጠልጥላ ተንገርዋገርዋለች፡፡

"የታባሽ" ብለው ጋሽ ጥበቡ ተጉትተው ይነሱና ይሄዳሉ፡፡ እንጨት ጠርበው ባሾሉት ሹተል እየወጉ ምናባሽ እንቺ የሲጣን መላከተኛ እኔና እግዚአብሔር ባንቺ ሰንቴ እንጀታችን ይረር…" ይላሉ፡፡

በፊት በፊት የጋሽ ጥበቡ ድርጊት የአምላክን ምድር የማፅዳት ተልዕኮ ያለው ይመስለኝ ነበር፡፡ ኋላ ኋላ ግን ወደ ሰው መኖሪያ ያልተጠጉትን አይጦች ጉድጓዳቸው ድረስ ሄዶ ማጥቃት ግፍ እየሆነ ይመነዘርልኝ ጀመር፡፡ አሁን አሁን ሳስበው ጋሽ ጥበቡ በሰው ላይ ማድረግ ያልቻሉትን በአይጦቹ ላይ እንደሚተገበሩ ሆኖ ይሰማኛል፡፡ ጭር ያለ ቦታ ብቻዬን አግኝተው ያለ እንዳች ቃል ገርመው ሲያደርጉኝ ለአይጦቹ መተከያ ሊያደርጉኝ ያስቡ ይመስለኛል፡፡

ተፈጥሮአዊ ቀጠሮ ያላቸው ይመስል ጋሽ ጥበቡ ሲሄዱ ጋሽ በረደድ ይመጣሉ፡፡ ብዙ ጊዜ ሲተላለፉ ጋሽ በረደድ ሽሙጥ ብጤ ጣል ያደርጋሉ፡፡ "በረኸኛው፣ ወደ እደን ነው?"

t.me/OLDBOOKSPDF

ጋሽ ጥበቡ ከአንገታቸው ቀድሞ ዐይናቸው ቀና እያለ በፀብ መጎምጀት ያይዋቸዋል፡፡ ግን ምንም ማድረግ ባለመቻል እየተትከነከኑ መንገዳቸውን ይቀጥላሉ፡፡

ጋሽ ጥበቡን ማበሳጨት ለጋሽ በረደድ አደጋ የሌለበት ጨዋታ ነው፡፡ መጠጥ ቤትም ሲያገኙዋቸው ለአዝማሪ ግጥም በመስጠት ያስቁባቸዋል አሉ፡፡

"ለመደብህ መስል ያይጥ ጀግንነት፣
አምና ሦስት ገደልክ ዘንድሮ አምስት፤
ያሰልህ እንደሆን ለከርም ድመት"

t.me/OLDBOOKSPDF

2

የሞጆ ወርቅ

ጋሽ በረደድ እኔን ሲያዩ የአዋቂነት መቆርቆር ያሳያሉ::

"አንተ ልጅ፣ በዚህ ቀትር ብቻህን ምን ታደርጋለህ? ቤትህ ቁጭ አትልም? የሞጆ ወርቅስ? ወይ እሷጋ እዚያው እህል በረንዳ ሂድ እንጂ እዚህ..."

የጋሽ በረደድ መቆርቆር ጨርሶ አይጥመኝም:: እንደውም ያናድደኛል:: ምክንያቱንም አውቀዋለሁ:: በአከስቴ ነው:: ተስፋ የማይቆረጥ የረጅም ጊዜ ምኞት አከስቴ ላይ እንዳላቸው ይገባኛል::

"የሞጆ ወርቅ" ይላሉ::

የቪ.ወርቅ ነው ስሟ" እላለሁ ጣልቃ ገብቼ

"አይ የልጅ ነገር ከቪ ሞጆ አይበልጥም?"

ዐይናቸውን፣ መቁነጥነጣቸውን፣ አከስቴን ለማስደሰት ያላቸውን ጥረት እያየሁ እጠላቸዋለሁ:: እኔን ብቻዬን አግኝተው ከገሠፁኝ ሰበብ አድርገው አከስቴጋ እንዳይሄዱ ተስፋ ለማስቆረጥ ቀድሚያቸው እሄዳለሁ::

አከስቴ ሠርከ እንቁጣጣሽ መስላ ነው ወደ እህል በረንዳው የምትሄደው:: ብዙ የተለፋባቸው ጥበብ ልብሶች ታዘወትራለች:: ጥልፏ እየተንቆጠቆጠ ከጆሮና ከአንገት ወርቆቿ ጋር ይፎካከራል:: ሻሿን ከኋላ አምጥታ አናቷ ላይ ታስረውና ሆን ብላ የፀጉሯን ዘለላ ከሻሹ እንዲያፈተልክ ትፈቅድለታለች:: ከቤት ወጥታ ወደ እህል በረንዳው ስትሄድ ቢያንስ ሁለት አሽከሮች ይከተሏታል:: የእኔን ትከሻ አቀፍ አድርጋ እንደዘበት የአሽከሮቿን ስሞታ ታደምጣለች:: እህል በረንዳ ስንደርስ ንፁህ ሸርጥ ይቀርላታል:: እሱን ጥበቧ ላይ ደርባ የእህል በረንዳው ድምቀት ሆና

t.me/OLDBOOKSPDF

ትቆመጣለች:: የእሷ ሥራ የእህሉን መጠን እየጠየቁ ሠራተኞች እንዲሰፍሩ ማዘዝና ሒሳቡን በግዴለሽነት ተቀብሎ ፊቷ ያለ የገረወይና ቆርቆሮ ውስጥ መጨመር ነው::

አሮጌ ፎርድ መኪና መንደሩ ድረስ ገብቶ እህል ሲያራግፍም አከሰቱ ከተቀመጠችበት አትነሣም::

"ቀስ ቀስ ልጆች" ትላለች::

አልፎ አልፎ ፎርዱ ጋቢና ውስጥ ተሳፍሮ ለሚመጣ አንድ ኩሩ ሰው ብቻ ትሽቆጠቆጣለች:: ልጆቹ እህሉን ሲያወርዱ አከሰቱና ሰውየው ፈቀቅ ብለው ቱሪማንቱሪ ዛፍ ሥር ይቆማሉ:: ወሬው የሰውየው ነው:: አከሰቱ በእሷ ከአፉ የምትቀበል እንጂ የምታደምጥ አትመስልም::

እናደዳለሁ:: ማነው? ምንድነው? ወዴት ነው? እንዴት ነው? ከምንድነው? መልሳቸው "እንጃ" የሆነ ብዙ ጥያቄዎች! ወደቆሙበት ሄጄ እቀላቀላለሁ:: አከሰቱ "እዛ ሄደህ ጠብቀኝ" ትለኛለች:: እንዲህ ካለችኝ ቢያንስ ሦስት ቀን በኩርፊያ አጠገቧ አልደርስም:: ማታ ማታ መኝታ ክፍሌ ገብታ ስትስመኝ እንቅልፍ እንደወሰደው ሰው ዝም እላታለሁ::

ሰውየው "እናልሽ" የሚል ይመስለኛል - እንደ አባቴ አከሰቱ "እስኪ እጅህ ይረፍና አውራኝ" - እንደ እናቴ:: የአከሰቱና የሰውየው ሁኔታ የመጠፋፋት መንገድ ይመስለኛል::

ከዚህ ሰውዬ ውጪ ያሸነፋት የለም:: እነ ጋሽ በረደድ "እግቢ" በሚል የምኞት ዳርዳርታ ሲያሳዩ አከሰቱ መልሷ አንድ ነው::

"እኔ ትዳሬ የእኅቴ ልጅ ነው:: እሱን አንድ ቦታ ሳላደርስ ብቻ አይግደለኝ" ትላለች:: አጠገቧ ካለሁ ጭንቅላቴን እያሻሸች በሚረጭህ ሁኔታ ትስመኛለች::

በጊዜ ሂደት አከሰቱ ንግግሯ የይዘት ለውጥ አመጣ:: "እኔ ትዳሬ ልጄ ነው" የሚል:: እንደጋሽ ጥበቡ አይጥ የፍቅር እሽት በተንጠለጠለበት ወጥመድ ያዘችኝ:: "እናቴን እፈራት ነበር እንጂ አልወዳትም ነበር ማለት ነው?" እላለሁ::

"እዩት ልጄን፤ አይን ብትሉ..... አፍንጫ ብትሉ... ቁንጥ ብትሉ.. የእጅ ጣት ብትሉ.. ሸንጥ ብትሉ ምኑ ቅጡ" ትላለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

ጋሽ በረደድ ለአክስቴ ምኞት ሲሉ ያዳንቁኛል:: "በእኛ ጊዜ ቢሆን ከቡር ዘበኛ ይመለመል ነበር::"

"አይ የእርስዎ ነገር፣ የእኔ ልጅ ዶክተር ነው የሚሆነው:: ያያሉ፣ ምናለች በሉኝ ቱ ከምላሴ ፀጉር ይነቀል"

አክስቴ በእኔ የምትተማመነው ለይስሙላ አይደለም:: ደግሞም እንደው ከባዶ ሜዳ ተነሥታ ዶክተርነትን ከእኔ አትጠብቅም:: ትምህርቴን አሳብባ ምንም ነገር እንዳይጎድልብኝ ትጥራለች:: ልብሴና ጫማዬ አይነት በአይነት ነው:: ለእኔ የሚሆን ልብስ ባየች ቁጥር መግዛት ነው:: ይሄንን አስታከው የሠፈር ጓደኞቼና የትምህርት ቤት ልጆች "ቱሪስት" የሚል ቅፅል ሥም ሰጥተውኛል::

"ቱሪስት" የተባልኩት በልብሴ ብቻ ሳይሆን በምይዘው ገንዘብም ጭምር እንደሆነ አውቃለሁ:: አክስቴ ብር ቆጥራ ሰጥታኝ አታውቅም::

"በርሳዬ ያውልህ ውሰድ" ትለኛለች::

ኀላፊነቱን ለእኔ ትተውዋለች:: አዘውትራ እንዲህ ስትል ታሳስበኛለች::

"ብቻ ገንዘቡን ለከፉ ነገር አትጠቀምበት እንጂ ከፈለከማ...." ትከታዋ እውነት ፈታሽ ነው:: "ይሄንን የእኔ ልጅ አታደርገውም!"

እራሴን የእራሴ ጠባቂ አደረገችው ልበል? ጎርምሼ እንኳን ጓደኞቼ ጫት ሲቅሙ፣ ሲያጨሱና ሲጠጡ ልሞክረው ብዬ አላውቅም:: የእራሴ ጠባቂ እራሴ ዘወትር ከጎኔ አለአ:: ጠባቂ የሌላቸው ጓደኞቼ......

t.me/OLDBOOKSPDF

3

ሙና

አክስቴ የዱክትርና መንገዴን ስትጠርግልኝ የግል አስጠኚ ቀጠረችልኝ። ያማከራት የትምህርት ቤታችን ዳይሬክተር ሳይሆን አይቀርም። የተቀጠረችልኝ መምህርት ሳያት ንዴት፣ ንዴት የሚለኝ አስተማሪዬ ነበረች። ሙና ትባላለች።

ሙና ጠላቂ ወናተኛ የሚያስመስላት ትልቅ መነጽር አላት። ሽበት ጣል ጣል ያለበት ከርዳዳ ፀጉሯን በቅባት ወደ ኋላ ለማስተኛት ትሞክራለች። አዘውትራ ጀርባዋ ላይ ጣል የምታደርጋቸው የተለያዩ ሳይነን ሻሾች አሏት። አረጅም ቀሚስ ትለብሳለች። አፊ ዱልዱም አይጥ የመሰለ አይጥማ ጫማ ታደርጋለች። ስትሄድ እግሮቿ ሁለት አይጦች ቀደም ቀረት እያሉ በስለላ የሚጓዙ ይመስላሉ።

ለመጀመሪያ ጊዜ ልታስተምረን የመጣችው ስምንተኛ ክፍል ሆነን ነበር። ከዚያ በፊት የአምስተኛ ክፍል መምህርት ሆና እውቃታለሁና በተለይ እኔ ተናደድኩ። የጉርምስና ትዕቢቴ አንዳች ድምዳሜ ላይ አድርሶኝ ነበርና ነው። የአምስተኛ ክፍል መምህሮች 5ኛ ክፍልን ሥራቸው ያደረጉ የአምስተኛ ክፍልን ሊያልፉ የሚችሉ ነገር ግን ስድስተኛ ክፍልን የማያውቁ ተማሪዎች ይመስሉኝ ነበር። ስለዚህ መምህርት ሙናን በሦስት ክፍል አልፌያት በየት በኩል እንደቀደመችኝ መገንዘብ ተሣነኝ። በትዕቢት ወደ ቢሮ ሄጄ ለዲያሬክተሩ አቤት አልኩ።

"ቲቸር ሙና የአምስተኛ መምህርት እንጂ እንዴት የእኛ ይሆናሉ?"

"የየሺወርቅ ጎረምሣ፣ በእናንም ሥራ ገባህ? ጥሩ፣ መምህርት ሙናን የምናውቃት እኛ እንጂ አንተ አይደለህም። አሁን ውጣ!"

"አይደለም እኮ..."

"ውጣ አልኩህ ውጣ! ባጠጥክ"

t.me/OLDBOOKSPDF

በቀጣዩ ቀን ሙና መነፅሯን ሁለት የኢሊ ሜጨቶች አስመስላ ዓይኗ ላይ እንደደነቀረች መጣች፡፡ እሮጌ ቁስ የሚያስመስላትን ጎታታ ቀሚስ በአንድ እጇ ይዛ በሌላኛው የቾክ ካርቶን የተቀመጠበት መጽሐፍ

ምንም ሳትናገር "ሎጋሪዝም" የሚል ቃል ጻፈች

ፊቷ ሙሉ በሙሉ በሁለቱ ኢሊዎች ተሸፍኗል

ከመነጽሩ የተረፉት ከንፈሮቿ እንደፍሬሙ ሰስና ረጅም ሆነው ታዩኝ፡፡ ከትምህርቷ ይልቅ ሁኔታዋ ላይ አተኮርኩ፡፡ እነዚህ ስስ ከንፈሮች እንደ እናቴ አይኖች ቃል ሳይወጣቸው ብዙ የሚናገሩ ሆነው አገኘኋቸው፡፡ ረብሻ ቢጤ ሲያጋጥማት በኢሊዋ ታፈጥና በስስ ከንፈሮቿ ታንቋሽሻለች፡፡ መማታቷን በሚያስመርጥ አኳኋን ትጸየፋለች፡፡ ይሄን ሁኔታዋን ብዙ ጊዜ ስናረፍድ፣ የቤት ሥራ ሳንሠራ፣ መጽሐፍ ስንረሳ ደጋግሜ አይቼዋለሁ፡፡ ተማሪዎቹ ከሁሉም መምህራን በላይ የሚፈሯት እንደነበረች አስታውሳለሁ፡፡

በዚያ በመጀመሪያ ክፍለ ጊዜ ያለችውን አንዱን ሳልሰማ ጨረሰች፡፡

"ጥያቄ ካላችሁ......"

ዝም አለ ክፍሉ፡፡

ፊቷን ወደግራ ወይም ወደቀኝ አድርጋ በዐይኖቿ ግን እኔን የምታየኝ ሆኖ ተሰማኝ፡፡

"ጥያቄ የላችሁም?"

ድፍን መነፅሯን ከለላ አድርጋ እኔን እንደምታየኝ ገብቶኛል፡፡

"እዛጋ፣ ጥግ" አለች ወደኔ እየጠቆመች፡፡ አሁንም ፊቷ የዞረው በእኔ ተቃራኒ ነበር፡፡

"ጥያቄ የለህም?"

አለማድመጤ ቁጩኝ እንጂ አልደነገጥኩም፡፡

"የለኝም" አልኩ፡፡

"ከመማርህ በፊት ግን ጥያቄ ነበረህ" አለችኝ፣ እንደ አንሶላ ጠርዝ መስመር ብቻ የሆነው ከንፈሯን በንቀት ለጥጣ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ነበረኝ" አልኩ ከማፈግፈግ ይልቅ እየተጋፈጥኩ

"ምንድነው?" ተማሪዎቹ ሁሉ ወደኔ ዞሩና በዓይናቸው እንደዝንብ ወረሩኝ:: ከዚህ በፊት ደጋግሜ ሳውጠነጥን የነበረ አንድ ነገር ትዝ አለኝ:: መምህርቷን ለማናደጃ ሳይጠቅም አይቀርም በሚል ሰነዘርኩት

"ሒሳብን ለማወቅ ያን ያህል መጣር አልነበረብኝም:: ውጤቱ ልፋት ነው:: ቁጥር መካብ፣ ማፍረስ፣ መልሶ መካብ ለሕይወት ምን ጥቅም ይሰጣል? ምንም!"

ከፍሉን ጤናማ ያልሆነ ጸጥታ መታው:: የተማሪዎቹ ዐይን አሁን የመምህርቷን ፊት ወርሮታል:: የብረት ምጣድ ጠርዝ የመሰለ ከንፈሯ በንቀት አልተሰጠጠም:: ብቻ በኖክ ብናኝ እከክ የወረሰው የመሰለ እጇን ወደ ኋላ አጣምራ ተንጎራደደች:: ልፋቷ ሁሉ ገደል እንደገባ ሳይሰማት አልቀረም:: በመነፅር ግርዶሽ የተሸሸገ ስሜቷን ሳልረዳ ጠየቀችኝ::

"ሥምህ ማነው?"

"መኪብብ" በረባሽነት ሥሜን ወደ ቢሮ ልታስተላልፍ እንደሆን አልተጠራጠርኩም::

"መኪብብ...... መኪብብ... መኪብብ" በአይጦቹ መንጎራደዷ እንደቀጠለ ነው:: "መኪብብ..... መኪብብ.... ፍቺውን ታውቀዋለህ?"

"ምን ታደናግራለች?" አልኩ በሆዴ በአፌ "አላውቀውም"

"የትልቅ ሰው ስም ነው:: የንጉሥ ሰለሞን ስም! ንጉሥ ሰለሞንን ታውቃላችሁ?" ወደ ልጆቹ መለስ ብላ፡-

"አዎ" አሉ::

"የጠቢቡ፣ የእሱ ስም ነው:: ፍቺውን ከከፍል ስወጣ ጠይቀኝ። ባይ ዘዌይ መኪብብ ያነሳው የፈላስፋ ጥያቄ ነው"

ደስታዬን በዘዴ እንዳቀጠነችብኝ ገባኝ:: አቀረቀርኩ፣ መንትያ አይጥ የመሰሉ ጫማዎቿ በሁለት ዴስክ መካከል ከወዲያ ወዲህ ሲሉ ታዩኝ:: ጋሽ ጥበቡ ባጠመዷቸውና "በእናንተ እኔና እግዚአብሔር ስንቴ እንቀሰል?" እያሉ በሾተል በቦዳደሏቸው::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ደስ ብሎኛል፣ እንዲህ ዓይነት ተማሪ ስለኖረኝ" አለች ሙና

ብትሰድበኝ፣ ብታንቋሽሸኝ እንዴት በረካሁ ነበር::

"ይሁንና ሒሳብ 'ምንም' የሚባል ተራ ዕውቀት አይደለም:: ዓለም የቆመችው በሒሳብ ትክክሻ ላይ ነው:: በራሷ ምህዋር ላይ እንድትሽከረከር ያደረጋት የሒሳብ ዕውቀት ነው:: አሁን ባላችሁበት ሁኔታ ይሄን መረዳት ትንሽ ይከብዳችሁ ይሆናል:: ግን የሚከብድ ነገር ደግሞ ጥሩ ነው:: ፊዚክስ፣ ኬሚስትሪ፣ ባዮሎጂ፣ ጂኦግራፊ፣ ቋንቋ፣ እስፖርት፣ የኅብረተሰብ ጥናት..... ምናለፋችሁ ሁሉም ሳይንስ የሚሆኑት የሒሳብ እውቀትን ተመርኩዘው ነው:: ያለ ሥሌት ሳይንስ የለም:: ኪነ ሕንፃው፣ ሥነ ፈለጉ፣ ጂኦሎጂው፣...... ሁሉም የሒሳብ ጥገኛ ነው:: ግጥም ላይ እንኳን ምቱን የምናውቀው ቀለማትን ቆጥረን ነው"

ተማሪዎቹ የእኔን አላዋቂነት በመምህርቷ ምስክርነት ስላረጋገጡ በማላገጥ ዞር ዞር ብለው አዩኝ፤ ተናደድኩ:: ይቺ መምህርት በብልሃት ባዶ እጄን አስቀረችኝ:: የሚያፈርሳት ድንጋይ እንዳልወረወርኩ ሁሉ፤ ንደዔት::

"ጥያቄ አለ?"

ዝም

"በነገራችን ላይ በድፍረት ይሄን ጠይቆ አንድ ጠቃሚ ሐሳብ እንድንለዋወጥ ላደረገን ለመኩብብ አጨብጭቡለት..... አመሰግናለሁ::"

የመምህሯ ነገር አልተዋጠልኝም:: ተማሪዎች ፊት ስሜታዊ ላለመሆን ሞከረች እንጂ ብቻዬን ስታገኘኝ ዝም አትለኝም:: ስትወጣ ተከተልኳት:: ንዴቷን ባላይ ባድር እታመማለሁ::

መጽሐፏን እንደ ሰፌድ ላይ ሰንዴ እጇ መዳፍ ላይ አስጥታ የካህን ቀሚሷን ስትጎትት ደረስኩባት:: እንደምትጮህብኝ ገምቻለሁ::

"ጠቢቡ መኩብብ" አለችኝ ንዴቷን በሁለት ኢሊዎቿ ሸፍና መሆን አለበት:: "የስምህን ትርጉም እንድነግርህ ነው? መኩብብ ሰባኪው ማለት ነው:: ክፍል ውስጥ ብናገር ሰባኪው እያሉ ያበሽቁሃል ብዬ ነው:: በተረፈ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጽሐፈ መክብብን አንብብ:: ጥሩ፣ ጥሩ ምክሮች አሉበት"

t.me/OLDBOOKSPDF

አቀረቀርኩ፣ ሁለቱ አይጦቿ በቀሚስ ውድቅት ተጋርደዋል፡፡

"ቻው"

አይጦቿ በግርዶሽ ተንቀሳቀሱ፡፡

"ከፉ ናት" አልኩ እናቴ ዓይኖቿን ፊት በሚከልሉ የጢንዚዛ ሠንጋዎች አራሷን ደብቃ የመጣች መሰለኝ፡፡ እናቴን እስከ ሞት ያደረሳት የእኔና የአባቴ ለአይና ቋንቋ ከተገቢው በላይ መሽቆጥቆጥ ነበር፡፡ መርበድበድ፣ መራድ.... ለምን? የቤተሰብ ሞት ለምን?

"ቱሪስት፣ ቱሪስት ቲቸር ሙናን ምን ጠየቀች? ምን አለችህ? ተቆጣችህ?....." ጓደኞቼ ከበቡኝ፡፡ ዓይኖቼ መርጠው የተመለከቱት ሦስቱን የሠፈር ጓደኞቼን ነው፡፡ ጦጤ፣ ጠኔ እና ንዳዴ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

4

ወርቃማ መንገዶች

ጦጤ፣ ጠኔና ንዳዴን የተዋወኳቸው በማይረሳ አኳኋን ነበር:: ገና ከአዲስ አበባ በመጣሁባቸው የመጀሪያ ወራት:: የሞጆ አየር እንደ መርግ ተጭኖኝ ቁሪማንቁሪ ዛፍ ጥላ ሥር ተቀምጫለሁ:: የሞጆ አየሩ ብቻ ሳይሆን ነገሮች ሁሉ መጨበጫ እጀታቸው ተደናግሮኝ የፈዘዘኩበት ወቅት፣ በእኔ ዕድሜ የሆኑ አምስት ልጆች ከወደመጋላ ሲመጡ አየሁ:: አካሄዳቸው ወደ ባቡር ሐዲድ እንደሆነ ጠርጥሬአለሁ:: የሞጆ ልጆች ጨዋታቸውም፣ ሥራቸውም ከባቡር ጋር የተያያዘ ነው::

አምስቱ ልጆች ተቀምጬ ሲያዩኝ ዝም ብለው ሊያልፉኝ የፈለጉ አይመስሉም::

"አንቺ?" አለኝ (ጦጤ መሆኑ ነው) ቀና ብዬ አየሁት የሞጆ እንኩሮ አላዩ ላይ ተነፍቷል:: ሁሉም ያውናቸው::

"የአዲስ አበባ ልጅ ነሽ?"

"አዎ" (እንዴት አወቀ?)

"ለዚህ ነው ጃኬትህን ቆልፈህ የምትቀቀለው?" አለኝ (ጠኔ መሆኑ ነው) ሁሉም ሳቁብኝ::

አዲስ ሙሉ ልብስ ከአዲስ ጫማ ጋር አድርጌአለሁ:: አለባበሴ እንዲደፍሩኝ የገፋፋቸው መሆኑ ገባኝ:: የቤት ልጅ መሰያቸው::

"አትናገርም?" የሴት ድምፅ:: አንዷ ለካ ሴት ኖራለች:: አለባበሷም ፀጉሯም ምኗም ሴት አትመስልም:: ትንሽ መልኳ፣ ጎላ ጎላ ያሉ ዓይኖች" (ናፍቆት መሆኗ ነው) ንፁህን አስታወሰችኝ የቀበናዋን::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ምን ይዘጋኻል? እናትንና" አለችኝ

"ምን አረኩሽ?" አልኳት ተነስቼ ቆምኩ።

ሁሉም ሳቁ።

ሴትን በዱላ የመፍራት በሽታዬ መጣ

"ና" አለችኝ እየተጠጋች።።

"ምን አድርጌሽ ነው?" ወደቱሪማንቱሪው ግንድ አፈገፈግሁ። ብትመታኝ ምን አደርጋታለሁ? ጠኔ ከሁሉም በላይ አፉን ከፍቶ ይስቃል። ንዳዴ ባልተጋነ ፈገግታ ያየኛል።

"ይዋጣላችሁ፣ ትችላታለህ?" ጦጤ ነበር።

"አልችላትም፤ በእናትሽ አልችልሽም" ግንዱ ላይ ልጥፍ አልኩ።

"እናትንና" ብላ ተጠግታ በእርግጫ መታችኝ

"እሺ፣ እንደፈለግሽ"

"ብራቮ ናፊ፣ ብራቮ ናፊ!"

"በቃ ተይው፣ ፈሪ" (ንዳዴ መሆኑ ነው)

እስካሁን አንዱ ልጅ ብቻ ዝም ብሎ ያያል። እንደ ጢሪሪ ካልነኩት የማይነካ መሆን አለበት ስል አሰብኩ።

"ይገብር" አለ (ጠኔ መሆኑ ነው።)

ናፍቆት ኪሴን ፈትሻ ያገኘችውን ሳንቲም ለንዳዴ ሰጠችው። መሪያቸው እሱ መሆን አለበት ስል አሰብኩ።

"ነገም ፍራንክ ይዘህ እንድትመጣ" አለችኝ

"እሺ"

እየተሳሳቁ ከእኔ ኪስ የተገኘውን ሳንቲም ሲቆጥሩ እኔ መቶ ኪሎ አየር ተሸክሜ ወደ ቤት አመራሁ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሠፈራችን 'ልዑል መውደቂያ' ይባላል:: በኋላ እንደሰማሁት የዐፄ ኀይለ ሥላሴ ልጅ ሞጆ ላይ በመኪና አደጋ ሲሞቱ የወደቁት እዚህ ሠፈር በመሆኑ ነው ሠፈራችን ልዑል መውደቂያ የተባለው:: መንገዱ አጭር ቢሆንም ብዙ ጊዜ እያረፍኩ ደረስኩ::

ከመቼው ቤት ገብቼ ለሰላሳ ጠጥቼ እያልኩ በመጓጓት ስንተት አክስቴ ከወደ ገቢያው አቅጣጫ እየተቻኮለች ስትመጣ አየኋት ከበስተኋላዋ ሦስት እህል አውራጅና ጫኞች ተከትለዋታል:: ሊደርሱባት ፈልገው አልቻሉም::

ገና ስታየኝ "ማነው? ማን አባቱ ነው የመታብኝ?" ስትል ጠየቀችኝ:: ወሬው ቀድሞኝ ደርሶ ኖሯል:: በየት አልፎ? እንዴት አልፎ? መልስ የለም::

"ማንም" አልኳት

"እስኪ" ጉንጮቼን በሁለት እጆቿ ደግፋ ፊቴን አየችው:: ዓይኗን ስላላመነች ደባበሰችኝ::

"ምንህን ነው የመቱህ?"

"ማን?"

"እንጃ! የምሰማው ታዲያ ምንድነው? መጋላዎች......" ፊቴን ወደ አንገቷ ውስጥ ወሸቀችው:: የመደንገጧ ይሁን የመሮጧ ልቧ ይደልቃል:: ሽቶዋ የሰባተኛው ሰማይን የቅዳሴ ዕጣን ይተካከላል:: የአንገትጌዋ ጥልፍ ፊቴን እየኮሰኮሰ ፍቅሯን ሙሉዕ ከመሆን ሊያናጥበው ይሞክራል::

"እነዚህ ሟርተኞች በምን አይናቸው አዩብኝ? ዐይናቸው ይጥፋና... አንተስ በፀሐይ ቤትህ ቁጭ አትልም? ካልሆነ እኔጋ አትመጣም?" ይዛኝ ወደ ቤት ስትገባ እህል ጫኝና አውራጆቹ ወደ ገቢያው ተመለሱ::

ወሬውን አፍኜ የማልችለው ሆነ:: ከአስደንጋጭነት ወደ አስቂኝነት ተሸጋግሮ ማዛባበቻ ሆንኩ:: ከእህል አውራጆቹ አንዱ....

"አፈር ብላ፣ ሴት ትመታሀ?" አለኝ (አለ? መሆኑ ነው) ቤት ድረስ መጥቶ:: ለምን እንደሚመጣ አውቃለሁ::

"ቤት ናት ብዬ ነው" አልኩ

t.me/OLDBOOKSPDF

"ትሁና! ደርሰህ አትንካት እንጂ ከተማገደችብህ ማገደድ ነው እንጂ:: ዳሩ ነብሪት መች ተችላ:: አንደባለለችህ አሉ"

በዐይኔ ነክሼ ያዝኩት:: የምለው ጠፋኝ

"ለሁለተኛው ነጠላህን ወደዚያ አትሂድ:: ገላጋይ ይዘህ ነው ባይሆን"

ንቀቱ ቆጠቆጠኝ

"ሴት ናት ብዬ ነው አልኩህ" እውነቱን የማስረዳበት አቅም አጠረኝ:: አለነ ዝም ብሎ ይገለፍጣል:: ቀይ ድድ፣ ቀጫጫ ጥርስ:: ሳቁን የማከስምበት ዘዴው ጠፋኝ::

"ከፈለከ ይዘኸኝ ሂድና ከወንዶቹ ጋር ይዋጣልን" አልኩት -

"ሙቼም ቆሞ አያስደበድበኝም ብለህ ነው? አሃሃሃሃሃ...... ከቴም ከወንዶቹ ጋር፣ የሴቷ አልሆንልህ"

ከቤት ስወጣ ሳቁ ሸኘኝ:: ሳልርቅ ወዲያው መለሰ ስል ከሠራተኛዋ ከሎሚ ጋር ሆድ ለሆድ ገጥመው እንደቆሙ ደረስኩ:: ደነገጠ:: መለስ ብዬ በር ላይ ቆምኩ፣ መጣ:: ዘወር ብዬም ሳላየው

"ይዘኸኝ ሄደህ ከወንዶቹ ጋር በተራ በተራ እንዲዋጣልኝ ካላደረክ አሁን ያየሁትን ለየሺወርቅ እነግራታለሁ" አልኩት

"እን..." የጎረሰው እንዳነቀው ሆነ::

አለነ ወስዶ ለማደባደብ እስኪወስን ድረስ ወሬው ልዑል መውደቂያን አዳረሰ:: ያዩኝ ሁሉ የወሬውን እውነትነት አረጋገጡ:: አለባበሴ መሆን አለበት::

"ውይ ይሄማ በምን ይችላታል:: እሷ ነጥቆ በል ነች::"

የሚያም ነገር ከልቤ ላይ ሲነሳ ይታወቀኛል፣ መላ ሰውነቴን ሲያዳርሰው::

ናፍቆት ደሞ ሠፈር ወይም ገበያ ድረስ እየመጣች "ጉብር" ትለኛለች ቶሎ እንድትሄድልኝ ያለኝን እሰጣታለሁ:: ግን ሠዎች ያይዋታል:: ይስቃሉ አንዳንዶቹም እንዴት እንደመታችኝ ይጠይቋታል::

t.me/OLDBOOKSPDF

እሚያምር ዓይኗን ሹፈት ሽፍና "በእናትሽ በእናትሽ አለ" ትላለች:: ናፍቆት ንፁህ ተንጣቆላ እንደሆነች አስባለሁ:: የሞጆ አየር ስለከበደኝ ግንፍሌ እንደ ትሬንታ ኳትሮ እያጓራች ወደ እኔ ስትመጣ፣ ድንገት ከላይዋ ላይ ንፁህ ወርዳ ባዝና ባዝና እዚህ የደረሰች:: መባዘኗ ከብዶ ከእኔ ጋር ያረሳሳት::

በቅጡ ስለማላውቃት ናፍቆትን ማብሸቂያ እጣለሁ::

"ናፍቆት መጣችልህ" ይሉኛል አንዳንድ አብሻቂዎች:: አገናዘቤ ውሸት መሆኑን እስካውቅ አበረግጋለሁ:: ከመጣችም "ጉበር" ትለኛለች:: እከስቴ ስር ከተቆመጥኩና እነእለነ አካባቢው ላይ ካሉ አፏጭታ ትጣራለች::

ሳንቲሙን ከሰጠኋት በኋላ "ናፍቆት በእናትሽ እላታለሁ::

"ምንሆንክ?"

"ከወንዶቹ ጋር ይዋጣልኝ፣ በእድሜ እንዳይመቱኝ እድርጊና...."

ከት ብላ ትስቃለች:: እናቷ እያስገደዷት ሳይሆን እይቀርም በቁምጣ ላይ ቀሚስ መልበስ ጀምራለች::

"ለራስሽ እኔን ያልቻልሽ" እሃሃሃሃ "ጠኔን ትችለዋለህ? ንዳዴ እንኳን ይቅርብህ ይገድልሃል::" ሹፈት::

"ንዳዴ ይምጣልኝ"

ከት ብላ እየሳቀች ትሄዳለች::

እለነ እድፍጦ ዝም ብሎኛል:: እጠገቡ ሄጄ የሎሚ መእት እዘፍናለሁ::

"ሎሚ ብወረውር እሃሃሃሃ"

ድንግጥ ይላል:: ከሎሚ ጋር ያደረጉትን ለየሺወርቅ መንገሪያዬ እንደደረሰ ይገምትና በእይነቁራኛ ይከተለኛል::

"ሎሚ ተራ ተራ፣ ሎ.....ሚተራ ተራ...."
ሎሚ ተራ ተራ
ሎሚ ተራ ተራ
እለነን እደራ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እሺ በቃ" ይለኛል:: ቀጥሮኝ ዝም::

ጋሽ በረደድ ለአክስቴ ምኞት መጥተው ጣልቃ እየገባሁ ስለቸገራቸው:: "አይዛላ ብላሽ! ቆመና መልካም ነበርክ ታዲያ....." ብለው በነገር ይወጋጉኛል::

ጋሽ ጥበቡ እንኳን አይጥ ማስገሪያቸውን ይዘው ሲሄዱ ካጋጠምኳቸው ገርመም የሚያደርጉኝ በሹፈት ይመስለኛል::

ልዑል መውደቂያን ጠላሁ፣ እራሴን ጠላሁ፣ አክስቴንና ቤቷን ጠላሁ፣ ሞጆን ጠላሁ..... ሁሉንም ጠላሁ::

ናፍቆት መጥታ "ገብር" ከማለቷ በፊት ቀድሜ ሄድኩ፣ ቱሪማንቱሪ ዛፍ ሥር ቁጭ ብዬ ጠበኳቸው:: ጥቂት አረፍ እንዳልኩ ነበር የመጡት::

ጠኔ ቀደም ቀደም ብሎ "ገብር" አለኝ:: ትክ ብዬ ስመለከተው ያልጠበቀው በመሆኑ ግራ ተጋባ::

"የሚበላ አልያዝክም? ገብር" አለ የቀድሞው ባልሆነ ደምፀት::

በዚህ መሃል ናፍቆት መጣች "ገብር"

ዝም ብዬ አየኋት:: የተቀመጥኩበት አግሬን በእግሯ መታ አድርጋ "አትሰማም?" አለች::

"ኧረ ትዕቢት"

ጦጤና ንዳዴ ራቅ ብለው ይመለከቱናል:: ለእኔ ናፍቆትና ጠኔ እንደሚበቁኝ ሳይወስኑ አልቀሩም:: ከተቀመጥኩበት ተነሣሁና እንኩሮዬን ከሱሪዬ ላይ አራገፍኩ::

ናፍቆት ስመለከታት ንፁህ "እናንተ ዱርዬዎች" በማለቷ ከግፍ ተቆጥሮባት ዱርዬ የተደረገች መሰለችኝ::

"ከእነሱ ጋር ብቻ ለብቻ ካልተዋጣልኝ አልገብርም" አልኩ:: ከቤት እንደመጣሁ ቢሆን አልሞከረውም ነበር:: አሁን መቶ ኪሎው አየር ከላዩ ላይ ተራግፎ ሃያ ኪሎ ያህል ቢቀር ነው:: ከፎርድ ላይ በእነእለነ እንደሚራገፈው የአክስቴ እህል......

t.me/OLDBOOKSPDF

"ኧረረረረ የሚለውን ሰማችሁ? አንድ በአንድ ይዋጣልን እኮ ነው"

ናፍቆት ነገር አግለበለበች:: እነ ጦጢ ቀረብ አሉ:: ጦጢ በጦጣኛ ሳቀ:: ትላልቅ ጆሮዎቹ እስኪንቀጠቀጡ ሳቀ:: ንዳዴ ብቻ በንቀት ፈገግ እንዳለ ያየኛል::

"ከጠኔ ጋር ይዋጣላችሁ?" አለች ናፍቆት::

ጠኔ እጁ ላይ ሞቶ በነፍስ እንደጠየቅ መሰለኝ::

"አዎ፣ ከእኔ ጋር ይዋጣልን" አለ ጠኔ::

ጠኔ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጣላ ሳይሆን አይቀርም:: ከእሱ ያነሰ ሰው ያገኘ ስለመሰለው::

"መጀመሪያ የምጣላው ከእሱ ጋር ነው" አልኩ ወደ ንዳዴ እየጠቆምኩ::

"አንተ ልጅ መሞት አምሮሃል?" ናፍቆት ባለማወቄ አሳዘኛታለሁ:: በጩኸት ሃሳቤን ልታስቀይረኝ ሞከረች::

"ግዴለሽም" አልኳት::

ለአፍታ ፀጥታ ወረረን:: አንዳንዴ ብቻ የበረሃ ነፋስ ሲያፏጭ ሞከሮ ሲከሸፍበት ይሰማል::

"እዛ ጥላ ሥር ይዋጣልን" አልኩና ጃኬቴን አወለኩ:: ለናፍቆት ሰጠኋት:: ናፍቆት እንደሌሎቹ አልተቁነጠነጠችም:: ፈዛ ጃኬቴን ተቀበለች:: እንደቆረጥኩ ሲገባት ፀቡን ወደራሷ ለማዞር ሞከረች::

"እናትንና ከፈለክ ከእኔ ጋር......"

"ግዴለሽም"

"ከጠኔ ጋር......"

"ግዴለሽም" ሴትነቷ አሁን መጣ ከተደበቀበት፣ ከተሸሸገበት:: በእግሯ ተነሚነጨች፣ የሞጆን እንኩሮ በእግሯ በተነች::

"እናትንና ምን ዓይነት ጅል ነው"

ንዳዴ በንቀት ፈገግ እንዳለ ቀረብ አለኝ:: አመጣጡ ጆሮዬን በቁንጥጫ ይዞ በእናትህ፣ በእናትህ ሊያስብለኝ ይመስላል:: የሹፈት ፈገግታው ከፊቱ ሳይጠፋ

t.me/OLDBOOKSPDF

በጭንቅላቴ ገባሁበት፡፡ ደገምኩት፡፡ ትግል ብገጥመውም እንደማይችለን ገምቼ ነበር፡፡ ክርር ባለ እጅ ይዞኝ ተለጠፈብኝ ለቴስታ አልተመቸኝም በጉልበቴ ለመምታት ሞከርኩ፡፡ አልቻልኩም፡፡ በግድ አስለቅቄ ገፈተርኩት፡፡ በመገረም እያየኝ ቀስ ብሎ ተንበረከከ፡፡ ከአፍንጫው ደም መፍሰስ ጀምሯል፡፡ በጣም ጥፊ ብመታው ያበቃ ነበር፡፡ ግን ፀቤ በአጋጣሚ የተገኘ ድል እንዲሆን አልፈለኩም፡፡ ዝም ብዬ አየሁት፡፡

ናፍቆት ጃኬቴን ወርውራ "እናትንና" ብላ መጣች፡፡ እነ ጦጤ ከድንጋጤ ወጥተው አጀቧት "እናትን፣ እናትን...." የፈራሁት ይሄን ነበር፡፡ በእድማ እንዳይመቱኝ ሮጬ አላመልጥ ነገር መቶ ኪሎው አየር ወዲያው እላዬ ላይ ይከመራል፡፡

"እረፉ!" አለ ንዳዴ፡፡ ጀግና ኖሯልና እነናፍቆት ሲጠጉኝ እኔ ሳፈገፍግ ባለንበት ሁኔታ ቆምን፡፡

"አያገባችሁም፡፡ እኔና እሱ ይዋጣልን"

"ሳታስበው'ኮነው የመታህ፡፡" ናፍቆትን ዞር ብዬ አየኋት ከዓይኔ እንዳች ነገር ያነበበች መሆኑ ያስታውቃል፡፡ ዓይኗ ሸሸኝ፡፡

ንዳዴ ቀስ ብሎ ተነሳና ከካኒቴራው ላይ ጨርቅ ቀድዶ አፍንጫውን ጠቀጠቀ፡፡ የደከመው ይመስላል፡፡ ለመቆም እየጣረ እንደመንገዳገድ ብሎ በጭንቅላቱ ገባብኝ፡፡ ለካ ለዘዴው ነው የተንከራተተው የከረረ ቴስታ፤ ደግነቱ የግንባሬ ማዕዘን ላይ ነው ያገኘኝ፡፡ ቴስታውን ሲያከታትል እየጠበኩ የጭንቅላቴን ማዕዘን እሰጠው ጀመር፡፡ እሱ በግንባሩ ማዕዘን እንደሚገጭ አውቄአለሁ፡፡ ከግንባር ማዕዘን ደግሞ የጭንቅላት ማዕዘን ይጠነክራል፡፡ ሦስቴ እንደመታኝ የእውነት ተንገዳገደ፡፡ ቀይ ፊቱ ደም መሰለ፡፡ ተንደርድሬ ደረቱ ላይ ረገጥኩና ጣልኩት፡፡

ፀጥ!

ጥሩ ተደባዳቢ ነው፡፡ ወዲያው በሆዱ ተገልብጦ ፊቱንና ደረቱን ከጫማ ጥፊ ሸፈነ፡፡ እንዲያ ሆኖ ለመምታት ፍላጎት አላሳየሁም፡፡

ወደ ናፍቆት ዞሬ፡፡ አየኋት፡፡ ድንጋጤ ውስጥ ነበረች፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"አሁን ደም እሱ ይምጣለኝ" አልኩ ወደ ጦጢ ጠቁሜ::

"እናትን!" አለች ናፍቆት እንደመባነን ብላ "ከእኔ ጋር ነው የሚዋጣልን"

"አንቺን አልችልሽም" አፈገፈኩ::

"እረፊ" አለ ንዳዴ ሳይነሳ "ከእኔ ጋር አልጨረስንም ነገ እንቀጥላለን"

ዝም ብዬ አየሁት:: ተነሥቶ ቁጭ አለ::

"ነገ ትመጣለህ?"

"አዎ"

"መጀመሪያውኑ ሳታስበው መትቶህ እኮ ነው" አለች ናፍቆት

እኔ ጃኬቴን ከወደቀበት አነሳሁ::

"እንበለው?" አለ ጦጢ:: "ለእራሱ ፈርቶ እንደሆን ገባኝ::" ብቻውን እንዳይገጥመኝ በጋራ......

ትክ ብዬ አየሁት:: ዓይኑ ሸሸኝ::

ናፍቆት ንዳዴን ደግፋ ልታነሳው ስትል አመነጫጨቃትና "አንድ ሰው እንዳይነካው" አለ::

ግንባሬን በቴስታ የገጨኝ አሞኛል:: እነሱ ፊት ግን ማሻሸት አልፈለኩም:: ንዳዴ ግንባሩ ላይ ሦስት ቀያይ ብዮች በቅለውበታል:: እራሱ የገጨበት ነው:: ሲደግፉት ሲሉ እየተመናጨቀ ወደ ባቡር ሃዲድ ሳይሆን ወደ ሠፈራቸው ተመለሱ:: እኔም ወደ ሠፈር ሄድኩ::

ዓለም እንደዚሁ ናት:: ለውርደትህ እንጂ ለድልህ አትፈጥንም:: ስለፈጸምኩት ገድል የሰማም አልነበረ:: እንዳለፈው ሁኔታ ቢሆን ኖሮ አከስቴ ዞንባባ ይዛ በጠበቀችኝ ነበር:: ግን ጭር እንዳለ ነው:: ወደ እህል በረንዳ መሄድ አልፈለኩም:: ግንባሬ አብጧል:: አንድ ብይ በቅሎበታል:: ንዳዴ ግንባር ላይ ሦስት ብዮች ማብቀሌን ማን ይቆጥርልኛል?

በቀጣዩ ቀን አቤት ድረስ መጥተው አፏጩ፣ ወጣሁ:: ናፍቆት እንቢ ብዬ የምቀር መስሏት ስለ ነበር ተገረመች:: እነሱ ፊት ፊት እኔ ከኋላ ሄድን:: ብዙ

t.me/OLDBOOKSPDF

መራቅ አልፈለኩም፡፡ ይደክመኛል፣ የሞጆ አየር ይጫጊንብኛል፡፡ ከልቡሏ መውደቂያ ወጣ እንዳልን

"እዚሁ ይቀጣልኝ" አልኩ፡፡

"ለምን እዛ ሰው የማይመጣበት፣ የትናንቱን ቦታ__" እነ ጣጤ ናቸው፡፡

"እሺ" አለ ንዳዴ፡፡ ለፅብ ቸኩሏል፡፡ ጃኬቱን ሳወልቅ የእኔን ዘዴ ተጠቀመ፤ በቦክስ አከታተለብኝ፡፡ እኔም የእሱን መላ ተጠቀምኩ፣ ተለጠፍኩበት፡፡ በጉልበቱ ቆለጤን እንዳይመታኝ ጭኔን ጭኑ መካከል ከተትኩ፡፡ ሳልላቀቅ ከድንጋጤዩና ከዱላው አገገምኩ፡፡ የሚያደርገኝ ጠፍቶት ዝም ብሎ ይፍጨረጨራል፡፡ አዘናግቼ ከተለጠፍኩበት ወጣሁ፡፡ ከዚህ በኋላ መያያዝ አልፈለኩም፡፡ ከራራ ነገር ነው፡፡ ጥንክርክር ያለ፣ እንደመቀጩጩ አይደለም፡፡ እነ ጣጤ ለንዳዴ ይቶፍዛሉ፡፡

"አይዞህ ንዳዴ"

"ብራቮ ንዳዴ"

ናፍቆትን የት እንዳለች አጣኋት፡፡

ንዳዴ ለመያያዝ ሲሞክር እኔ በቦክስና በእርግጫ አስቀረዋለሁ፡፡ እንዲህ እያልን ብዙ ቆየን፡፡ ከእሱ ከሚመታው ይልቅ፣ እኔ የምመታው እየደከምኩ መጣሁ፡፡ ስለዚህ፣ በዚህ መቀጠሉ እንደማያዋጣኝ አሰቤ በቴስታ ገባሁበት በቴስታ ተቀበለኝ፡፡ የቴስታው ጫና መንጋጭላዬ ላይ ይሰማኛል፡፡ እየከበደኝ መጣ፡፡

"ልሸነፍ?"

በዚህ መካከል የአንድ ትልቅ ሰው ድምፅ ጣልቃ ገባ፡፡

"እናንተ ተው! ተው" ጋሽ በረደድ እንደሆኑ አወቅሁ፡፡ "ተላቀቁ፣ ሌባ ሁሉ! እንዴ? እንዴ? አንተ የሞጆ ወርቅ ልጅ አይደለህም እንዴ? ምን አጣላችሁ? በየትኛው እርስት ተገናኛችሁ? ብቻህን?"

ጋሽ በረደድ ከኔ ወገን ሆነው ቆሙ፡፡ ንዳዴን አየሁት፡፡ የትናንቱ እፍንጫው አገርሽቶ ደም በደም ሆኗል፡፡ ትንሽ ብንቆይ ኖሮ ከእኔ ቀድሞ እሱ በቃኝ ይል እንደነበር ገባኝ፡፡ ፊቱ ሁሉ ነፍርቋል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"በሉ ቤቃ፣ ሌባ ሁሉ፣" ጋሽ በረደድ ትከሻዬን ይዘው መንገድ ቀጠሉ:: ንዳዴ ድምፁን ከፍ አድርጎ

"ነገ ትመጣለህ?" አለኝ

መልስ ሳልሰጠው ጋሽ በረደድን ነጥቄ "ጃኬቱን" አልኳቸው::

"እያየሁህ እምጣ" አሉኝ

ሄጄ ጃኬቱን እያነሳሁ "ነገ" አልኩት:: ንዳዴ ከካኒቴራው ላይ ጨርቅ ቀድዶ ደሙን ለማቆም አፍንጫውን መጠቅጠቅ ጀመረ:: እንናፍቆት ሊያግዙት አልሞከሩም:: ቆመው ወደሚጠብቁኝ ጋሽ በረደድ ሄድኩ::

"ዋዛ አይደለሽምና ጃል!" አሉኝ:: በዚህ አባባላቸው ፊቴ ደህና እንደሆነ አረጋገጥኩ:: "ብቻህን መጥተህ ትጣላለህ? እነሱ አራት ናቸው፤ እኔ ባልመጣ ኖሮ ይለቁህ ነበር?"

አባባላቸው አክስቴ ላይ ላላቸው ምኞት ያዘጋጁት እንደሆነች ገባኝ:: ይዘው ለአክስቴ ሊያስረክቡኝ ሲያስቡ አምልጩአቸው ወደ ቤት ሄድኩ::

ሎሚ ቅንድቧን በንቅሳት ገጥማ ፊት ለፊቴ ተጋረጠች:: "የት ጠፍተህ ነው? ምሳህን አትበላም? እርጎ ተቀምጦልህ ሳትጠጣው፣ ከሚበላሽ ብዬ ጠጣሁት፣ እትዬ ከጠየቁህ ጠጣሁ በላቸው..."

አላሳልፍ ስትለኝ በንቅሳት የተገጠሙ ቅንድቦቿ ላይ አፈጠጥኩ:: ዘመዶቿ ሆዷ ስላስቸገራቸው ጃንሆይ ለቆሪጥ እንዲገብሯት ሆን ብለው ቅንድቧን በንቅሳት የገጠሙት መሰለኝ:: ጃንሆይ ቅንድብ ግጥም ለቆሪጥ ይገብራሉ ሲባል ሰምተው:: ጃንሆይ ቅንድብና ንቅሳት አይለዩም ነበር ማለት ነው? ሳፈጥባት ሎክሎኪ ፊቷን ከፊቴ ላይ ዞር አደረገች:: መኝታ ክፍሌ ገብቼ ተኛሁ::

ጭንቅላቴ ውስጥ የተናጋ ነገር እንዳለ ይሰማኛል:: ግን ይሄ ንዳዴ ምን ዓይነት ልጅ ነው? እንደጠረሬ አልኸኛ ሆኖ በዚህ ላይ ተደባዳቢ፣ ሠጋሁ::

"ሎሚ፣ አንቺ ሎሚ የታለ?" አክስቴ ነበረች:: የተኛሁ መስዬ አደፈጥኩ "የታል ልጄ? ደህና ነው? አይተሸዋል? ምን ይሻለኛል?..."

t.me/OLDBOOKSPDF

እኔ ከፍል መግባቷን በሽቶዋ አወኩ፡፡ የሽቶ ምስጢር አልገባህ ይለኛል፡፡ አንዲት ሽቶ አጣጥሞ መውደድ፣ ሌላ ሲሸተት እንደገና ሌላ ሽታ? ልዩነቱን መግለጽ ግን አይቻልም፡፡ ለምን?

"አንተ? የኔ ጌታዬ?..."

ገዘም!

"ለምን ትጣላለህ! እኔ ስጨነቅ·በህ ይሻልሃል? እስኪ ፊትህ? ይሄ ግንባርህ ያበጠው..... ምን ይሻለኛል....."

"እነሱ ናቸዋ" አልኳት

"ገዘም አትላቸውም"

"ለምን?"

"እነሱ ዱርዬዎች ናቸው"

"ከፈራኋቸውኮ ያበዙታል፡፡" ዱርዬዎች፣ ዱርዬዎች፣ ዱርዬዎች... ነፁህ እንድትናፍቀኝ የሚያደርግ ቃል፡፡

"ሕግ አለኮ፡፡ እንቢ ካሉ እነ አለን አሉ· ዋጋቸውን ይሰጡዋቸዋል፡፡" እቅፍ ስታደርገኝ ሽቶዋ ውስጥ ሰመጥኩ፡፡ የአንገትጌ ጥልፏና ሀብሏ የመታቀፍ ድሎቴን ቀነሰብኝ፡፡

አከስቴ ወጥታ "ሎሚ፣ ሎሚ፣ እስኪ አጥሚት አሙቂለት፡፡ ቆንጆ አድርገሽ በቅቤ፤ ልባድርጊ...." ሄደች፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

5

የወዳጅነት ተዳፋቶች

በቀጣዩ ቀን ጠዋት አከስቴ ቀስቅሳ ወደ እህል በረንዳ ወሰደችኝ:: ከአንድ ቀን በላይ የማታደርገው የሐበሻ ልብሷ ብርሃን ይተፋል:: በነጭ ብርሃን ተከብቤ አዘያው ደረስኩ:: ከአጠገቧ እንዳልለይ ጭኗን አንተርሳ ራሴን ታሻሽኛለች:: ብርሃንና ሽቶ የፅድቅ ምሳሌዎች መሆናቸውን የተቀበልኩት ከዚያች ቀን አንስቼ ነው::

ረፋድ ላይ ናፍቆት መጥታ አፏጨች:: ከእሷ ጋር ጦጤና ጠኔ ብቻ አሉ:: ንዳዴ የለም:: የእሱ አለመኖር እንድጠራጠር አደረገኝ:: ደህንነት አልሰማኝ አለ:: ንዳዴ ስለሚቆጣቸው እንጂ በእድማ ለመቀጥቀጥ አይመለሱም::

ቀስ ብዬ ተነሳሁ:: አዘናግቼ ሄድኩ::

"ንዳዴስ?"

"መጥቷል እዛ ተቀምጦ ነው" አለች ናፍቆት

"አልሄድም፣ እራሱ ይምጣ"

"እናትንና ደከሞታል፣ ሊደባደብ ነው የመጣ ልትገድለው ነው?"

ትከ ብዬ አየኋት:: እንደጎረምሳ ጭንቅላቷን ግራና ቀኝ ታማታላች:: ትቻት ልሄድ ስል

"እሺ በእናትህ" አለችኝ

እንዳለቀሰች ገባኝ "ምን?" አልኳት::

"እሉህ ይዞት ነው እንጂ .....በቃ እንሂድና አልችልህም በለው"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እኔ አልለውም፣ እራሱ አልችልህም ይበለኝ" አልኳት

"እናትንና፣ እሱ መቼም አይልህም ይሞታታል እንጂ ትገድለዋለህ:: በእናትህ፣ በእናትህ" እግሬ ላይ ለመውደቅ ዳዳት::

እሠፋ ጢሪሪ ትዝ አለኝ:: ላይማታ ድንጋይ የሚይዘው፣ ላይናከስ የሚያገጠው፣ ላይዘረጥጥ እግር ሙጥኝ የሚለው::

"እሺ" አልኳት

ጭንቅላቷን ግራ ቀኝ እያማታች እንባዋን ለመዋጥ ሞከረች:: እዚህ ውስጥ ምስጋናዋ እንዳለ ገባኝ::

አጥወለወለኝ:: እሷን ለማንበርከክ ያን ያህል መጓዝ ነበረብኝ? ከጎኔ ሆና እንባዋ እንዳይታይ ትጣጣራለች:: ጦጢና ጠኔ ከኋላ ይከተሉናል:: ብዙም ሳንርቅ ንዳዴን ቁሪማንቱሪ ዛፍ ጥላ ሥር ተዘረጋግቶ ተቀምጧል:: እኛን ሲያይ ተነስቶ ቆመ::

ደነገጥኩ:: ፊቱ ገርጥቷል:: ደሙ የተንጠፈጠፈ ያህል ፊቱ ላይ ሕይወት አይታይም:: ዓይኑ ጎድጉዶ አፍንጫው ድልድል ብሎ፣ አብጧል::

"ይቅርታ! አልችልህም" አልኩት::

የቆመበት እንባው ዱብ ዱብ ማለት ጀመረ:: እልህ ደረቱ ላይ ቆሞ መተንፈስ የከለከለው ይመስላል:: እጎንብሶ አፈር አፍሶ ጭንቅላቱ ላይ እየነሰነሰ አጓራ::

"እናንተ ናችሁ! ውሸት! ውሸት! አልችልህም ያለው እናንተ መከራችሁት ነው::"

ደረቱን አፈር ባፈሰበት እጁ ደቃ!

"እናትንና! አልችልህም አለ አይደለ?" ናፍቆት ተንጨረጨረች::

"በእናትህ፣ በእናትህ ይዋጣልን:: በእናትህ"

"ኡ! ኡ! ኡ!" ናፍቆት ጮኸች::

"ወይኔ ወይኔ እናታችሁን" እሷ ባሰች:: "ብትደባደቡ ሁለታችሁንም በድንጋይ ጨፍጭፌ ነው የምገድላችሁ"

t.me/OLDBOOKSPDF

ሐዘን ልቤን በሳሰከው፡፡ ወደ ንዳዴ ተጠግቼ "ያው ምታኝ፣ እኔ አልችልህም" አልኩ፡፡

"በእናትህ! በእናትህ! በእናታችሁ፣ እንደዚህ አይደለም..." እያለ በተስፋ መቁረጥ አለቀሰ፡፡ ከተንበረከከበት አንስቼ አቀፍኩት፡፡ "አይደለም፣ አይደለም፣ አይደለም"

*　　　*　　　*

የናፍቆት ፉጨት እንደቀጠለ ነው፡፡

"ፊርርርርር......"

ድንግጥ ብዬ አዞራለሁ፡፡ እጇን ከፍ አድርጋ ትጠራኛለች፡፡ እሄዳለሁ፡፡

"ጨላ አለህ?" (ሃምሳ ሳንቲም ማለቷ ነው)

"ግብር ነው?"

"ኢ..ይ፣ ንዳዴ ታሟል ከቆቃ ተራ አንዳንድ ነገር ገዝቼለት እንዲበላ ነው፡፡"

ኪሶቼ እሰጣታለሁ፡፡

ጭንቅላቷን ግራና ቀኝ እያማታች እንባዋን ለመዋጥ፣ የምትሞክር መሰለች፡፡ እዚህ ሁኔታዋ ውስጥ ምስጋናዋ እንዳለ ይገባኛል፡፡ እንዴት እንደሆን ግን ግልጽ አይሆንልኝም፡፡

"ጦጤስ?"

"እሱንም እንደዚህ ልታደርገው ነው?"

"ኸረ አይደለም፡፡" ጥፋተኛነት ተሰማኝ፡፡ "ሁሌ ካንቺ አይለዩም ጦጢም፣ ጠኔም ለዚያ ነው፡፡"

"ንዳዴጋ ናቸው" እሱ ግን አያናግራቸውም፡፡ ሁላችንንም"

"ቆቃ ተራ አብረን እንሂድ?" ስል ጠየኳት

"ለምን?"

ምክንያቱ ምን እንደሆን እራሴም አልተከሰተልኝም፡፡ ከእሷ ጋር የመሆን ስሜት ብቻ ይገፋፋኛል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"በ...ቃ! የምትገገርበት ፍራንክ ካነስ እጨምራለሁ:: የዛሸውን እግዝሻለሁ...... በቃ!"

ናፍቆት አንገራገረች::

"ተይው በቃ" አልኳት

"ኢ...ሺ፡ ና ግን የምንሄደው ቆቃ ተራ አይደለም:: እዚያ እንጨት ተራ ነው::"

ቆቃ ተራ ፍራፍሬ የሚሸጥበት ገበያ እንደሆን አውቃለሁ:: እንጨት ተራ ግን... እንጨት ልትገዛ?

"ለማንኛውም ፍራንክ ልጨምር ቆይኝ" ብዬ ወደ እከስቴ በረንዳ ሄድኩ::

አንድ ጥንክርክር ያለ ሰውዬ ዱላውን ተደግፎ ከስቴን በብልግናና በመዳፈር ያናግራታል:: ስለሰውየው ከዚህ ቀደም ሰምቻለሁ:: ሥራው ከምንጃር፡ ከሸንኮራና ከቡልጋ አካባቢ ከብቶች እያመጣ ሞጆ ገበያ ላይ መሸጥ ነው:: ዘወትር በማስፈራራትና በመንጠቅ ጭምር ስለሚጠጣ የከብት ንግዱን የሚያካሂድበት ገንዘብ እንደሌለውና ከብቶቹን ሰርቆ እንደሚያመጣ በሞጆዎች ተደምድሟል:: ስለዚህ "በረት ገልባጭ" ይሉታል:: ከበስተኋላው፤ ፊትለፊት ግን የሚደፍር የለም::

'በረት ገልባጭ' እንደ አባቴ የተጋነነ ሰውነት የለውም:: ግን ደፋርና ባለጌ ስለሆነ ሰው ሁሉ ይፈራዋል... ይሸሸዋል::

"ምን አለ በይኝ፣ አንቺን አንድ ቀን ተሸከሜ...." ይላል:: እህል አውራጆቹ እነ እሱን ያልሰሙ ለመምሰል በመጣር ለሥራ ይጣደፋሉ:: እከስቴ ዝም ብላ በትዝብት ታየዋለች::

"አንቺን የሚደፍር ወንድ ይጥፋ? በየመጠጡ ቤት የሚወራው ስለ አንቺ፣ ግጥም የሚኾንደጎደው ላንቺ፣ ታዲያ..."

በመካከል ጣልቃ የምገባበት ነገር አጣሁ እከስቴ ጥልፏና ወርቋ እየተብረቀረቀ እሷ ደብዝዛ ተቀምጣለች:: ነገር ሳጣ በእካል ሁለቱ መካከል ቆምኩ:: እከስቴ ለብ ባለ ፊት እየችኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ትምህርት መቼ ነው የምጀምረው?" አልኳት

"ሲከፈት፣ ደርሷል"

በረት ገልባጭ በእጁ ገሸሽ ሊያደርገኝ ሞከረ:: ዞሬ አፈጠጥኩበት:: አባቴ የፈለገ ትልቅ ቢሆን ለፀብ የከጀልከውን አይኑ ውስጥ እየው:: በፍፁም አይንህን እንዳታረግብ:: ካረገብክ ለውሻ የመሮጥን ያህል አደገኛ ነው ይለኝ ነበር የበረት ገልባጭን እንደ ቋጥኝ የከበደ ዓይን ማቀፊያ ሰርስሬ በመግባት ብሌኑ ላይ አፈጠጥኩ::

ገሸሽ ለማድረግ የሞከረበት እጁ ተንከርፍፎ ቀረ:: ዓይኔን አልነቀልኩም:: መጀመሪያ እሱም ለማፍጠጥ እና የእኔን ዓይን ለመስበር ሞከረ፣ ቀጥሎ ተደናገረ፣ በመጨረሻ ግን ዓይኑ ሲንበረከክ ታወቀኝ:: መፋጠጥ እንደመታገል ነው::

"የእነትሽን ልጅ አዋቂ ሲጫወት ዘወር እንዲል አላስተማርሽውም?" አለ::

"እንዴት አይነት ጨዋታ?" አልኩት ለመጀመሪያ ጊዜ ትልቅ መሆንን አጥብቄ ተመኘሁ::

"ኸረ ይሄ የእንጭቅ ልጅ" አለኝ::

እንጭቅ ምንድነው?

አክስቴ የማይቀረውን ፀብ ለመቀበል ተነሳች::

"ኸረ ተው ማናዬ፣ ትንሽ ልጅ ምን አድርግ ትላለህ? ግፍ አትፈራም? ቀና ብሎ አሉን ማየት ደግ ነው::"

ጠቋሚ ጣቷን ወደ ላይ ሳትቀስር አልቀረችም:: እኔ ሙሉ ኃይሌን ዓይኔ ላይ አድርጌ በረት ገልባጭ ዓይን ውስጥ ገብቻለሁ:: ዓይኑን መለስ ቀለስ እያደረገ ተንቆራጠጠ::

የእፍታ ፀጥታ ተቆጣጠረችን::

"ቆይ" አለ::

እኔም በፊቴ ንቅናቄ "ቆይ" አልኩት::

ይሄን ጊዜ የአክስቴ አህል አውራጆች መካከል ገቡ:: "ተው እንጂ ጋሽ ማናዬ" ሁኔታቸው ግን እንደ ንግግራቸው ትሕትና የለውም:: ገፋ፣ ገፋ ያደርጉታል:: እኔ በቀደድኩት እንደገቡ አወቅሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጥሩ፣ ጥሩ፣ ጥሩ......" እያለ ሄደ፡፡፡

ሙሉ የእህል ተራ ነጋዴና ሸማች እኛ ላይ እንዳፈጠጠ አየሁ፡፡

ናፍቆትም መጥታ አበረንዳው ሥር ቆማ ነበር፡፡ ይዤ ልሄድ ያሰብኩትን ሳንቲም ከአክስቴ ገረወይና ውስጥ ማውጣት ስላስፈራኝ እንሂድ ብዬ አስከተልኳት

"ወዴት? መኪብቤ? አንተ?" አክስቴ ነበረች፡፡

"እዚህ ነኝ፡፡" አልኳት አክስቴ ሁኔታዎች ተምታተውባት እንደቆመች እና ናፍቆት ሄድን

"መኩብቤ ልባድርግ፣ አንዷች ብለህ......"

የገበያውን ሰው ዓይን ሸሸሁ፡፡

በረት ገልባጭ ላይ ያፈሰስኩት ኀይል ልቤን እየንተተኝ ነው፡፡ ቁና ቁና እተነፍሳለሁ፡፡

"በቃ ተመለስ እኔ እሄዳለሁ" አለች ናፍቆት

"ግዴለሽም፤ ግን ብዙ መግዛት ትፈልጊያለሽ? ተጨማሪ ፍራንክ ሳልይዝ..."

"ኢ..ይ፣ ዳቦ እንገዛና ሻይ እናፈላለታለን"

"ከዚያ በፊት ምን ለመግዛት አስበሽ ነበር?"

"ሁለት እንጀራ፣ ሽሮ፣ ሽንኩርትና ዘይት"

"እናቱስ?"

"የእኔ አክስት ናት፡፡ የሚበላ ትከለክለዋለች፡አትወደውም"

ግራ ተጋባሁ፡፡ እናት፣ ባይሆን እንደ እኔ እናት ምግብ አታጣፍጥም እንጂ ትከለክላለች? እንዴት ለእሱ ሳትሰጥ ለራሷ ትበላለች እንዴት? ግራ በግራ ሆንኩ፡፡

"አክስቴ ንዳዴን አትወልደውም፡፡ የእንጀራ ልጇ ነው፡፡ በዚህ ላይ አባቱ ጥሎት ጠፍቷል በቃ!" ጭንቅላቷን ግራና ቀኝ አማታች፡፡ እንዳዘነች ገባኝ፡፡ እንዴት? እንጃ!

ከድብድቢ ውጪት ጋር በተለየ መልኩ ለመጀመሪያ ጊዜ ተዋወቅሁ ማለት እችላለሁ፡፡ በጥቃት፣ በእልህ፣ በቁጭት፣ በበቀል የምናካሂደው ድብድብ ውጤት

t.me/OLDBOOKSPDF

ኩብር ስንለው በወዲያ በኩል ውርደት ሊሆን እንደሚችል ተገለፀልኝ:: ከነዳይ ጋር የገጠምኩት እንሼ መታየትን በመጥላት ቢሆንም አሸንፌም ከትንሽነት እንዳልወጣሁ እዚህ ቆሜ ገባኝ:: ተሯሩጦ እራሱን የሚያስተዳድርን ባተሌ ሰንከሎ በቁስልና በረሃብ መቅጣት እንዴት ያለማነስ ምልክት ሊሆን ይችላል? እራሴን ጠላሁ፤ ሰው መሆንን አነወርኩ፤ በሴት መመታትን በመፀየፍ የደነገጉትን ተፀየፍኩ::

"እዚህ ጠብቂኝ" ብዬ ወደ አከስቴጋ ሄድኩ:: አስባ ስለነበር ስሄድ ደስ አላት:: እቅፏ ሽቶዋ ውስጥ አሰጠመችኝ:: ጭኗ ላይ አስተኝታ ጭንቅላቴን ለመደባበስ ስትሞክር ከገረወይና ውስጥ ድፍን አስር ብር አንስቼ ስሜያት ሄድኩ::

ናፍቆት ሴታ ሴት ወንድ መስላ እንደቆመች አገኘኋት:: በፊት ወንዳወንድ ሴት ትመስለኝ ነበር:: ሁለቱ ያን ያህል ለውጥ አለው? ፀሐይ ያጠቋቆረው ቅላት ይታየኛል:: የፈረንጅ ጋዴ ጫማ አድርጋለች:: ጥልፍልፉ መጫሚያዋ እግሯ ላይ የሚኮምከ ይመስላል:: እረጃጅም የእግር ጣቶች አሏት:: የሞጀን አንኩሮ አፈር ቅመውም ያማምራሉ:: አስር ብሩን ሰጠኋት::

"እንዴ? ይሄ ሁሉ? ምንድን ነው?"

"ቅድም ያልሸውን ግዢ:: ሥጋ ግዢ፤ እንደውም የጎድን እጥንት ገዝተሽ ሾርባ ስሪለት፤ እ? ደሞ ቆቃ ተራ ሄደሽ ብዙ ዓይነት ፍራፍሬ ጨምሪለት፤ ነገም ስለምሰጥሽ አትቆጥቢ::"

ጭንቅላቷን በጎረምሳ ትዕቢት ስትነቀንቅ አመሰግናለሁ የሚል ፍቺ ሰጠኝ እንዴት? እንጃ! እኔ ቀረሁ፤ እሷ እየሮጠች ሄደች:: ለምን እንደሆን ሳላውቀው "ንፁህ፤ ንፁህ፤ ንፁህ፤ የሚል መዝሙር ከልቤ ሲፈልቅ ተሰማኝ:: ብዙ ትርጉም ያለው የአንድ ቃል ስንኝ፤ የአንድ ቃል ቅኔ፤ የአንድ ቃል ማኅሌት....እለ?- እንጃ!

t.me/OLDBOOKSPDF

6

የሞጆ ስርጓጉጦች

የሞጆ አድባር ተቀበለኝ፣ ወይም እኔ የሞጆ አድባርን ተቀበልኩ:: ከእነ ናፍቆት ጋር አዞራለሁ:: ጦጢ አሁንም አላመነኝም:: ነገር ፈልጌ ቂሟን እንደምቀጣበት ያስባል፣ ይጠነቀቃል::

የሞጆ ልጆች ጨዋታ ከግንፍሌዎች ጋር አይገጥምም:: ባቡሩ ከድሬዳዋ ሲመጣ ወይም ከአዲስ አበባ ሲሄድ ሞጆ ላይ ጥቂር ቅልጥም መስሎ ይጋደማል:: ሎሚ፣ ቆሎ፣ ብስኩት..... የሚሸጡ የሞጆ ልጆች እንደ ጉንዳን ይወርሩታል:: እነ ጦጤ ይሄኔ እየተዟዟሩ ፉርጎውንና ተሳፋሪዎቹን ይቃኛሉ:: ጠኔ የሚቃኘው የሚበላ የያዙ ሰዎችን ነው:: ጦጤ የሚቃኘው የሚሸጥ ነገር የያዙትን ነው::

ባቡሩ የሞጆ ኬላ ግዴታዎቹን ተወጥቶ ሊንቀሳቀስ ሲል እነ ጦጤ ቀድመው ይሮጣሉ:: ባቡሩ ሲደርስባቸው ጥልጥል ይሉና ቅድሚያ የሰለሉትን ነገር ነጥቀው ይወርዳሉ::

ጦጤ ሻሽ፣ ነጠላ፣ ስካርፕ፣ የቤት ቦርሳ፣ ፎጣ.... ይነጥቃል:: ጠኔ ደግሞ ቸርኦሊያ ብስኩት፣ ሸንኮራ፣ ብርቱካን፣ ሙዝ፣ ጎድጓዳ ሰሃን ከነ ምግቡ.... ይመንትፋል:: የጠኔ ይበላል፣ የጦጤ ይሸጣል::

ናፍቆት በጠኔ ትበሳጫለች::

"ጃኪት አትነጥቅም? ሱሪ አትመንትፍም? ቲሸርትና ጃለቢያ አይጌህ እያይም? እናትንና ሁሌ ምግብ!"

ጦጤ የነጠቀው ጨርቅ ተራ ተወስዶ ይሸጣል:: የተገኘው ነገር ላይ የተለየ የባለቤትነት መብት የሚያነሳ የለም:: ለተፈለገው ነገር ናፍቆት ታውለዋለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

"የጦጢ እናት ቸስተዋል ይሰጣቸው"

"ይሰጣቸው"

"የጠኔ ጫማ አልቋል ሞጋ (ከመኪና ጎማ የሚሠራ ጫማ) ይሠራለት::

"ይሠራለት"

የንዳዴን ወጪ እኔ ስለምሸፍን ለእሱ ማሰብ ቀርቷል::

ሞጆን ከሞጆዎች ጋር አሰስኳት:: ቁጠባ እንሄዳለን:: የሞጆ ቆዳ ፋብሪካ ሠራተኞች መኖሪያ በመሆኑ ቀን ቀን ጭር ይላል::

ብዙ የተንኮል ሥራዎችን እንሠራለን:: አንዳንድ ዝንጉዎች ውጭ የተውት ዕቃ ካለ እንሰርቃለን:: ካዛሚር ከደረሰ ለመብላት፣ ካልደረሰ ለመደባደቢያነት እንቀጥፋለን:: የቧንቧ ውኃ ከፍተን እንራጫለን:: አመድ ካገኘን እንነሰንሳለን::

ከዚያ ኮልባ ሠፈር ሄደን ጊዮርጊስን እንሳለማለን:: ከኮልባ ሠፈር ቀጥታ ወደ ጦጣ ካምፕ እናመራለን:: ጦጣዎች አይተን ባናውቅም በቁልቋል አጥሩ እያሾለቅን::

"ያቺት አንድ ጦጣ" እንላለን

"የታለች? የታለች? እውነትም!" (ባይታየንም) አካባቢው ጦጣ ካምፕ የተባለው በፊት ጦጣ ስለሚረባበት ነበር ይባላል:: ጦጢ የተወለደው ከዚህ ነው እያልን እናሾፍበታለን:: እውነትም የጦጣ መልክ እና ድርጊት አለው:: ባቡር ላይ ሲንጠላጠል ቅልጥፍናው የጦጣ በመሆኑ ነው ጦጢ የተባለው::

"እነዚህ ደሞ አማረብን ብለው ነው እንዴ?" ይለኛል:: እኛ ብቻ ሳንሆን የጦጢ ብለው ነው'ዴ?" ይላል ጦጢ ልምዱ ይኼው ነው:: እናትም፣ ልጃቸውን ሲያበሽቁ "ልጄን ያገኘሁት ጦጣ ካምፕ ነው" ይላሉ::

ጦጢ "ይቺ ደሞ" ይላል "አማረብሽ መሰለሽ?"

"ኸረ የት አባቱ ሊሰድበኝ ነው እንዴ?" ለማስፈራራት አፈፋንም ምኑንም ይቧጥጣሉ፣ ይሸሻል::

"አማወይ" እንላቸዋለን::

"ምናባታችሁ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጦጤን የት አገኙት?"

"ምን እነዚህ ደሞ፣ አማረብን ብላችሁ ነው?"

ይነጫነጫል:: ጦጤ ከዚህ ያለፈ የከፋ ነገር ሲናገር ሰምቼው አላውቅም:: አንዳንዴ ያስቀኛል:: መጥፎ ነገር ያደርግና ምላሽ ሲሰጠውም "ምን እነዚህ ደሞ አማረብኝ ብለው ነው'ንዴ? ይላል::

አንድ ቀን እየተሳሳቅን ወደ አንዲት ሴት ቀረብን:: ጦጤ ድምፁን አቅጥኖ "ስምና ቂጥ" አለ:: ሴትዮዋ ጥሩ የሚባል አይነት ቂጥ ይኑራት እንጂ የይጋርዱ ቂጦን ያየ የዚችኛዋ ምኑም አይደለም:: ሴትዮዋ ተናደደች:: የበለጠ ቂጧን እየነቀነቀች "ከዚህ ጋር አውራ" ብላ ወደ መቀመጫዋ በጣቷ ጠቆመች::

ጦጤ ደስ ብሎት ይፍነከነካል::

"ስምና ቂጥ" ጦጤ

"ከዚህ ጋር አውራ" ሴትዮዋ

ለምንድን ነው ስምና ቂጥ የምትላት?" ብዬ ጦጤን ጠየቅኩት::

"ስምና ቂጥ ብቻ ነዋ ያላት" አለኝ::

"ስሟ ማነው?"

"ሲኞሪና"

ገረመኝ::

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ነው ጦጤ ያቺ ሴት የምትገኝበት ቦታ ወሰደን::

"ስምና ቂጥ" ይላታል::

ሴትዮዋ "ከዚህ ጋር አውራ" አላለችውም:: ሌላ መልስ አዘጋጅታ ጠበቀችው:-

"ጦጣና መላጣ" አለችው::

ጦጤ ያልጠበቀው ምላሽ ስለሆነ ደነገጠ:: እኛን አየ:: ሁላችንም እየሳቅን ነበር::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ምን ይቺ ደሞ አማረብኝ ብላ ነው'ንዴ?" አለ:: የበለጠ ሳቅን::

ሌላ ጊዜ ደግሞ ባቡር ጣቢያ ሆነን ነው፣ ባቡሩ ቆሟል:: ጦጢ የሚነጥቀውን ይሰልላል:: ባቡሩ ከድሬደዋ ስለሚመጣ አዳዲስ ኮንትሮባንድ ልብሶችን አይቶ እንደቋመጠ ያስታውቃል::

ባቡሩ ሲንቀሳቀስ ጦጢ ቀድሞ ሮጦ ጠበቀውና በሦስተኛው ፉርጎ በኩል ተንጠልጥሎ ረዘም ያለ ጨርቅ መገረጠ:: የልብሱ ባለቤት ጫፉን ይዛ ትንትታለች:: ጦጢ ሌላኛውን ጫፍ ይዞ ከፉርጎው ላይ ዘለለ:: ሴትዮዋ አለቀቀችውም ታገለችው:: በኋላ ደንግጠው የነበሩ የፉርጎው ተሳፋሪዎች የጨርቁን ጫፍ ይዘው ሴትዮዋን መርዳት ጀመሩ:: ጦጢ አልቻለም ተነጠቀ::

እኛ ጦጢ ጋ ስንደርስ በቂጡ ተዘርፍጧል:: እየራቀ የሚሄደውን ባቡር እያየ ያልጎመጉማል::

"ምን እነዚህ ደሞ አማረብን ብለው ነው'ንዴ"

ሁላችንም ሳቅን:: የቫርፑ መታጣት ያሳደረብን ሀዘን በዚሁ ተረሳ::

ሞጆን ለተንኮልና የሚሸጥ ነገር ለመፈለግ ማሰሳችን ቀጥሏል::

አመዴ ሠፈር እንሄዳለን:: የተጣሉ ቆሻሻዎች ላይ እንልከሰከሳለን:: ጥቅም በሌላቸው ዕቃዎች ቀልድ እንሸምታለን:: የትልቅ ሰው ጫማ እናደርጋለን፣ ኬፕ እንደፋለን፣ መስታወት አልባ መነፅር እንደነቅራለን፣ የተቀደደ ጎድጓዳ ሰሐን እንደ ጥሩር አራሳችን ላይ እንደፋለን.... እርስ በእርስ እንሳሳቃለን:: በመጨረሻ ውድቅዳቂ እንጨት፣ ካርቶንና ሊነድ የሚችል ነገር ለቃቅመን ወደ መጋላ እንሄዳለን::

ናፍቆት የምትኖረው ከአባቷ ጋር ነው:: በሠራተኛ:: ለቤት ሠራተኛቸው ማገዶውን ሰጥታ ለንዳዴ አንዳንድ ምግብ እንድታበስልለት ትለማመጣታለች:: እራሷ የምትሠራ መስሎኝ ነበር::

የተሠራውን ይዘን እነ ንዳዴ ቤት እንሄዳለን:: ንዳዴን ካልጋ ያዋለው ሕመም ብቻ ሳይሆን ኩርፊያም ጭምር ነው:: ሲያየን ይሸፋፈናል::

"እናትንና" ትላለች ናፍቆት:: ይዛ የመጣችውን በግድ ታበላዋለች:: ሲጨርስ "እናትንና" ትለዋለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

የእነ ንዳዴ ቤት ጭልምልም ያለ ነው፡፡ የእኛን የማንፍሌ ቤት ያስታውሰኛል፡፡ ምናልባት እናቴ እዚህ ቤት አድጋ ይሆናል ቤታችንን ያጨላለመችው እያልኩ አሰባሁ፡፡ ብዙ ጊዜ የንዳዴ እንጀራ እናት ቤት ውስጥ አትኖርም፡፡ በውኃ የሳሳች ነጠላዋን ተከናንባ አመሻሽ ላይ ትመጣለች፡፡ አፍንጫዋን በንቀትና አጥብቆ በማሽተት ሰቅላ ታልጎመጉማለች፡፡

"ሌማት ከፍታችሁ እንደሆን ዛሬ ውርድ ከራሴ ነው"

ንዳዴና እንጀራ እናቱ መልካቸው መመሳሰሉ አስገርሞኝ ልሞት፡፡ ጓዳ ገብታ እንጀራዋ አለመበላቱን ስታረጋግጥ ሌላ ማልጎምጎም ጣል ታደርጋለች፡፡

"ብቻ ሰርቃችሁ በሌባ ተቀባይ እንዳታሳስሩኝ"

"ሰርቀን ባሳሰርናት" የሚል ምኞት ያድርብኛል፡፡

ስለ ከፋቷ በደግነት ማቁሰል ያሰኘኛል፡፡ እንድትሰማ አድርጌ

"የሚበላ አትሰጪያትም?" እላለሁ ናፍቆትን "ብርቱካንም፣ ፓፓየም፣ ዘይቱናም...... ከእንጀራውም ስጪያት"

"ልስጥሽ አክስቴ?" ትላታለች፡፡

በከፋ ዓይኗ እኔን እያየችኝ ልታሳፍረኝ ትሞክራለች፡፡ አይኔን ሳላረግብ አፈጠጥኩባት፡፡

"እዛው እናንተ አቡኩት" አለችና ነጠላዋን ከላይዋ ላይ ገፍፋ ወደጓዳ ወረወረችው፡፡ እግሯ የሞጀን እንኩሮ ቅሟል፡፡ የት ደርሳ መጥታ ይሆን? ዓይኗን ከዓይኔ ላይ ሳትነቅል ወጥታ በር ላይ ተቀመጠች፡፡ እኛን ሽሽት ይሁን ሌላ ጥበቃ አልተገለጸልኝም፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

፯

ሙና እንደገና

አንዳንድ ጊዜ ከትምህርት ቤት ውጭም መምህርት ሙናን አስባታለሁ፤ በጥላቻ:: አእምሮዬ ያላግጥባታል:: ያመናትላታል::

"መ" እና "ና" እንዴት ሆነ ሙና? ሒሳብ ትምህርት ማለት ይሄው ነው:: ሥራ ላለመፍታት ቆብ ቀድዶ መስፋት:: የሙናን ስሌታዊ አመጣጥ አሰረዳ ከተባለ ደግሞ፡-

ሙና ይሆናል ምንሚና:: ምን..ምን እንዲሁም ምን...ምን፤ በመቀጠል ሙንን.. ሙንን ስትል በመታየቷ ሙንንዬ ተባለች:: "ሙንንዬ" አንድ "ን" ቀንሰው "ሙንዬ" አሏት:: ሙንዬን ቋሚ ስም ለማድረግ "ሙና" ተባለ::

መልመጃ አንድ (ፕሮብሌም)

ሙና ምንሚና ያሉዋት ሃሳን አይተው ነው? ቀሚሷን? ሻሿን? መነፅሯን? እሷ እንደሆን የተወለደችው ከእነ መነፅሯ ነው:: መነፅሯ ከፊቷ ጋር የሚያድግ በመሆኑ አልለወጠችውም:: ብቻ መነፅሯ ስለደላው (ስለተመቸው) እድገቱ አጥፍ ሆኖ ፊቷን ሊሸፍን ከንፈሯ ብቻ ቀርቶታል:: ይሄ አልቅት መነፅር::

ክፍል ውስጥ አይታዋን ለማደናገዝና መነፅሯን እንድታወልቅ ለማስገደድ ሙብራት አጥፍቼ መስኮቱን በሙሉ እዘጋለሁ:: እሷ ግን የገባችበትን በር በልቅጣ ትተውና ጭንቅላቷን በእኔ ተቃራኒ አድርጋ እይኗንና ነገሯን እኔ ላይ ትተክላለች::

"የተንከል ይመስላል፤ መስኮት ከፈቱ ወይም ሙብራት አብሩ" ትላለች፤ ድምጿ የእሷ አይመስልም:: ዓይን ጨፍነው ሲያዳምጡት በደመና ላይ የምትንሳፈፍ ቆንጆ ሴት ለዓይነ ኅሊና ትቀርባለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

7

ሙና እንደገና

አንዳንድ ጊዜ ከትምህርት ቤት ውጭም መምህርት ሙናን አስባታለሁ፤ በጥላቻ:: አለምሮዬ ያላግጥባታል:: ያሙናትላታል::

"ሙ" እና "ና" እንዴት ሆነ ሙና? ሒሳብ ትምህርት ማለት ይሄው ነው:: ሥራ ላለመፍታት ቆብ ቀድዶ መስፋት:: የሙናን ስሌታዊ አመጣጥ አስረዳ ከተባለ ደግሞ:-

ሙና ይሆናል ምንሟና:: ምን..ሞን እንዲሁም ሞን...ሞን፤ በመቀጠል ሙንን.. ሙንን ስትል በመታዩቷ ሙንንዬ ተባለች:: "ሙንንዬ" አንድ "ን" ቀንሰው "ሙንዬ" አሏት:: ሙንዬን ቋሚ ስም ለማድረግ "ሙና" ተባለ::

መልመጃ አንድ (ፕሮብሌም)

ሙና ምንሟና ያሉዋት ፁኗን አይተው ነው? ቀሚሷን? ሻሿን? መነፅሯን? እሷ እንደሆነ የተወለደችው ከእነ መነፅሯ ነው:: መነፅሯ ከፊቷ ጋር የሚያድግ በመሆኑ አልለወጠችውም:: ብቻ መነፅሯ ስለደላው (ስለተመቸው) እድገቱ እጥፍ ሆኖ ፊቷን ሊሸፍን ከንፈሯ ብቻ ቀርቶታል:: ይሄ አልቅት መነፅር::

ከፍል ውስጥ አይታዋን ለማደናገዝና መነፅሯን እንድታወልቅ ለማስገደድ መብራት አጥፍቼ መስኮቱን በሙሉ እዘጋለሁ:: እሷ ግን የገባችበትን በር በልቅጣ ትተውና ጭንቅላቷን በእኔ ተቃራኒ አድርጋ አይኗንና ነገሯን እኔ ላይ ትተክላለች::

"የተንኮል ይመስላል፤ መስኮት ከፈቱ ወይም መብራት አብሩ" ትላለች፤ ድምጿ የእሷ አይመስልም:: ዓይን ጨፍነው ሲያዳምጡት በደመና ላይ የምትንሳፈፍ ቆንጆ ሴት ለዓይነ ኀሊና ትቀርባለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

"የቤት ሥራ ያልሠራ?" እጅ እናወጣለን:: ተሽቀዳድሜ የማወጣው እኔ ነኝ:: የነጠላ ወረቀት ጠርዝ በመሰለ ከንፈሯ ትንቀናለች::

"እሺ አውርዱ"

ለምን ፊቷ ወደ እኔ አይዞርም? ለምን ሰርቃ ታጤነኛለች? ለምንስ ትኩረቷን መንፈግ ፈለገች? ዓይኗ የሚናገረው ምንድነው? ነው ወይስ ፍትፍት ያለ አስቀያሚና ዘግናኝ፣ አሰፀያፊ በሽታ ያኮላሸው ዓይን ነው ያላት?

"መጽሐፍ ያልያዛችሁ?"

አሁንም እኔ አንደኛ ነኝ እጅ ሳወጣ::

"እሺ አንተ ከእሱ ጋር፣ አንቺ ከእሷ ጋር...... አንተ ደሞ ከእሷ ጋር..." መጽሐፍ ያልያዝነውን እንደጎራዴ አስፈሪ ስለት ባለው ከንፈሯ ታሸሚጥጠናለች::

ከንግግር ውጭ ያለ መግባቢያ ሁሉ መጠፋፊያ እንደሆነ አውቃለሁ::

ካስረዳችን በኋላ የክፍል ሥራ ትሰጠናለች:: ስንሠራ እየዞረች ታያለች:: ከጀርባዬ ቆማ ደብተሬን ለመመልከት ስትሞክር የመተኛት ያህል ክልያት አፅፋለሁ::

"ለምንድነው?" ትለኛለች::

"ሳልጨርስ ሲመለከቱብኝ አልወድም" እላታለሁ:: በነጠላ ከንፈሯ "ጉረኛ" ብላኝ ትሄዳለች:: ሆኑ ብዬ ሒሳብ ስለማጠና የእልሄ ትምህርት ሆኗል:: ቀድሜ አሳያታለሁ:: ኢክስ ካለ ብቻ የጥያቄ ምልክት አድርጋ ትመልስልኛለች::

"ይሄን እንደገና ሞክር" ትለኛለች::

በመነፅሯ ማዕዘን በኩል ዓይኖቿን ለመመልከት ስለምጥር ያለችኝን አልሰማም::

"ለማኸኝ? ጥያቄ ምልክት ያደረኩባቸውን እንደገና ሞክር:: ጠፍቶህ ሳይሆን ስለቸኮልክ የሳትካቸው ናቸው::"

በሚቀጥለው ክፍለ ጊዜ ቀድሜ ብሠራም ቀድሜ አላሳያትም:: መጨረሻ ከተደወለ በኋላ ወደ እኔ መጥታ

t.me/OLDBOOKSPDF

"ዛሬስ ከበደህ?"

"አልከበደኝም"

"ታዲያ?"

"ሁሌ አንደኛ መሆን አይሰለችም?"

በብረት ምጣድ ጠርዟ "ጉረኛ" ትለኛለች:: እንዴት ገባኝ? እንጃ!

"ትናንት አልመጣህም፣ ለምን?"

"ሁሌ መምጣት አይሰለችም?"

የከንፈሯ ሜፍ ብቻውን ሲንቀሳቀስ አየሁት:: ይሄኔ "ጋጠወጥ" ነው ያለችኝ:: ስለምን በንግግር ለመግባባት አትሞክርም? በመዋኛ መነፅሯ በትክታ አይታኝ ለመሄድ ከቃጣች በኋላ መለስ አለች::

"ችግር ወዳንተ ከመምጣቱ በፊት ለምን በግድ ትጠራዋለህ?" አለችኝ፡፡

ድል የመታኋት ሆኖ ተሰማኝ፡፡ አንድ ቀን ደግሞ መነፅሯን አስወልቃታለሁ:: የሰሜት ምሽጓን አፈርሰዋለሁ::

"መነፅሯ ሊወልቅ ይችላል ያልኩበትን ሁሉ ለመሞከር ቆርጬ ነበር፡፡ እና ጦጤ ግን አልተባበር አሉኝ፡፡ ስትሄድ እየተባረርን ከኋላዋ መገፍተር::

"እረ በለው! ከእሷ አይን ምን አለን?" አለ ጦጤ

"መነፅሯ አይበላ፣ አንሸጠው....."አለ ጠኔ

"ይኼ ደሞ አማረብኝ ብሎ ነው እንዴ? የከሸፈ እቅዴ በእንቅልፍ ልቤ የሚያባትት ቅዠት ሆኖ በተደጋጋሚ ይታየኛል:: እኔና ጦጤ እየተባረርን ስንገፈትራት መነፅሯ ወልቆ ዞር ስትል በዓይኖቿ ፋንታ ሁለት ጥልቅ ጉድጓዶች ይጋረጡብኛል::

ሁለተኛው ዕቅዴ በምሽት ቤቷ ሄዶ በርዋን መቆርቆር:: ጭለማ ስለሚሆንባት የግዷን መነፅሯን አውልቃ ትወጣለች:: ይሄም ዕቅድ ቅዠት እንጂ እውን ሲሆን አልቻለም:: ብቻዬን በራፏ ላይ ቆሜ ስቆረቁር በሩ ተከፍቶ

t.me/OLDBOOKSPDF

ከመምህርት ሙና ዘለግ ያለች ሴት ትወጣለች። መነፅሯ ሻሿ፣ ቀሚሷና ጫማዋ ግን የመምህርቷ ነው። መነፅሯን ስታወልቅ እናቴ ትሆናለች። ያ ጥልቅ ጉድጓድ የአይኗን ማቀፊያ ሞልቶት።

ይሄን ቅዠት ባየሁ ማግስት አንዳች አስደንጋጭ ግጥምጥሞሽ ተከሰተ። መምህርት ሙና የክፍል ሥራ ሰጥታን እየተንጎራደደች እኔ መቀመጫጋ ደረሰች። ደብተሬን ለማየት ስትሞክር ለጥ ብዬ ጋረድኩባት። በዚህ መካከል እንዲህ ስትል ጠየቀችኝ።

"ትናንት እኔ ቤት መጥተህ ነበር?"

መልስ መስጠት ተሳነኝ። እባው ለጥ ያልኩበት ሟሟሁ። መልስ ሳትጠብቅ ሄደች። አጋጣሚ ወይስ በምናምኑ የተወታተፈ ዓይኗ የሰው ሀልም አሻግሮ ይማትራል? ፈራኋት።

እሷን መፈታተኔም በፍርሃት ጋብ አለ።

*   *   *

የእኔ መፈታተን ጋብ ሲል መምህርቷን እኔን እንድትፈታተን ሳይገፋፋት አልቀረም። አንድ ቀን ከፍለ ጊዜው እንደተጠናቀቀ ጠርታኝ ወጣች። ሞት ሞት ከሚሸት መነፅሯ ጋር መፋጠጡን ብጠላም ታዘዝኳት። ስታናግረኝ አልቆሶችም።

"የሚኒስትሪ ዝግጅት እንዴት ነው?"

"ምን መዘጋጀት ያስፈልጋል? ዝም ብሎ መፈተን"

ተቃውሞዋን ጠብቄ ነበር። ፀጥታዋ የእናቴ ሳይሆን የአክስቴ ነው። ሁሉንም የመቀበል...

"ምን ስታደርግ ትውላለህ?"

"ስዞር፣ ባቡር ላይ ስንጠላጠል፣ ስነጥቅ፣ ስደባደብ...."

"ሁሌ እንደዛ ማድረግ አይሰለችም?"

የአራሲው ዱላ አራሴ ላይ ተሰነዘረ። ይቺ ሴት ከእኔ የምትፈልገው ምንድነው? የገዛ ጥያቄዬ መልሶ መልስ እኛ ላይ ተሰነዘረ። እኔስ ከእሷ የምፈልገው ምንድነው?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ለለውጥ ያህል መጽሐፍ አንብብ፡፡ እንደ አንተ ዓይነት ፍላጎት፣ እምነትና ባሕርይ ያለው ልጅ አለ፡፡ የ፲፱ኛው ክፍለ ዘመን የሒሳብ ሊቅ ነው፡፡" አራት ማዕዘን አነባበሮ የመሰለች እርጌ መጽሐፍ ከትከ ኮሮጇዋ ስር መዘዘች፡፡

"እንግሊዘኛ ትችላለህ? በትንሹ ማንበብ?"

"አዎ!" እንዴት አፏ ፊት አልችልም ልበል?

"ጥሩ" ሰጠችኝ "በወርም ቢሆን ቀስ እያልክ ጨርሰው" ሄደች፡፡

ከመጽሐፉ ጋር ጭንቀት ተቀበልኩ፡፡ እንዳልመልሰላት በሽንፈት ሳይሆን በጥንካሬ መጋፈጥ ነው፡፡ በሽንፈትና በሽሽት ሠላም ለማግኘት የመሞከርን ውጤት በእናቴ አይቼዋለሁ፡፡

መጽሐፉን ገረመምኩት፤ የበርበሬ ድልህ የተቀባ አራት ማዕዘን ዳቤ ይመስላል፡፡ ገፁን በመሳቀቅ አየሁት፡፡ ሰማኒያ ገፅ የማልረባ መሆኔ የሚረጋገጥበት ዳገት፡፡ ርዕሱን አለማየቴ ጭንቀቴን የሚገልጽ ሆኖ ተሰማኝ፡፡ "Evariste Galois" ይላል፡፡ ከሥሩ በትንሹ "The greatest mathematicians of his time" ይላል፡፡ ቀሪውን አንድ ክፍለ ጊዜ ትቼ እየተከታለፍኩ ወደ ቤት ሄድኩ፡፡ አልፎ አልፎ እንግሊዘኛ ቃላት ፍቺ ለማየት ካልሆነ በስተቀር እንስቼው የማላውቀውን መዝገበ-ቃላት ይገፎ መኝታ ክፍሌ ገባሁ፡፡

ከመጽሐፉ ጋር ለግማሽ ሰዓት ያህል ጊዜ ተፋጠጥኩ፡፡ የመምህርቷ መንፈስ፣ የእናቴ ጥላ፣ የውድቀቴ ጅማሬ... እንደ ንዳዴ "አይደለም! አይደለም!......" እያሉ የመግደርደር ዕድል የሌለበት ሽንፈት፤ ከሽፋኑ ጀመርኩ፡፡

የመጽሐፉን ርዕስ ትርጉም ለማወቅ ብዙ ማርኩ መዝገበ ቃላት ውስጥ የለም፡፡ ተስፋ መቁረጤ ገና ከሽፋኑ የታወጀ መሰለኝ፡፡ በደቃቅ ፊደላት የተጻፉትን እየተረጎምኩ በወረቀት ያዝኩ፡፡

"This special edition is for readers for whom English is a second language it can be read by anyone who has learned 1.000 words of English."

እስካሁን ሁሉ ቃላት ተርጉሜ ምን ለማለት እንደተፈለገ ገባኝ፡፡ ታዲያ እንዴት ርዕሱ ጠፋ? ስል ተብሰከሰከኩ፡፡ ርዕሱ ጥያቄ እንዳይሆን ወደ መጽሐፉ ታሪክ

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘለቅሁ፡፡ የመጀመሪያው ገጽ ላይ "Evariste Galois" የሰው ስም እንደሆነ ሳውቅ ከት ብዬ ሳቅሁኝ፡፡ ልፋቴ ቆጨኝ፡፡ ይህ ሰው በእምነትና በባሕርይ እንዴት እኔን ሊመስል ቻለ? ቃላት እየፈታሁ ማንበቤን ቀጠልኩ፡፡ አንዳንዱ ቀድሞ የማውቀው ቃላት ግራ እየተጋባኝ ድጋሚ አተረጉመዋለሁ፡፡ መባዘን ያለው በጉዞ ላይ ብቻ ይመስለኝ ነበር፡፡ በንባብም አለ፡፡ የሦስት ገፅ ንባብ ለመረዳት የሰላሳ ገፅ ንባብ ተራራ መዞር፡፡

ሳይታወቀኝ መሽቶ ኖሮ እከሰቴ ስትገባ ደነገጥኩ፡፡

"ያ ልጅ ገባ? በላ? ተኛ?....." የዘወትር ጥያቄዋ፡፡ ሎሚን የምወዳት ይሄኔ ነው፡፡ መልሷ፦

"አዎን ገብቷል፡፡ አዎን በልቷል፤ አዎን ተኝቷል..." ይሆናል፡፡ በቀጣዩ ቀን ሊነጋጋ ሲል ሽለብ አደረገኝ፡፡ የቅዳሜ ጩኸት ቀሰቀሰኝ፡፡ ናፍቆት ነበረች፡፡ የቅዳሜዋ ሞጆ ሌላ ናት፡፡ ልዩ! ገበያዋ ይደምቃል፤ ሞጆ እከሰቴን መሰለ፤ አሽብርቃ ትታየኛለች፡፡ ዛሬ ትቅርብኝ!!

ሎሚ ለመንገር ስትንገበገብ "የለም በይ!" አልኳት፡፡ ንባቤን ቀጠልኩ፡፡ ምሳ ሰዓት ላይ ከእከሰቴ ጋር ትንሽ ቀምሼና ብዙ እራሴን ተደባብቼ ተመልሼ ንባቤ ላይ ተጣድኩ፡፡ ከምግቡ ይልቅ የእከሰቴ ሽቶ አጥግቦኝ ነበር፡፡

እናቴ እራሴን በራሴ እንዳሰጋ አደረገች፡፡ እከሰቴ እራሴን በራሴ እንድጠብቅ አደረገች፡፡ ሰኞ ማለዳ ጥቂት እሽልቢ ነቃሁ፡፡ መንፈሴ ጠንከሮ አካሌ ደክሞ ተነሳሁ፡፡ መፅሐፉን ጨርሻለሁ፤ እከሰቴ ስታየኝ "እንዴ ትምህርቱ ለምን ጥንቅር ብሎ አይቀርም?" አለች፡፡

ገርጥቼ በሦስተኛው ቀን ከቤቴ ወጣሁ፡፡ ወደ ትምህርት ቤት እየሄድኩም የማስበው የመፅሐፉን ባለታሪክ ነው፡፡ ጋሎይስ አንዳንድ ነገሩ እኔን ይመስላል፡፡ በተለይ ስለአባቱ ሞት በጥላቻ መወረሩ ልቤን የበላው ነገር ነው፡፡ በፖለቲካ ትርምስምስ ከብሩ የተነካ ስለመሰለው ነበር አባቱ እራሱን ያጠፋው፡፡ ከዛች ዕለት አንስቶ ጋሎይስ ብቻውን ፊት ለፊቱ ያለውን በጠላትነት ገጠመ፡፡ ከመምህሮቹ ጋር እልህ መጋባቱ ብዙ ዋጋ አስከፍሎታል፡፡ ብዙ የለፋባቸው የሒሳብ ፅንሰ ሐሳቦቹ ተመልካች አጥተውና በየቅርጫቱ ተጥለው ማግኘት የሚገባውን ደረጃ

t.me/OLDBOOKSPDF

አጥቷል፡፡ በመጨረሻም በፍቅር አምባ ጓሮ የተነሣ ፍልሚያ ገጥሞ ገና በሃያ ሁለት ዓመቱ ሞቷል፡፡ እንግዲህ ዝናው መናኘት የሚጀምረው እሱ ከሞተ በኋላ መሆኑ ነው፡፡ ደስ ያለኝ ነገር ቢኖር ግን በጠላትነት የቆየ መምህሩ ሳይቀር በተማሪው ተሸንፎ የሰጠው አስተያየት ነው፡፡

"እንግዳ የሆነ ልጅ በእርግጥም እንግዳ የሆነ" ነበር ያለው፡፡

ይቺን ቃል ከመምህርት ሙና ለማግኘት እስከ የት ድረስ መጓዝ ይኖርብኝ ይሆን? ደግሞስ ይሄን ሳታገኝ በሃያ አንድ ዓመትህ ትሞታለህ ማለቷ ይሆን? ሞት ምንድነው? ስምህ ምድር ላይ የት እንደደረሰ አለመረዳት ይሆን? ጣጣህን ሁሉ እንደ ሥጋህ አውልቀህ ወዳልታወቀ አቅጣጫ መኰብለል ይሆን? ጋሎይስ በሕይወት እያለ ዝናውን ቢያገኝ ከሞተ በኋላ የሚኖረው ጥቅም ምንድን ይሆን? ለመሆኑ እኔ ለሚችቱ እናቴ ምንድነኝ? ከአካሏ ጋር እዚሁ የቀረሁ? የተረሳሁ? ምድራዊ ጣጣዋ ብቻ?.......

እ..ሁሁሁሁ....... መምህርት ሙና ከነበርኩበት ዕድሜ፣ ቦታ፣ ጉዳይ.... አውጥታ የት ጣለችኝ? ሰው፣ አቅጣጫ፣ ድንበር..... የሌለበት ጭው ያለ የሐሳብ ምድረ በዳ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF .

፰

ተሰናባቹ ልጅነት

ጦጢ ለመጀመሪያ ጊዜ ሴት ልጅ አይቶ ደነገጠ፡፡ አደነጋገጡ የሚያስደነግጥ ነበር፡፡ የተደነገጠባት ልጅ ከአዲስ አበባ ወደ ድሬዳዋ በባቡር የምትጓዝ የጸኛ አኩያ ነበረች፡፡ በስስ አስካርፕ ፊቷን ከብባ ፈገግ ብላ ታየን ነበር፡፡ የመግቢያ መንጠልጠያ ብረቱን ይዛ በሩ ላይ ቆማለች፡፡ ባቡሩ ሲንቀሳቀስ ጦጢ እንደ መባነን ብሎ ተከትሎት ሮጠ፡፡ የኋለኛውን ፉርጉ ይዞ ተንጠላጠለና ከፍርጎ ፉርጎ ተሸጋግሮ ልጅቷ ያለችበት ደረሰ፡፡ አስካርፕዋን ይገፍፋታል ብለን ስንጠብቅ ከንፈሯ ላይ ስሟት ወረደ፡፡

ዝም ተባባልን፡፡ ናፍቆት "አናትንና!" ትላለች ብሎ ስንጠብቅ አንገቷን ደፍታ መንገዷን ቀጠለች፤ ንዳዴ ምንም እንዳልተፈጠረ ሁሉ በተረጋጋ ፈገግታው ታጅቦ መሬት መሬት አየ፡፡ ጠኔ ብቻ ይነጫነጫል፡-

"አንድም የሚበላ የያዘ የለም"

ትናንት ስካርፕ ፍለጋ መጣን ከንፈር አልታየንም ነበር፡፡ ዛሬ ምን ተፈጠረ? እድሜያችን ላይ በትናንት እና በዛሬ መካከል ምን ተደንግጉብን ጠበቀን?.....

..... ለምንስ እኔና ናፍቆት መተያየት ተሳነን? ጦጢ ውስጥ የተፈጠረውን ፍላጎት ያለ ጥያቄ እንዴት ተረዳችው? እሷም ውስጥ ጉዳዩ አለ ማለት ነው?....

.... እኔምኮ የጦጢ አገዛማሚያ ያለ አስረጂ ገብቶኛል፡፡ ዛሬ ሴት የምመኘው ቀደም ሲል ንፁህን ስመኝ በነበረበት መንገድ አይደለም ይሆን?

"ዛሬ ቅዳሜ ነው" አለች ናፍቆት "ከብት ገበያ ሄደን የበረት ገለባዎን በሬ እናስፈርጥጥበት" ካለንበት የጋራ መደናገር ለመውጣት የታሰበ ይመስላል፡፡

"እኔ ቤት ገብቼ እተኛለሁ" አለ ጦጢ.

t.me/OLDBOOKSPDF

ከንፈር መሳም እራስ ያሞቃል? ያደክማል? ሆድ ይቆርጣል? ወይስ ምን?

ጣጤ ለመጀመሪያ ጊዜ እራሱን ደፍቶ ሄደ:: እኛም የበሬ ቂጥ የምንወጋበትን መርፌ እንጨት ላይ አስረን ወደ ከብት ገበያ ሄድን:: በሬው ደንበሮ፣ በረት ገልባጭ አብሮ ሮጦ፣ በአልሞት ባይ ተጋዳይነት ጭራውን ይዞ መሬት ለመሬት በደረቱ ተንፏቆ፣ ፊቱ ተጋግጦ፣ በሬው ተይዞ ወደየቤታችን እስከንመለስ ድረስ "ጣጤን ያነሳ ጣጤን ይሁን በሚለው ባልተነጋገርንበት የልብ ውል እንደጸናን ነበር። ጣጤን መሆን አይቀርልን ይሆን?

* * *

ልጅነት የተሸኘው ጣጤ ልጅቷን ሲስም እንደሆነ አድርጌ ደምድሜ ነበር:: ግን ሌላ የዕድሜ ኪላ ደግሞ በመምህርት ሙና መጽሐፍ በኩል መጣ:: ከማንበቢ በፊትና በኋላ ተመሳሳይ ዕድሜ ላይ ነበርኩ ማለት ይከብደኛል:: ለማንበብ ወደ ክፍሏ ስገባ የነበረኝ ግብ፣ አንብቤ ስወጣ ተቀዛቅዞ ነበር:: መጽሐፉን ስመልስላት መምህርቷ ተደንቀች ስትቀበለኝ.... "አንብበኩት እንዳትለኝ?" አለች::

"አዎ" በኩራት

"የጋሎይስ ሀገር የት ነው?" መፈተን ወይስ መፈታተን?

"ፈረንሳይ"

"በስንት ዓመተ ምሕረት ተወለደ?" መጽሐፉን አስቀመጪ የመለስኩላት ሳይመስላት አልቀረም::

"በ1811"

"የሞተውስ?"

"1832"

"የሚያፈቅራትን ለመጀመሪያ ጊዜ ያየት የት ነው?"

"እስር ቤት"

"በምን ሞተ?"

"በፍልሚያ" ሌላ ለመጠየቅ ሳትችል በፊት እኔ ግራ ያገባኝን ጠየኳት::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ፍልሚያ ምንድነው?"

"የጥንቶቹ አውሮፓውያን ደንብ ነው:: ክብራቸው በተነካ ጊዜ ክብራቸውን ለማስመለስ ካዋረዳቸው ጋር ቀደም ሲል በጎራዴ በኋለኛው ዘመን ደግሞ በሽጉጥ ገጥመው ይገዳደላሉ::"

ይሄ ደንብ እኛ ዘንድ ቢኖር ከስንት ሰው ጋር እፋለም ነበር? ከጋሙዱ ከጋንጩር ከጋሙዱ እናት፣ ከይጋርዱ ቂጦ ባል፣ ከጋሽ ድንቁ፣ ከማናሉ_ ከጋንጩር፣ ከሴት ጋር መፋለም ይፈቀድ ይሆን?

ሙና መጽሐፉን ስሰጣት አሁንም አልተቀበለችኝም:: ዝም ብላ የጠላ ቂጣ እንጎቻ በመሰለ መነፅሯ አፈጠጠችብኝ:: ከንፈሯ "ባራቮ" አለኝ::

"ውሰደው መጽሐፉን፣ ሌላ ደግሞ አመጣልሃለሁ" አለች:: በሁለት አይጠቿ ፍርቅርቅ ስትጓዝ በፀጥታ አየኋትና

"ቲቸር!" ስል ተጣራሁ:: ሦስት ቀን ተዘግቼ የማንበቤ ግብ ውኃ ያነሳ አልመስል አለኝ::

ቆም አለች፣ ጆሮዋን ወደእኔ አጋደለች:: ከዚያ ዞረች::

"ቲቸር መጽሐፉን አላነበብኩትም:: እንግሊዘኛ ለሚያውቅ ከፍቼ አስነበብኩት:: እሱ ተረከልኝ:: በቃ" ስትሽማቀቅ፣ ሳትጠላኝ ለመመለከት ፈልጌ ነበር:: መፈታተኗ ማምለጫ ቀዳዳ እንደማይታጣለት ለማሳየት:: ግን ፊቷ አይታይም:: ከንፈሮቿ ብቻ:: ከንፈር ደግሞ በውኃ ጥም ይከስል እንደሆን እንጂ በንዴት አይጠቁርም::

መምህርቷ ቀስ እያለች ወደ እኔ ተመለሰችና እንዲህ አለችኝ::

"አንባቢነት የሚጀመረው ሌሎች ያነበቡትን ሲተርኩ በማድመጥም ነው:: እኔም ያነበብኳቸውን መጻሕፍት ልተርክልህ እሞክራለሁ::" ፊቷን አዙራ መንገዷን ቀጠለች:: እንደ ደደብ እንጨት መፍለጫ ምሳር ሳሳርፍባት እንጥራ መለሰችው::

"አልፈልግም" አልኳት ድምጼን ዘለግ አድርጌ:: "የእርስዎን መጽሐፍ ከእንግዲህ አልፈልገውም"

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘወር ብላ አየችኝ:: መነፅሯ ከሩቅ ፊቷን መንጋጋ አፈሙዝ ያለው ጠበንጃ አስመስሎታል:: የሆነ ነገር ተከሳለች:: አንድም የከሸፈ ወይም የመታ አለበለዚያም የሳተ ጥይት::

"ለካፊ! ምንድን ነች ይቺ ሴትዮ....."

መጽሐፉ እጄ ላይ እንዳለ ልብ ያልከት መምህርቷ ከዓይኔ ከተሰወረች በኋላ ሆነ እንጂ እያየችኝ አወረውረው ነበር:: እናቴ በዓይኗ እያብጠለጠለች የሰጠችኝን ሽልጦ ሰለምን አላሽቀነጠርኩትም ነበር ያኔ ... ያኔ.... ያኔ....

t.me/OLDBOOKSPDF

9

ብረር ብረር አለኝ

ናፍቆት ደጋግማ ስትመጣ ደጋግሜ የለም እስባልኩ:: ጋሎይስን ለሦስተኛ ጊዜ ማንበቤ ነው:: አንዳንዴ መንገዱ መንገዴ ይመስለኛል:: ሌላ ጊዜ በእልሁ ከእኔ ይልቅ አሰፋ ጢሪሪን ወይም ንዳዴን መስሎ ይታየኛል::

መኝታ ክፍሌ ተዘግቶ ማንበብ ስለሰለቸኝ ወጥቼ ካከስቴ ቤት ሥር የቱሪማንቱሪ ቅጠል እንጥፌ ተቀመጥኩ:: መጽሐፉ የተዘጋጀው ለመኝታ ቤት ውስጥ ይመስላል!! ሌላ ቦታ ለማንበብ አይመችም:: በደረት አልጋ ላይ ተንበልብሎ በግራ በኩል መጽሐፉን፣ በቀኝ በኩል መዝገበ ቃላቱን አድርጎ በብዙ ማስታወሻ ወረቀቶች ተከብቦ ሲነበብ የበለጠ ይገባል:: ግን ሰለቸኝ::

ልዑል መውደቂያ ዘወትር ጭር እንዳለች ነው:: አሁን ግን አንድ ናዝሬት ሚሽን የሚማር ልጅ ለከረምት ዕረፍት ወላጆቹጋ መጥቶ ይረብሻታል:: ግራር ላይ ወይም የቱሪማንቱሪ ጫፍ ላይ ወጥቶ የተለያዩ ዘፈኖችን በረጅሙ ይለቅቃል አሁንም አለ:: የት እንደሆነ ግን ላየው አልቻልኩም ዘፈኑ ብቻ እየመጣ ከጆሮዬ ጋር ይላጋል::

"ልቢ ቢቀርበትም ነው
ልቤ ቢቀርበት ምነው
ምኞት እኮ ህልም ነው::"

አባቴ በልጅነቱ ይኼን ልጅ ሳይሆን አይቀርም ስል አሰብኩ:: ዘፈኑን ማስታወስ ከማልፈልገው አባቴ መንጭቄ የምጥልበት ስፈልግ ጋሽ በረደድ ትዝ አሉኝ አከስቴ ላይ ያላቸው ምኞት ህልም እንደሆነ ከዚህ ዘፈን ሊማሩ ይገባቸዋል:: መኖሪያቸው ከአከስቴ ቤት መደዳ ጫፍ ላይ ነው:: ቤታቸው በእኛ

t.me/OLDBOOKSPDF

ቤት ላይ ምኞት ያለው ይመስል ከሰልፉ አፈንግጦ በመቆልመም በአንድ ዓይኑ ወደዚህ ይመለከታል:: የጋሽ በረደድ ሚስት አኙንበሰው ወጥተው አጎንበሰው ይገባሉ:: ኀይለኛ ናቸው:: የባላቸው ማጋጣነት ወሬ ሲደርሳቸው፣ ወይም ደስ የማይል አዝማሚያ ባላቸው ላይ ሲመለከቱ ቱግ ይላሉ:: ቱግታቸው ፈር የለቀቀ አይደለም:: የባላቸውን እንቱታ አይዘነጉም፤ ግን ይሳደባሉ::

"አንቱ ሸርሙጣ" ይላሉ በእጃቸው ጭብጥ ጀርባቸውን እየደቁ:: "አንቱ ሸርሙጣ፣ አንቱ ሸርሙጣ፣ አንቱ ሸርሙጣ......"

እኔ ጋሽ በረደድ ላይ እስቃለሁ:: ጋሽ በረደድ አይናደዱም:: ለኔ ምላሽ የሰጡ ሳያስመስሉ፤

"እጤ ቴዎድሮስም የተቸነፉ በሚስታቸው ነው:: ለሚስት መቸነፍ የጀግና ወጉ ነው....... ምናምን" ይላሉ::

የልዑል መውደቂያ አባወራዎች ጥቂት ናቸው:: ግማሽ ኩብ ቅርፅ ላይ በድጋሚ የሚጠመጠምባት ሌላ የቤት መቀነት አለ:: እያንዳንዱ ቤት ፀሐይ እንዳይገባበት ደጃፉ ላይ ቱሪማንቱሪ ዛፍ ተተክሏል:: የጋሽ ጥበቡ ቤት እንዚህ መደዳ ጫፍ ላይ ከጋሽ በረድድ ቤት አጠገብ ይገኛል:: የጋሽ ጥበቡ ሚስት ሲበዛ ተፀያፊ ናቸው:: ጋሽ ጥበቡ ከዓይጥ አደን ሲመለሱ::

"እዛው፣ እዛው......" እያሉ ያንቋሽሿቸዋል:: የአይጥ ማስገሪያቸውን ማዶ አስጥለው ሳሙናና ውኃ ያወጡላቸዋል:: እየተነጫነጩ ዕቃ ሳያስነኩ እራሳቸው ያስታጥቧቸዋል:: ይህን ስመለከት ምናልባትም ባልና ሚስቱ አብረው ማዕድ ከቆረሱ ብዙ ዓመታቸው ሳይሆን አይቀርም እላለሁ::

"በነገር ላይ ተቸግሮ ሰው ሲጎደ፣

መልኩን ጥሎት ገሸሰ ይላል እንደባዳ"

ልጁን እንደ ጥንብ አንሳ ከተንሿጠጠ እራሱ ጋር ግራሩ ላይ አየሁት:: ሹል አፉን እየከፈተ ሲታይ የሚዘፍን ሳይሆን የሚያንቋርር ይመስላል::

በዚህ መካከል ከየት እንደመጣች ያላየኋት ናፍቆት ፊቴ ተገተረች:: ያለወትሮው እግሯ ንፁህ ሆኖ አየሁት!! በሰሱ ቅባት የተባበሰ ቢሆንም የሞጀ

t.me/OLDBOOKSPDF

እንክሮአማ አቧራ አላንገበበበትም:: በአየር ላይ ተንሳፋ ካልመጣች በቀር እንዲህ ንፁህ ሊሆን እንደማይችል የታመነ ነው:: የአግሯ ጣቶች በሽብር ዓይነን እንዲያፈገፍግ ያስገድዳሉ::

ቡኒ ዓይነት ሱሪ ታጥቃ በዚያ ላይ ረኸርም ካናቴራ የመሰለ ቀሚስ ደርባለች:: ቀሚሱ አጭር ሆኖ ቡኒው ሱሪ ፀሐይ ያጠቆረው ቀይ ጭን መስሎ ይታያል:: ጆሮዬ "እናትንና" የሚል ድምጿን እየጠበቀ እንገት ሙሉ ቡላማ ካናቴራዋን አልፌ ፊቷ ላይ አንገበብኩ:: የሚያማምሩ ክብ ዓይኖቿ የሚያብረቀርቅ ብርማ እንባ አንቆርዝዘዋል::

"ምን ሆንሽ?" ማለት ተሳነኝ:: ዝም ብሎ መመልከትም ከበደኝ፤ እኛ መካከል ምን ጉድ ገባ?

• "ስመጣ የለም ይሉኛል" አለች::

"እ...." ብዬ ዝም አልኩ ሳትጋበዝ አጠገቤ ቁጭ አለች:: የቱሪማንቱሪ ቅጠሉን በመፈለግ ይሁን ወይም በሌላ እንጃ በጣም ተጠግታኛለች:: ልቤ እንደ እንግዳ ቆጥሯት መፈራገጥ ያዘ::

"ናፍቆት እኮ ናት" አልኩት ልቤን "አረሳሃት? እጄ ሲያቅፋት የነበረ?..... ገላዬ ሲላፋት የነበረ?...... እንዴት አረሳሃት?"

ዝም..... ዝም፤ ብዙ ዝምች

በጎንዮሽ ሰርቄ አየኋት:: የእንባዋ ግት አለ:: ግን ደግሞ በጉንጯ ላይ የወረደ እንባ ዱካውን ትቶ አልፏል:: ለምን? የእስከዛሬ ለቅሶዋ እንደ ወንድ ቁጭትና ጥቃት የሞላው እራስ መነቅነቅ ነበር:: ዛሬ ግን ምን?

"ምን ሆንሽ?" ማለት ተሳነኝ:: በገዛ ጥያቄዬ የታሰረ የነገር አወሬ ፊትቼ እንዲያሳድደኝ ማድረግ መሰለኝ::

"ንዳዴ አብዷል፤ ጦጤ አብዷል፤ አንተ......" አልጨረሰችውም::

"እንዴት?"

"ንዳዴ ከኮልባ ሠፈር ልጆች ጋር ገጥሞ በየቀኑ ይሰከራል፤ ጦጤ ወደ ድሬዳዋ እሄዳለሁ ይላል::"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እኔስ?" ብዬ መጠየቅ እምሮኝ አልቻልኩም:: ፊቷ የተንከራታች ወንድ ልጅ ገጽታው ተገፍሮ ከቤት የማትወጣ ኮረዳ ፀዳል ፈሰሶበታል::

"ጦጢ ምን? ማለቴ ድሬዳዋ ምን ያደርጋል?" አፌ ተወለካከፈ::

"ልጅቷን አፈልጋለሁ ይላል:: እንደማገኛት በህልሜ ታይቶኛል ይላል::"

የባቡር መንጠላጠያ እጀታ ይዛ በዓይኖቿ ፈገግ እንዳለች ያየችን በድሪያ የተከበበበ ፊት ያላት ልጅ በአየር ላይ እንደምትንሳፈፍ ሁሉ ሳትንቀሳቀስ ከዓይናችን የራቀችው ልጅ..... እኔ ሳስባት መቼም ከባቡር የማትወርድ ሆና ትታየኛለች:: ፈገግታዋ እንደ ሞናሊዛ ዘላለማዊነት ተላብሶ እንደ ፍቅር አምላክ በየሐዲዱ ዳር ያሉ ዕኩዮቿን በፍቅር እየመረዘች የምትኖር::

"አንተን ይፈልግሃል" አለች::

"ማን?"

"ጦጤ"

"ለምን?"

"ፍራንክ እንድትሰጠው:: መሳፈሪያ ወደ ድሬዳዋ፤ አብዷል.. አብዷል::"

"ታ..ዲ...ያ..."

"እንዳትሰጠው:: መቼም አይመለሰም፤ ቢያገኛትም ባያገኛትም ጠፍቶ ይቀራል"

ይሄን ሁሉ ሐዘን ይዛ ነው እንዲህ አምሮባት የመጣችው? ተደብቆ ሲያደምጠን እንደቆየ ሁሉ ፀጥ ብሎ የነበረው የቱሪማንቱሪ ላይ ዘፋኝ እንዲ አምባረቀ::

"የእኔ እያልኩ አድርጌሽ የግሌ፣
ነው ልብሽ ከሌላ አዝናለሁ በዕድሌ"

ናፍቆትን አየኋት የልጁን ድንገተኛ ዘፈን ያደመጠችውም አይመስልም:: እንግዷን ደፍታለች ፀጉሯ ሲበዛ ሉጫ ነው:: ወንድ እጅ እንደገባ ሁሉ በወጉ ባይያዝም ናፍቆትን የተሻለች ለማድረግ መፍጨርጨሩ አልቀረም.. ፀጉሯ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጦጢ አሁን የት ነው?"

"ሐዲድ መገንጠያ ነው::" በፊት ቢሆን "እናቱንና" የሚል ታስከትል ነበር:: እኔንም እናትንና እንዳትሰጠው" ትለኝ ነበር:: ዛሬ ምን ነካቷታል እኔስ ዛሬ ምን ነኩቶኛል?

መጽሐፎቼን ወደ ቤት አስገብቼ ስወጣ የሎሚ ተግለብላቢ ምላስ ተከተለኝ:: "አትዬ ሾርባ ስሪለት ብለው ደርሷልኮ፣ ካልሆነ እኔ አጠጣዋለሁ እንጂ አይበላሽም መቼም....."

ናፍቆት ቆማ ትጠብቀኝ ነበር:: ከከርሷ በላይ ያዝ አድርጌ በእንዛይ መራኋት:: ከናፍቆት ጋር መነካካቱ ተደርጎ የማይታወቅ ነገር እንዳደረኩ ሁሉ ሆኜ የማላውቀውን ሆንኩ:: ልቤ....

"ልቤ ተው... ናፍቆት እኮ ናት፣ አረሳሃት?" የናፍቆትም ሁኔታ አንዳች ነገር ይጋብዛል ምን? እንጃ! አፋራምነት ከየት አመጣች? አቀርቅሮ መቆመጥ፣ አቀርቅሮ መጓዝ፣ አቀርቅሮ ማየት፣ አቀርቅሮ ማውራት... ከየት መጣባት? አልቅሳ ባባበልኳት፣ እቅፌ እንገቴ ውስጥ በከተትኳት፣ በአፍንጫዋ አየር ስትስብ የአንገቴ ቆዳ ድርርር ባለ:: እንደ ጋሎይስ ስለዚች ልጅ ከብር ከባላንጣዋ ጋር እፋለማለሁ:: ተፋልሚ መግደል አይደለም ከብሬ መሞት::

የቱሪማንቱሪው ላይ ድምጻዊ እንደ ባንድ የተለያዩ ድምጾች እየደራረበ አንድ በቅጡ ያላወቅኩትን ዘፈን ዜማ ይጫወታል::

"ዱሩሩ፣ ቱቱቱ፣ ዳራራራራ...."

ተና ብዬ አየሁት" ደምስሩ ተግተርትሮ በፍጹም መከስተር ውስጥ ነው:: "ድን..ድን..ድን፣ ኢ..ሆ..ሆሆ..." እንደ ጦጣ በእግሩም ቅርንጫፍ ቆንጥጧል::

"ጦጢ፣ ጦጢ፣ ጦጢ....."

ጦጢ እኔ መጀመሪያ የተቀመጥኩባት ቱሪማንቱሪ ዛፍ ሥር ቁጭ ብሏል:: ሁለመናው የያኔውን እኔን መስሏል፣ የሞጆ አየር አሳድጎ ከዳው? እንደ እኔ መቶ ኪሎ ሆኖ ተጫነበት? ወይስ ምንድነው?.....

t.me/OLDBOOKSPDF

....ለመሆኑ ከሞጆ አየር ጋር እንዲህ የታረቅኩት መቼ ነው? የት ነው? እንዴት ነው..... መቶ ኪሎ መርጉን መቼ እንዲነሳልኝ ወሰነ? የት አስቀምጦ አሁን ጠጤ ላይ ሚነው?

"ያው" አለች ናፍቆት "ያው መጥቆልሃል:: የለኝም ብሎሃል" በትንሽ በትንሹ የበፊቷ ናፍቆት ብቅ አለች::

"አማረብኝ መሰለህ ነው? ይቅር፣ ተይው፣ ተወው፣..." እንደተዳከመ ያስታውቃል:: ጉልበቱን እንደ ምርኩዝ ተደግፎ ተነሣ

"ምን ልታደርግ?" አለችው ናፍቆት

"በእግሬ እሄዳለሁ"

"ድሬዳዋ ድረስ?"

"እዎ"

"እናትንና፣ መቼ ልትደርስ ነው? መንገድ ላይ መሞት አምሮሃል?"

"ትኬት ሳልቆርጥ ባቡር ላይ ተሳፍሬ ፊናንስ ፖሊስ ከባቡር ላይ ከሚወረውረኝ ይሻላል::" በተዳከመ ሁኔታ አሁኑኑ ወደ ድሬዳዋ መንገድ ጀመረ::

እኔና ናፍቆት ተያየን:: ብቻችንን ሰንሆን እንደነበረችው አይደለችም:: ወንዳ ወንድ ብስጭቷ ውስጥ ነች::

በተሰፋ መቁረጥ ወደ ጠጠ ተመለከትኩ የስንብት አይነት ያየኛል::

"ቆይ እስኪ...." አልኩት:: "የት ብለህ ትሄዳለህ? ድሬዳዋ እኮ ከሞጆም ትሰፋለች:: አዲስ አበባን ልታክል ምንም አይቀራት" አውቃት ይመስል

"እኔ እንጃ! እኔ እንጃ..... ብቻ ከዚህ እንድሄድ የሚገፋፋኝ ነገር አለ:: ይጎተጉተኛል:: የሚጎተጉተኝ ደግሞ ሁሉም ነገር እንዲያስጠላኝ በማድረግ ነው:: ሞጆ፣ እናቴ፣ እናንተ፣ ትምህርቴ፣ ሃይማኖቴ..... ሁሉም አስጠላኝ:: ያስጠላል በጣም.....በ...ጣ..ም!"

የጠጤ ብልግብልጥ ጠጣነት ተገፍፎ መነኩሴነት ተጭኖበታል:: ዓይኖቹ ቀዝዘዋል:: ጠጣነትና መነኩሴነት ይቀራረቡ ኖሯል? ሲስቅ ይንቀጠቀጡ የነበሩ ትላልቅ ጆሮዎቹ የጠወለጉ ቅጠል መስለዋል::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ዛሬ በህልሜ አየኋት በተሰፋ መቁረጥ ጭንቅላቷን ግራ ቀኝ እያማታች ማልቀስ ጀመረች።"

"እናትንና.... እናትንና.... እናትንና...."

'በቃ ስጠው' ማለቷ እንደሆን ገባኝ እንዴት? እንጃ! ጦጢም የናፍቆት ፍቃድ ገብቶታል። ፊቱን ወደ ባቡር ጣቢያው መለሰ ዛሬን ሞጆ ማደር እንዳልፈለገ ገባኝ።

*　　　*　　　*

ልጅነት እንደ ያደረገውን ፍቅር ይበትነዋል? ጦጤ እርጅቶ ባቡር ላይ ወጣ። ባቡሩ ወገቡ እንደንበጠ አዛውንት እቃስቶ ተነስቶ፣ ቀስ በቀስ እየወበራ ሄደ። ጦጢ የፍርጎ ብረቱን ይያዝ እንጂ ፊቱ ወደ እኛ አልነበረም። ወደ ድሬዳዋ መልሶታል።

ከጦጤ በላይ ናፍቆት አርጅታለች። ባቡሩ ወደ ጠፋበት አቅጣጫ እፏም በሐሳብ ጠፍታለች። ድካም በተጫጫነው እኳኋን ዓይታኝ ለመሄድ ተነሣች። ቀኝ እጇን ከንዴ ውስጥ ወሽቃ የመንጠልጠል ያህል ወደታች ጎተተችኝ። የቁጭቷን መጠን እንድረዳ ይሆን? ጉዞ ጀመርን። ሆን ብላ በጫማዋ ጫፍ ቡላማውን አፈር እየጫረች ትጓዛለች።

"አንተስ መቼ ነው የምትለየኝ?"

"ወዴት?"

ትከሻዋን በአላውቅም ሰበቀች።

ለመልስ የቸገረ ሆኖብኝ። እግር እግሮቿን ማየት ቀጠልኩ። እነሱን ማየት ልብን ደስ ያሰኛል።

"አዲስ አበባ የምትወድዳት የለችም?" ምን ነክቷታል ዛሬ? አለች ብል ስለጥፋቱ ለመቅጣት የተዘጋጀች እናት መስለችኝ የጦጤን እልህ ሁሉ እኔ ላይ የምታወራርድ።

"አለች" አልኩ ንግግሬን ለቀልድ አዘጋጅቼ።

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናትንና አትቀልድ" እንዲህ ስትለኝ እንዴት ደስ ይለኛል?

"አልቀለድኩም"

"እሺ ካልቀለድክ ማን ትባላለች?"

"እንቺ እንኳን አትባልም፡፡ ግን ስሟ ይጋርዱ ነው፡፡ ይጋርዱ ቂጦ ይባላሉ፡፡"

በዓይኖቿ እናትን አለችኝ

"እውነት!"

"እኔ ውሸት አልፈልግም"

"ውሸት አይደለም መጀመሪያ አድምጪኝና...."

"እሺ ንገረኝ፣ ብቻ ውሸት ይሁንና......."

"ይኸውልሽ" ብዬ ጀመርኩ፡፡ "ይጋርዱ ቂጦ የተባሉት ለምን እንደሆነ ግልጽ ነው፡፡ ቂጣቸው ብታይው በጣም ት..ል..ቅ.. ነው፡፡"

"ባለጌ! እሺ..."

"የሰፈራችን ወንዶች ሁሉ እሳቸው ሲያልፉ ወ..ከ..ከ፣ ድር..ከ..ከ፣ ሙ..ከ..ከ፣ ሏ..ከ..ከ... ይላሉ፡፡"

"እናትንና አታጋን" ከመጥፎ ስሜቷ ወደ መላቀቁ እንደሆነች ስላወቅሁ ጨምሬ ጨማምሬ ማውራት ቀጠልኩ፡፡ እኔ ይጋርዱ ቂጦን በጣም እንደምወዳቸውና አንድ ቀን ስከተላቸው ባላቸው እንደያዙኝ...."

ከንዴን ለቅቃ ከት ብላ ሳቀች፡፡ ሳቋ የሚያባራ አይነት አይደለም፡፡ በየመኻሉ "ወይኔ ጉድህ" እያለች ትስቃለች፡፡ እኔ ሆን ብዬ አኮረፍኩ፡፡

"እሺ... እሺ ይቅርታ፣ ሳቄ እምቢ ብሎኝ ነው፡፡ ግን እውነትህን ነው? እናትንና ትልቅ ሴትዮ...." ሳቋ ይቀጥላል፡፡ "እሺ ምን ተባልክ?"

"ትንሽ አይከብድሽም" በኩርፊያዬ ቀጠልኩ

"እሺ በቃ፣ በእናትህ ንገረኝ"

በኋላ ሰፈሩ ጉድ አለ፡፡ ወሬው እየተጨማመረ መከብብ የይጋርዱን ቂጥ መታ ተባለ፡፡"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ወይኔ ጉድህ፣ እሺ "

"እኔ አልመታሁም፤ ለመውደዱ ግን ቂጣቸውን እወደዋለሁ አልኩ"

"እሳቸው ማለቴ ይጋርዱ ምን አሉ"

"እሳቸውማ፣ ፎቃቃ ሁሉ አሹ! ደግ አድርጎ ቂጤን መታው! እኔ ነኝ እንደውም ስትወደው ለምን ይቅርብህ ምታው ያልኩት፡፡ አሉ"

"እውነትህን ነው?"

"ታዲያ ውሸቴን ነው? ይኸውልሽ ባልየው ቀበሌ ፍርድ ሸንጎ ከሰሱኝ፡፡ ይጋርዱ ቂጦ ሲጠየቁ ወንድና ቢላዋ የሰባ ይወዳል፡፡ ደግሞስ የወንድና የቢላዎ ትንሽ የታለው? ካገኙ ሁለቱም ይቆርጣሉ፡፡ ይልቅ በከንቱ አትታከቱ፤ እኔ ነኝ ምታልኝ ቂጤን ያልኩት፡፡ አሉ፡፡"

"እሺ?"

"ባልየው አፍር ብለው ወደ ቤታቸው"

"እሺ"

"ይኸውልሽ አንድ ቀን ተደብቄ ቂጥ ቂጣቸውን ሳይ......"

"ባለጌ"

"አይተውኝ ኖሮ...."

"ማን?"

"ይጋርዱ ቂጦ"

"እሺ?"

"ከዚያ የተደበቅሁበት ድረስ መጡና እንዲህ አይንህ ከሚንከራተት አግባኝ አሉኝ"

"እ? እውነትህን ነው? እሺ?"

"ባልዎትስ? ባሻስ? አልኳቸው፡፡ እሳቸው ላንቲካ ናቸው፡፡ ሰልችተውኛል፡፡ ልፈታቸው አሰቤአለሁ፡፡ ይልቅዬ ሽማግሌ ላክብኝ አሉኝ፡፡"

"እናትንና፣ ይቺ ውሸት ናት"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ያልኳቸውን ሳልነግርሽ"

"እሺ ምን አልካቸው?"

"እርስዎም ትዳርን አያፍርሱ!! ለእኔ ካዘኑልኝ በእየዓመቱ እየመጣሁ እንዴ ቂጦትን ልምታው:: ወዲያውም ትምህርቴ አይስተጓጎልም አልኳቸው በዚሁ ተሰማማን:: አሁን ዓመቱ ደርሷል እሄዳለሁ"

"እናትንና አትሄድም፣ ባለጌ....."

ናፍቆት ፀሽየች ደስ አለኝ::

"እንዴ? አያፍርም እንዴ?" ትላለች እየቆየች:: "ግን እውነትህን ነው?"

"ወደዚህ ስመጣኮ የዓመቱን እንዴ ቸብ አድርጌአቸው ነው:: እ..ቤ..ት እንዴት ደስ ይላል ብቻ ሳልጠግባቸው እንዳይሞቱብኝ::"

"አንተ ብትሞት ይሻልሃል ቀልድ፣ እውነት፣ መጠራጠር.... የተቀላቀሉበት ሚናውን ያልለየ ፊት አሳየችኝ:: በብዙ መደፋፈር ሳብ አድርጌ አቀፍኳት::

"ነገ ትመጪ የለ?" አልኳት:: እፈለጋለሁ እንዴ? ነገ እንድትመጣ በእርግጥ እፈልጋለሁ? እንጃ!

"የት?"

"እቤት እኔጋ..."

"እሺ"

የበለጠ ለሰለሰች ፊቷን አንገቴ ውስጥ ከትቼ አባበልኳት:: የእረጅም ዘመን ናፍቆት ያለብኝ ያህል ያለመርካት ተሰማኝ:: በዚሁ ተሰነባበትን::

የናፍቆትን ሐዘን እኔ አለዝቢዋለሁ ብዬ እገምታለሁ:: በየመኻሉ ጦጢ ቢታሰባት እንኳን ጨዋታዬ እየተሰነቀረ አንባዋን ሳቅ እንደሚያደናቅፈው አልተጠራጠርኩም:: ለእኔስ ማን ሐዘኔን ያለዝብልኝ? ያዘንኩት ለጦጢ አይደለም:: ለራሴ ነው:: ጦጢ የሆነ ነገሬን እናግቶትና ፈታትሾኝ ነው የሄደው:: ጦጢ የደፈረውን አደፍራለሁን? ልቤን ፈተሸኩ፣ ነፍሴን ፈተሸኩ፣ መንፈሴን ፈተሸኩ.... የጦጢ ድፍረት፣ ወኔና አፈጣጠር እኔ ውስጥ የለም::

t.me/OLDBOOKSPDF

የእኔ ባቡር ወደ ፍቅር ሳይሆን ከፍቅር ለመሸሽ አፍንጫውን በተቃራኒው የቀሰረ ነው፡፡ በዚህ ተሞክሮዬ እንቅስቃሴ አልባ ፍቅር እንደሌለ ተረድቼአለሁ፡፡ አንድም ወደ ፍቅር መገስገስ ወይም ከፍቅር የመሸሽ እንቅስቃሴ በሕይወት ውስጥ ያሉ ሁለት አማራጮች ናቸው፡፡

ጦጢን ከሸኘሁበት ሰአት ጀምሮ እራሴን መርምሬአለሁ፡፡ የፍቅር ሽሽግ ነው ሕይወቴ ብዬ የተቀመጥኩት፡፡ ከእናቴ በአክስቴ ሸሸሁ.... ከንፁህ በናፍቆት ሸሸሁ..... ከእነጋንጩር በእነ ጦጢ ሸሸሁ፡፡ አንዱን በሌላኛው ለማካካስ እንጂ የእኔ የሆነውን ላለማግኘት ምንም የማድረግ ወኔ የለኝም፡፡ ከአክስቴ፣ ከናፍቆት፣ ከሞጂ_ የምሸሽበት ባቡር እስኪቀርብ ድረስ ብቻ በአዘናጊነት እድፍጬ እኖራለሁ፡፡ እንደ ናፍቆት ሰው ላጣ ነው በሚል ፍርሃት ውስጥ መሆኔን አላረጋግጥም፡፡ እንደ ጦጢ ሕልሜንና ስሜቴን መሪ ኮከብ አድርጌ የሰብአ ሰገሎችን ጉዞ አልጀምርም፡፡ ፈራሁ፣ በጣም ፈራሁ የፍቅር መነሻዬም፣ መድረሻዬም የማደርገው እራሴን ብቻ ነው?

ይሄንን ያሰብኩት ያኔ በወቅቱ ይሁን አሁን ካለፈ እርግጠኛ አይደለሁም፡፡ ደግሞም ለጽሁፉ ምንም ለውጥ አያመጣም፡፡ በዚያን ጊዜ እንዲያ ነበርኩ፡፡ የማይካደው እውነት ይሄ ብቻ ነው፡፡ ናፍቆትን እወዳታለሁ፣ ነገር ግን እንኳን ፈልጌአት ልሄድ ፈልጋኝ ስትመጣ አልቀበላትም፡፡ የልቤን ምት እወደዋለሁም እጠላዋለሁም፡፡ የምወደው በሚሰጠኝ እንግዳ ስሜት ነው፡፡ የምጠላው ደግሞ የልቤ ምት ተያይዞ የመጠፋፋት ደወል ስለሚመስለኝ ነው፡፡ ብቻ ያኔ እንደዚህ ምክንያት አበጅቼና አበጥሬ ለይቼ አውቄው ላይሆን ይችላል፡፡ አሁን ላይ ሆኜ ሳስበው ግን እንደዚያ ያውጠነጠንኩ መሆኔ ላይ እርግጠኛነት ይሰማኛል፡፡

በቀጣዩ ቀን ማለዳ ናፍቆት መጥታ አስጠራችኝ፡፡ የለም አሰባልኩ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

10

ሀሰሳ ነፍስ

መምህርት ሙና የአከስቴን አህል በረንዳ ለይታ ስላወቀች ይመስለኛል መጻሕፍት ትልከልኝ ጀመር፡፡ ብዙ ጠንካራ የሒሳብ ሊቆችን ታሪክ አነበብኩ፡፡ ከተላኩልኝ መጽሐፍት ውስጥ ዘጠኝ ያህሉ ስለ ሒሳብ ሊቆች ሕይወትና ሥራ የሚተርኩ ናቸው፡፡ ፓይታጎራስ የተባለው ግሪካዊ የጥንት የሒሳብ ሊቅ ለቁጥር የተለየ ቦታ ከመስጠቱ የተነሣ ያመልከባቸው እንደነበር ሳነብ ግርም አለኝ፡፡ ከፍል ውስጥ ሒሳብን የተቸሁበት መንገድ ተራ መዳፈር ሲመስለኝ ለካ የሰው ሃይማኖት ማጣጣል ኖሯል? ስል እሳቢ ሳቅ ውስጥ ተደፈቅሁ፡፡

ከፓይታጎረስ ጋር ሊሎች ሁለት ጥንታዊ የሒሳብ ሊቆች ታሪካቸው ተዳብሎ በአንድ መጽሐፍ ነበር፡፡ ዩክሊድ እና አርኪሜደስ፡፡ የሒሳብ ግኝታቸው ሳይሆን የወጡበት የወረዱበት ሕይወት የበለጠ እየሳበኝ አነበብኳቸው፡፡

የአንዳንዶቹ የሒሳብ ሊቅነት ከፍልስፍና ጋር የተጎራበተ በመሆኑ እግረ መንገዴን ወደ ፍልስፍና ጎራ የማለቱ እድል ገጠመኝ፡፡ ሬኔ ዴስካርተስ (በኋላ ሙና ዴስካርተስ ሳይሆን ዴካርት ነው አለችኝ) ብሌዝ ፓስካልና አይዛክ ኒውተን ሒሳብን ከፍልስፍና አቆራኝተው የሚመራመሩ ሆነው አገኘኋቸው፡፡ መጻሕፍቱ እንግሊዝኛ ቋንቋ ሁለተኛቸው ለሆነ ሰዎች የተዘጋጁ ስለነበሩ ይመስለኛል በተለይ ፍልስፍናውን ጠልቀው አይገቡበትም፡፡ ይሁንና ለእኔ በጣም ከባድ ነበር፡፡ በተለይ ተፈጥሮና ፈጣሪ ላይ የሚያነሱት የድፍረት ሐሳብ ከእራሴ ጋር እጅግ ያወዘገበኝ ጉዳይ ሆኗል፡፡

ሳይንስ ከፈጣሪ ሕልውና ጋር ሲያገናኝ ያነበብኩት የመጀሪያው ሰው ኢዛክ ኒውተን ነበር፡፡ የእሱ አሳብ አደረጃጀት የእኔን እምነት መለስ ብዬ እንድመረምር

t.me/OLDBOOKSPDF

ያስገደደኝ ነበር:: ለኒውተን የሳይንስ ዋነኛ ተግባር የእግዚአብሔር ብጀት የሆነውን ተፈጥሮ እየመረመረ ግልጽ ማድረግ እንደሆነ ያምናል:: በተለይ ሕዋ ላይ እግዚአብሔር እንዳበጀው የማያጠራጥር አንዳች የማይዛነፍ ሥርዓት አለ ይላል:: ስለዚህ ሕዋን ማጥናት የእግዚአብሔርን ኃይል ማወቅ እንደሆነ ይመሰክራል:: ኒውተን በእያንዳንዱ ሳይንሳዊ ትንታኔውና ድምዳሜው መጨረሻ ላይ "ምንጩ ያው የታወቀው (እግዚአብሔር) ነው::" የማለት ልምድ እንደ ነበረው ተጠቁሟል::

እግዚአብሔር በጾም በጸሎት ብቻ የሚያገኙት ረቂቁ ነገር ሆኖ ተደምድሞልኝ ስለቆየ የኒውተን ሐሳብ መጀመሪያ ግር አሰኝቶኝ ነበር:: በኋላ ግን እንደውም ረቂቅነቱን የሚያጎላ ዘዴ ሆኖ አገኘሁትና ደስ አለኝ:: ያን ሰሞን ኒውተን እንደ መቁጠሪያ የተደረደሩትን ፕላኔቶች እያነሳ በመመርመር የሚደንቅ ግዙፍ ፍጡር ሆኖ እየታሰበኝ ቆየ:: ሕዋ ላይ በቻ አይደለም:: አካባቢያችን ላይም የማይጣረስ ሥርዓት አለ:: እንዲያ ባይሆን ሞጀና ግንፍሌ በተደበላለቁ ነበር:: የየራስ አየራቸው ድንበራቸውን ተከትሎ እንደ ግንብ ባልቆመም ነበር ስል አሰብኩ:: ይሄንኑ አሳቤን በጽሑፍ ለማስፈርሞከርኩ:: የማስቤን ያህል መጻፊ ውኃ አላነሳ እያለኝ አንዱን ጉዳይ ደጋግሜ ወረቀት ላይ አሰፈርኩ:: ከመጻፍ በላይ ደግሞ ስነግረው የሚያደምጠኝ ሰው ቢኖር ተመኘሁ:: ግን ሞጆ ኢጋም፣ ቀጋ፣ አውጥና ሾላ ብቻ ሳይሆን እንዲህ ያለ ነገር ቢነግሩት የሚያደምጥ ሰው አላፈራችም:: አከስቱ ሎሚ፣ አለነ፣ ጋሽ በረደድ፣ ጋሽ ጥበቡ፣ በረት ገልባጭ... ሌላው ቀርቶ የትምህርት ቤታችን ዳይሬክተር እንኳን ይሄንን ረቂቅ ሐሳብ ለማድመጥ የተፈጠረ አይደለም::

"የየቪ ወርቅ ጎረምሳ፣ ብለህ ብለህ በእግዚአብሔር ሥራ ገባህ? ጥሩ እግዚአብሔርን የምናውቀው እኛ እንጂ አንተ አይደለህም:: አሁን ውጣ!" ይሉኛል ዳያሬክተሩ::

"አይደለም እኮ..." ስል

"ውጣ አልኩህ ውጣ! ባጠጥክ"

ያን ሰሞን ናፍቆት ስትመጣ የለም አላስባልኩም:: ወጣሁና የቤቱን ታዛ ተጠግተን እንድናወራ ፈቀድኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"አየሽ ኒውተንን፣ እግዚአብሔር..." እያልኩ ለረጅም ደቂቃ አወራኋት:: የናፍቆት ጆሮዋ ሳይሆን ዓይኖቿ ነበሩ ይንገበገቡ የነበረው:: ከዓይኔ ትጀምርና ጉንጬን፣ አገጬን፣ አፌን፣ አፍንጫዬን ትመለካከትና ዓይኔ ላይ ታርፋለች:: በመጨረሻ ያወራኋት ላይ አንዳች ጥያቄ ታነሳለች ብዬ ስጠብቅ በረጅሙ ተንፍሳ

"ለምን ትጠፋብኛለህ?" አለች::

አቀረቀርኩ፣ የእግሮቿ ጣቶች የሐሳብ ማደናቀፊያ ሆነው ተጋረጡብኝ:: የት? ምን? ወዴት? እንዴት?..... ጠፋኝ

"እዚህ መጥቶ፣ አንተን አጥቶ መመለስ እንዴት ያምማል:: ማንም የለም፣ ጦጢ የለ፣ ንጋዴ ከልባ ሠፈር ተወሽቋል፣ አንተም....."

የናፍቆት ሕዋ እኔ፣ ጦጢ፣ ንዳዴና አንዳንዴ ጠኔ ፕላኔቶች ሆነን የምንሽከረከርበት ጠፈር ነው:: እንደ ኒውተን እግዚአብሔርን የምትፈልገው እኛ መካከል ባለ የማይዛነፍ ሥርዓት ይሆን?

"በእናትህ አትጥፋብኝ:: እዚህ መጥቶ፣ አንተን አጥቶ......"

ይቺን ስሜት በደንብ አውቃታለሁ:: ንፁህ፣ ንፁህ፣ ንፁህ፣.... ያ ትንሹ መከብብ፣ ቀበና መጥቶ፣ ንፁህን አጥቶ ሲመለስ ይሰማው የነበረ ባዶነት፤ ሁሉ ነገር ወደ ኋላ ይቀርበትና ወናነት እፊቱ ይደቀን ነበር:: ትንሹ መከብብ ትልቅ ነገር ተሸክሞ እንደነበር ማን ተረዳለት? ስል አሰብኩ::

ናፍቆት አሳዘነችኝ:: ፊት ለፊቴ ቆማ ሐፍረት ውስጥ በሚከት አኳኋን ዓይኔን፣ ጉንጬን፣ አገጬን፣ ከንፈሬን..... ሳምኳት:: ምን እንደማደርግ ሳላውቅ ከንፈሯን ሳምኳት:: ካደረኩት በኋላ ደነገጥኩ:: የሚከተለውን ለመቀበል ዓይኖቼን ጨፈንኩ:: ጥፊ ጉንጬ ላይ ጠበኩ፣ ምራቅ ፊቴ ላይ ጠበኩ፣ የሚገፈትር እጅ ደረቴ ላይ ጠበኩ፣ የሚያንቋሽሽ ስድብ ጆሮዬ ላይ ጠበኩ....

ናፍቆት እንባዋ የተከተረው ከንፈሯ ላይ ይመስል፣ በከንፈሬ በፈጠርኩት ሽንቁር ታነባ ይመስል፤ ለቅሶዋ ፈነዳ:: አንገቴ ላይ ተጠምጥማ አለቀሰች::: ግራ በመጋባት እጆቼ ማረፊያ አጡ፣ ተንከርፍፈው አንከረፈፉኝ::

የቁሪማንቱው ላይ ዘፋኝ አሎልቆ ሲያየን የቆየ ይመስል ድንገት አንባረቀ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ተማሪ ነኝ ያልገባኝ
የምታውቁ አስረዱኝ
ኩላሊት ነው ወይስ ጉበት
ፍቅር ሲይዝ የሚያርፍበት
ልብ ላይ ነው ወይስ ሳንባ
ወዴት ይሆን የፍቅር እንባ

* * *

ያን ቀን እኔ በመሳሜ፣ እሷ በማልቀሷ አፍረን ዋልን:: የየራሳችንን እግር እያየን ወደ መጋላ ሄድን:: አካሄዳችን የጦጤን እናት ለመጠየቅ ነበር:: ታመዋል:: ጠፍር አልጋ ላይ ተቀምጠው ብርድ ልብሱን የማገልደም ያህል ለብሰውታል:: የብርድ ልብሱ ደርዝ መሐል ቅልጥማቸው ላይ ቀርቶ የመምህር ሙናን ቀሚስ መስሏል:: ቀኝ እግራቸው ድልድል ብሎ አብጦ ከግራው ጋር ሲነጻጸሩ የሁለት ሰው ሁለት እግሮች ይመስላሉ:: እኛን ሲያዩ የተቀመጡበት እየተናጡ "እህህ፣ እህህህ....." ይሉ ጀመር:: ከጦጤ እናት ስሜት በላይ ቤቱ የቀዘቀዘና የጨለመ ነበር:: ከእሳቸውም አብልጦ ቤቱ ይወቅሳል::

የያዝነውን ፍራንክ ሰጥተናቸው ቶሎ እንድንወጣ ፈለኩ:: ናፍቆት ግን ጎተራ ወደመሰለ ጓዳቸው ገብታ ማንደጃ ይዛ ወጣች:: የሞጆ ደሃ ሐብቱ የግራር ከሰል ነው:: የትኛውም ቤት ከሰል አይጠፋም ናፍቆት እንዳስቀመጠችው ሁሉ ወደጨለማው ጓዳ ገብታ ከሰል በሁለት እጇ አፍሳ አመጣች:: ለካ የወናት መድኀኒቱ እሳት ብቻ ነው:: እሳቱ ሲያያዝ ቤቱ የሞላው የተረፈው ጌታ አልፍኝ መሰለ::

የጦጤ እናት ለሚደረገው ግድ ያላቸው አይመስሉም:: ውጭ ውጭውን እያዩ ይናጣሉ:: ሐዘንና ወቀሳው ሳይገድለኝ በፊት አእምሮዬ ሊያላስቀኝ ሞከረ...

"ደሞ ከጦጣ ካምፕ ላገኙት ልጅ ነው ይሄ ሁሉ ሸር ጉድ? ሄደው ሌላ ጦጣ አያመጡም?"ይሁንና ማሳሳቂያዬ እንደ ነሆለል ሰው ቀልድ የራሴ ስድብ ሆነብኝ::

ናፍቆት ጀርዬ ላይ አንሾካሹካ ፍራንክ ተቀበለችኝ:: ጆሮ ላይ መናገሯ እሷን ከመሳም በላይ ስሜት ሰጪ ሆኖ አገኘሁት:: ጦጤ ያቺን ልጅ ስሞ እንደዚያ የሆነ ጆሮው ላይ ብታንሾካሹክ ምን ይውጠው ነበር? ስል አሰብኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ናፍቆት አፍታ ሳትቆይ ሰሞሊና ይዛ መጥታ በድስት ውኃ ጣደች፡፡ እናቴ አድፋፍታ የምትሰራው ሽሮ ትዝ አለኝ፡፡ ተገላገልኩት ስል ሊናፍቀኝ? ከናፍቆት ጋር የተጋባን መሰለኝ፡፡ እናቴ ሽሮውን ስታድፋፋ አባቴ ስር ስሯ ይል ነበር፡፡ "እናልሺ......"

"እስቲ ቀጭ ብለህ አውራኝ"

"እናልሺ......"

ለካ የእናቴ የተድፋፋ ሽሮ አሠራሩ የወጥ ሳይሆን የአጥሚት ኖሯል፡፡ የእናቴ ሽሮ ዱቄቱ ሰሞሊና ቢሆንና ስኳር ቢጨመርበት ኖሮ ጥሩ አጥሚት ነበር ማለት ነው፡፡ ሽታው ከሊጥነት ወደ ብስል አጓጊነት እየተለወጠ መጣ፡፡

ናፍቆት መጥታ አጠገቤ ልትቀመጥ ስትል ከወደደጅ "ዶቅ፣ ዶቅ፣ ዶቅ፣..." የሚል ድምጽ ተሰማ፡፡ ተፈናጥራ ተነሳች፡፡ የሞተር ብስክሌት ድምጽ ነበር፡፡ "ጋሼ መጣ" አለች "ጋሼ" የምትለው አባቷን ነው፡፡ ወዲያው አካባቢው ውኃ ሰማያዊ መሰለና አባቷ የፓርቲ ዩኒፎርም እንደለበሱ ከአንገታቸው ቀለስ ብለው ወደ ውስጥ ዘለቁ፡፡

"የጦጤ እናት" አሉ ለመጀመሪያ ጊዜ የጦጤን መደበኛ ስም ለማስታወስ ጣርኩ ጠፋኝ፡፡

ከጦጤ እናት ቀድማ "ጋሼ!" ያለችው ናፍቆት ነበረች፡፡ የምትሠራውን ገርመም አድርገው፡፡

"ጎሼ..ጎሽ የእኔ ልጅ" አሉ፡፡

አይናቸው የናፍቆትን ሊመስል ይልና ፊታቸው እየተሟለለ ይወርዳል፡፡ ሞተር ብስክሌታቸው ላይ ሲወጡ ምን ይመስሉ ይሆን?

እኔ ከበስተኋላ እንዳልነከሳቸው የፈሩ ይመስል ደጋግመው በጥንቃቄ እይተውኝ የጦጤ እናትን ማናገር ቀጠሉ፡፡

"የቆዳ ማጀያ ኬሚካል የሚመጣልን በጅቡቲ አይደል? ከኛ ወደዚያ የሚሄዱ ጓዶች አሉ፡፡ ድሬዳዋ ላይ ወርደው ጦጤን እንዲያፈላልጉ ስሙንና ፎቶውን ሰጥቼአቸዋለሁ፡፡ አይስጉ ይገኛል" አሉና አሁንም እንዳልነክሳቸው ሁለቴ በአጭሩ ገረመሙኝ፡፡ ልንክሳቸው ብል ከጭናቸው አልፍ ይሆን? ስል አሰብኩ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የጦጢ እናት አሁንም እየተናጡ "እህህ እኔስ ምኞቴ አዝያው እራሴ መሄድ ነበር:: አሁን ምንትገራችሁ ባቡር ላይ ብታወጡኝ" አሉ::

"ለራስዎ አግርዎ..."

"የሚያደርሰኝ ባቡር፣ እዚያው ባቡር ጣቢያ ደጃፍ ቁጭ ብዬ እጠብቀዋለሁ:: ወር ሆነ ሁለት ወር ቢቆይስ ድሬዳዋ ካለ ወደ ባቡር ጣቢያ ሳይመጣ ይቀራል?"

የጦጢ እናት አሁን በማያቸው አኳኋን ባቡር ባጢያ የተባለው አደባባይ፣ የጠፍር አልጋቸው ላይ ብርድልብሳቸውን አገልድመው፣ ሁለት ዓይነት እግራቸው ብቅ እንዳለ ጦጢን ሲጠብቁ ታየኝ:: ጦጢ ባዝኖ፣ ባዝኖ ባጠገባቸው ሲያልፍ

"ጦጤ፣ ከጦጣ ካምፕ ማግኘቴ ውለታው ይሄ ሆነ?" ሲሉት

"አንቺ ደሞ አማረብኝ ብለሽ እዚህ ድረስ መጣሽ? እኔ እንደሆን እልረባሽ:: አንቺም፣ ሞጀም አትቴሪስትም፣... እስጠልታችሁኛል ለራሴ:: ይልቅ ተመለሺ..."

ይህን ሳስብ የናፍቆት አባት አጠገቤ መጥተው ተቀመጡ:: " ጦጤ የርስዎ ብቻ ሳይሆን የኢብዮታዊት ኢትዮጵያም ልጅ ነው እርስዎ በሽተኛው እዚያ ድረስ ከሚንገላቱ ጓዶች ያፈላልጉታል" አሉና ጎናቸውን እንዳልነክሳቸው አንድ ሁለቴ ለአፍታ መልከት አደረጉኝ:: ውኃ ሰማያዊ ቱሪማንቱሪ ዛፍ ሥር የተቀመጥኩ መሰለኝ::

"እህህህ፣ እህህህ" የጦጢ እናቴ::

ናፍቆት እጥሚቱን አውርዳ ኩባያ ማጠብ ጀመረች::

"ቁረስት ማለት እሱ ነው?" አሉ አባቷ

"እዎ" አለቻቸው ናፍቆት:: ተቁነጠነጠች:: የሳምኳትን እንዳትነግራቸው ሥጋት ያዘኝ:: ሞጆዎችና ግንፍሌዎች ልጆቻቸውን በቅፅል ስም በመጥራት ይመሳሰላሉ:: ምናልባትም ሌሎች የአገራችን አካባቢዎችም ዘንድ ይሄ ልምድ ይኖር ይሆናል:: ምናልባትም የሱዳን፣ የኬንያ እና የሱማሌ ሕዝቦች ከድንበር ወዲያ የተደረጉት እንደተቀሩት ኢትዮጵያውያን ልጆቻቸውን በቅጽል ስም ስለማይጠሩ ሊሆን ይችላል...

t.me/OLDBOOKSPDF

"የትሁትና ልጅ ምን ሆኖ እንደዚህ ተበላሸ?" ሲሉ ጠየቁ፡፡

"ከኮልባ ሠፈር ልጆች ገጥሞ" አለች ናፍቆት፡፡ ንዳዴን እንደሆን ገባኝ፡፡

"በቀን ጥንብዝ ብሎ ታገዘሎ ሲሄድ እንዳያየኝ ፊቴን አዞሬ አለፍኩ፡፡ ያሳዝናል፡፡"

ፊቴን አዞሬ ከሚሉ የምተሬን ድምፅ አጥፍቼ እየገፋሁ አለፍኩ ቢሉ እምናቸው ነበር፡፡

"እናንተ እንዲች በላችሁ ከእነሱ ልጆች ጋር እንዳትገጥሙ፡፡ እይ ኢብዮታዊት ኢትዮጵያ በመጨረሻ እንዴት ያለ ትውልድ ላይ ደረሰሽ? የታሪክ እተላ...."

የታሪክ እተላ ስድብ ከሆነ የታሪክ ጉሽ ጠላ መሆኑ ነው ማለት ነው ስል አሰብኩ፡፡

የናፍቆት አባት ተነሥተው የጠጡን እናት ትከ ብለው እይተው "እይሆት፡ አብዮት በውጣ ውረድ የተሞላ ነው፡፡ ቢሆንም ጓዶች ልጆዎትን አምጥተው በቆራጥነት ያስረከብዎታል" ብለው ወደበሩ አመሩ፡፡ ከኋላቸው እንዳልከከላቸው አንድ ሁለቱ ጨርፈው ገረመሙኝና ወጡ፡፡ ወዲያው መንድቅደቅ ተሰማ፡፡ የሞተሩ ጭስ እቤት ገብቶ ለጥቂት ጊዜ አፈነን፡፡

"አብዮታዊት ኢትዮጵያ እንዴት ያለ ሞተር ብስክሌት ነጂ ላይ ደረስሽ የታሪክ ጉሽ ጠላ" ስል አሰብኩና ሳቅሁ፡፡

"ምን ያስቅሃል?" አለች ናፍቆት

"ምንም፡ ለምን ንዳዴን ሄደን አናየውም?" አልኳት፡፡

"እኔም ሳስብ ነበር" ብላ አከታልፋ አጥሚቱን ለጠጡ እናት ሰጠች፡፡ እኔ ብሩን አስጨበጥኳቸው፡፡ ግድ የሰጣቸው አይመስሉም፡፡ የአጥሚቱን ኩባያ ከብሩ ጋር ደርበው ይዘው ወደውጭ እያዩ መወገዘወዛቸውን ቀጠሉ፡፡

የናፍቆት አባት ሞተር ብስክሌት መሬቱ ላይ እረጅም ቅሪት ትቶ አልፏል፡፡ የነማው ትርጽ በሃ ድንጋይ ላይ እየቆረቆሩ እንዳስፈሩት ማንነትም ጎልቶ ይታያል፡፡ በአግሬ እያጠፋሁ ተከተልኩት፡፡ የነማው ያልፀና ማንነትም እነ ንዳዴ በር ላይ ሲደርስ ወደ በሩ ጠጋ ብሎ መልሶ ይቀጥላል፡፡ የናፍቆት አባት አንገታቸውን ሰገግ አድርገው ነበር ማለት ነው፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የእነ ንዳዴ በራፍ በሳ እህያ በመሳሰሉ ልጆች ተከቧል:: ናፍቆት ልጆቹን ስታይ የረሳችውን ጭንቅላት ግራ ቀኝ ማማታት ጀመረች::

"ናፊ፣ ናፊ፣ ናፊ..." አሏት

"አሰከራችሁት አይደል፣ እናታችሁንና" አለች

አውራ የመሰለው ቡላ አህያ "እራሱ ነው የሚጠጣው:: ይኸው እኛ ጠጥተናል አሁን፣ እንቢ ስንለው ብቻውን ነው የሚጠጣው"

"ኮርማ፣ ሁሉንም አውቃለሁ" አለች ናፍቆት ጉርምስናዋ እንደቀጠለ ነው::

"እኛ እንቅማለን እንጂ አንጠጣም፣ ምንድነው የምታውቂው?" አለ ኮርማ የተባለው ሌሎቹ ቁልጭ ቁልጭ ይላሉ:: ይሄን ያህል መፈራቷ ገረመኝ::

"የሆነች ገርል አጣብሳችሁት ነው ያበደው? እሷን እኔ አገኛታለሁ:: እወጋታለሁ እናቷንና"

"ናፊ ሙች እሷ 'አኪ' ናት:: እሱ ግን ካላመሸሸ፣ ካላደርሸ እያለ ነው የሚጠጣው::" የቡላዎቹ አውራ አሁን ገና ያየኝ ይመስላል:: ነቃ ብሎ

"ቁሪስት እሱ ነው?" አላት

"አዎ" አለችው::

"ኮርማ እባላለሁ" ብሎ በቡላ እጁ ጨበጠኝ:: እጁ እንደ በሬ ሸሆና አጭርና ጠንካራ ነው:: በእሱ ቡጢ የተመታ ክብት አረገጠው መባል አለበት "ጎደለኛ ተደባዳቢ ነህ አሉ፣ አሪፍ ነው:: ሰሞኑን የእመዴ ሠፈር ልጆች ትዕቢት ትዕቢት ብሏቸዋል:: ብቻ ለብቻ ከገጠምን የእኛን ሠፈር እናስወክልሃለን::"

በቅጽል ስሙ መኩራራቱ አስገረመኝ:: ኮርማ ከሆነ የበረት ገልባጭ ልጅ መሆን ይኖርበታል:: ከጅሩ፣ ከሸንኮራ፣ ከምንጃር ወይም ከቡልጋ በረት ገልብጦ ያመጣው::

በዚህ መካከል ንዳዴ ጮኸ:: ወደ በሩ ጠጋ ብዬ አንገቴን አስገግኩ:: ንዳዴ ሲታመም ተኝቶ የነበረበት አልጋ ላይ በደረቱ ተንጥፏል:: እንጀራ እናቱ አጠገቡ ቆማ አከርራ በጨበጠችው እጇ ትደልቀዋለች::

"ተውዋት ትደልቀኝ" ይላል ንዳዴ፤ ትበጭቀዋለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ተዋት ትቦጭ፦ኝ" ይላል አንንብባ ትንከሰዋለች

"ተውዋት ትንጨኝ"

አከርራ በጨበጠችው እጇ ትፈትገዋለች

"ተውዋት ትዳምጠኝ" ይላል:: ያደረገችውን ይደግማል:: "ተውዋት ትንጨኝ፣ ተውዋት ትቦጥቡጠኝ፣ ትወዋት ትሰርስረኝ......" ለመከላከል ሆነ ለማስቆም አይሞክርም:: በመጨረሻ ብላ ብላ ሲደክማት አሊጋው ሥር ቁጭ ብላ አለቀሰች::

"ተውዋት እንጀቱን ትብላኝ" አለና በዚያው ማንኮራፋት ቀጠለ:: አልቅሳ ላይወጣላት ድንገት ወፈፍ ያደረጋት ይመስል እኛ ላይ ለመወርወር ምናምን ፈለገች:: ከበሩ ላይ ገበሽ አልንላት፣ ወጥታ በሩን በኋላዋ በመሸጎር ማዶ ማዶ ማያዋ ጠፍጣፋ ድንጋይ ላይ ተቀምጣ ተከዘች::

ይሄን ሳጤን አንዳች ግርግር ተነሣ:: ናፍቆት ነበረች፤ ጥቂት ራቅ ብሎ ቱሪማንቱሪ ዛፍ ሥር አንዲት ሴት ልጅ ይዛ ታንገላታለች:: ቡላዎቹ ይገላግላሉ ስል ከብበው ገዞም አሉ:: ልጅቷ ፊቷን ብቻ በእጆቿ ሸፍና አቀርቅራለች:: ናፍቆት በጠረባ ስትላት አግሯን ዘርግታ በቂጧ ተዘረፈጠች:: ጭንቅላቷ ከመሬት ጋር ያልተጋጨው ማጅራቷን ናፍቆት ስለያዘቻት እንደሆነ አወቅሁ:: እንድትነዳ አልፈለገችም ማለት ነው:: ልጅቷ የተዘረፈጠችበት ሆና "እሪ" አለች:: እኔ ደርሼ እስካስጥላት ድረስ ናፍቆት ትወራጫለች እንጂ ዱላ አላሳረፈችባትም:: ልጅቷ ቀልጥፋ ተነስታ ከእኔ ኋላ መሎኘ አለች::

"እናቷንና እገድላታለሁ"

ቀስ ብዬ ናፍቆትን ወደእኔ ሳብኳት:: በውዴታ ግዴታ ውስጥ ሆና ተመነጫጨቀች:: አንገቷ ሥር ገብቼ በጆሮዋ

"ባትወድደው በዚህ ሰዓት እዚህ ትመጣ ነበር?" አልኳት::

"እናቷንና፣ እናቷንና....." ስለቃት ጭንቅላቷን ጎረምሰኛ ግራ ቀኝ አማታች:: "አንገላታችው እኮ፣ አሳበደችው እኮ፣ ልትገድለው ነው እኮ.... እናቷንና"

ልጅቷ አሁንም አለቀቀችኝም:: ጀርባዬ ላይ ፊቷን ለጥፋ አድፍጣለች:: ኮርማ ጠጋ ብሎ "አንተ ሸኛት አትለቃትም" አለኝና ቡላዎቹን አስከትሎ መሄድ ጀመረ:: ልጅቷን አትሬ ተከተልኳቸው::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እለቅሽ መስሎሻል እናትሽንና"

"ስምሽ ማነው?" አልኳት

"ምዕራፍ" አለችኝ ወደ ኋላ እያየች:: ለጊዜው ፊቷ በማጅራቷ በኩል ቢሆን፣ ወይም ፊቷን አዙራ ወደኋላ ብትሄድ የወደደች ይመስላል:: "ገና ድሮ ስለ እሷ ሲወራ እፈራት ነበር:: የፈራሁት ደረሰ:: ትገድለኛለች" በፍርሃት ተንዘፈዘፈች:: አሁንም ወገቤን አልለቀቀችም::

"አይዞሽ፣ አትነካሽም"

"እግዚአብሔር ይስጥህ:: አንተ ባትኖር ኖሮ......" አሁንም ትገላመጣለች:: እኔም ተገላመጥኩ:: ናፍቆት በእልህ መሬት ትሮግራለች:: ከኮርማ አይታ የተማረችው የበሬ ጠባይ ሳይሆን አይቀርም::

"በቃ ሂጂ" አልኳት ቆሜ

"እዚሁ ቁምልኝ እሺ?" ብላኝ ከአንኮርማ ጋር ለመቀላቀል ሮጥ ሮጥ አለች:: ዘለግ ያለ ሸንጥ አላት:: ሙትት ያለ ሰውነት:: ዘወር አለች:: ሰልካካ አፍንጫ ከናፍቆት ጋር የሚያመሳስላቸው ዓይን አላት:: ኸረ ፀጉራቸውም አንድ ነው:: ብቻ የምዕራፍ በወጉ የተያዘ ረኸርም ነው::

t.me/OLDBOOKSPDF

11

ዳርዳርታዎች

"እቴ ገላ፣ እቴ ገላየኛ
ምን አለሽ ያ - ደገኛ
        ገላ - ኮርተሽ ተቀመጪ
        ገላ- አንቺ ምን ቸገረሽ፣
        ገላ- በውበት ማራኪ
        ገላ - እርን ከፈጠረሽ::"

በዕድሜ ወደ ኋላ ተጉዤ፣ ከመወለዴ በፊት የነበረው አባቴን በልጅነቱ ያገኘሁት መሰለኝ:: ይኼ የቱሪማንቱሪ ላይ ዘፋኝ እያናደደኝ ነው "ምናባቱ" ብዬ ተነሳሁ:: የሌሊት ልብሴን ሳልቀይር ነጠላ ጫማ እንዳጠለቅኩ:: የመኝታ ክፍሌን በር ስከፍት ሎሚ በሬ ሥር የተለጠፈች ይመስል ግጥም ቅንድቧን ፊቴ ላይ ደቀነች::

"እትዬ ፍርፍር በቅቤ ቁርሴ ስሪለት...."

"ብይው" አልኳት በእጭሩ ለመገላገል

"ብይው?" ያልጠበቀችው ይመስል ፊቷ ፈካ:: አናደደችኝ::

"ወይም አለነን አብይው" ይቺን ሴትዮ የሚጠቅማት የምግብ ፈቃድ ሳይሆን ዘመዶቿ እንዳቀዱላት ለቆሪጥ መስዋዕት መሆኗ ነው:: እስከ ወዲያው ሆዷን ትገላገለው ነበር:: ደንግጣ እያየችኝ ገፋ አድርጊያት ወጣሁ::

"ወይኔ ጉዴ!" ስትል ሰማኋት:: አያውቅም ብላ ታስብ ነበር ማለት ነው?

በቱሪማንቱሪ ዘፋኝ ላይ ያደረብኝ ንዴት በሎሚ ላይ በርዶ ነበር:: ቀጥታ ወደ ቱሪማንቱሪው:: ጥላ ሥር ሽበጡ ተነባብሮ ተቀምጧል:: ቀና ብዬ አየሁት::

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደ ጆፌ አሞራ በእግሩ ጣቶች ቀጭን ቅርንጫፍ ጨምድዶ ይዞ መንቁሩን ከፍቷል፡፡

"እቱ ገላ - እቱ ገላ የኛ......" ይላል፡፡

"አንተ?" አልኩት፡፡

"አቤት፣ ጋሼ" አለኝ፡፡

ጋሼ ሲለኝ የናፍቆትን አባት የሆንኩ መሰለኝ፡፡ "አብዮታዊት ኢትዮጵያ፣ እዚህ መንቆራም ዘፋኝ ላይ ደረሰሽ?" ማለት አሰኘኝ፡፡

"ይኼ ዘፈን የማን እንደሆን ታውቃለህ?"

"የመሐሙድ አህመድ ነው፣ ጋሼ"

"አይደለም"

"ታዲያ፣ ጋሼ?"

"የእኔ አባት ነው፡፡" ለምን እንደነገርኩት ግራ ተጋባሁ፡፡ አንዳንዶቹ ቅርንጫፎች እየተቀነጣጠሉ በፍጥነት ወረደ፡፡

"አይ ጋሼ፣ በልደታ፣ በልደታ፣ ካባቶ ያገናኙኝ" አለ፡፡ ወርዶ ሲመለከተኝ ጋሼውን ይተዋል ብዬ ነበር ቀጠለ፡፡ "ጋሼ፣ አከስትዎ ድሮ ሲያወሩ ሰምቼ ነበር፡፡ የእህቴ ባል መዚቀኛ ነው ብለውኛል፡፡ ጋሼ አባቶን ያገናኙኝ" ሁለት እጁን ለልመና ዘርግቶ መዳፉ ላይ ያስቀመጠውን ይመዝን ይመስል አንዘፈዘፈ፡፡

አተኮርኩበት እንደ ጆፌ አሞራ አይኖቹ ነጭ የሌለባቸው ሙሉ ጥቁር ናቸው፡፡ ጭንቅላቱ ላባውን የተላጨ ዶሮ እራስ ነው፡፡ .

"አባቴ የለም፡፡"

"የት ሄዱ ጋሼ?"

"የለም፣ የለም" ቱግ አልኩ፡፡ ተገርሞ ሲመለከተኝ ወደ ቤት ሄጄ ጥላ ሥር ቁጭ አልኩ፡፡ ይሄ መንቁራም አካባቢውን እንድጠላ እያደረገኝ ነው፡፡ እዚያው ቱሪማንቱሪው ላይ ተሰቅሎ ማንቋረር ጀመረ፡፡ ዓለም ጠበበችብኝ፡፡ የት ብሄድ

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሄ ጃፈ የቆሰቆሰውን የነገር እሳት ማጥፋት አትችል ይሆን? የአባቴ ፀጉር፤ የአባቴ ቀበቶ፤ የአባቴ ጊታር.......

"ምነው ተከዘሃልሳ?" አሉኝ ጋሽ በረድድ ናቸው፡፡ ሚስታቸው ከኋላቸው እየደለቋቸው የሚከተሏቸው መስሎኝ ቃኘሁ፡፡ "አንቱ ሸርሙጣ"

"አትተከዝ እንጂ፡፡ የሞጃ ወርቅ ወደ እህል በረንዳ ሄዳ ነው?"

"የሺ ወርቅ ነው ስሟ"

"ከሺ ሞጆ አይሻልም?" ከየት እንደመጣ ያላወኩትን ንዴት ሰፈረብኝ፡፡

"እሷን የሞጃ ወርቅ ብለው ሚስቶትን ማን ሊሏቸው ነው?"

"ሊሎቹማ በየራሳቸው ይጠራሉ፡፡ የእኔ ሚስት ብቻ ሳትሆን ያንተም ሎሚ ያው ሎሚ ብቻ ናት፡፡ ለመሆኑ ሎሚ እንዴት ናት? ቅሪት ይዛለች ይባላል፡፡ ሴቶች ሲያረግዙ አመላቸው ይቀየራል - ቻላት፡፡ ብቻ አንተ ጎበዝ ነህ ከሥሯ አትጠፋም፡፡ ጎበዝ! ከሥሯ አትጥፋ!" ብለውኝ ሄዱ፡፡

ያላየሁትና በቅጡ ያልተረዳሁት አንዳች ነገር ተሰካብኝ፡፡ ምን? እንጃ! ይሄ ነው ልል አልቻልኩም፡፡ የሆነ የነገር ሾተል ተቀብቅቦብኛል፡፡ ምን? ምን? ምን? 'ከስሯ አትጥፋ' እዎ እሷ ሥር ተወሽቄ የምውል መሰሏቸዋልና? እኔ ያስረገዝኳት? ተነስቼ ቆምኩ! አከስቴ ፊቴ መጥታ ድቅን አለች፡፡ መፍትሔው እስኪገለፅልኝ ድረስ የሐሳብ ምድረ በዳ ላይ ብዙ ተንከራተትኩ፡፡ ወሬው ወሬ ነው፡፡ ግን ወሬነቱን ማስረዳት የሚያዳግት ወሬ ያው እውነት እንደሆነ ይሰነብታል፡፡ ሎሚ ስትጠየቅ እለን እንደማያዋጣት አውቃ የማይገናኙ ነገሮችን እንደ ቅንድቧ በውሸት ውቅር ብታገናኝስ?

"አዎ፤ መቼስ ሴት ነኝና ነውሩ የእኔም ገመና ነው ብዬ እፍኜ ጊዜው እስኪደርስ ጠብቄ ነበር፡፡ አሁን እናንተ ካነሳችሁት....."

ድፍን ሞጆ ወሬውን ይቀባበለዋል፡፡ የናፍቆት እባት "አይ አንቺ አብዮታዊት ኢትዮጵያ! ብለሽ ብለሽ ሎሚን የሚያስረግዝ ትውልድ ላይ ደረስሽ? የታሪክ እተላ!!"

ናፍቆትስ ምን ትላለች?
"እናቱንና! እናቷንና...."

t.me/OLDBOOKSPDF

መፍትሔውም እዚሁ አካባቢ ነው፡፡ ናፍቆትን እዚህ ቤት እያመጣሁ እክሰቱ እንድታያት ማድረግ፡፡ በናፍቆት መጠርጠር ይሻላል፡፡

ልቤ እረፍ አለች፡፡ እንደውም መሳቅ ከጀለኝ፡፡ ጋሽ በረድድ ግን ጥሩ ነገር መካች ናቸው፡፡ እሳቸውን እብከነከናለሁ ብዬ ሳስብ መከተው ተብከንካኝ አደረጉኝ፡፡

"እናታቸውንና....." አልኳቸው፡፡

ጫማዬን አድርጌ ስለ ሊዮናርድ ኢዩለር የሚተርከውን ትንሽ መፅሐፍ ይዤ ከቤት ወጣሁ፡፡ ከድሮ ዳቦ ላይ ለአንድ ሰው ጉርሻ የተቆረሰች የምትመስል መዝገበ-ቃላትም ያዝኩ፡፡ ኢዩለር የሒሳብ ሊቅ ነው፡፡ እነዚህ የሒሳብ ሊቆች ተከታትለውብኝ እንደሆን እንጃ እየታከቱኝ መጥተዋል፡፡ ኢዩለር የመጨረሻዬ ይሆናል ስል አሰብኩ፡፡ ወዲያው ደግሞ የመፅሐፍ ምርጫዬ ያለው በሙና እጅ መሆኑን እስታውሼ ሳቅ ከጀለኝ፡፡

በቱሪማንቱሪው ሥር ሳልፍ "ጋሼ" አለኝ ጆፌው ዘማሪ "ጋሼ አባትህን አገናኘኝ፣ በልደታ፤ በመሐሙድ አህሙድ ሞት!"

"መንቆራም!" አልኩ በሆዴ ግን ዘፈኑ የመሐሙድ አህመድ ነው እንዴ? አባቴስ?....ይኼን ማሰብ አልፈልግም፡፡

ወዴት ልሂድ? የት ሄጄ ላንብብ? እንደ ግንፍሌ ወንዝ ቢኖር በውሃ ቻቻታ ታጅቤ አነብ ነበር፡፡ ይሄን ይሄን ሳስብ ሞጆ ተፈጥሮ ያረጠችበት ቦታ ሆኖ ተሰማኝ፡፡ ቀጥታ ወደ ናፍቆት ቤት አመራሁ፡፡

አንዲት ጠንጋራ የቤት ሠራተኛ ወጥታ እያመናጨረች፣ ከእኔ ጀርባ ያለ ቱሪማንቱሪ እያየች "ምን ነበር?" አለችኝ፡፡

ቱሪማንቱሪውን መሰለኝ "ናፍቆትን....."

"የለችም፡፡"

ንፁህን ሳጣት የሚሰማኝ ስሜት መጣ፡፡ 'ናፍቆት! ናፍቆት! ናፍቆት!'

"የት ሄዳ ነው?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንጃ!"

ስመለስ የማስበው ስለሰራተኛዋ አወዳደ አነጋገራ እኔ ላይ መተኮስ ነበር:: ለምን ጠንጋራ ገረድ ቀጠሩ? ጠንጋራ ዋጋው ይቀንሳል? ወይስ የናፍቆት አባት የታዩ ሳይመስላቸው ለመታየት ፈልገው?

"ወይ አብዮታዊት ኢትዮጵያ!........"

"ቱሪስት! ቱሪስት!" ከበስተኋላዬ ተጠራሁ:: ዞርኩ:: ናፍቆት ነበረች:: አስተያየቴ ሐፍረት ሳይለቅባት አልቀረም:: እቀርቅራ መጣች:: ብዙ ጠቃጠቆ ያለበት አጭር ቀሚስ ከሰሪ ጋር አድርጋለች:: የእግሮቿ ጣቶች!

"አውቃ እኮ ነው የለችም የምትለው እናቷንና" አለች:: እንዳቀረቀረች በጭንቅላቷ ጎረምሰኛ ተነሚነጨች::

"አንተ አልመሰልከኝም ነበር:: ገና ዛሬ እኛ ቤት ስትመጣ"

"በፊትም መጥቻለሁ አውቀዋለሁ" አልኳት

"ማለቴ እኔን ፈልገህ እራስህ ስትመጣ"

"ለዚህ ነው ብድር ልትመልሺ የለችም ያስባልሽው?" አልኳት

ቀና ብላ አፈጠጠችብኝ እውነት ፈራኋት:: አይኖቿን መለስ እስኪታደርግ ጠብቄ

"አልችልሽም" አልኳት

በሳቅ ፈነዳች:: እኔም አሷም በተመሳሳይ የትዝታ መጓጓዣ ወደ መጀመሪያዋ ቀን ግንኙነታችን ተመለስን:: ሳቋን ስትጨርስ አንገቴ ላይ ተጠመጠመች:: አንገቷና ጉንጯ መጋጠሚያ ላይ ሳምኳት::

"እንደዚህ አታድርግ" ስትል ጆሮዬ ላይ አንሾካሾከች:: እኔም 'እንደዚህ አታድርጊ' ማለት አሰኘኝ:: ማንሾካሾክ ከመሳም ይበልጣል::

የመተፋፈር አንድነት አሳይተን ጉዞ ቀጠልን:: ወዴት?

ጥቂት "ሞጆ ውስጥ ወንዝ የለም?" አልኳት::

"አለ" አለችኝ ያልጠበቅኩት መልስ ሆነብኝ::

"የት? ምን ጋ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንደውም ሁለት ወንዝ ነው ያለው፡፡ አንዱ ከቆዳ ፋብሪካው ጋዶ ፏፏቴ ወንዝ ይባላል፡፡ ሌላኛው ደግሞ ኒኮላ ወንዝ ይባላል፡፡"

"ኒኮላ ወንዝ ውሰጂኝ" አልኳት፡፡ ስሙ ደስ ይላል፡፡ ይሄኔ እንደ ግንፍሌ ወንዝ ማግበስበሱን የሚያጧጡፍበት ወቅት ሳይሆን አይቀርም፡፡ ልዩ ልዩ አበቦችም አዲስ አመት ለመቀበል አፋራም አንገታቸውን የሚያቀኑበት፡፡

እጇን ወገቤ ላይ አሳርፋ ወደ ኒኮላ ወንዝ መራችኝ፡፡ ጀርባዬ ውስጥ የወሸቅኩትን መፅሐፍ ዳስሳ "ምንድን ነው?" አለች

"መፅሐፍ ነው"

"ታነቢያለሽ እንዴ" አለችኝ፡፡ "ድብድብም መፅሐፍ ውስጥ ነው ያገኘሽው?"

"ምን ዋጋ አለው፣ እንቺን አላሸነፍኩ"

ቀና ብላ ደስ በሚል አኳኋን አየችኝ፡፡ እጇን ትከሻዋ ላይ ጣል አድርጊ ተጓዝን፡፡

ኒኮላ ወንዝ ውሃውን ከየቤቱ በጣሳ የተበደረው ይመስላል፡፡ ዙሪያውን ረጃጅም የበርሃ ሳር አልፎ አልፎ በቅሏል እንጂ መላጣ ነው፡፡ ሳማ የለ፣ ሳማው ላይ አባ ጨጓሬ የለ፣ በዙሪያው የሚበሩ ቢራቢሮዎች የሉ፡፡

ዘወር ብዬ ናፍቆትን አየኋት አያየችኝ ነበር፡፡ ዐይኗን ዐይኔ አደናቀፈባት፡፡

ኒኮላ ወንዝ የከሸፈ ፏፏቴም አለው፡፡ ቁመቱ ከአንድ መኖሪያ ቤት ቁመት አይበልጥም፡፡ እዚያ ነጭ ሳር የመሰለች ውሃ እየተንጫነጨች ትፈጠፈጣለች፡፡ የውሃዋ መፈጥፈጥ ሥር አንዳች የዛገ ብረት ተጠምዶ አፋፍ ላይ ወዳለ የሳንቃ ቤት ያመራል፡፡ ቤቱ ከመፈራረሱ በላይ በብዙ የብረት ኩይሳዎች ደጃፉ ተገረከርኳል፡፡

"ያ ምንድን ነው?" አልኳት

"ኒኮላ የሚባል ጣሊያናዊ የተከለው የውሃ ወፍጮ ነው፡፡ አብዮቱ ሲመጣ ጥሎ ጠፋ ይላሉ፡፡"

ኒኮላ ወንዝ አካባቢ ያለው ዐይን የሚስብ ነገር ናፍቆት ብቻ ናት፡፡ ቁራማንቱሬ ዛፍ ሥር ቁጭ አልን፡፡ በእርግጥም እዚህ አካባቢ ህይወት መከናለች

t.me/OLDBOOKSPDF

ስል አሰብኩ፡፡ አካባቢው ላይ ዐይን የምትስብ ብቸኛ ቆንጆ አጠገቤ አስቀምጬ፣ እስሬ የምወሽቅበትን መብት ተቆናጥጬ፣ ከደፈርኩም ከንፈሯን ከፈራሁ ጉንጯን መጥምጬ..........

"ደስ አለኝ" አለች

"ለምን?"

"አንተ ስትፈልገኝ"

ዝም፣ የኒኮላ እንጨት ዛኒጋባ ላይ ጥቁር ቁራ አርፎ እንደ ቱሪማንቱሪው ላይ ዘፋኝ መንቆሩን አላቀቀ፡፡ ድምፁ ቆይቶ ደረሰ፡፡ "ቋ.......ቅ"

ፊቷን ዘወር አድርጋ ትከሻዬን በጀርባዋ ተደገፈች፡፡ ማጅራቷ በሁለት አቅጣጫ ወደ አንገቷ መሄድ እንደሚቻል ይጠቁማል፡፡ ሳማት፣ሳማት አለኝ፡፡ ማቀምቀም ከጀመረው ጢሜ ጋር ከንፈሬ ላይ ምን በቀለ? ምን መጣፈጥ ተጨመረ?

"ሁሌ ፈልገኝ፣ ለሌኔ ምን ማለት እንደሆነ አይገባህም!"

ማጅራቷ ላይ አተኮርኩ፡፡ ለጫ ፀጉሯ ጀርባዋ ላይ ለመድረስ መንገድ የጀመረ ይመስላል፡፡ ለጊዜው የአንገቷ አጋማሽ ላይ ደርሷል፡፡

"እሺ?" አለችኝ

እሺም እምቢም አፌን ከበዱት፡፡ አንዱ ሲከብድ ሌላው መቅለል አልነበረበትም? መፅሐፌን ከጀርባዬ አውጥቼ ማንቀላበጥ ጀመርኩ፡፡ "ቋ.....ቅ"

"እንቢ ነው?"

"ዋናው መገናኘታችን ነው፡፡ አንቺ ፈለግሽ እኔ ፈለግኩ ለውጥ አያመጣም፡፡" አልኩ፡፡ መፈለግ፣ መፈለግ፣ መፈለግ.....እንዴ መፈለግ ከጀመርኩ በንቱን አዳርሰዋለሁ? አባቴን?...ንፀሀን?...ማናሉን?....ንዳዴን? ጦጤን?....እሁሁሁሁ.....

ናፍቆት ቅዝዝ ብላ የእንቅልፍ ልብ የመሰለ ንግግር አደረገች፡፡

"አለመፈለግን ብቻ ሳይሆን ፈልጌ ማጣትን ገና ከልጅነቴ ጀምሬ አውቀዋለሁ፡፡ እናቴ ጥላኝ ስትሄድ ገና የአምስት አመት ልጅ ነበርኩ፡፡ ግማሽ

t.me/OLDBOOKSPDF

መንገድ እያለቀሰኩ ተከተልኳት:: አልተመለሰችም:: ርምጃዋን አፋጠነች:: ነጠላዋን ተከናነበች፣ ሄደች:: ካደኩ በኋላ አፈላልጌና አጠያይቄ መቂ አገኘኋት:: አልፈለገችኝም:: 'ደህና የተረጋጋ ኑሮዬን አትበጥብጪ፣ እዚያው እርፈሽ ተቀመጪ' አለችኝ:: ሌላ ባል፣ ሌላ ልጅ፣ ሌላ ህይወት እናት ይቀማል? እናት ያልፈለገችው ልጅ....."

"ቋ.......ቅ!"

ናፍቆት አልመሰለችኝም:: አስፈሪ እርጋታ፣ ለለቅሶ ያዘመመ ስሜት፣ የመረረ ሐሳብ...እናት ሁነኝ ልትለኝ ነው? ሁኔታችንን ጠላሁት:: ለመሆኑ የእሷ እናት እንደኔ አባት ሲጠፋ አባቷ ምን አሉ? ምን ሆኑ?

"የእኔ ብቻ ሳትሆን የአብዮታዊት ኢትዮጵያም ሚስት ነች፤ ጓዶች ያፈላልጓታል" ብለው ሥራቸውን ቀጠሉ? ናፍቆት እያለቀሰች ስታስቸግራቸውስ?

"ቋ.......ቅ!"

"የአንቺ ብቻ ሳትሆን የአብዮታዊት ኢትዮጵያም እናት ነች፤ ጓዶች ያፈላልጓታል::"

ሳቅ ከጀለኝ:: የእኔና የናፍቆትን ሁኔታ አልወደድኩትም:: የተደገፈችውን ትከሻየን ሽተት አድርጌ ከንዴ ላይ አስተኛኋት:: እሷም ይሄንን ሁኔታ ለመሸሽ ይመስል ዓይኖቿን ጨፈነች:: ከንፈሯን በለዘብታ ስሜ አፏን ለጆሮዬ አስጠጋሁት::

"ተው፣ እንደዚህ አታድርግ" ስትል አንሾካሾከች:: ማንሾካሾክ ከመሳም በላይ፣ ከመኖር በላይ ይጣፍጣል:: ናፍቆትን ለሰው ሳስተዋውቃት ምን ልላት ነው? የከንፈር ወዳጅ? ይሄ ጣዕሟን መቀነስ ነው:: ናፍቆት የማንሾካሾክ ወዳጄ ናት::

* * *

ሆን ብዬ ናፍቆት በአከስቴ ከቤት መውጫ ሰዓት እንድትመጣ አደረኩ:: ወደ ቤት መመለሻዋም ላይ ትኖራለች:: አከስቴ በወርቆቿ ትስቃለች፣ በጥበብ ልብስ ጥልፏ ትንከተከታለች፣ ከሻሽ ባፈተለኩ አፋራም ፀጉሯ ታጮልቃለች::

t.me/OLDBOOKSPDF

እኔ ፍላጎቴ በሎሚ አለመጠርጠር፡፡ ሎሚ ለናፍቆት ሻይ እንድታፈላ አዘታለሁ፡፡

አከሉቴ መኝታ ክፍሌ እንዲዛወር አዘዘች፡፡ አዲሱ ክፍል ባለሁለት በር ነው፡፡ እንደ በፊቱ ክፍሉ ከሳሎን ጋር ብቻ አይገናኝም፡፡ የራሱ መውጫ በር አለው፡፡ ካስፈለገም ወደ ሳሎን የሚያስገባ አማራጭ በር ያለው፣ የትልቁ ቤት መተላለፊያ ኮሪደር የነበረ ነው፡፡

ከእኔ ይልቅ ናፍቆት ይሄ ክፍል ተመቻት፡፡ መጥታ በለዘብታ ታንኳኳለች፡፡ ስከፍትላት ትገባለች፡፡ እኔ የፈለኩት አከሉቴ እንድታያት ወይ ድምጿን እንድትሰማ፤ ናፍቆት ግን አቀርቅራ ዝም፡፡ ማፈር ብቻ፡፡ የወንዳወንድ ግብአቶቿን እየቀነሰች እንደመጣች ያስታውቃል፡፡ ማፈሯ የለውጧ ዋነኛ አካል ነው፡፡

አከሉቴ ወደ ሥራ ስትሄድ የሳሎን መግቢያ በር ሥር ቆማ "አንተ? ጌታዬ፤ ሄድኩ እንግዲህ" ትለኛለች፡፡

ናፍቆት ካለች እከፍትላታለሁ፡፡ ከእስተዳዳሪነቷና ከቤት ባለቤትነቷ ያፈተለከች ትንሽ ሃፍረት እንደ በጉሯ ዘለላ ብቅ ትላለች፡፡ ጥቂት የሰበብ ወሬዎች....

"የሚመጣው ትምህርት ከባድ ነው አሉ፤ እስኪ እንዴት መምህርት ተገኝታልሃለች፣ ስሟ መና ነው መና?" ከወሬዋ ሽቶዋ አዲስ ይሆንብኛል፡፡

"እያስፈልግም እራሴ እጠናለሁ፡፡"

"ጥቂት እያት ግዴለህም፡፡" ዓይኖቿ ናፍቆትን ይሸራርፋሉ፡፡ ናፍቆት አቀርቅራ ጣቶቿን ታፍተለትላለች፡፡

ያለፍኳት መና በየት ዞራ መጣች? ይቺ ፓውዛ ፊት! አይጥ እግር፡፡ እንደ ጦስ ዶሮ እኔኑ ነው የምትዞረኝ? ከእኔ ጋር እልህ ተጋባች እንዴ?

የእኔና የናፍቆት ሁኔታ ለንባብ አላመች አለ፡፡ የሊዮናርድ ኢዩለርን ታሪክ እንኳን አልጨረስኩም፡፡ አንዳንዴ ቀኑን ሙሉ እኔጋ ውላ አመሻሽ ላይ ትሄዳለች፡፡ ጥቂት ንግግሮችን ብቻ ተለዋውጠን እረጅም መተቃቀፍ፡፡ የማንሾካሾክ ወዳጅ፣ የማቀፍ ወዳጅ ሆነች፡፡ ንግግሯ ደግሞ ንዳዴን ወይም ጦጤን የተመለከተ ነው፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ጠኔስ?" እላታለሁ፡፡

"እሱ ባቡር ሃዲድ ብቻውን ይሄዳል፡፡ እኔን እንሂድ ሲለኝ እምቢ አልኩት" ብቻ፡፡

ብቻ የሰመጊ ጉዳይ ደለይ እንጂ..... እላታለሁ፡፡ የምቆርጥ ግን አይመስለኝም፡፡ ጠረኗ የአከሰቴን እየሆነ ሄዷል፡፡ የሚጣፍጥ፣ ስትሄድ የማይሄድ ለማዳ ሽቶ፡፡ እንገቷ ሥር ገብቼ እስማታለሁ፡፡

"ተው፣ እንደሱ አታድርግ" ትለኛለች፡፡

ዝም ያልኳት ቀን ይጨንቃታል፡፡

"ምን ሆንክ?" ፊቷ ላይ ያለመፈለግ ሥጋት፡፡ እኔ ደግሞ የመረረ ወሬ እንዳይመጣ ሥጋት..

"ይጋርዱ ቂጦ ትገ፤ ብለውኝ፡፡" እላታለሁ፡፡

"ባለጌ፣ እናትንና"

"እውነት፣ ይሄን ሰሞን በዓይኔ ላይ ይመላለሳል፡፡"

"ምኑ?" ካለች በኋላ እንዳልመልስላት አፌን በመዳፏ ትከድናለች፡፡ "ዝም በል፣ ዝም በል እናትንና" በዚያው ልፊያ ይጀመራል፡፡ ልፊያን ቁርጥራጭ የመተቃቀፍ ፍርፍር ልንለው እንችላለን፡፡ አንዱ አውቆ ሲሸነፍ ልፊያው ወደ መተቃቀፍ ይሸጋገራል፡፡ ደስ የሚል መተቃቀፍ ደረት ላይ ልብ እየናረ በድካም ይሁን በሌላ ያልለየ ትንፋሽ እየበረከተ.....ልጥፍ፡፡ ምን እንዳስገደደኝ ሳላውቅ፡-

"እወድሻለሁ"

"እናትንና ዝም በል"

ያኮረፍኩ ሲመስላት ጭንቅላቴን ይዛ አንገቷ ውስጥ ትወሽቀኛለች፡፡ "እኔም፣ እኔም በጣም እወድሃለሁ" እያለች ጆሮዬ ላይ ተለግታ ታንሾካሹካለች፡፡ ናፍቆት የተፈጠረችው ጆሮ ላይ ተለግቶ ለማንሾካሾክ ጥበብ ነው፡፡ እግዚኦ የማንሾካሾክ አምላክ! ምኗን አንሾካሿኪ ጣልኩብኝ? ፍቅር በጆሮ ይገባል? ምን እንዳስገደደኝ ሳላውቅ፡-"እወድሻለሁ!" የቁሪማንቁሪው ላይ ዘፋኝ ልሆን ነው እንዴ?

t.me/OLDBOOKSPDF

12

የታላቁ ሰዓት ሠሪ መዘዝ

ናፍቆት የሰመሚን ጥርጣሬ ከመከላቷ ባሻገር ብዙ ያሚላችልኝ ነገር እንዳለ ይሰማኛል:: ምን ተብዬ ብጠየቅ የማልዘረዝረው ቢሆንም:: ግን ደግሞ አንድ ነገር ቀርቶብኛል:: ማንበብ አልቻልኩም:: ስለዚህ ቤት መጥታ ከማንኳኳቷ በፊት ወደ ኒኮላ ወንዝ ወርጄ ቱሬማንቱሪ ዛፍ ሥር እቀመጣለሁ:: አካባቢው ምስጢር የማያውቅ ግልጥልጥ ስለሆነ ምን ይመጣ ይሆን? በሚል ሥጋት ወጥሮ አይይዝም:: የኒኮላ እንጨት ቤት፣ የውሃ ወፍጮው አስከሬን፣ በጉርብጥብጥ ፊት ላይ የሚወርድ እንባ የሚመስለው ፏፏቴ፣ ሚካኤል የረገጠው ሴጣን ፊት የበቀለው የእንግጫ ቋጠሮ......ቢታ!

ስለ ሊዮናርድ ኢዩሊየርን የሚተርከውን መፅሐፍ ከጭብጦ መዝገበ ቃላቱ ጋር ይዤ ማንበብ ጀመርኩ:: ኢዩለር የሲውዘርላንድ ሰው ነው:: የኢዩለርን ታሪክ አንድ ሰው እስኪቀላቀለው ድረስ አጅግም አስገራሚነት አላገኘሁበትም ነበር:: የእሱ ሐሳብ ግኝት ከታላላቆቹ ሊቆች ጎን የሚያሰልፈው እንደሆነ ቢነገርም እሱን ችላ ብዬ ታሪኩን ተከታተልኩ::

ኢዩሊየር፣ ዳንኤል ቤርኖውሊ በተሰኘ ጓደኛው ገፋፊነት ሐይማኖታዊ ፅሁፎችን ማቅረብ ይጀምራል:: እንግዲህ ከዚህ በኋላ ነው ያ አንድ ሰው ተቃዋሚው ሆኖ ታሪኩ ውስጥ የሚገባው:: ቮልቴር ይባላል:: ቮልቴር በኢዩለር በኩል አድርጎ እኔም ህይወት ውስጥ ገባ::

ደነገጥኩ:: ጥርጥሬ እንደ አውሎ ነፋስ ሰማዩን እንስቶት አለፈ:: ቮልቴር ከዶ. እስኪያሳየኝ ድረስ ስለ እግዚአብሔር እስቤ አላውቅም ነበር:: ሁሌም እንዲጠላ ተፈጥሯዊ ድባብ ሁሉ ድንገት ሲገነጣጠል ለአደጋ እንደተጋለጥኩ ሆኖ ተሰማኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ቮልቴር ከሆዋ እንስቶ እስከ ትንሹ ነፍሳት ድረስ ያለውን ተፈጥሮ የሰዓት መሰል መኪና አካል ያደርገዋል፡፡ እራሱ ተጠቅልሎ እራሱ የሚፈታው ይኸ አውቶማቲክ ሰዓት የበላይ ተመልካች የማያስፈልገው ሂደት ነው ይባላል፡፡ "ታላቁ ሰዓት ሠሪ" (እግዚአብሔር መሆኑ ነው) ሰዓቱ እራሱን በራሱ እንዲያስተዳድር አድርጎ ካበጀው በኋላ ወዳልታወቀ ቦታ ሳልታወቀ ሌላ ሥራ ሄዷል፡፡ የሰው ልጅ የዚህ ትልቅ መኪና አንድ ትንሽ አካል እንጂ ሌላ ምንም አይደለም፡፡ ቮልቴር የሰው ልጅ በተፈጥሮ ኃይል ሥር የወደቀ ተሰፋ ቢስ አሻንጉሊት ነው ይላል፡፡ ነገሮችን የመከወን ነፃነት፣ ፈጠራ፣ ዓለምን የመለወጥ ትግል...... እነዚህና ሌሎችም የሰው ልጅ ፍላጎቶች ሁሉ የቅዠት ውስጥ ትልሞች እንጂ ሌሎች አይደሉም፡፡

ግዴለም የሰው ልጅ እራሱን የሚያስተዳድር አሻንጉሊት ይሁን፣ የምድር ላይ ጥረቱም ከንቱ መንቢቻር ይሁን፤ እግዚአብሔር አባቱን ይመስል እንዴት ዓለምና ፍጡሮቿን መለስ ብሎ ሳያይ ኮበለለ? እንደ እናቱ ንፍሮ ባቁላውን፣ ከምስር፣ ከሰንዴና ከሽንብራ...... ጋራ አድጋ ቀቅሎ የት ጥሎ ጠፋ? ጥሎ ለመጥፋት ከሆነ ለየትኛው ደስታ እኛንና የዓለምን ጉድ ፈጠረ?....

"ቋ.....ቅ!" ይላል የዛኒጋባው ቁራ፡፡

"የእኔና የአንተ ፈጣሪ የት ሄደ?" ስል ጠየኩት፡፡ በአግባቡ በመልክ በመልኩ ተሰድሮና ተረጋግቶ የነበረው ውስጠ ሐሳቤ ተናወጠ፤ ላለሁበት ለምኖርበት ነገር ሁሉ ዋስትና አጣሁ፡፡

"ቋ.......ቅ!"

ነገሮች ሁሉ ከምቆጣጠራቸው በላይ ሆኑብኝ፡፡ በዚህ ንባብ ከገፋሁ ነገ ምን ሊያጋጥመኝ እንደሚችል እርግጠኛ አይደለሁም፡፡ ንባብ እንደ ጋሽ ጥበቡ የአይጥ ወጥመድ የሙና መግደያ መሳሪያ መስሎ ታየኝ፡፡ ድንገት ብድግ ብዬ ወደ ጦጣ ካምፕ አመራሁ፡፡ ኒኮላ ወንዝ ያለቅሳል፡፡ ዳር ዳሩን ከውስጥ የሚገነፍል አረፋ የመሰለ አፈር ይታየኛል፡፡ የምስጥ ዛኒጋባ መሆኑ ነው፡፡ ምስጦቹ እኔ የተረዳሁትን ቢረዱ ኖሮ ኩይሳ በመቆለል አይታከቱም ነበር፡፡

"ቋ.......ቅ!"

የሙና ቤት ጦጣ ካምፕ መሆኑን ሰምቻለሁ፡፡ በህልሜ እንጂ በእውኔ አልመጣሁም፡፡ አንድ ትንሽ ልጅ ጠየኩ፡፡ ከሩቅ አሳየኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የሙና ቤት አጥር የሌለው ግልጥ ነው፡፡ የሚገርመው ግን "በ" ቅርፅ ያለው የግቢ በር አለው፡፡ ትምህርት ቤት ውስጥ የምንሰራውን የአጣና ጎል የመሰለ አንግሉ ሥር በድንጋይ ካብ ተደግፏል፡፡ ወደ ደጃፉ አተኮርኩ፡፡ በሩ የሚያዛጋ አፍ ይመስል ወደ ላይ ተበልቅጧል፡፡ ግራና ቀኝ የሙናን መንፀር የመሰለ ጭለማ መስኮት አለ፡፡ ወደ ቤቱ በር የሚያመራ ባለ አራት ድርብ ደረጃ አለ፡፡ በእጄ የያዝኩትን መፅሐፍ አሽቀንጥሬ ወረወርኩት፡፡ ገሾቹ ድምፅ አሰሙ፡፡ እንደ ፈንጣ ባልተፍታታ ክንፍ እየበረረና እየተገነጣጠለ ሄዶ ሁለተኛው ደረጃ ላይ አረፈ፡፡

የመፅሐፉ ጦስ ግን እንዳልለቀቀኝ ታውቆኛል፡፡

* * *

የናፍቆት አባት ሞተር ብስክሌት ዱካውን ጠጣ ካምፕ ላይ ትቷል፡፡ አንዳንድ ቦታ ላይ ውስብስብ ነጭ ማንተሙ ይታያል፡፡ ሲሽከረከሩ ነበር ማለት ነው? ወይ እብዮታዊት ኢትዮጵያ!.......

ቤቴ ሄጄ ለማረፍ ቸኩያለሁ፡፡ አካሌ ሳይሆን ነፍሴ ዝሏል፡፡ እግዚአብሔር እንደሆን ፀሎት ወደማይሰማበትና ፆም ወደማያይበት ኮብልሏል፡፡ ሰውን ለአእምሮው አደራ ሰጥቶ ሄዷል፡፡ እግዚአብሔር የሌለበት ዓለም ቀርቶ እናት ወደ ሞጆ የሄደችበት ቤት ምን እንደሚመስል ማን ያውቃል?

ሐዲድ መንገጠያ ጋ ስደርስ ጋሽ ጥበቡ መጡ፡፡ ከአይጥ ማጥመጃቸው በተጨማሪ እንዲት የቀለም ቆርቆሮ አንጠልጥለዋል፡፡ በአጠገቤ ሲያልፉ የከሰልጥሰ ሸተተኝ፡፡ የቀለም ቆርቆሮ ውስጥ ፍም ይዘዋል ማለት ነው፡፡ ፍም ውስጥ ጫፉ በጨርቅ የተጠቀለለ የሚንጥላ ሽቦ አየሁ፡፡ ለጣጣቴ የተዘጋጀ ይመስላል፡፡ አይጥ በሾተል ከመግደል ወደ ጋለ ብረት ተሸጋግረዋል ማለት ነው፡፡ ገርመም አድርገውኝ አለፉ፡፡ ግርማሚያቸው፡-

«ፍርድ ሁሉ የሰው እንጂ የእግዚአብሔር እንዳልሆነ እንዴት ሳታውቅ ቆየህ?»የሚል ትርጓሜ ያለው መሰለኝ፡፡

ወደ ሙኝታ ክፍሌ የገባሁት በጓሮ በር ነበር፡፡ ጨልሟል፡፡ አልጋው ወደሚገኝበት ጥግ አመራሁ፡፡ ስዳስስ ከፍ ያለነገር ነካሁ፡፡ የነካሁት ነገር ተንቀሳቀሰ፡፡ የጠፋው እግዚአብሔር እኔ አልጋ ላይ ተገኘ?

t.me/OLDBOOKSPDF

«መጣህ?" ናፍቆት ነበረች፡፡

ለመጀመሪያ ጊዜ ናፍቆትን ሳገኝ እጅግ በጣም ደስ አለኝ፡፡ ቁጭ ብዬ ጫማዬን አወለቅሁ፡፡ ጭብጦ መዝገበ-ቃላቱን ቦታ ሳልመርጥ ወርውሬ አልጋ ላይ ወጣሁ፡፡ ወደ ናፍቆት ፊቴን መለስኩ፡፡ ፊቴን እንገቷ ውስጥ ወሸቅሁ፡፡ መሸሸጊያ ስፈልግ ነበር? እግዚአብሔር ከጠፋበት አለም ወዴት ይሸሸል? የት ይሸሸጓል?...

እንገቷን መሳም ጀመርኩ፡፡

«ተው እንደዚህ አታድርግ...»የቃተተ፡፡

ከእንገቷ በመንጋጭላዋ በኩል ወደ ከንፈሯ የሚወስድ የሐሳብ መስመር ተዘርግቷል፡፡ እሱን መስመር ተከትዬ አፏን አገኘሁት፡፡ ኮሎምቦስን የሚያስንቅ ሀሰሳ፣ አሜሪካንን ከማግኘት የበለጠ ግኝት... የእኔ አሜሪካ አፏን ከፍታ ተቀበለችኝ፡፡ መሟሟም ይሉት ድንቅ አለም፣ ፍቃድ የሚያስተዳድረው_ እጄን በስስ ካኔቴራዋ ስር ሰደድኩ፡፡ እጁ እንደጆሮ የተንሾካሾኩለት ነገር ሳይኖር ይቀራል? እንጃ ሌላ ጣዕም፡፡ የጀርባዋን ሃዲድ ተከትዬ በቀርፋፋ ባቡር ስልት ተመላለስኩ፡፡ ሐዲዱን ሳት ካደረኩ ወደ ሽንቧና ወደ ጡቷ የሚወስድ የሐሳብ መስቀለኛ መስመር አለ፡፡ እንዲህ ከሄዱበት...

አፌ ውስጥ እንሾካሾከች «ተው እን-ደ-ሱ...» አፌ ጆሮ ሆኖ ማንሾካሾኳ ከፍተኛ ደስታ ሰጠው፡፡

እግዚአብሔር የሸሸውን ዓለም መሸሸያው መንገድ ናፍቆት ሳትሆን አትቀርም፡፡ ለተናጋው እውነቴ፣ እምነቴ፣ ሀይወቴ...መጠገኛው ተገኘ፡፡ እጄን ከጡቷ ላይ አውርጄ እግሯን በመሰቅሰቅ እግሬ ላይ ጫንኩት፡፡ አለወትሮዋ ከጉርዷ ሥር ሱሪ አላደረገችም ሌላ ሀይወት፣ ሌላ እምነት፣ ሌላ እውነት...

...ምንድ ነው የተቀበለኝ? ምንድ ነው ያስተናገደኝ?ምንድ ነው የተንከባከበኝ? ሊገባኝ አልቻለም፡፡ እጄ በለመደው መንገድ ተጉዞ የውስጥ-ሱሪዋ ላይ አረፈ፡፡ የእሷ እጅ ደግሞ እንደወፍ በርሮ እጄ ላይ ጉብ አለ፡፡ ከገባችበት የመጣች፣ ከነበረችበት የኮበለለች መሰለኝ፡፡ ነቃ ብላ፣ አፌን ከአፏ አሸሸች...

«ተው እንደዚህ አታድርግ፣ ገዛም ብለን እንተቃቀፍ፣ እንሳሳም...እሺ?»

t.me/OLDBOOKSPDF

አፊ «እሺ» አለ:: እጁ ግን ለአፊ እሺታ አልታዘዝ አለኝ:: የውስጥ-ሱሪዋ ጠርዝ ሌላ የሐሳብ መስመር አለው:: በስሱ የታፋዋን ላይ ላይ ከብቦ ይዟል:: እጄ አዚያ የሐሳብ መስመር ደርዝ ላይ ተመላለሰ:: በእጄ እንደዚህ ተጠቅሜና ጥሞኝ አላውቅም:: አፊ አፏን ዳግም ፈለገ::

ከበስተጓላዬ የምፈራውና የምሸሸው ስለአለ ይሆናል:: ናፍቆት ላይ ተጣበቅሁ:: ሙጥኝ አልኳት::

«ቱሪስት? ቱሪስት? ቱሪስት?...» ነቅቶ የማንቃት ጥሪ አልነበረም:: የሚጣራ፣ የሚታቀፍ፣ የሚስም ቃላት እንጂ::

እጄን ውስጥ-ሱሪዋ ጠርዝ ላይ ማመላለሴን ትቼ ወደታች ጎተትኩት:: ብስክሌት እንደምትነዳ ሁሉ እግሯን በተራ ከፍ ዝቅ እያደረገች የውስጥ-ሱሪዋን ወደ ግርጌ ሰደደችው:: እላይዋ ላይ ወጣሁ:: ምኔ እንደሆን የማላውቀው፣ ምኗ እንደሆን ያልተረዳሁት ውስጥ ሲገባ ናፍቆት ካለችበት ተመንጥቃ ረጅም የአሮጌ ሳንቃ ድምፅ አሰማች::

ነቃሁ ...ፀፀት አብሮኝ ነበር::

...እግዚአብሔር ሰውን ለአእምሮው ሳይሆን ለሴጣን ትቶት ነው የሄደው::

t.me/OLDBOOKSPDF

13

የጠፋውን ፈጣሪ ፍለጋ

የሞጆን አውራ ጎዳና ተሻግርኩ «የአብዮት ፍሬ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት»የሚል የቆርቆሮ ቀስተዳመና ላይ ተፅፏል:: «የአብዮት ፍሬ»ተብሎ የተለወጠው በናፍቆት አባት ሳይሆን አይቀርም:: በፊት «የሞጆ ፍሬ»ነበር ስሙ:: «የሞጆ ፍሬ» ብለው ያወጡለት ደግሞ ጋሽ በረደድ ሳይሆኑ አይቀርም:: የሞጆ ወርቅ መሆን ያቃታት ሎሚ ከአነ ሰው ሰራሽ ቅንድቧ መጥታ ተደቀነች:: ሎሚን በናፍቆት ከላኳት:: ናፍቆትንስ?

የአንደኛ ደረጃ መምህርትና ሙና ከጀርባዬ ቀርተዋል:: ልጅነትም እንዲሁ.. ሪዛቸው ያቀመቀመ፣ የተላጨና ያጎፈረ ተማሪዎች ከዘጠኝ እስከ አስራሁለተኛ ክፍል ይማራሉ:: የትምህርቱ ፕሮግራም በሦስት ፈረቃ ይካሄዳል:: ጠዋት ከአንድ ሰዓት ከሩብ እስከ ለአምስት ሰዓት ሩብ ጉዳይ ድረስ ሁለተኛው ፕሮግራም ከአምስት ሰዓት እስከ ስምንት ተኩል ሦስተኛው ፕሮግራም ከዘጠኝ ሩብ ጉዳይ እስከ አስራ ሁለት ሰዓት ተኩል::

ግቢው ሰፊና ንፁህ ነው:: ወደ ቢሮው ሳመራ መምህርት ሙና በአዲስ ዓመት ውስጥ የሚንጠራወዝ የአሮጌ አመት ቁራጭ መሰላ መጣች:: የእሷን ማየትና አለማየት ማረጋገጥ አይቻልም? ፊቷ ላይ የተከደነው መንታ መግላሊት ወዴት እንደምታይ አያስታውቅም::

ምንድን ነው የምትከታተለኝ? መጽሐፏን ስላሽቀነጠርኩም ለፀብ ፈልጋኝ ይሆን የመጣችው? ወይስ የእሷን አስጠ'ኚነት ስላልተቀበልኩት?.... ዓይኗ እንዳላየ ላልፍ ስል እንደ ወፍ እየዘመረች ጠራችኝ::

"ሰባኪው መከብብ?"

ዝም ብዬ ቆምኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"በዚህ እምነትም አብረን ነን:: ለመልከቹ አስራ አንደኛ ክፍል ፊዚክስ እንዳስተምር ተመድቢለሁ::" በመነፀሯ ደስ ተሰኘች:: መነፀርም እንደ ዓይን ስሜት ይገልፃል? ወይ እዳ፤ ካላበድኩ ላትለቀኝ ነው? የማስተማር ጥሪቷ ላላደርኩባት የመጀመሪያ ንብት ምላሽ ይሆን?

"ጥቂት የምናወራው ነገር ሳይኖር አይቀርም:: በኋላ ትመዘገባለህ:: እስኪ እዛች ጋ ቆመን..." ቀድማኝ ወደ ጠቆመችው ጥጋት በእይጠቿ አመራች:: ምንም ማድረግ ባለመቻል ተከተልኳት::

"ትልቅ ሰው ሆንክ ቁመትህ ተመዘዘ::" መነፀሯ ተደነቀ? ይኸ መነፀር አይሆነው የለ፤ ከአውን አልፎ ሀልም ይመለከት የለ::

"ባለፈው ከኋላህ ሳይህ አላወቅኩህም ነበር:: በመፅሐፉ ነው የለየሁህ::" መነፅሯ ቀለስ አድርጋ መሬት መሬት እየች:: መነፀር እንደ ዐይን ይሰበራል?

"ተሰምቶኛል፤ በ- ጣ- ም"

መነፀሯ በፀፀት እንብቶ ይሆን? ሆን ብዬ የእሷን ስሜት የማልከተልበትን ሐሳብ አቀምራለሁ:: ይበቃል፤ አብጄ መፅሐፍ ያከነፍኩት፤ እሷም፣ ሾልቴርም፣ እግዚአብሔራቸውም ከዚህ በላይ በእኔ ላይ ሥልጣን እንዲኖራቸው አልሻም::

"መፅሐፍ የሚነበበው እውነት ፍለጋ አይደለም:: ፍፁም እውነት ሰዎች ዘንድ የለም:: እለ ከተባለም እንባቢው ጋ እለና መፅሐፉን ከሚፅፈው መፈለግ እያሻም::"

ወደየትኛው "እውነት" ልትወስደኝ ይሆን? ስል አሰብኩ:: ድምጿ ውስጥ ንዕህና አለ:: ወይም እሳሳች ነገር በማስመሰል ተሸፍፍኖ አድፍጧል:: ከደፈጠበት ሆኖ የተከደነ ብረት ድስት በመሰለ የአፏ መስመራዊ ቅድ በኩል ይተከሳል::

"መፅሐፍ የሚነበበው የተለያየ የሰው ልጅ ሐሳብ ለማግኘት ሲባል ነው:: ኒውተን ምን አለ? ፓይታጎራስስ? ኢዩለርስ ምን እውጠነጠነ?... አደራጅቶ ከማሰብ ውጭ እውነት ለተመረጡ ሰዎች አትሰጥም:: ከእንድ እንባቢ የሚጠበቀው የተቃረኑ ሐሳቦች የሚኖሩበት ሰፊ ልቦና ብቻ ነው::"

"ከመፅሐፍ እውነት እውነት ካልተገኘ ምን አደከመን?" አልኳት:: ከንፈሯን አሽራምማ ታሽሟጥጠኛለች ብዬ ጠብቄ ነበር፤ አጣሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እውነት ልክ ከአፈር እንደሚገኝ ወርቅ ከሰዎች ሐሳብና ከልምድ አራሱህ የምታንጥረው ነገር ነው። ልብ ብለህ ከሆነ ኒውተን እና ኢዩለር ይኼ ጉን በአንድ መንገድ ገልፀውታል። ከተቀረው ሰው የተለየ አሻግሬ የማይበትን ቁመት ያገኙት ያለፉት ጠንካራ ሰዎች ትከሻ ላይ በመቆመጢ ነው ብለው ነበር። የራስህን እውነት የእነሱ ሐሳብ ትከሻ ላይ ሆነህ ለመመልከት መጣር___"

"እ-ኮ" አልኩ ያዝኩሽ በሚል መንፈስ አቋርጬው "እኛም የረበሸኝ ይኼ እውኑ ነው። ሾልቴር የተባለ ታላቅ ሰው ትከሻ ላይ ሆኜ ያየሁት ፈጣሪ አልባ አለም አስደነገጠኝ፤ ሁሉንም እንድጠራጠርና ግራ እንድጋባ አደረገኝ።"

"የምትገርም ልጅ" አለችኝ። ለረጅም ጊዜ በመነፅሯ ትኩታ ስታየኝ ቆየችና ቀጠለች። "ችግሩ ገብቶኛል። እኔ ልጅ ሳለሁ ይሄን መፅሐፍ ሳነብ የተሰማኝ ስሜት ነው የተሰማህ። እውነታው ግን ይሄ አይደለም። ሁለታችንም ሾልቴር ትከሻ ላይ ሆነን አለምን ያየን መስለን እንጂ በሾልቴር አይንና ጭንቅላት ነው የእሱን አለም የተመለከትነው። በፊት ከያዝነው ነገር ጋር አለጣጣም ሲለን ተሳከረብን። ሾልቴር ትከሻ ላይ መውጣት እሱ ካየው በላይ አሻግሮ የመመልከት ዕድል ይሰጣል። አይመስልህም?"

መፍጨርጨሪያ ሐሳቦችና ጥያቄዎች ለማግኘት ውስጤን ፈታተሽኩ። "እግዚአብሔር የለም?" ስል ጠየኩ። ከጠየቅኩ በኋላ የትንሽ ልጅ ጥያቄ ስለመሰለኝ ተፀፀትኩ።

"የእኔን እውነት እየጠየከኝ ነው?"

"አዎ" አልኳት የእኔ እውነት ያለኝ በማስመሰል

"ለእኔ የእግዚአብሔር መኖር የሚረጋገጥበት መንገድ እምነት አይደለም። የሰው ልጅ እስከ ጨረቃ ተጉዞ አይቷል። እስከዚያ እግዚአብሔር የለም። ከዚያ ወዲያ ወደፊት እንጓዛለን። ያኔ ደግሞ ሊኖርም ላይኖርም ይችላል።"

የተናገረችው ለመንፈሴ እንጂ ለመረዳቴ አልከበደኝም። በፊት የማውቃት መሳና አልሆነችም። ሁለት አይጦቿ ላይ አተረቀርኩ። ጫማዎቿ ከመጋረጃው ሥር ሁለት አፍንጫቸውን ብቅ ያደረጉ አይጦች ይመስላሉ።

"ሂድና ተመገገብ፡ እንደኔ እንደኔ ከሳይንስ ይልቅ አርት ብትመርጥ ይሻልሃል።"

t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳቀረቀርኩ አይጦቿ ተንቀሳቀሱ:: የግራ አይጥ ቀደመ፤ እሱ በጥርጊያ ቃሚሷ ሲሸፈን የቀኙ ደግሞ ወደፊት አመራ:: ጋሽ ጥበቡ አጥምደው በጋለ የጅንጥላ ሽቦ...ልግሜዬ አራሱ ላይ ምላስ እንደማውጣት አራሴኑ ለራሴ አሳንስ አሳየኝ:: ተበሳጨሁ::

"ቲቸር?" አልኩ:: ዘወር አለች:: "የቀሩትን መፅሐፍ ሙቼ ልመልስልዎት?" አልኳት:: በትክክሻዋና በእጇ "ሙቼም አልፈልጋቸውም" ብላኝ ሄደች::

ካላበድኩ አትለቀኝም:: ካላበድኩ አልላቀቃትም:: እንደሷ ያፈረሰ ቁስ መስዬ፤ በሁለት አይጦች ላይ እየተጓዝኩ በድፍን መነፅር እሰው ህልም ውስጥ ካልገባሁ አትለቀኝም:: እንደሷ እግዚአብሔርን ከጨረቃ በላይ በመኖርና ባለመኖር መካከል ህልውና ካላንጠለጠልኩ አትለቀኝም::

ረጅም ወረፋ ተዘረጋግቶ ተንባሷል:: ጎረምሳ የሚበዛው ሰልፍ ከሩቅ ሲያዩት እስከ ጭራው ጋሜ የተቆረጠ እዞ ይመስላል:: ተሰፋ ቆረጥኩ:: እግዚአብሔሩ ከጨረቃ በላይ በመኖርና ባለመኖር ህልውና ለተንጠለጠለበት ወና ዓለም ይኼ ሁሉ ሽር ጉድ:: በቀጣዩ ቀን ለመመዝገብ ወስኜ ፊቴን ስመልስ "ቁሪስት" የሚል ጥሪ ሰማሁ:: ስዞር እጅ ተውለበለበልኝ::

በመጠራጠር ተጠጋሁ:: የጠራችኝን በውል ባላውቃትም ውስጤ ለመታወስ ስትንደፋደፍ ይሰማኛል:: ማንናት?

"አረሳኸኝ? ምዕራፍ ነኝ፤ የብዙአየሁ...." በሃፍረት ሳትጨርሰው ቀረች:: ብዙአየሁ የንዳዴ ስም ነው:: አወቅኳት፤ ባሏን በስሙ እየጠራች እኔን... ተጨባበጥን::

የዐይኖቿ ውስጥ የተኳሉ ይመስላሉ:: ብሌን ይኳላል እንዴ? የማንባሯ አካፋይ ይዞ እስከ አገጯ ሰርጉድ ድረስ ወደየትም የማያደላ ቀጥታ የሐሳብ መሰመር ይታየኛል:: ከንፈሮቿ ጎላ ጎላ ብለው እብረቅራቂ ነገር በስሱ ፈሰሶባቸዋል:: የትኛውንም የኃይል ድርጊት የማይቋቋም ሴጋ መንፈስ ረብቦባታል:: ቁጣ እንኳን ጠንክር ካለ የሚጥላት ትመስላለች:: መብሰል ሳይሆን መጠንከር የሚጎድላት ቀንበጥ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ልትመዘገብ ከሆነ እዚህ ግባ" አለችኝ፣ ከፊቷ ሰፋ እያደረገች:: ቀድሞኝ ስለተሰለፈች ቤቷ የመጣሁ ያህል የማስተናገድ ኃላፊነት እራሷ ላይ መጣሏ አስገረመኝ::

"አይ፣ ነገ ነው የምመዘገበው...."

በተኳለ ዐይኗ ፊቴን መኳኳል ያዘች። ልትነግረኝ የፈለገችው አንዳች ነገር ውስጧ ሲቋነጠነጥ ይሰማኛል:: ናፍቆትን አሳርፍልኝ ልትል ይሆን?

"እሺ፣ በቃ እስከ በሩ አብረን እንሂድ" ብላ ከወረፋዋ መስመር አፈነገጠች:: ከኋላዋ ላለ ጎረምሳ እንደምትመለስ ስትነግረው በዛገ ጥርሱ ፈገግ አለላት:: አቀርቅራ ከጎን ከጎኔ መሄድ ጀመረች::

"ከየት ትምህርት ቤት ነው እዚህ የተመደብሽው?" የወሬ ዳርዳርታየን ከፈትኩ::

"ከፋብሪካ ነው::"

"የፋብሪካ ልጅ ነሽ?" አልኳት

"እዎ" አለች::

እኔ፣ ጦጤ፣ ናፍቆት፣ ንዳዴና ጠኔ ሆነን እንረብሸው የነበረ የፋብሪካ ሠራተኞች መኖሪያ ትዝ አለኝ:: ይኼኔ የእሷኑ ቤት ምድጃ ገልብጠናል፣ ቧንቧውን ከፍተን ተራጭተናል፣ የደጅ አምፖሉን ሰብረናል.....

"አሁን እኔን የቸገረኝ የብዙዬ ነገር ነው?"

"ጀሮው ላይ ላንሾካሹክ ስትይ እምቢ አለ?" ብዬ ለመጠየቅ ዳዳኝ::

"ምን አደረገ?"

"አስቸጋሪ ሆኗል፣ ብታየው" አለችና የተኳለ ዐይኗን አሳዝና "አሁንማ ብሶበታል፤ ትምህርት አልቀጥልም፣ አልመዘገብም ይላል::"

"ለምን?"

"ውትድርና እሄዳለሁ" እንባዋ ዱብ ዱብ አለ:: ዐይኗ ላይ ሲታይ ለተቋረጠ የሚያደላው እንባዋ ሲወርድ የቆዳዋን ቀለም ይዞ ይንቆረቆራል::

t.me/OLDBOOKSPDF

አልደነገጥኩም:: እንዴት እንደሆን እንጃ የምዕራፍን መጨነቅ ከመፈለግ እንደሚያደርገው ገብቶኛል:: ከእኔ ይልቅ ለናፍቆት ብትነግራት "እናቱን" ብላ ቃመጣው ነበር::

"ብቃይ ጭንቅ ብሎኛል::"

"ለምን ለናፍቆት አትነግሪያትም" አልኳት:: አሷም እንዳንቺ በእኔ እየተብሰከሰከች ከሆነ ተቃቅፋችሁ የመላቀስ ዕድል አታጪም:: የሚል ሃሳብ መጣብኝ::

"እሷን እያወቅኻት" ደነገጠች:: የሞጃ አቧራ ቂጧ ላይ ቃትሞ የ "በ" ቅርፅ የያዘው ትገዘ አለኝ:: "እስኪ አንተ ንገራት" አለችኝ::

"እሱ አይሰማም ግን እሺ" አልኳትና ተለየኋት:: ንዳዴ በመከራ የነባውን ጭንቀት እንዴት በተሰፋ መስጠት ላፍርስበት? ዞር ብዬ አየኋት:: ከፊቷ ጋር የማይነፃፀር ኋላ አላት:: እግዚአብሔር ፐሎ ለኮበለለበት ዓለም መፅናኛ ሲል የፈጠረው መሆን አለበት::

የሞጆን እንኩሮ መሳይ አፈር በጫማዬ እየጋፍኩ መንገዴን ቀጠልኩ:: አውራ ጎዳናውን ከተሻገርኩ አህል በረንዳ ለመድረስ ጥቂት ይቀረኛል:: ትልቅነት ከተሰማኝ በኋላ አከስቴ አህል በረንዳ ሄጄ አላውቅም:: አራሴን በአከስቴ መደባበስ ሰድብ ሆኖ እየተሰማኝ መጥቷል:: ጭኗ ላይ መንተራሰማ...

...እያቅማማሁ ስጓዝ እዚያው ደረስኩ:: የአከስቴ አህል በረንዳ መካከል ላይ እንደ ደብር ቂቢቢ እንዳለ ይታየኛል:: አከስቴ በበረንዳው ጥላ ብትዋጥም የሐበሻ ልብሷ ያጥበረብራል:: ጥልፏ ቁልጭ ብሎ ይታያል:: ከሆነ ሸማች ጋር እየተነጋገረች ነው:: ልብ ብዬ ሳስተውል ፊት ለፊቷ የቆመው "በረት ገልባጭ" እንደሆነ ለየሁት:: ደግሞ ሄጄ ልፋጠጠው?

እነ አለነ ከዚህ በፊት በሌላቸው ትጋት በሥራ ተጠምደዋል:: በረት ገልባጭን ፈርተውት መሆን አለበት:: ከበስተጀርባው ስደርስ የአከስቴ ልምምጥ ተሰማኝ::

"ኧረ ተው ማናዬ፤ እግዚአብሔርን ቀና ብሎ ማየት ደግ ነው::"

t.me/OLDBOOKSPDF

እግዚአብሔርማ የአክስቴን መተማመን ወደማይሰማበት ቦታ ኮብልሏል:: ልቤ ደም ሲረጭ ተሰማኝ:: ደረቴ ላይ የቀሰፈኝ ነገር ወደ ጉሮሮዬ ከፍ እያለ እስከ መንጋጭላዬ ተሰማኝ::

"የገዛ ልጅሽን አብርረሽ....." ይላል በረት ገልባጭ

አክስቴ እኔን ስታይ ቆመች:: የዐይኗን ምሪት ተከትሎ በረት ገልባጭ ሲዞር በጭንቅላቱ ገባሁበት::

"ወንዱ፣ ዘራፍ......" እያለ ይዞኝ አክስቴ መደብ ላይ ወደቀ:: ፋታ መስጠት አልፈለኩም:: ከላይ እንደሆንኩ ቴስታዬን ደጋገምኩ:: እንደተኛ ዱላውን ለመሰንዘር ሲሞክር የበረንዳው እግዳሚ እንጨት መለሰበት::

"ወንዱ፣ ዘራፍ....."

እጁ ጥብቅ ነው:: ዱላውን ቢጥል ሲጥ አድርጎ ይገድለኝ ነበር:: ይኼ በጀኝ:: ጭንቅላቴ እስኪናወጥ ቀጠቀጥኩት:: እኔ ስነሳ እሱ እዚያው ቀረ:: አድፍጦ ሊያገግም እንደሆን ገብቶኛል:: ጎትቼ አወረድኩትና እንደ ኳስ አመቻችቼ በእግሬ ፊቱን ሲጋሁት:: ፈርቼዋለሁ፣ ያገግማል:: ደገምኩት::

"ኧረ ው........ይ!" አለ::

ጭንቅላቱን ቁልቁል ረገጥኩት:: የምጁ አፈር ላይ ተለግቶ ጥቂት በእሸዋ ተዋጠ:: ከዚህ በኋላ ነው ጆሮየን የከፈትኩት:: ገበያው በስፖርት ደጋፊ የተሞላ መሰሏል::

"ፍርድ ሁሉ የሰው እንጂ የእግዚአብሔር እንዳልሆነ እንዴት ሳላውቅ ቆየሁ?" የጋሽ ጥበቡ ድምፅ ውስጤ አስተጋባ:: እንዲያ ብለውኛል? እንጃ!

"ሁሉም ነገር ከተፈጣጠመ በኋላ ገላጋይ መሰል ሰዎች ከንዴን ለመያዝ ሞከሩ:: መነጫጭቄ ሳፈጥባቸው ተውኝ:: በረት ገልባጭ ነገም የሚነሳ አይመስልም:: ምንጩ በውል ያልለየ ደም ከፊቱ እየተንገርቀገርቀ አሸዋው ውስጥ ይሰጥማል:: አክስቴን እየት አድርጌ ወደ ቤት አመራሁ::

ስንት ቀን ሰድቧት ስንት ቀን ተለማምጣው ይሆን? ነቀርሳ! ገድየው ለገነት እሰጠው ብገላግላት ለእኔ ምኔ ነው? መንገዴን ትቼ ተመለስኩ:: ከአንድ የአህል

t.me/OLDBOOKSPDF

በረንዳ ላይ የማዕዘን ድንጋይ በእግሬ እየረገጥኩ ፈነቀልኩ፡፡ ገበያው ፀጥ ብሏል፡፡ ድንጋዩን በሁለት እጄ አንስቼ ወደተጋደመው በረት ገልባጭ አመራሁ፡፡

አከስቴ ወደ እኔ እየተንበለበለች ስትመጣ ይታየኛል፡፡ እንደደረሰች እጄን እያንበፈበፈች ማንባት ጀመረች፡፡

"ልጄ እኔን፤ በቃ እኔን - እኔን ግደል" ድንጋዩን ጣልኩ፡፡

እንገቴ ላይ ተጠምጥማ አለቀሰች፡፡ ደረቴ ላይ ቆም በእንገቴ አልፎ እስከ መንገጭላዬ ይሰማኝ የነበረው ሲሰበር ተሰማኝ፡፡

* * *

ሁለት ቀን ታሰርኩ፡፡ ፍርድ ኃይል ባዳላለት አዚሁ ምድር ላይ እንጂ የሰማይ ችሎት ፈርሷል፡፡ የፈለጉትን ያድርጉ፤ አከስቴ ለእኔ ምን እንደሆነች ማን ያውቃል? የውስጡን የሚያውቅ ፈራጅ የትኛው ነው?

የሉሜ ፖሊስ ጣቢያ አዛዥ ልክ ሳልገባ እንደማይለቀኝ ዛተ፡፡ አልሰጋሁም፡፡ እስር ቤት ውስጥ ኮርማን አገኘሁት፡፡ ስለኔ በሸኮና እጁ ትከሻዬን ጨበጥ ጨበጥ እያደረገ ተደባዳቢነት ብዙ ነገራቸው፡፡ ማንም አሰረኛ ሊያንገላታኝ አልሞከረም፡፡ የተሻለውን የማዕዘን ቦታ ለእኔ ሰጡኝ፡፡ ይቺ አለም የአሸናፊዎች መፈንጨያ ብቻ ናት፡፡

ሦስተኛው ቀን አመሻሽ ላይ ስሜ ተጠርቶ እንድወጣ ተደረግኩ፡፡ አከስቴን ስጠብቅ የናፍቆት አባት ከፖሊሶች ፊርመው ተረከቡኝ፡፡ "አብዮታዊት ኢትዮጵያ ለየትኛውም ጥፋተኛ አንድ ዕድል አትነፍግም፡፡ እንረቢ ካለ እንገቱ ላይ ለመቆም ወደ ኋላ አትልም" አሉ፡፡ ፖሊሶቹ ይሽቆጠቆጡላቸዋል፡፡ እአረካከባቸው ከሞተር ብስክሊታቸው ሳልወርድ በየሄዱበት እንድጓዝ ፈቃድ የሚሰጣቸው መሰሎ ታየኝ፡፡ አከስቴስ? ጫማየን አሰሬ፣ ቀበቶዬን ወስውሼ ወጣሁ፡፡

ፖሊስ ጣቢያው ደጃፍ ላይ ጠፍጣፋ ድንጋይ ላይ ተቀምጣ አቀርቅራ ነበር፡፡ ለጠገቧ ናፍቆት ቆማለች፡፡ ነካ - ነካ አድርጋ አነቃቻት፡፡

አከስቴ ቀና አለች፣ ጉልበቷን ይዛ ተነሳች፣ አጎንብሳ ጉልበቱ ላይ ወደቀች፡፡ ወደ ጫማዬ ተንኳተተች፡፡

"የእኔ ጌታ፣ እኔ ልከሳ፣ እኔ ልጥቆር......"

t.me/OLDBOOKSPDF

የከሳችው የጠቆረችውኮ እሷ ናት። የፍርጃ ፍቅሯ ከመውለድ በላይ ሆነባት። ሽቶዋን ሳጣ መንፈሷ እንደሌለ ሆኖ ተሰማኝ። እናቴ ናት ጠሷን እሷ ላይ ጥላ የሞተችው። መረረኝ፣ አስጠላኝ......

t.me/OLDBOOKSPDF

14

የጠፋውን ለማግኘት

"እኔ ልሁን እንጂ
የማልጠቅም ርካሽ፤
ምንም ጊዜ ቢሆን
አንቺን ክፉ አይንካሽ፤
.....መኖሬ ይሰረዝ
ህይወቴ ይበል ውድም፤
ልማትሽን እንጂ አሃሃሃሃ
ጥፋትሽን አልወድም
አያያያያያይ
አያያያያያይ
ዋዋዋዋዋ
ዋዋዋዋዋ....."

የቱሪማንቱሪው ላይ ጃፌ በማለዳ ቀሰቀሰኝ። የአባቴ አጥሬ መንፈስ እንደሰፈረበት የተረዳ አይመስልም። ብዙም ሳይቆይ ደጃፌ ተቆረቆረ። ማነው? ሳልል ከፈትኩት። የቱሪማንቱሪው ላይ ጃፌ ነበር። ጥቁር ብቻ በሆነ አንድ ዐይኑ እንደ ጭልፊት ገደድ ብሎ በጎን ተመለከተኝ።

"ጋሼ፣ መሄጃ ነው እንግዲህ" ቱሪማንቱሪ ቱሪማንቱሪ ይሸታል።

'ጋሼ' ሲለኝ ውሃ ሰማያዊ የናፍቆት አባት ትዝ አሉኝ። አማችነት እንደ ሥጋ ጠርቷቸው ተዋሱኝ። የጭንቅላት ውስጥ ጨዋታዬ ወገቡን እንደተባለ አባብ መካከል ላይ ቆምጥ ሲል ታወቀኝ።

"ወዴት?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ወደ አዳሪ ተማሪ ቤት ነዋ፣ ጋሼ:: እንግዲህ ለአሁኑ አልያዘልኝም:: ለከርሞ ካባትህ ጋ ታስተዋውቀኛለህ:: እንደው ጠፍቼ አልቅርብህ ጋሼ:: ሰው ልሁን::"

"ባስተዋውቅህም መጥፋትህ አይቀርም" ሊለው ከጅሎኝ ተውኩት:: ለመገላገል "እሺ" አልኩት::

"ጎሽ ጋሼ፣ ጎሽ ጋሼ፣ ጎሽ ጋሼ" በመንቆሩ ጉንጩን ሊጠቀጥቅ አሰገ:: ወፍኛ አሳሳም::

"እ-ሺ ቻዋ" ብየው ሳይሰመኝ እጄን ሰጥቼ ሸኘሁት:: ሲጨብጠኝ እጄ ያጣብቃል:: የቴሬማንቲሪ ለሃጭ መሆን አለበት:: ከእንግዲህ በእሱ ፈንታ የኒኮላ ዛኒጋባ ቂራ ይመጣ ይሆን እንደሆን እንጃ.....

"ቂ.....ቅ" የቀጣዩ የአንድ አመት ዘፈን::

የትምህርት ቤት መመዝገቢያ ቀን እልፎኝ ስለነበር የመታሰሬን መረጃ ለማውጣት ፖሊስ ጣቢያ ሄድኩ:: በረት - ገልባጭ ተገባብጦ ቀይ ወጥ የተደፋበት መስሎ ከፖሊስ ጣቢያ ሲወጣ አገኘሁት:: ትንሽ እራራ ሽንኩርቶች ፊቱ ላይ ፈንጠቀጠቅ ብሏል:: ጋሙዳን አስታወሰኝ "ወጋሁ!" ሊለኝ ይሆን?

"ከጥርስ መንጋጋ ከሀገር ቡልጋ፣ ከያዙ አይለቁም:: ጡበቀኝ!" አለ::

ፈገግ ብዬ አየሁት:: ዱላውን ነቀነቀ:: ይሄን ሲያደርግ ያየው መርማሪ ፖሊስ ጠራው::

"አልከሰም ያልከው ለመበቀል ነው?" አለው ንግግሩ ቁጣና ኃይል ስለነበረው ከሌሎች ክፍሎች ተጨማሪ ፖሊሶች ወጡ::

"ምንድን ነው? ምንድን ነው?....." በዚህ መካከል የፖሊስ ጣቢያው አዛዥ ወጣ:: ሲነገረው አፈጠጠ:: እኔ ፊት በረት ገልባጭን አንቀጠቀጠው::

"ምን እንደምትሰራ የማናውቅ አይምሰልህ:: ቀኑ እስኪደርስ እየጠበቅን ነው:: ትቀማለህ፣ ትደበድባለህ:: ሌሎች አካባቢ ትዘርፋለህ:: በልና፣ አስገባው::"

"ኧረ ጌታዬ...ኧረ ጌታዬ...." ጭብጦ አከለ:: እኔ ብሆን ፀበኛዬ ፊት የምሰቀል ቢሆን እንኳን እንዲህ አልርበደበድም ስል አሰብኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ዝም ብሎ ሲያስተውለው ቆይቶ ወደ መርማሪው ዞሮ ትዕዛዝ አስተላለፈ::

"እዚህ ልጅ ላይ እንዳይደርስ ገደብ አስፈርመው:: ትምህርት ቤቱ፣ መኖሪያ አካባቢውና እከስቱ የምትሰራበት አካባቢ ቀረብ ብሎ ከታየ ያለምንም ማስጠንቀቂያ የስድስት ወር እስር እስፈርመው::"

መርማሪው ስላምታ ሰጥቶ በረት ገልባጭን እየነዳ አስገባው::

ችግር ብቻ ሳይሆን መፍትሔም ከሰው ነው:: ግን ለምን የጠፋው እግዚአብሔር አልለቅ አለኝ? እስከ ሰማየ ሰማያት ድረስ ተንጠራርቶ ከእሱ ጋር የተቋጠረው ምኔ ነው? ፀሎት እስከማይደመጥበት፣ ፆም እስከማይደርስበት ድረስ ምኔን ይዞት ሄደ?.....ወይስ የእሱን ምናምን ነገር ነው እኔ ላይ ጥሎት የጠፋው?

እግዚአብሔር እኔ ዘንድ ሁነቶች ጠብቆ፣ በተቆራረጠ መንገድ መምጣቱን ተወ:: ሌት ተቀን የማይለየኝ ጭንቀት ሆነብኝ:: አንዳንድ ጊዜ ጫማውን እየንተተ በጥቁር ድርና ማግ እራሱ የሸመነውን ጨለማ ተከናንቦ ሲጠፋ በገሃድ እየዋለሁ:: እኔ አልጋዬ ላይ በመወዘቻ ውሃ እግሬን እየታጠበኩ ይመስለኛል::

ዓለም ዘበት ናት፤ ከእኛ ጋር ምንም ጥምረት የላትም:: የግብር ይውጣ መተራመሳችንን እዕምሯችን ሰድሮና ቀባብቶ ያቁለናል:: እውነታ መጋፈጥ የማይችሉት እስፈሪ ቅዠት ነው:: ከህልም ወደ እውን እንነቃለን፣ ከእውነታ ወዴት?..... የዚያን ሰሞን እውነት እንዲያ ነበር::

ናፍቆት እያለቀሰች መጣች:: በደረቷ አልጋዬ ላይ ተንጣለለች:: እግዚአብሔር የሸሸው የሔዋንን ለቅሶ ላለማየት ሳይሆን አይቀርም:: እንዲያ ከሆነ ልክ ነበር:: አልቀልዳት ነገር ከየት አምጥቼ?

"ምን ሆንሽ? ምን ሆንሽ? ምን ሆንሽ?....." ተቀጣጥሎ ቀስ እያለ ድሬደዋ ለመድረስ የሚጓተት የ"ምን ሆንሽ" ባቡር::

እንደተደፋች "የጣጤ እናት ሞቱ" አለችኝ::

አልደነገጥኩም፣ አላዘንኩም.....እንደውም የሆነ የተንጠለጠለ ነገሬ ማረፊያ ምዕራፍ ያገኘ መሰለኝ::

"ምን ሆነው ሞቱ?" ለአፍ ያህል ጠየቅኋት::

t.me/OLDBOOKSPDF

"በር ሳይዘጉ ቀርተው ጅብ......"

እግዚአብሔርማ ይሄን ቀልዱን ትቶ የትም አይሄድም:: እዚሁ እንፈልገው:: ሠማይ ላይ ሳይሆን ጣሪያችን ላይ..... የኒኮላ ዛኒጋባ ቁራ ይሆን?

"ቋ......ቅ"

ሁለት ቀንና ሌሊት ተኛሁ::

* * *

ትምህርት ከተጀመረ ከአስር ቀን በኋላ ከፍል ገባሁ። ከፍሉ የተሞላው ጢምና አጎጠጎጤ ባላቸው ህፃናት ነው:: መምህር ሲወጣ ይላፋሉ፤ ይጮሃሉ፤ ወደ ውጭ ይወጣሉ:: ምንም ውስጥ የሌለነው እኔና ምዕራፍ ብቻ ነን:: ፀጥ እንዳልን ከፍል ሳይሆን ራሳችን ውስጥ ተቀምጠናል:: አልፎ አልፎ በተኳሉ ዓይኖቿ ዳሰስ ታደርገኛለች:: የዓይኖቿ ዳሰሳዎች የአከስቴን እጅ መዳበስ ያስታውሳሉ:: የሚሰጡት ሙቀት::

የእረፍት ሰዓት ላይ ወደ ቤቴ ለመሄድ ወስኜ ተነሳሁ:: ምዕራፍ ልትከተለኝ እንደሆን ገብቶኛል። ዞር ብዬ ' ኩም በሚያደርግ ዓይን ላጥኳት::' ኩምሽሽ ብላ ተቀመጠች:: አጠቃላይ ግቢው በጎልማሳ ህፃናት ተሞልቷል:: የሚያድገው ውስጥ እንጂ ውጪ አይደለም ስል አሰብኩ:: ጢምና አጎጠጎጤ የመድረስ ምልክቶች አይደሉም:: እዚህ ጢምና አጎጠጎጤ ኃላፊነት የማይሰማቸው አካላት ላይ በቅለዋል:: ለዚህ ጥፋት እግዚአብሔር ኃላፊነት ላለመውሰድ ነው የተሰደደው::

የትምህርት ቤት መማሪያ ከፍሎች እንደ እህል ተራ ሱቆች ከብ ሰርተዋል:: መካከል ላይ የአከስቴን እህል በረንዳ መሰሉ የባንዲራ መስቀያ ምሰሶ የተበጀለት የሲሚንቶ መደብ ላይ ቆሟል:: እዚያ የሲሚንቶ መደብ ላይ መምህርት ሙናን አየኋት:: በፀደይ ፀሐይ ስር እንዲት የከረምት ቁራጭ መስላ በእሷ ምህዋር ላይ የሚሽከረከር ጉም ከቧት ቆማለች::

"መኪብብ! መኪብብ!"

ወይ ዕዳ ካላበድኩ ላትለቀኝ ነው ማለት ነው? ከመደቡ ላይ ወርዳ ስትከተለኝ ይታወቀኛል::

"ሰባኪው!"

t.me/OLDBOOKSPDF

ቀረበችኝ ማለት ነው:: ስትቀርበኝ በዚህ ስም ትጠራኛለች:: ሌሎች ተማሪዎች ሰምተው እንዳያበሽቁኝ መሆኑ ነው:: ቆምኩ:: ዞራ ከፊቴ ተደቀነች:: የኾከ ካርቶን አልያዘችም::

"ጠፋህ፣ ተደባበደብክ፣ ታሰርክ......" ዘማሪ ድምጿ የተንቀጠቀጠ መሰለኝ:: አቀረቀርኩ:: አይቻቸው የማላውቃቸው ገዘፍ ያሉ ጫማዎች አድርጋለች:: እግሮቿ አይጥ መምሰላቸውን ትተው ሸለመጥማጥ አከሉ::

"ኧረ ተው አትጥፉ፣ ኧረ ተው አትደባደብ፣ ኧረ ተው አትታሰር......"

እሷም እንደ አከስቴ ጉልበቴ ላይ ልትወድቅ ይሆን? ምንድን ነው የምትፈልገው? ቀና ብዬ አየኋት:: መነፅሯ የናፈቀ ይመስላል፣ መነፅር ይናፍቃል? እንጃ!

"የፊዚክስ ቤተ ሙከራ አዚያ አስራ አንደኛ ክፍሎች በስተጀርባ ነው:: ቁልፉ ለእኔ ተሰጥቶኛል:: ክፍለ ጊዜው ሲጠናቀቅ ናና የምንነጋገረው አለ::"

"የፍቅር ቀጠሮ መሰለ" ልላት ፈለግኩ:: ግን ፈራሁ አልቻልኩም:: ይቺን መነፅር ከዳን ፊት ለምንድን ነው የምጠነቀቅላት?

"አሁን ወደ ቤቴ መሄዴ ነው" አልኳት

"ለምን?" በሚል መነፅሯ አፈጠጠብኝ::

"ሁሉም ነገር ሰለቸኝ" አልኳት "አንቺም" ማለት ግን አልቻልኩም:: ይህ ከግንፍሌ ጭቃ አስመጥታ የቀባችው ድፍን መነፅር ምን ድግምት አለበት?

"ጥሩ አሁን አንድ ክፍለ ጊዜ ነፃ ነኝ፤ ሄደን እንነጋገር" በሸለመጥማጦቿ መንገድ ቀጠለች:: ተከተልኳት:: ወደ ሰንደቅ አላማ መስቀያው መደብ ሄዳ የኾከ ካርቶኗን አነሳች:: ባዶ መሆኑ አስደንግጧት ተገለማመጠች:: ጢማሞቹ ህፃናት ቾኩን እንደ ኢየሱስ ልብስ እጣ ተጣጣሉበት ማለት ነው::

ቤተ ሙከራው የታፈነ እምክ አየር ሞልቶታል:: መስኮት ተከፍቶ መብራት ቢበራም የሚያሳድረው የመጨፍገግ ስሜት አይቀንስም:: እንደ ድሮ ዳቦ ከወፋፈሩ እንጨቶች የተሰሩ አረጃጀም ጠረጴዛዎች አሉ:: ጠረጴዛዎቹ አረጃጀም

t.me/OLDBOOKSPDF

ቁመት ባላቸው ወንበሮች ተከበዋል:: የወንበሮቹ ሆነ የጠረጴዛዎቹ አደራደር የመማሪያ ክፍል ወግ ሳይሆን የታላቅ ስብሰባ ሥርዓት አላቸው::

በስተ ጎን በዘመን ብዛት ወደ ነጭነት ያደላ ቡናማ ጥቁር ስሌዳ አለ:: ሙና ፊት ለፊቴ ተቀመጠች::

"የጠፋው እግዚአብሔር ተገኘ? ማለቴ ባንተ የእውነት ሀሰሳ" የአባባይ ወፍ ድምፅ

ምን ልበላት? ድንገት ሆነብኝ:: የእሷ ዘና ማለት እኔም ተጨናንቄ መነጋገር እንደሌለብኝ ሹክ አለኝ::

"አልተገኘም፤ እሱን ስፈልግ እኔ ጠፋሁ" ፈገግ አልኩላት:: ሁኔታዬ እሷ ወደምትፈልገው እንዳደረሰኝ ባውቅም ገዴት አልተሰማኝም:: እንደ ፈረስ በዳበሳ ገራችኝ? እሷና አከሰቱ::

ጭንቅላቷን ፈንግላ ሳቀች:: ደባደቦ ሹራብ አድርጋ የመምህሮች ካኪ ካፖርት ስለደረበች አንገቷ ጠፍቶ ከወገቧ በላይ አጥራለች::

"እንዴት ጠፋህ? እስኪ ንገረኝ?" ሳቋ ሳይጠናቀቅ ስላወራች ቁርጥራጭ ካካታዎች ንግግሯን ጉራማይሌ ውበት ሰጡት::

"ቢቃ፤ ዛሬ ሌሊት ያየሁትን ልንገርዎት?"

"ንገረኝ" ወፍ ከሳቅ ጋር ብትዘምር እንዲህ ነው::

"እግዚአብሔር ደከሞትና ጫማው ሰፍቶት በሆነ የብርሃን ጉበን በኩል አልፎ ወደ ጨለማ አለም ሲጠልቅ አየሁት:: ከዚህ በፊት በተደጋጋሚ ባየውም አልከተለውም ነበር:: ዛሬ ሌሊት ግን ተከተልኩት:: ከጨለማ የተዋቀሩ ጥቂት ዛኒጋባዎችን ብቻ አገኘሁ:: እሱ የለም:: ወደ መመለሻዬ ስመለከት የብርሃን ጉበኑ ከበታው ተነስቶ ድቅድቅ ጨለማ ብቻ:: ላብድ ነው::"

"አታብድም፤ ጭንቅላትህ የማሰብ አቅሙ አስገራሚ ነው:: ግን የአቅሙን ያህል የተለያዩ ዕውቀቶችን አልሰጠኸውም:: መልሶ መላልሶ ከተለያየ አቅጣጫ የሚያስበው አንዴ የተገረምከበት የእግዚአብሔርን መጥፋት ጉዳይ ነው::"

t.me/OLDBOOKSPDF

ጭንቅላቴ አህል ያልገባበት ባዶ ወፍጮ መሰሎ ታየኝ:: የፈጪውን መልሶ መላልሶ የሚፈጭ:: የኒኮላ ወፍጮ ዕኩለ ሌሊት ላይ ሲጣን ቀስቅሶ በብላሽ እንደሚያንተከትከው ያለ::

"እንደኔ እንደኔ ከእግዚአብሔር መጥፋት ይልቅ ሊያስጨንቀን የሚገባው መኖሩ ነበር:: እስኪ አሰበው በምታደርገው ነገር ሁሉ የሚከታተሉህ ዓይኖች ሲኖሩ፣ ለምታየው ነገር ዓይኖችህ ላይ የተገጠሙ የሌላ አካል ዓይኖች፣ ለምታደርገው ነገር እጆችህ ላይ የተገጠሙ አባባቂ እጆች፣ እግሮችህ፣ አፍህ፣ አፍንጫህ.... የራስህ ሰላይ ሲሆኑ:: ይጨንቃል:: የት ትገባለህ? የት ትደበቃለህ? ምን ውስጥ ታደፍጣለህ? ይጨንቃል....."

እኔ የራሴ ጠባቂ እንድሆን በአከሰቱ የተጣለብኝ ግዴታ ትዝ አለኝ:: በዚህ መጠን መወያየት ያስደስተኛል ብዬ አላሰብኩም ነበር:: በአደናጋሽ ብርሃን ወደ ጥቁር ቡኒ ያደላው መነፅሯ ላይ አተኮርኩ::

"ያልኩህን ተረዳህ?"

እራሴን በአምንታ ነቀነቅኩና ከዚህ በፊት የማስበው እንደነበር ነገርኳት::

"የምትገርም ልጅ" መነፅሯ አከስቴን የፍቅር ዓይኖች የተዋሱ መሰሉ:: እንዴት? ስስ ከንፈሯ ይሆናል መነፅሯ ላይ ጥላውን የሚጥለው፣ ወደላይ::

"ትንሽ ስለ እግዚአብሔር እናውራ?" አለችኝ

"ጥሩ" አልኳት

"እውነት? አይጨንቅህም?"

"አይጨንቀኝም::"

"የምትገርም ልጅ" ብላ በመነፅሯ አትኩራብኝ ቀጠለች:: "እንዲህ በኃይማኖት ላይ ጥናት ያካሄዱ ሊቆች እንደተስማሙበት ከሆነ የእግዚአብሔራዊ አባቦትና የሰው ልጅ የተገናኙት በፍርሃት ነው:: የሰው ልጅ አስተሳሰቡ ባልዳበረበት በጥንት ዘመን ተፈጥሯዊ ክስተቶች ሲመለከት፣ መጀመሪያ እራሳቸው ሀልውና እንዳላቸው መቀበል ጀመረ:: በፍልስፍና እንዲህ ያለው የተፈጥሮ ኃይልን የማምለክ እምነት 'Animism' ይባላል:: ሙብረቁ፣ ነርቱ፣ መሬት፣

t.me/OLDBOOKSPDF

መንቀጥቀጡ...... ሁሉ ህልውና ያለው ተቀጨና ተደሳች አድርጎ የማሰብ አምልኮ ነው።"

ሙና ተነስታ ወደ ዳለቻው ጥቁር ሰሌዳ ስታመራ እያስተማረችኝ እንደሆነ ገባኝ። ጥናቱ ተጀመረ? ሄፈች። ኢ፣ ኤን፣ አይ፣ ኢም፣ አይ፣ ኤስ፣ ኢም፤ አኒሚዝም።

"ቀጥሎ ያለው እምነት እነዚህ የተፈጥሮ ኃይሎች በራሳቸው የሚንቀሳቀሱ ሳይሆኑ ከጀርባቸው ባለ አዛዥ ኃይል ቁጥጥር ጥፋት እንደሚያደርሱ ማመን ነው። መብረቅ በመብረቅ አምላክ፣ ተከሎች በተከሎች አምላክ፣ ሙዚቃ በሙዚቃ አምላክ......... እንደሚታዘዝ ማሰብ ማለት ነው። እየተከተልከኝ ነው?" አለች።

እራሴን በአዎንታ ነቀነቅኩላት።

"እንግዲህ ከዚህ ሁሉ በኋላ ነው። በአንድ ፍፁማዊ አምላክ የማመን አዝማሚያ የመጣው። ይሄ እምነት 'ሞኖቴይዝም' ይባላል።" ሄፈችው። ኢም፣ ኦ፣ ኤን፣ ኦ፣ ቲ፣ ኤች፣ ኢ፣ አይ፣ ኤስ፣ ኢም (monotheism)

"ከእስራኤል በፊት በግብፅ፣ በባቢሎን እና በኢራን ይኼ የአንድ አምላክ ፍፁማዊ እምነት ተሞክሯል። መነሻው በተለያዩ ጣኦቶች የሚያመልኩትን ህዝቦች አንድ አድርጎ ፍፁማዊ አገዛዝ ለመመስረት ማሰብ ነበር። አልተሳካላቸውም። የተሳካለት እስራኤላዊው ሙሴ ብቻ ነው። ሙሴ አምላክን ፍፁማዊ፣ ዘላለማዊ፣ የመጀመሪያ፣ የመጨረሻ..... አድርጎ ቀረፀ። እንቀጥል?"

"እዎ" አልኳት በጣም ያነስኩና ሰልቀው አሉመው የሚያቀርቡልኝን ብቻ የምመገብ ጨቅላ የሆንኩ መሰለኝ። ምን ይገደ በምን ልፍጨረጨር?

"የሰው ልጅ ወሳኝ ግኝቶች ላይ በደረሰ ቁጥር ነባሩ እግዚአብሔራዊ እሳቤ ከዚያ ግኝት አንፃር እየተፈተሸ መታየቱ በተደጋጋሚ የታየ ክስተት ነው።" እንድ እሷን ብቻ የምታስተምር ሳይሆን ሌሎች ብዙ ተማሪዎች እንዳሉ አድርጋ መትጋቷ አስገረመኝ።

"ለምሳሌ ከኮፐርኒከስ በ1473 ዓ.ም ምድር በፀሐይ ዙሪያ የምትሽከረከር ጥፍራ ፕላኔት መሆኗን በሳይንስ ሲያረጋግጥ የሰው ልጅ ፍጡራን ሁሉ

t.me/OLDBOOKSPDF

ማዕከላዊነት አብሮ ጥርጣሬ ውስጥ ገባ፡፡ እግዚአብሔርም ከመለኮታዊ ኃይልነት ሳይንሳዊ የበላይነት ወዳለው አካልነት ተሸጋገረ፡፡ የሁለንተና መዋቅር የዕውቀቱ መለኪያ ሆኖ ቀረበ፡፡ እንደ ኒውተን፣ ሎክ፣ ሩሶና የአንተ ቮልቴር የዚህ አቋም አራማጆች ነበሩ፡፡ እንደ እነሱ እምነት ከሆነ ዓለም አንዴ ከተፈጠረ በኋላ እንደ አውቶማቲክ ሰዓት እራሱን በራሱ ያስተዳድራል፡፡ ስለዚህ ፈጣሪው አያስፈልገውም፡፡ ልክ እጃችን ላይ ላለው ሰዓት፣ ሬዲዮ፣ ቴሌቪዥን.......... የሰራው ሰውዬ አጠገቡ መገኘት እንደማያስፈልገው ሁሉ ማለት ነው፡፡ ይኼ እምነት ዲያዝም ይባላል፡፡" ዘወር ብላ አዚያው ጥቁር ሰሌዳ ላይ ፃፈችው፡፡ ዲ፣ ኢ፣ አይ፣ ኤስ፣ ኤም፡፡

የጨረስኩ የመሰለኝ ምን አውቄ ነበር? የመጀመሪያዋን መፅሐፍ ሳነብ የተሰማኝን ሁለተኛዋን ስደግም እስትበት ነበር፡፡ ዛሬ ከንቱ እኮፈስ እንደነበር ገባኝ፡፡ ዕውቀት ማለቂያ የሌለው ወደ ሰማየ ሰማያት የተዘረጋ መሰመር ነው፡፡

"እንዳልኩህ ነው፤ የሰው ልጅ አዲስ ግኝት ላይ በደረሰ ቁጥር እራሱን ዓለምንና ፈጣሪውን በከለሳ ይመለከታል፡፡ ማሽን አዲስ በሆነበት ዘመን ዓለም በጥቃቅን አካላት ረቂቃን ግንኙነት ወደ እውነት የመጣ የእንቅስቃሴ ውጤት ተደርጎ ተወሰደ፡፡ በዚህ አስተሳሰብ እግዚአብሔር ፈፅሞ ከነበረበት ቦታ ላይ ተወገደ፡፡ አስተሳሰቡ 'mechanical materialism' የሚባለው ነው፡፡

"እንዲሁ ሥነ-ህይወታዊና ኬሚካላዊ ዕውቀት ላይ ሲደረስ አሁንም የፈጣሪና የፍጡራን ጉዳይ ከዚያው አንፃር ታየ፡፡ የቻርልስ ዳርዊን ዝግመተ ለውጥ ማለት ነው፡፡ በሳይንስ ግኝቶች ብቻ ሳይሆን በመከራዎች፣ በረሃቦች፣ በቸነፈሮችና በጦርነቶች መነሳት የእግዚአብሔር ሀልውና በከለሳ ከነባራዊ ሁኔታዎች ጋር እየተጣጣመ ይፈተሻል፡፡" የቾክ ብናኟን ከእጇ ላይ አራገፈች፡፡ መጨረሷ መሆኑ ነው፡፡ "ጥያቄ አለህ?"

"የለኝም፡፡ ግን......" ብዬ ተውኩ፡፡

"ግን ምን?"

"አሁን የነገሩኝ ሁሉ የእርስዎም እውነት ነው ወይስ እውቀት?" ከንፈሯ ላይ አካሄዴ እንደገባት ተረዳሁ፡፡ እንዴት? እንጃ!

"እውነቱ ሳይሆን ዕውቀቱ ነው፡፡"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እውቀትም ከሆነ መቼም የዚህ ተቃራኒ ሌላ እውቀት ሳይኖር አይቀርም::"

"እሰ! እሱም እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ:: ጭለማና ብርሃን አደረገ:: ወዘተ ብሎ ጭጭ!"

"ይሄ አማራጭ መዳረሻው ቅርብና ፍፁማዊ አይመስልዎትም? ከተፈጥሮ ጋር በአዲስ መልክ በተዋወቁ ቁጥር እግዚአብሔርን እንደ አዲስ ማንሳት መጣል መቆሚያው የት ነው? አይታክትም? እኔን ታክቶኛል:: መድረሻው የማይታወቅ ጉዞ ሆኖብኛል:: ጠቀሜታውም አልታይህ ብሎኛል::" ሁሉንም ነገር አፈራርሼ መውጣት አሰኝቶኝ ነበር:: ሙና ተናገረች:-

"የሰው ልጅ ቢፈልግ እንኳን የማያገኘው አለማሰብ፣ አለመጠየቅና አለመመርመርን ነው:: ማሰብ መመርመርና መጠየቅ የሰው ልጅ እጣ ፈንታዎች ናቸው:: ማሰብ ስለተውከው አይተውህም:: እጅ መስጠትን የሰው ልጅ አጠቃላይ መፍትሄ አድርገህ ለማቅረብ እየሞከርክ ነው:: እጅ በመስጠት ባርነት እንጂ ሠላም አይገኝም::"

አልቻልም እንጂ ከዚህ በላይ ብጠነክርባት፣ ከዚህ በላይ ታይላለች:: ፈራኋት::

በዚች ቅፅበት በተከፈተው የቤተ ሙከራ መስኮት በኩል ምዕራፍ ብቅ ብላ ጭንቅላቷን ስትሰበስብ በጨረፍታ አየኋት:: ትከታተለኝ ነበር? ምን ጠርጥራ፣ ምን ለማየት ተንጇከከች?

t.me/OLDBOOKSPDF

15

ህልም ሽሽት

ቮልቴር ስራይ ሆኖ የማይነቀል ህልም ተከለብኝ:: ከመደጋገሙ የተነሳ እንደ ወዳጅ ቤት ከደጃፍ እስከ ጓዳ ጎድጓዳ የማውቀው ህልም ገና ሲጀምረኝ አውቃለሁ::

"ዛሬስ አያመልጠኝም፣ ዛሬስ አያመልጠኝም......" እላለሁ:: እንደተለመደው እግዚአብሄር ከኋላዬ መጥቶ ጫማውን እየጎተተ ያልፋል:: የብርሃን ጉበኑን ከማለፉ በፊት እደርስበታለሁ:: ጫማው ብቻ ቀን የሰበሰበችውን ብርሃን በጨለማው ትታለባለች:: የጥንድ እግሮቹን ፍርቅርቅ እያጤንኩ "ፈጥረህ ወዴት? አድርገህ ወዴት? ይሁን ስትል አልሆነምን? በቃልህ ካለመኖር ወደ መኖር የመጣትን በትነህ ወዴት?......." እያልኩ እነዘንዝዋለሁ:: በመካከሉ መኃል ጫማው ግርማውን ሲያጣና ሲቀል ቀና እላለሁ:: እግዚአብሄር የሚራመድ ጫማውን ትቶልኝ ሄዷል:: እንባ የሌለው ደረቅ ለቅሶ......

......የእኔ ደረቅ ለቅሶ ደረቅ የሴት ጩኸት ተቀላቀለው ነቃሁ:: የእኔ ለቅሶ ቢቆምም የሴቷ ግን ቀጥሏል:: እንደውም አጃቢ ጩኸቶች ከበቡት::

"ኡ! ኡ! ኡ!"

"ምንድን ነው? ምንድነው?"......"

"በስመአብ!"

አከሰቴ ትገዝ አለችኝ:: ተስፈንጥሬ ተነሳሁ:: በባዶ እግሬ የጓሮውን በር ከፍቼ ወጣሁ:: በረት ገልባጭን መንፈሴ አላመነውም:: ሰዎች ወዳተኮሩበት በደመነፍስ አመራሁ:: አንዳንድ ሰዎች ከፊቴ ይንቶስቶሳሉ:: ከእቅሌ ሳልሆን ጋሽ በረደድ

t.me/OLDBOOKSPDF

ደጅ ደረስኩ፡፡ ጉዳዩ ጋሽ ጥበቡ ቤት ውስጥ ነበር፡፡ አሁንም ጩኸቱ በትብብል ተጥሏል፡፡ ወደቤት የገቡ ሲወጡ እራሳቸውን ይዘው ይጮኻሉ፡፡ እኔም ወረፋዬን አሳብሬ ጭንቅላቴን ሰደድኩ፡፡ የጋሽ ጥበቡ ሚስት ተዘርግተው እንደ ጫማቸው ወልቆ ውስጥ እግራቸው ይታያል፡፡ ጋሽ ጥበቡ አጠገባቸው ሳጥን ላይ ተቀምጠው ለሆነው ነገር ግድ የሰጣቸው አይመስሉም፡፡ መሳልሰው

"እኔና እግዚአብሔር በእሷ ስንቴ እንቀሰል?" ይላሉ፡፡ ሴትየዋ አይንቀሳቀሱም፡፡ መጮህ ሲቀረኝ ተበጥብጬ የሰደድኩትን ራሴን ሰበሰብኩ፡፡ ወደ ቤት ስመለስ የጋሽ በረደድ ሚስት ከባላቸው ኋላ ሆነው ጀርባቸውን ይደልቃሉ፡፡

"ይሄ ሁሉ ያንቱ ጥፋት ነው፣ አንቱ ሽርሙጣ"

ከጋሽ በረደድ ጋር አይን ለዓይን ተጋጨን፡፡ አይናቸውን መለሱ፡፡ ወደ ክፍሌ ስመለስ ባዶ እግሬን እንደሆንኩ አወቅሁ፡፡

"እግዚአብሔር ሰውን ለአእምሮው ሳይሆን ለሰጣን ትቶት ነው የሄደው" አልኩ፡፡ ጋሽ ጥበቡ አይን ሕሊናዬ ላይ ተደቀኑ፡፡

"ፍርድ ሁሉ የሰው እንጂ የእግዚአብሔር እንዳልሆነ እንዴት ሳታውቅ ቆየህ?" ያሉት ወይም ያላሉት፡፡ ከሚስታቸው ይልቅ እሳቸው አሳዘኑኝ፡፡

ትምህርት ቤት እንደደረስኩ ወደ ክፍል አልገባሁም፡፡ ቀጥታ ወደ ቤተ መኩራው አመራሁ፡፡ ሙና ቀድመው የገቡ ጥቂት ተማሪዎች ፊት ጥቁር ሰሌዳው አጠገብ ጠረጴዛ ላይ ተቀምጣለች፡፡ እንዱ "ሽለምጥማጧ" ተንጠልጥሎ ይታየኛል፡፡ በር ላይ መቆሜን ስትመለከት ሽለምጥማጦቿን ሽምጥ ጋልባ አጠገቤ ቆመች፡፡ ከበሩ ፈቀቅ ብዬ ያየሁትን ህልምና የጋሽ ጥበቡን ጉዳይ ነገርኳት፡፡

ዝም ብላ በመነፅሯ ከተካከዘች በኋላ

"አስኪ ከዚህ እንደወጣህ ወደ ቤት አትሂድ፡፡ ዘና በል፡፡ ጓደኞች የሉህም? እስኪ እነሱጋ ሂድ"

ህልሜ አልጋዬ ውስጥ ሆኖ የሚጠብቀኝ ደባል ባለጋራ መሰለኝ፡፡ ትናንት ያየሁት ህልም ላይ ትንሽ ጨምሮበትና ወደኋላ አጠንጥኖ፣ የህልም ፕሮጀክተሩ ላይ ጠምዶ ይጠብቀኝ ይሆን?

t.me/OLDBOOKSPDF

*　　*　　*

ከምዕራፍ ጋር ወደ ኮልባ ሠፈር ሄድኩ፡፡ እነ ንጋደ የሚቀመጡት እነ ኮርማ ቤት ነው፡፡ ከዋናው ቤት በስተጀርባ የቤቱን ቃዛ ከለላ አድርጎ የተበጀ የጎረምሶች መዋያ ነው፡፡ ድርብርብ አልጋ ተዘርግቷል፡፡ ከሥር የጎርፍ መውረጃ አለው፡፡ እነ ንጋደ የሥረኛው አልጋ ላይ ተኮልኩለው ይቀማሉ፡፡ እኔ መምጣቴ ንጋደን አላስደሰተውም፡፡ ምዕራፍን ገላመጣት፡፡ ተሽቆጠቆጠች፡፡

"ቁረቡት፤ ቁረቡት፤ ና እዚህጋ ተቀመጥ"

አንድ ድሮ ዳቦ ድሮ ዳቦ የሚሸት ጎረምሳ ጎን ቁጭ አልኩ፡፡ አረንጓዴ ዓይን አለው፡፡ የሚቀመጡ በዓይኑ ነው እንዴ? እንደ ናፍቆት አባት እንዳልነከሰው ምቡቱ በጥርጣሬ አየኝ፡፡ ለመሆኑ ናፍቆት የት ሄደች? ለምዕራፍ ጠጋ አልኩላት፡፡ ዓይኖቿን ከንጋደ ላይ ሳትነቅል ቂጧን እንደ ከንፈር አሞጥሙጣ ተቀመጠች፡፡ የይጋርዱ ቂጠን ለመሆን የታጨች ይመስላል፡፡

ኮርማ ከውጭ ሲመጣ ሞቅ ያለ ሰላምታ አቀረበልኝ፡፡ እንደሸኩና ጠንከሮ ባጠረ እጁ ጨብጦ ወዘወዘኝ፡፡ እስር ቤት መገናኘታችንን እንደ በረሃ ጓደኝነት ቆጥሮት አንዳንድ ጀብዱዎችን በኩራት አወራ፡፡

በድሮ ዳቦ እንደታወደኩ ተቀመጥኩ፡፡ ይሄ ልጅ የተፈጠረው እንደሌሎቻችን ከአፈር ሳይሆን ከጥቁር ስንዴ ነው፡፡ ዱቄቱ ተቦክቶ ኩፍ ሲል በኮባ ተጠቅልሎ የሰው ቅርፅ ባለው ገበር ምጣድ ከስር ፍልጥ፤ ከላይ ኩበት ነድዶበት፡፡ ካልሆነ ሰው እንዴት ድሮ ድሮ ይሸትታል? የላይኛውን አልጋ በሚንቃው የተሸከመ ማሰሮ አገጩን ደረቱ ላይ እንደለጎተ በቀኝ ዓይኑና በጫት በተወጠረው ቀኝ ጉንጩ በጥርጣሬ ያየኛል፡፡ ጥርሴን አግጥጬ "ሃኝ" ብለው ወዴት ይሸሻል? መሸሻ ከሌለው ታዲያ ለምን በጥርጣሬ በላሙን ያጣል?

ንጋደና ኮርማም ድሮውን ለማገዝ የሚሞክሩ መሰለው የላይኛውን አልጋ በሚንቃቸው ተሸከመዋል፡፡ አቀማመጣቸው የጉልቻ ዓይነት ነው፡፡ በጋዜጣ የተጠቀለለው ጫት መካከላቸው ነጭ እሳት ይፈልቃል፡፡

"እንዴት ነው? ሠላም ነው?" አለ ንጋደ አየቃመ ሰላየሁት ደብሮታል፡፡ እርጋታው እንዳለ ቢሆንም ፊቱ ግን መከፋታቱ ጨምሯል፡፡ ከበላያቸው ያሉ አልጋ ለመቀመጥ የሚያበቃ ቁመት ስለሌለው በግንባሩ እስታከክ ያየኛል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"ሠላም ነው" ብዬ ዝም አልኩ::

ኮርማም አቀርቅሮ ነገር የፈለገ በሬ መሰሏል:: ሁኔታቸው ይቀፍፋል:: በእንዲህ ያለ ፀጥታና ማቀርቀር እስከ መቼ ይገፉታል?

ምዕራፍ ተነሣች:: የአደይ አበባ አርሻ ያስመሰላትን ቀሚስ ወደታች ዝልጣ "ልሂድ" አለች:: ዓይኗ ንዳዴን ይሸሻል:: እንዳቀረቀረች ወጣች::

"ያፈቀሩትን ለማየት እንኳን መከልከል ምን ምን ይል ይሆን?" ስል አሰብኩ:: ፀጥታው እንደአለጋው ጫንቃዬን ተጭኖ ያዘኝ::

"ይቺ ልጅ እንቢ እንዳለች ነው?" አለ ድፎው ድምፁ እንደ ጠረኑ ድፎ ዳቦ ነው::

"ኧረ ዝም በላት" ንዳዴ ነበር "ስንጋባ፣ በተከሊል፣ ስንቆርብ... ትላለች:: እሺ እስክንጋባ ተከሊል እስክናደርግ፣ እስክንቆርብ አትምጪ ሲሏት አትሰማም:: ብንሳሳም ምናለበት? ትላለች:: መሳሳም ከቀረጥ ነጻ ነው?"

ኮርማ ተተካ "እኔ የምታናድደኝ የእሷ ሳያንስ የእኛዎቹንም ሴቶች እያበላሸች መሆኑ ነው:: ከትናንት ወዲያ አብረው ውለው ኖሮ ለካ የእኔዋን ማታ ስጠይቃት ሰንጋባ አላለችም፤ እስከዛሬውም ይቅር ይበለኝ ከእንግዲህ ተከሊል ስናደርግ ስንቆርብ ነው፤ በለኝ በታንክ!...."

"እና እንቢ እንዳለች ቀረች?" ሲል ጠየቀ ድፎ፤ ድምፁም ከጥቁር ሰንዴ ዳቦት ይሆን የተጋገረው?

"ልነግራችሁ አይደል፤ መጀመሪያ እጇን ሰደድኩ:: ተው አለችኝ:: መዳበስ አልተከለከለ አልኳት:: ከዛ አንገቷን መሳም ጀመርኩ:: ተው አለችኝ:: አንገት መሳም አልተከለከለ አልኳት:: እሱስ አልተከለከለም እንደው ነው አለችኝ:: እጄን ቀስ አድርጌ ጡቶቿን...."

እነድፎ ጠፍጣፋዋን ዓለም የተሸከሙ አትላሶች መስለውና አፋቸውን ገርበብ አድርገው ያዳምጣሉ:: ኮርማ ጡቶቿን እንደሚይዝ ሁሉ እጁን እንኳትቶ እንድ ጫት መዘዘ....

"ጡቷ እንደዛን ቀን አስደስቶኝ አያውቅም:: እሸት፣ እሸት ሳደርጋት ተው አለችኝ ጡት ማሸት ኀጢአት አይደል አልኳት:: እሱስ ኀጢያት አይደለም፤

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደው ነው አለችኝ:: እየሳምኩ እያሻሸሁ አላይዋ ላይ ወጣሁ: ተው ልትል አልቻለችም:: እጥበቴ መሳሜን ቀጠልኩ እየፈለፈልኩ እየፈለፈልኩ እግሯ መካከል ገባሁና በቀዳዳዋ ልክ አስደግፌ ተውኩት"

"ፓንቷ እያለ?" ድፎ...

"አዎ" ከመዘዘው ጫት ቀንጣጥቦ አፉ ከተተና ቀጠለ "በወገቢ እየሰራሁ መሳሜን ቀጠልኩ ሰውነቷ ሁሉ ሲወጣጠር ይሰማኛል:: ዝም ብዬ እየተንቀሳቀስኩ፣ እየሳምኩ እያለ አፏን በግድ አልላቃ አንዴ እንደሆነ ከነጢያት ተመዘግቧል አለችኝ:: በለኝ በታንክ!...."

"ምን ማለቷ ነው?" ድፎ፣ ንዳዴ እታቋርጥ በሚል ጎሸም አደረገው::

"በ...ለ...ኝ.... ነዋ፤ በፍጥነት ፓንቷን አወለቅና ስራራኋታ! አልኳት፣ አልኳት፣ በመጨረሻ ምን ብትል ጥሩ ነው?::

"ምን አለች?" ድፎ

"በያም ሻይ ነው ብለህ ወተት እንዳጠጣኸኝ ስለሚቆጠር ኀጢያቱ ባንተ ነው:: በለኝ በታንክ!!"

ወሬው ሲጠናቀቅ መጠነኛ ጭቅጭቅ ተተካ:: "ጫቱ ትንሽ ነው:: ማግምሻችንን በጊዜ ልትጨርሰው ነው?" አለ ንዳዴ::

"እንዴ? መዝሏል እንዴ?" ድፎ ድምፁ ሆምጥጧል:: ከተበካበት እርሾ ይሆን? ጭቅጭቁ ቀጠለ፡-

"ቤቱ ነው ብለህ ነው? አበዛኸው" ንዳዴ እንደናፍቆት በጭንቅላት ውዝዋዜ ለመነጫነጭ ሞከሮ አሏጋው ስላላመቸው ተወው::

በዚህ መካከል ሁለት ብር አውጥቼ ሰጠኋቸው:: ኮርማ ማመን አልቻለም:: እየተርበተበተ ድፎን ላከው::

የብር ከሃምሳ ሙሉ ጫት፤ እ? ሲጋራ ደግሞ በሰሙኒው አምስት ግዛ፤ በፍጥነት! ስኳር ሻይ ቅጠል....."

ንዳዴ በስጋት አየኝ ገብቶኛል:: ሲጋራ ስለተነሣ ነው:: ኮርማ መከተንግዶውን አጧጧፈብኝ:: አሏጋ ላይ በግድ ውጣ አለኝ:: ጫማዬን ሳወልቅ

t.me/OLDBOOKSPDF

አስተካከሉ አልጋ ሥር ከተተልኝ" አይ ቁሪስት!" ይላል እየቆየ እየቆየ፡፡ ማንደጃ ከትልቁ ቤት አመጣ፡፡ ከሰል አድርጎበት ሸርጉድ አለ፡፡

አልጋው አይመችም፡፡ የጓጎለው ፍራሽ የድንጋይ ጉልቻ ላይ የተጣድኩ እንጂ የተቀመጥኩ እንዲመስለኝ አላደረገኝም፡፡ በዚህ ላይ ከአንገት መቆሊመሙ፡፡ ቢሆንም መቀላቀሌ በራሱ ድሎት ሆኖ አስደስቶኛል፡፡ ያንን ህልም ሽሽት፣ ለዚያ ህልም የሚያመቻቸኝን ነገር ካከሸፍኩ ህልሙ ሌሊት ለመምጣት ላይችል ይችላል፡፡

ከድፎ ቀድመው ናፍቆትና አንዲት ሌላ ልጅ መጡ፡፡ ልጅቷ ከላብ የሚመጣ ብጉር ግንባሯ ላይ ፈሰሶባታል፡፡ ትከሻዋ የዳበረ በመሆኑ ለሚያገባት ብረትመገዘኂያ የምትሆን ዓይነት ነች፡፡ ብን ያለ ሉጫ ፀጉር አላት፡፡ ከውጭ በሚገባው ብርሃን የራስ ቅሏ ቁልጭ ብሎ ይታያል፡፡ ወደ ዓይኗ የሚያደላ ወፍራም ጉንጭ ስላላት ብታለቅስ እንባዋ ከዓይኗ ቁብ ወርዶ የጉንጯ አናት ላይ ይታቆራል ስል አሰብኩ፡፡

ናፍቆት ኮስተር እንዳለች ንዳዱ ላይ አተኩራለች፡፡ ስላልገመተች ይሆናል እኔን አላየችኝም፡፡ ንዳዱ እንደ ጥፋተኛ ልጅ አቀርቅሮ ይልመጠመጣል፡፡

ኮርማ ተፍ.. ተፍ እያለ መጣና "ቁሪስት ተዋወቂ ሚስቱ ናት" አለ፡፡

ናፍቆት ድንግጥ ብላ አየችኝ፡፡ ሲታ ሴትነቷን ለእኔ ያስቀመጠችው ይመስል ወንድነቷ እንደ ቀልብ ከላይዋ ላይ ሲገፈፍ አየሁት፡፡

የኮርማ ሚስት ፈገግ ብላ ጨበጠችኝ፡፡ እጇ የኮርማ አይነት ነው፡፡ ቀጠን ስለሚል ሸካና ሳይሆን ቀንድ ነው፡፡ ሴቷ በሬ፤ በዝርያ ተፈላልገው ሳይጋቡ አልቀረም፡፡

ናፍቆት በስተግርጌ መጥታ ግራ ጎኔን ታከከችኝ፡፡ ወንዳወንድነቷን የሚያጎላው እስከዚህም አለባበሷ ተቀይሯል፡፡ ኧረ እንደውም የጆሮ ጌጥም አድርጋለች፡፡ ፀጉሯን ወደ ኋላ አበጥራ አሲዛዋለች፡፡

"አንተ'ጋ እየሄድኩ ገኒን አግኝቻት ይዣኝ መጣች፡፡ ለፍቼ ነበር" አለች፡፡

"ዛሬስ ማምለጥ አልነበረብሽም" አልኳት

t.me/OLDBOOKSPDF

እያፈረች "ተው እንደዚህ አትበለኝ" አለችኝ::

"ናፈ ሙት፤ ጆሮ ጌጥም አድርገሻል"

የበሰጠ በማፈር እስሬ ገባታ ተሏመጣመጠች:: ያቺ ቀንድ እጅ በትዝብት ታየናለች:: ሳፈጥባት ኮርማን በሥራ የምታግገ መሰለች:: እሷን አሳፍሬ ስመለስ ንፃይ በተመሳሳይ አይታ ላይ ነበር::

የተንደረከከው ክሰል ላይ የሻይ ጀበና ተጣደ:: "ኮርማ ተፍተፉን ትቶ ተቀመጠ:: ሰቷ በሬ ትክሻውን ተደግፎ እንደመታከክ ያደርጋታል:: በዚህ መካከል በር ተከፍቶ አንድ ብልጣ ብልጥ ልጅ ገባ:: አጭር ነው፤ ሰውነት የለውም:: ጠይም ፊቱን ጎላ ያለ አፍንጫው ሞሌቶታል:: ንፁህና ፀጉሩን በአግባቡ ያበጠረ ነው::

"ቆቋ፤ ቆቋ፤ ቆቋ" ተንጫጩ:: ሁሉም የሚወዱት ልጅ ሳይሆን አይቀርም:: ቃልቡ ደጅ እንዳለ ያስታውቃል:: መሰሰ ብሎ እንዴት የቀትር ፀሐይ የመሰለች ልጅ መገዞ አስገባ:: ዘለግ ያለች ናት:: ትኩስ ፍቅር ላይ፤ እንደሆኑ ያስታውቃል:: ሁለቱም ጨብጠውን ወደላይኛው አልጋ በመሰላል ወጡ:: የልጅቷ እግር እይኔ ላይ ተላከኮ ቀረ:: ረጃጅም ጣት:: እንዴት ያምራል እልኩ ሰራሴ:: ናፍቆት በትዝብት ያየችኝ መሰለኝ::

"እግሯ ያንቺን ይመስላል" አልኳት

"ተው እንደሱ አትበል" ሐፍረቷን ተከናንባ እስሬ ገባች::

ድሮ ሲመጣ ኮርማ ቀድሞ ጫቱን ተቀብሎ ብዛቱንና ጥራቱን መፈተሽ ጀመረ:: ድሮ ላብ፤ በላብ ሆኗል:: መጠለያችን በድሮ ዳቦ ሽታ ተሞላች::

"ሲጋራውስ?" አለ ኮርማ:: የሚያጨስ በሬ ታይቶም አይታወቅ ስል አሰብኩ:: ድሮ አውጥቶ የሲጋራ ፓኬት ሰጠው:: "እንዴ? እንዴ? ማን ጉሬዛ ግዛ አለህ?"

"አምስት ከሚገዛ አስር አይሻልም?"

"በለኝ በታንክ!ኒያላ አይደል እንዴ የተባልከው? ለዚህ ለዚህ ፓኬቱን ጉሬዛ በአስራ አምስት ሳንቲም አትገዛም?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እሺ."

"በለኝ በታንክ!! እናትን እሺ? አሁን ቶሎ ሄደህ በኒያላ ቀይረው"

ድሮ ድሮ መሸተቱን ይዞ ወጣ። ከሻዩ ሽታ ጋር እናቴ በዓመት በዓል ሰሞን የምታቀርብልኝ አስልቺ ምግብ ትዝ አለኝ። ድፎ ዳቦ በሻይ። ለመንከር ያዳግታል። ቡጡን ሻዩ እያፈረሰው ብርጭቆ ውስጥ ይቀራል። በመጨረሻ ሻዩ ቀለሙን ቀይሮና ደፍርሶ እምቡሽ ቡሽ ጠላ ይመስላል። ያን ሰሞን አባቴም ከእኔ ጋር በድፎና በሻይ ብዛት ጢንቢራው ይዞራል። ሲበዛበት ለእናቴ ተረት ይነግራታል።

"እናልሽ ሰውየው..."

"እጅህ ነው የሚያወራው?"

"ግዴለሽ ሚስት አግብቶ ቁርሱ፣ ምሳው፣ እራቱ ድፎ ነው። ሰልችቶታል። ከእርሻ ሲመጣ ወደ ቤት ጭንቅላቱን አስገብቶ ዛሬ እራት ምንድነው? ሲል ሚስቱን ይጠይቃል።

'ድፎ' ሚስቱ ትመልሳለች

"ምን ድፎ ትይኛለሽ ይድፋህ በይኝ እንጂ አለ እሱ...እሃሃሃሃሃ" ብቻውን ይስቃል። የሚያጅበው ሲያጣ ሳቁ ትመከናለች።

"እጅህን አሳርፍ.. ሰውዬ!"

ይሁንና ነገ ቁርስ እንደሚለወጥ መተማመኛ ይኖረኛል። በስንት ጊዜዬ አባቴን አስታወስኩ? ኤሎሄ፣ ኤሎሄ፣ ለምን ተውከኝ ማለት አሰኘኝ።

* * *

ማታ ከጫት መቃም በኋላ ተያይዘን እንወጣለን። ጨረቃ አካባቢውን ከብር የተሰበጠ አስመስላዋለች። ጎፈሬውን ያሳመረው ግራር በዝርዝር ቅጠሎቹ መካከል ብርማው የጨረቃ ብርሃን ይስገሰግና የብር ማርዳ ይመስላል። የሞጆ ዳለቻ አፈር የብር ብዝብዝ መስሎ ይነጠፋል። ቱሪማንቱሪው እራሱን ችሎ ምድር ላይ የበቀለ ሳይሆን እድማስ ላይ የተለጠፈ ይመስላል። በዚያ መሃል ቆቁና ሚስቱ ከፊት

t.me/OLDBOOKSPDF

ከፊት ቀስ እያሉ ይራመዳሉ:: የማያልቅ የዕድሜ ልክ ወሬ አላቸው:: እምርምጃቸው የተመጠነና የተለካ ይመስላል:: ዘንበል የሚለው ቆቁ ነው:: እሷ እጇን ከንዱ ውስጥ ከትታ የማያልቀውን የሰማየ ሰማያት ወሬ ትቀዳለች:: ከወደገነት የሚፈሰሰው ግዮናዊ ወሬ.... የወሬዎች እልፋና አሚጋ፤ የነበረ፣ ያለ፣ የሚኖር ወሬ::

ቀጥሎ እኔ፣ ናፍቆትና ንዳዴ እንከተላለን:: ንዳዴ በምርቃና ፊቱ እያብረቀረቀ የጨረቃን ብርሃን ያስተናግዳል:: የእግሩን አጣጣል በመመልከት ይጓዛል:: ከበስተኋላ ኮርማና ሚስቱ አሉ:: ሸኮናና ቀንድ:: የእሷ ትከሻ ከኮርማም ይከብዳል:: ስስ ፀጉሯ ከንፋስ ጋር እየተጻራ የጨረቃ ብርሃን ለማጥቀስ ይሞክራል:: ከእነሱ ኋላ ድፎ ጥርሱን በብርሃን ዘንግ እየሞገረቀ ይከተላል::

ከፀጥታው የተነሣ እሸዋውን ስንረግጠው የመሽጋሸግ ድምፅ ሲያሰማ ይደመጣል:: ሽቅ፣ ሽቅ፣ ሽቅ..... የማናሉ ፀጉር ትዝ አለኝ:: አንዳንድ ጊዜ ዳናችን ሲደራረብና ውሉን ሲስት በደመነፍስ ተግባቦት ለማስተካከል እግራችንን ረድፍ እናስገባለን:: አንዳንድ ከሩቅ የሚሰሙ የበረሃ ነፍሳት ጩኸቶች ስንቀርባቸው አድፍጠው ዝም ይላሉ::

ከእኛ ጋር ቀጠሮ ያለው የሚመስል ዜትዎ እያቃሰተ ወደ አዲስ አበባ የሚጓዘው በዚች ሰዓት ነው:: ከሲዳማ ቡና ጭኖ የሚመጣ እንደሆን ቆይቼ አውቂአለሁ:: በዚህ ሰዓት ኮርማ ይቅበጠበጣል:: ሴቷ በሬውን ለእኛ አስረክቦ ድፎን ይዞ ይሮጣል:: ሁሌ ይገርመኝ ነበር:: ሚስጢሩ የተገለጠልኝ በኋላ ነው:: የሚያቃስተው ዜታዎ ላይ በመንጠልጠል ከተሸከመው እንድ ቁምጣ ቡና ይቀንሱለታል:: ቡናው ተሸጦ ይጠጣል::

ዘወትር የሚጠጣው ሲኞሪና ቲጦ ቤት ነው:: ሲኞሪናን ባየሁ ቁጥር "ዶጋርዱ ቲጦን ያላየ ሲኞሪና ቲጦን ያመሰግናል" ስል እተርታለሁ:: ተረቱ በደንብ የሚገባት ናፍቆት ብቻ ናት::

"እናትንና ሚስትህ ናቸው?" ትላለች

"አዎ"

"ተው.. እንደሱ አትበል" ይሄ ብሂል ያንን የአልጋ ላይ ትርኢት እያስታወሰ ያጋግለኛል:: እቅፍ አደርጋታለሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

የሲኞሪናን ቂጥ ያጎላው የመነቅነቅ ስልቷ ነው፡፡ ይሄንን ቂጥ የመናጥ ዘዴ ይጋርዱ ቂጦ ቢያውቁ ኖሮ የወንዶች እርስ በእርስ ጦርነት ማንፍሴ ላይ ተነሥቶ ድፍን ኢትዮጵያን ባዳረሰ ነበር፡፡

ሲኞሪና ስታስተናግድ ተስተናጋጅ ያልሆነ ነገር ከተናገራት በመነቅነቅ ወደ ባልኮኒው እያመራች "ከዚህ ጋር አውራ" ትላለች፡፡ ወደ ቂጧ በጠቋሚ ጣት እየጠቆመች፡፡ እሷ ባትልም ሁሉም የሚያወራው ከቂጧ ጋር ነው፡፡ በተለይ ድፎ

መጀመሪያ ሳይገባኝ በፊት "ሌላ ቤት የለም?" እል ነበር፡፡ ድፎ በእረንጓዴ አይኑ ያፈጥብኛል፡፡

"እኔ አልሄድም፣ እናንተ ሂዱ" ይላል፡፡ ድፎ የሲኞሪናን ቂጥ የሚያየው ቅዝዝ ብሎ ነው፡፡ በተደጋጋሚ እንዳስተዋልኩት የሲኞሪና ቂጥ ባየ ቁጥር ድፎ... ድፎ.. መሽተቱ ይገንናል፡፡ •

ድፎ ታዛዥ ነው፡፡ ተቃዋሚ ነፍስ የለውም፡፡ ዓይኑን የሚያፈጠው ከሲኞሪና ቤት ውጭ እንጠጣ ከተባለ ብቻ ነው፡፡ "ምን እነዚህ ደሞ እዛም መጠጥ እዚህም መጠጥ" ይላል፡፡ ሁሉም ይሄን ድክመቱን አውቀውለት ችለውታል፡፡

ሁል ጊዜም ወደ ሲኞሪና ቂጦ ቤት የምናመራው እኔ፣ ንዳዴና ቆቁ ሲሆኑቹን አስከትለን ነው፡፡ ኮርማና ድፎ ቡናውን ሊያወርዱ ይሄዳሉ፡፡ ካወረዱ በኋላ ስለሚመሽ መሸጥ አይችልም፡፡ ሰቅ አስይዘው መጠጫ ይበደራሉ፡፡

እኔና ናፍቆት ለስላሳ እንጠጣለን፡፡ ሌሎቹ ቢራ ይይዛሉ፡፡ ቆቁና ሚስቱ ሰው ሳይደባልቁ ትንሽ መጠጥና ብዙ ወሬ ያራጫሉ፡፡ ድፎ ብቻውን ባልኮኒ ተደግፎ ይቆምና በሲኞሪና ቂጥ መገላበጥ ይቃብዛል፡፡ የቢራ ጠርሙሱን የሚያነሳው እራሱን በግርምት እየነቀነቀ ነው፡፡ በልቡ "ተአምር ነው" ሳይል አይቀርም፡፡

እኔ ንዳዴና ናፍቆት አንድ ላይ ነን፡፡ ናፍቆት አልፎ አልፎ እጇን በጠረጴዛ ሥር እየሰደደች ጭኔን ደሰስ ታደርጋለች፡፡ ንዳዴ ሞቅ እስኪለው ናፍቃ የተቀባው ጣውላ ላይ ያፈጣል፡፡

"ከዚህ ጋር አውራ"

የድፎ ዓይነት "በሽታ" ያለባቸው አንዳንድ ሰዎች ገብተው ከቂጧ ጋር ይታመሳሉ፡፡ ድፎ ሌላውን አያይም የራሱን መኩምኩም ብቻ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የሚከፈተው ሙዚቃ የብረት ምጣድ ተራ ውጤት ይመስላል:: ኳ፣ ኳ፣ ኳ፣ ኳ፣… ለኳኳ የሚመቸው ዳንስ የብረት መዶሻ እንደያዙ ሆኖ እጅን በመጨበጥ ወደታች መቀጥቀጥ ይመስለኛል:: ቆቁ ከሚስቱ ጋር ተነስቶ ትንሽ ከተወዛወዘ በኋላ ዘፈኑ ሳያልቅ አቋርጠው ቁጭ ይላሉ:: ለወሬ ስስት ሳይሆን አይቀርም:: ከአለም የሚፈልጉት እሱ እሷን፣ እሷ እሱን ብቻ ይመስላል::

አንድ ግዙፍ ሰው ወደ ቡና ቤቱ እንደገባ ድምፁን ከፍ አድርጎ "ሥምና ቂጥ!" አለ

"ከዚህ ጋር አውራ" አለችው ሲኞሪና

ጦጤ ትገ አለኝ:: "ይቺ ደሞ አማረብኝ ብላ ነው እንዴ" የሚል ምላሽ ከሰውየው ጠበቅሁ:: ጦጤ የት ደርሶ ምን አግኝቶት ይሆን?

ሰውየው ሲኞሪናን ትቶ እነ ኮርማ ላይ አተኮረ:: "እነ ቡና ቦርዶች እዚህ ናቸው"

ንዳዴ ከእንቅልፉ እንደባነነ ሁሉ ከተጫጫነው የጫት ሰሚት ወጣ:: አካባቢውን እንደ አዲስ ተዋወቀ:: የቢራውን ጠርሙስ አንስቶ ቁጭ ሲያደርግ የሚረብሽ ድምፅ ተሰማ:: እግሩን አንስቶ ቀርጭምጭሚቱን ጭኑ ላይ አስቀመጠ:: ሁሉንም በጥርጣሬና በነገር ፈላጊነት ያያል::

ሁኔታው ይረብሻል:: ወደውጭ ተመለከትኩ:: የመንገዱ መብራት ጭል. ልጭ.. ይላል:: በዚያ መካከል አንድ የማውቀው ፊት ብቅ ብሎ ጠፋ:: ብልጭ ብሎ ድርግም እንዳለ አምፖል፣ ምዕራፍ:: ደንዝዤ እንደተቀመጥኩ በተመሳሳይ ሁለት ጊዜ አየኋት:: ንዳዴን በመፍራት ውጭ ውጭውን እንደምትል ገባኝ::

ኮርማ ቀንዱን ለውጊያ አዘጋጅቶ ግዙፉን ሰው ያየዋል:: ሴቷ በሬ ታረጋጋዋለች:: ግንባሯ ላይ የፈሰሰው ለም ብጉር በቡና ቤቱ ቀይ መብራት ጨሌ መስሎ ይታያል::

ንዳዴ እግር ጭኑ ላይ ሆኖ ይርገበገባል:: የማላውቀው ሆነብኝ:: አብሾ ይኖርበት ይሆን? ለተቋረጠ ትምህርት? እይኑ፣ እጁ እግሩ፣ አንገቱ… ሁሉ ነገሩ እኩል ይንቀሳቀሳል:: ቀሎ.. ቀሎ ይጠጣል:: ያን ግዙፍ ሰው ቢሰማው ኖሮ እንደ ኮርማ አኩብኩቦ አይቀመጥም ነበር:: ይጣላል::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናትንና ሥርዓት ያዝ" አለችው ናፍቆት::

በሰውነቱ ሁሉ ተንሜነጨ::

ግዙፉ ሰው ረጅም ሹራብ ለብሷል:: ቤቱን ከጣሪያ ጀምሮ ስለሞላው የሹራብ መጋረጃ መስሏል:: ሞጆ ውስጥ ሹራብ የሚለብስ እሱ ብቻ ሳይሆን አይቀርም "ሥምና ቂጥ!" አለ::

"ከዚህ ጋር አውራ!"

ምዕራፍ ብቅ አለች:: አዘናግቼ ወጣሁ:: ራት ብላ ጠራችኝ:: ሄድኩ:: እኔን ያፈቀረች ሆኖ ተሰማኝ:: ትስቁልና ፊቷ ላይ ይታያል:: "ተከሲሱ፣ ቁርባኑ፣ ዕድቱ ቀርቶብሽ በቅጡ በኮነነሽ" በሚል ሐሳብ ውስጢ የተፈጠረውን ሐዘን ወገቡን አልኩት::

"ብዙ እንዳይጠጣ"

"እሺ"

"እንዳይጣላ"

"እሺ"

"ውጭ እንዳያድር"

"እሺ"

ፍቅር እናት አድርጓታል:: አክስቱን መሰለችኝ:: አክስቴ እየሰከርኩ ባስቸግራት እንደምዕራፍ የምታደርግ ይመስለኛል:: እሷ ግን እኔን ለእኔ ኀላፊነት ሰጥታ እራሴን በእራሴ ታስጠብቃለች::

ምዕራፍ የንዳዴን ኀላፊነት ለእኔ ስትሰጠኝ ወደ ቤቷ የምትሄድ መስሎኝ ነበር:: ግን ከገባሁም በኋላ በተደጋጋሚ አይቼአት ከማዘን ይልቅ ተናደድኩባት::

የሹራቡ መጋረጃ ቦታው ላይ የለም:: ንዳዴ ተነሥቶ ለሽንት ወደ ጓሮ ዞረ:: አካሄዱ እግሩን ከፍቶ አካባቢውን እየገለመጠ ነው:: ከጥቂት ፀጥታ በኋላ ሲኖሪና መጥታ:-

"ኑ ጉዳችሁን እዩ" አለችን

t.me/OLDBOOKSPDF

ተከተልናት:: ንዳዴ ሽንቱን ሽንቶ ግድግዳ እንደተደገፈ እንቅልፍ የወሰደው መስሎኝ ነበር:: ከናፍቆት ቀጥሎ ስገባ ግን ያየሁት ሌላ ነው:: ግዙፉ የሹራብ መጋረጃ ግድግዳ ተደግፎ በቀጡ ዘጭ ብሏል:: ንዳዴ ከበላዩ እግሩን እንፈራጥጦ በሁለመናው ይንቆራጠጣል:: ግዙፉ በፀጥታ ይናውዛል:: ፊቱ ደም በደም ሆኗል::

ሲኞሪና ውኃ በጠርሙስ አምጥታ ሰውየው ፊት ላይ መርጨት ጀመረች:: ንዳዴ ይቆረቆርለት ይመስል::

"ተይው ተይው" ይላል::

"ዝም በል" አለች ሲኞሪና፣ አፈጠጠችበት:: ዓይኑን መለስ አደረገ:: "አንተን ነው እንጂ መርጨት" በማለት በእፍኟ ሙሉ ውኃ ሞልታ ንዳዴ ፊት ላይ ረጨች:: ግንባሩን ሳያጥፍ በሁለመናው እየተነጫነጨ ዝም አላት::

"እጁ ላይ ሰው ይጠፋል ወይም እሱ.... ይዛችሁት ግቡ:: እኔ ሰውየውን በጓሮ አስወጣዋለሁ" አለች:: ንዳዴን ይዘን ገባን:: የብረት ምጣድ ተራው መዚቃ ተቀበለን::

የንዳዴ ስካር ንዴት ነው:: ምክንያቱ ግልጽ ያልሆነ በዓለም ላይ ሁሉ መበሳጨት:: አንዳንዴ እራሱን ይመታል:: በንዴት የመንፈጭፈጭ ሳቅ አለው:: መትከንከንና መብከንከን የተሞላበት ይሄን ሳቁን ሲለቅ የምትደፍረው ናፍቆት ብቻ ናት::

"ኮፊኑን ከፊተ" ትላለች::

"እገድላታለሁ፣ እገድላታለሁ" ይላል አይኑ እየሸሸት::

"እኔ አልገድልህም? እናትንና"

ሁለቱ ሲጣሉ ደስ የሚል ነገር ይሰማኛል:: ወደ ቤት እየሸኘነው ከሆነ ምዕራፍ ከኋላ ከኋላ መከተሏን ትታ እኔ ሥር ትሸጎጣለች::

ንዳዴ እሷንም ላለማየት ይጠነቀቃል:: ሲጣሉ በየመሃሉ ኮርማ ዘዬውን ይደጋግማል:-

"በለኝ በታንክ!"

t.me/OLDBOOKSPDF

ምን ማለት ይሆን?

ምናልባት በበሬኛ ፍቺ ይኖረው ይሆናል፡፡ ሚስቱ አሰሩ ገብታ ትፍለከለካለች፡፡

"በለኝ በታንክ" ቆቁ ይሄን አለምና ጣጣው ለኛ ትቶ ከእሷ ሌላ የማይፈልገውን ሚስቱን ይዞ ይቀድማል፡፡ ሰው ይሄው ነው፡፡ እንዴን ከፈለገ ለተቀረው ያን ያህል ነው፡፡ የሚጠቅም ከመሰለው ገንዘብ፣ የሚረካ ከመሰለው ሴት፣ የበላይ የሚሆን ከመሰለው ሥልጣን፣ ያለ ካመሰለው እግዚአብሔር... የትኛው ሕዋ ሥር ተሸጎጠ? እኛን ለመሸሽ ወይስ እራሱን? ፈጥሮ ከመጥፋት የፈጠሩትን ማጥፋት አይሻል ይሆን? ..... ጭንቅላቱ ይወጠራል፡፡

ንዳዴ በንዴት እራሱን እስኪስት ከሰከረ ተሸከመን አልጋው ላይ እስከንጥለው የእንጀራ እናቱ ትጠብቃለች፡፡ በእግሩ ከመጣ ደግሞ ገና በር እንደከፈተች ጀርባውን መድቃት ትጀምራለች፡፡

"ተውዋት ትጎስመኝ" ይላል ንዳዴ!! ከከርጉ ከፍ ብላ ትነክሰዋለች

"ተውዋት ትቦጭቀኝ፣ ተውዋት ትቦጥቡጠኝ፣ ተውዋት ትድፋኝ፣ ተውዋት ትሰርስረኝ፣ ተውዋት....."

በተስፋ መቁረጥ ስታለቅስ

"ተውዋት አንጀቴን ትብላኝ"

t.me/OLDBOOKSPDF

16

ከሽሽት መልስ

እያንዳንዱ ቤት የየራሱ ባህል አለው፡፡ የሥርዓት ባህል፡፡ ይሄን ባህል የሚደነግገው የአማዳሪው ያልተጻፈ ሕግ ነው፡፡ ሕጉ የሚመነጨው ደግሞ አሳዳሪው ከሚወደውና ከሚጠላው ነገር ነው፡፡ የአከስቴ ቤት ባህል ፍቅር ነው፡፡

"ከሳህ" ትለኛለች የተኛሁበት መጥታ እራሴን እያሻሸች፡፡ አሁንም ለእሷ ትንሽ ልጅ ነኝ፡፡ እዚህስ እንደፈለገች፤ እህል በረንዳ ሰው መካከልም ጭኗ ላይ ልታስተኛኝ ትስበኛለች፡፡

"ጠቆርክ፣ ተጎሳቆልክ...."

የሰሞኑ ተንከራታችነት የፈጠረባት የሥጋት ስሜት እንደሆነ አውቄአለሁ፡፡ ከፍቅር ተነስታም ቢሆን መጥፎ ተግባሬን ማንሳት አትፈልግም፡፡ እኔን ለራሴ ጥቢቃ ትታኛለች፡፡ ሽቶዋ ውስጥ እየዋኘሁ ዝም እላታለሁ፡፡

"እኔ ሲከፋኝ ደስ ይልሃል? ታዲያ ለምን አትበላም? ለምን አትጠጣም?"

ሰንጥበ እንዳለኝ ሁሉ የሽቶ ባህሯ ውስጥ እየተነፈስኩ ትኝት ግንባሬን ስማ ትወጣለች፡፡ ለተወሰኑ ደቂቆች ፀዳሏ ከፍሌን ሞልቶት ይቆያል፡፡ ቶሎ የማይወጣው ሽቶዋ ነው፡፡

ያ የቱሪማንቱሪ ላይ ዘፋኝ ቢኖር ምን ብሎ ያንቋርር ነበር ይሆን?

ቅጣንባሩ የጠፋው የመምህርት መና ነው፡፡

"እንዴት ነው?" ትላለች

"ያው ነው" እላታለሁ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

በሚሰለመለያም ልስን መንፀር ታየኛለች:: መንፀር ይሰለመለማል? እንጃ! እንደቢ ቅጣንባሩ የጠፋ የፊዚክስ ቀመርና ንድፍ ላቦራቶር ከፍሎን ሞልቶታል:: ኒውተን እግዚአብሔርን ከተደበቀበት የሕዋ ሥርቻ ያገኘው ይሆን?

"አሁንም ሕልሙ ተደጋግሞ ይመጣል?"

በጭንቅላቴ አዎ አልኳትና መሠላቸት አሳየኋት "ላንቺ ስነግርሽ ተራ ትዕይንት ይመስላል:: እንዳች የሚያም ነገር አለው:: ሕይወትን የሚያስጠላ፣ ሞትን የሚያስመኝ::" እንደ ጦጢ ድሬዳዋን እንደተመኘ ያለበትን እንደጠላ... ግን አከስት::

ሙና ስትደነግጥ ድንጋጤዋ ቀጭን ነፍስ ሆኖ ትከሻዋ ላይ ግል ያደረገችውን ላይነን ቫሽ ግልብ አደረገው:: እንዴት? እንጃ! በአዲሱ ሽለምጥማጪ ከወዲያ ወዲህ ሽር... ሽር አለች:: አሳዘነችኝ:: በልብስ ምርጫዋ አማካሪ የሌላት ብቸኛ እንደሆነች ገብቶኛል:: እንደ እኔ አከስት ልብስ ገዝቶ አምጥቶ እንድትለብስ የሚያስገድዳት ያስፈልጋታል:: አሁን እዚህ ዘመን ላይ የሚኖር፣ የዚህ ትውልድ ተሳትፎ እንዲህ ያለ አይጥና ሽለመጥማጥ የመሰለ ሻማ ይገዛል? መነፅሯስ? ቀሚሷስ? የካህናት ልብስ ሠፊጋ ነው እምትሄደው?.

"ትቅማለህ፣ ታጨሳለህ፣ ትጠጣለህ፣ ትደባደባለህ....." ተንቋራጠጠች:: የአከስቴ ተቃራኒ መሆኗ ነው:: ይሄን ሁሉ የደረደረችው ምን ጉድሎብህ ትሞታለህ ልትለኝ ይሆን? ዝም ብዬ አየኋት::

"አብረህ የምትውላቸው እንዳቸውም አንተን አይመስሉም"

"እንዴት?"

"ሁሉም ተሰፋ ቢስ ዱርዬዎች ናቸው::"

ምን ግርር ግትር አደረጋት? መነፅሯ በንዴት አፈጠጠብኝ:: "ዱርዬ" ስትል ውስጤ ንፁህ፣ ንፁህ፣ ንፁህ አለ::

"አንድ ነኝ"

"አይደላችሁም! አይደለህም! እነሱ ዱርዬነትን የመጨረሻ ተስፋቸው ያደረጉ ናቸው::"

t.me/OLDBOOKSPDF

የሴት ፍርሃቴ መጣብኝ:: አሁን ልምታህ ብትለኝ ምን አደርጋታለሁ? ተንበርከክ ብትለኝስ? ወደልምምጥ ገባሁ::

"እስኪ እኔ የማስበውን አድምጪ" የድምጼ መለሳለስ ወደቀልቧ ትተታት

"ምን ልታስብ ትችላለህ በቃ በድክመታቸው ጥንካሬህን እረትተውት እነሱን ለመሆን እየጣርክ ነው::" በሽለመጥመጧ ተንሜነጨች::

"በመጀመሪያ ደረጃ አልቅምም፣ አላጨስም፣ አልጠጣም:: እነዚህን የማላደርገው ግን ዱርዬ ላለመሆን አይደለም:: ከዚያ በላይ ያለ ነገር ውስጤ ሆኖ ስለሚከላከለኝ ነው::"

ዝም ብላ መማላሊት በመሰለ መነፅሯ ታየኛለች::

"እነዚህ ዱርዬ ያልኻቸው ጓደኞቼ የእኔን ሊላኛ ዕጣፈንታ የሚኖሩ ልጆች ይመስሉኛል"

መነፅሯ "አልገባኝም፣ እንዴት?" አለኝ

"እየተፈላሰፍኩ አይደለም:: እንዳልሽው ከእኔ ፍላጎት ጋር የሚገጥም ፍላጎት የላቸውም:: ግን የነገሮች ጥቂት መስተካከል አሁን እንደምታውቂኝ አደረገኝ እንጂ እስኪ አሰቢው....

"እናቴ ደካማ በመሆኗ እንጂ የአባቴን መጥፎት ብትቋቋም ኖሮ የምታሳድገኝ ጦጤ በተባለው ጓደኛዬ እናት ስልት ነበር:: ትባትላለች፣ ትባትላለች.... በመጨረሻ እእ ስጠፋበት በር መዝጋት እቅቷት ጅብ ይበላታል::"

"እንዴ እንዴ?"

"ቆይ፣ እጣፈንታዬ ባቡር ሲመጣ ተንጠላጥዬ ሻርፕ ከመንጠቅ የተሻለ አይሆንም ነበር:: ጓደኞቼ እንዲያገኙላት አድርጌ ከተነጠቀው እንዲረጠቧት......." አለቀስኩ እንጂ!

"እስቲ እኔ ያልኩት....." አለች አቋረጥኳት

"አባቴ ደካማ ባይሆንና እናቴ እስከትሞት ጠብቆ ሌላ ቢያገባ ብለሽ አሰቢው:: እንጀራ እናት ማለት አይደል? ሰዚያች እንጀራ እናቴ ጥሎኝ ቢሄድስ?

t.me/OLDBOOKSPDF

ንዳዴን ሆንኩ ማለት አይደል? እሱ የሚያደርገውን ከማድረግ ምን ይከለክለኝ ነበር....."

"ይቅርታ፣ በጣም ይቅርታ....."

"ዱርዬነት ዕጣፈንታ ነው:: ሁሉም አቢታቸው መብላት ሲያቅታቸው ነው ወሟ ያለውን የውርደት ምግብ የሚሾት:: አለበለዚያ እንደእኔና እንዳንቺ ዕዩፍነት ከውስጣቸው ተሟጥጦ አያልቅም ነበር"

"ይቅርታ አልኩህ አይደል?" ሲብስባት መጥታ እንገቷ ውስጥ ፊቷን ከተተችው:: አንገት ነበራት? እንጃ! የአከስቴ ተቃራኒ አለም፣ የውኃ ጠረን:: ከተፈጥሮ ያልተፋታ ሽታ፤ የመነፅሯ እጀታ ከጆሮዬ ከፍ ያለ ቦታ እርፎ ትገዛዛ ተሰማኝ::

ካልተቆሰቆሰ የማይነድ፣ ካልተገላለጠ መዳፊት የማይታወቅ የአሳት ባሕርይ ያለው ትውስታ መኖሩን ዛሬ አውቅሁ:: እነ ጦጢን የምረዳው እንደዚህ ነበር? ከእነንዳዶ ጋር ያጣበቀኝ ይሄ ኖሯል? እንጃ! መረጋጋቴን ካረጋገጠች በኋላ አንድ ጥያቄ እንደ ዘበት ጣል አደረገችልኝ::

"አባትህ ጠፍተዋል?"

*   *   *

ዳለቻው ምድር ቀና ብለው እንዳዩት ሰማይ ዓይን የሚያደናቅፍ ነገር አልበቀለበትም:: ለሥዕል የተዘጋጀ አቡጀዲድ ይመስላል:: እሱን ስመለከት እግዚአብሔር ሥራውን አጠናቆ ስለመጥፋቱ ተጠራጠርኩ:: እቋርጦ በመሰልቸት ነው የጠፋው::

በር ብቻ ያለው ቤት ደጃፍ ላይ ተቀምጬ ይሄን ሳስብ ጋሽ ጥበቡ መተኮሻ ቆርቆሮአቸውን ይዘው ከዚያ በር ወጡ:: በአጠገቤ አልፈው ያንን ጭው ያለ ሰማይ መሰል ምድር ተያያዙት:: ከቆርቆሮአቸው ላይ የሚትንጋለለው ጭስ የሄዱበትን ለመጠቆም እየተጎረደ ምድር ላይ ይተከላል:: የጭስ ዱካ እያየሁ እሳቸውን መከተል እጀምራለሁ:: ጫፍ የሌለው መዳረሻ፣ ምልክት የለለው ጉዞ... ልቤ ይመታል፣ ይደቃል፣ ይጨፍራል..... ሲያመኝ እነቃለሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሄን የት ሄጄ ልሸሸው?

ቀኑ ጭው ያለ ሰማይ መስሎ ታየኝ:: ልብሴን ብቻ ቀይሬ ወጣሁ:: ገና ማለዳ ነው:: መዳረሻ የሌለው ጉዞ የጀመርኩ መሰለኝ:: ወደ ኒኮላ ወንዝ አመራሁ:: እንደባዶ ድስት ተሰፋ ቢስትን ያጋባል:: ምድሩ እንደተጋጠ አጥንት ጥንት ሕይወት እንደነበር በማሰብ ላይ የተመሠረተ ሕልውናን ይሰብካል::

"ቋ..... ቅ" የዛኒጋባው ቁራ

መዳረሻ ለሌለው ጉዞ የቆምኩበትም መዳረሻ ነው:: ተስፋ ከማድረግ ምን ይገኛል? የጠፋውን እግዚአብሔር ከንቱ የመፈለግ መባዘን አይደለምን?

ሕልሜ ሰለቸኝ...... ማሰቤ ሰለቸኝ.... መማሬ ሰለቸኝ..... ሰው መሆኔ ሰለቸኝ.... በእግዚአብሔር መፈጠሬ ሰለቸኝ..... እነዚህን መሰልቸቶች እንደ አሮጌ መጽሐፍ ሙና በራፍ ላይ በጣልኳቸው::

"ቋ....ቅ"

እንዴት እንደሆን እንጃ ሙናን "እንቺ" እያልኩ ማውራቴ በዚች ሰዓት ተገለጠልኝ:: ሳስብ እንጂ ሳወራት አንቱ ነበር የምላት:: ይሄን መሰልቸት ለመሸሽ ወደ ሙና ቤት ለመሄድ ቆርጬ መንገድ ጀመርኩ:: የእሸን መፍለቂያ ቀዳዶች የመሬት እባጭ መስለው ይታያሉ:: አዳዲስ የምስጥ መንግሥት ምሥረታን የሚያንፀባርቅ ጭብጥ የሚያከል ኩይሳም አያለሁ:: የእግዚአብሔር ዓለመኖር ያወቁበት እነሱ ናቸው::

ወደ ጠጣ ካምፕ መገንጠያ ላይ አንዲት ቀንጆ ሴት ከፋብሪካ መኖሪያ ስትመጣ አየሁ:: ስስ ቀሚስ ቁመት ካለው ጫማ ጋር አድርጋለች::

"ቱሪስት ቱሪስት"

ካለሁበት ስሜት የሚመነጭቅ ድምጽ:: አወቅኋት ምዕራፍ ነበረች:: ትልቅ ሴት መስላለች:: ፀጉሯን ወደ ኋላ አስተኝታ ከግራ ጆሮዋ በላይ አበባ ሰክታለች:: ስትጨብጠኝ የተርከፈከፈችው ሽቶ አወደኝ:: በጭብጣ ሊጠናቀቅ የነበረውን ሰላምታ አስርዝማ አቀፍኳት አፍንጫዬን አንገቷ ውስጥ ከተትኩት:: ሁኔታዬ ድንግጥግጥ አደረጋት:: አቀርቅራ ዝም

t.me/OLDBOOKSPDF

"ወዴት ነው?"

"ወደ አዲስ አበባ"

"ምነው?"

"አክስቴ ጋ"

የእኔ ተቃራኒ:: አክስት አዲስ አበባ፣ እናት ሞጆ፣ አባት ጠፍቶ እናቷ...."

"አትሂጂ" አልኳት

"ከቤት ሄጃለሁ ብዬ ወጥቻለሁ"

"ጥሩ አጋጣሚ፤ ከኛ ጋር ታመሺና ከናፍቆት ጋር ታድሪያለሽ" አልኳት:: እግዚአብሔር ለሌለው ዓለም መድኅኒቱን የምናውቀው ጥቂቶች ነን:: እሸን፣ ምስጥ እና እኔ:: ቁራው "ቂ...ቅ" የሚለው በፍሊጋ ዕድሜውን ጨርሶ ነው:: እኛም ዕድሜያችንን ሳንጨርስ እንደምስጥ ኩይሳ እንገንባ::

"እ?"

"እሺ"

እሺ ያለችው እንደምስጥ ኩይሳ የመገንባታችንን ጉዳይ መሰለኝ:: እዚያ ኩይሳ ውስጥ ምን እናደርጋለን? መቼም ሳንጋባ፣ ተከሊል ሳናደርግ፣ ሳንቆርብ የሚሉት ጣጣ እዚያ የለም::

እንደ ቤቴ ቆጥሬው እንደሁ እንጃ ወደ ኒኮላ ወንዝ ይዣት ሄድኩ:: ምናልባት ኩይሳ ውስጥ ለመኖር ስለሚመች ይሆናል::

ቁሪማንቱሪ ስር ቁጭ አልን:: ግራ ገብቷታል:: ይለመዳል:: እግዚአብሔር ካበጃጀው ቦታ ይልቅ፣ ይሄኛው ያለዕዳ መኖርን ያስተምራል:: እዚህ ምን አብቅሎ ለየትኛው ውለታው እግዚአብሔር ይፈለጋል? ለዚህ ቦታ ከእግዚአብሔር ይልቅ ኒኮላ ባለውለታ አይደለምን?

እጇን ትከሻዋ ላይ ጣል አደረኩት:: ከዚህ በፊት አቅፌያት ዓለምን አልዞርኩም ዛሬ ምን እኮ ምን ተገኘ ይሄ ቦታ የእሸኖች፣ የእኔና የምሥጦች ራስ ገዝ አስተዳደር ነው:: አንዳንድ ሰርጎ ገብ ቁራዎች ቢኖሩም::

t.me/OLDBOOKSPDF

ያለምንም መንደርደሪያ ባቀፍኩበት እጄ ፊቷን ወደ እኔ መልሼ ከንፈሯ ላይ ሳምኳት:: ያልጠበቀችው ስለሆነ አይኗ እንደተገለጠ ቀርቷል:: ከንፈሯ ከንፈሬ ላይ አይንቀሳቀስም:: ምኗ ነው ያልተቀበለኝ? ምኗ ነው ያላስተናገደኝ ግን ዝም ብላኛለች:: እጆቿ ደረቴ ላይ ቢሆኑም አልገፋችኝም ከንፈር ሳይሆን የበትር ላይ ጉጥ የምስም መሰለኝ:: እኔ እራሴ ተውኳት::

"እንሂድ" አለችኝ::

"ወዴት?"

"እኔ አንጃ፣ ብቻ ከዚህ እንሂድ" ለእኔ ሳታፍርልኝ አትቀርም:: እሷ ምን አድርጋ ታፍራለች ታዲያ?

"ለምን ወደ አዲስ አበባ አትሄጂም?"

"እሺ" ብላ ግር እያላት ተነሳች::

"ቢቃ ሂጂ" አልኳት:: ደግሞ ፈጣሪው ጥሎት ለሄደ እጓለምውታን ዓለም ነው ሸር ጉዱ? መምህርት ሙናምኃ ብሄድ ይሄን ከማድረግ አልመለስም ነበር::

ሄደች የይጋርዱ ቁጥ ችግኙ እዚህ ተተክሏል:: ሲያፈራ ሌላ ይጋርዱ:: የይጋርዱ ምዕራፍ፣ የምዕራፍ ይጋርዱ.... ላብድ ነው? ወይስ አብጄ ጨርሻለሁ?

"እግዚአብሔር ይቺን ዓለም የተዋት ለሰው ልጅ እና ለዕብደቱ ነው::"

የዚህ ድፍረቴ ምላሽ የሚመስል ነገር ከጀርዬ ከፍ ያለ ቦታ ላይ፣ ምዕራፍ አበባ የሰካችበት ቦታ ላይ ከባድ ነገር አረፈብኝ:: ዓለም አጣጣረች:: ሞቷ ቀረበ:: በደብዛዛው ከፊቴ ተንፈራጦ የቆመ እግር ይታየኛል::

"ከጥርስ መንጋጋ፣ ካገር በሌጋ ከያዘ አይለቅም" አለኝ ያ - እግር:: እግር እንዴያ ይላል? አንጃ! ብቻ ደስ ብሎኛል:: ይኺ ዱላ አከስቴ ላይ ቢያርፍ ቀድሜ የምሞተው እኔ ነበርኩ:: አሁን የእራሴን ሞት እሞታለሁ - በቃ::

t.me/OLDBOOKSPDF

17

ሌላው ንዳዶ

ሰማዩ-ሰማያት እንዲህ ቅርብ ነው? ከጀርባዬ እስከ እናቴ ፍልጥ የገባ መሰለኝል:: ከሞት ወደ ህይወት ተመልሶ የእከስቴን ሁኔታ ከማይ በዚያው መቅረቱን መረጥኩ:: ነፍሴን ይቆረቁራት ይሆን? ደግሞስ አከስቴ የእህቷ እጣ ፈንታ እንቆ ያዛት ማለት አይደል? ልትብሰከሰክ? ልትዋኸርቅ? እውነትና ውሸት ሊምታታባት? ሊዘባበቱባት? ልትሞት?......

ሞትን ታገልኩት:: ዓይን መግለጥ አዳጋች የሆነበት ራስ ምታት ፈለጠኝ:: ፍልጤ ገትሮ አስቀረኝ:: የት ነኝ?

"ቱሪስት፣ ቱሪስት...."

የተኛሁት ብዙ የድንጋይ ጉልቶች ላይ ነው:: ኮርማ ትዝ አለኝ:: እስከሬኔን አጋድመው የሚት ሸኝት ሲያደርጉልኝ ነበር? ቀለል አለኝ:: እንደምንም ዓይኔን ገለጥኩ:: ሰማይ በስንዝር ልኬት ቀርቧል:: በአሊጋው የሸቦ ሽንሽን ፍራሹ ብዙ ጡት መስሏል:: እንዳንዱ አጎጠጎጤ ነው::

"ቱሪስት ነቃህ?"

የገረመኝ ነገር በዚህ ሁኔታ ምን ያህል እንደቆየሁ አላወቅኩም እንጂ ስነቃ እስከምመታበት ድረስ ያለው ሁኔታ ወዲያው ታውሶኛል::

"ደርሶ መልሱ እንዴት ነው?" አለ ንዳዴ:: ፈገግ ለማለት ሞከርኩ:: ፍልጤ እንደተቆጣ ጡንቻ ውጥር ብሎ ፀጥ አለኝኝ::

"እናትንና በዚህ ይቀለዳል?" አለች ናፍቆት:: መኖሯ አስደሰተኝ:: የከብቶች ግርግም እንደተኛሁ የተሰማኝ ኮርማንና ሚስቱን ስመለከት ነው:: ቡግራም ላም የሚል ሃሳብ መጥቶብኝ በህመም ውስጥ እየዋኘሁ የሳቅ አየር ሳብኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"እናትንና ይሰቃል እንዴ?" ብላ ደረቴ ላይ በኀንጪ ተኛች:: እያለቀሰች እንደሆን በእንቅጥቃጤዋ ገባኝ:: ከሁለቱ ኩቦዎች በተጨማሪ ቆቁ፣ ሚስቱ፣ ምዕራፍ አሉ:: የምዕራፍን አበባ ከቦታው አጣሁት:: ከወትሮው እረዝማለች። ከፍ ያለ ጫማ ማድረጓን አስታወስኩ። ሽቶዋስ? ድሮ የሆነ ቦታ አለ:: ድሮ- ድሮ ሸተተኝ::

"ቡቃ! ድኗል:: እንቃም" አለ ድሮ

እንደምንም እጄን አንስቼ ናፍቆት ጭንቅላት ላይ አሳረፍኩት:: ናፍቆት እንዲህ የሆነች አከስቴ?

"ለአከስቴ ነገራችኋት?" አልኩ እንደ ምንም

"ድምፅህ እኮ ካንተ ጋር አልሄደም:: እዚህ እስከናደርስህ ለአከስቴ አትንገሩ እያልክ ነበር"

"በለኝ በቃንክ!"

ንዳዴ ዛሬ ምን ሆኗል?

እንዴት እንደተገኘሁ ተረኩልኝ:: ለካ ምዕራፍ ወዲያው መለስ ብላ ኖሯል:: በረት ገልባጭ መፎከር ጀምሮ ነበር:: ምዕራፍ ጮኸች:: በረት ገልባጭ ወደ ኒኮላ ወንዝ ሸመጠጠ::

ምዕራፍ ለምን ተመልሳ መጣች? ምናልባት የሳምኳትን ለንዳዴ እንዳልነግርባት..... ያቺም መሳም ሆና? ጉጥ ከንፈር!

"እንደ ጣሊያን በፋከራ ቃጅበህ ነፍስህ ወጥታ ነበር" አለ ንዳዴ "የአድዋ ጦርነት ሲነገር በሰላቶ ላይ ስቀህ ነበር እንዴ?"

ናፍቆት ደረቴ ላይ እንዳለች ስትስቅ ታወቀኝ:: መሳቋ እንዳይታወቅ ውጣ ተነሳች::

"እናትንና ተወ!" ፊቷ ቀልቷል:: ዓይኖቿ ግልብጥብጥ ብለዋል:: አፍንጫዋን ይዛ ተናፈጠች::

"ጠቆር አድርጊው" አላት ንዳዴ

"ምኑን?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ማኪያቶውን፤ የሻይ ማሽን መሰልሽኮ" ሁሉም ሳቁ

"በለኝ በታንክ!"

እኔም የጥቁር እንግዳዬን የፍልጤን ግሳዬ ችዬ ሳቅሁ:: ናፍቆት በጣም ተናደደች:: ከዚህ ዕለት ጀምሮ ሌላውን ንዳዬ አወቅኩት:: ሲቅም የሚጋገረው፣ ሲጠጣ የሚገነፍለው ብቻ ሳይሆን ከመቃም በፊት የሚሟወተው ሦስተኛው ንዳዬ....

ከምዕራፍ ጋር እንኳን ይቃለዳል:: ያደረገችውን ረጅም ሻማ አይቶ "ነገን ለማየት ነው?" አላት:: የኮርማ ግርግም ከመቃም በፊት እና ከመቃም በኋላ መለኪ ሁለት ነው::

ሜት ሲገዛ ድፎን ሲልኩት "ዝም አልከ?" አለኝ ንዳዬ

"ምን?"

"የቁም ተሰካር አስቅመና"

ናፍቆትን ወደ ኪሴ አመለከትኳት:: አወጣች:: በዓይኔ ሁሉንም ሰጪያቸው አይነት ጠቀስኳት። በጭንቅላቷ የጎረምሳ አምቢታ አሳይታ የተወሰነ ገንዘብ ወደ ኪሴ መለሰች::

"እኛም ከሞት ጋር ለዓይነ ሥጋ እስኪያበቃን ብር እንሰስታለን" አለ::

"ማን ሰሰተ?" ኮርማ ቀደም ቀደም ያለው የደበቀው ብር አለ ማለት ነው:: ሁሉም ሳቁ:: ቤቱን ሜት እስኪወስደው ድረስ ተሳቀ:: ከዚያ በኋላ እኔም አልፈለኩትም:: ወደ ቤት እንዲያደርሱኝ ጠየኩ::

* * *

ሶሚ እትንገሬ የተባለችውን ለአከሰቴ ነገረች:: እራሴን እንዳመመኝ ተነግሯት ነበር:: አከሰቴ ብርክ ይዟት ወደ ክፍሌ ገባች:: አልጋዬ ሥር ፍስስ አለች:: እየዳኸች መጥታ በሁለት እጇ አልጋዬን ተመርኩዛ አየችኝ:: መጠንከር ተሳነኝ:: ልነሳ ሞከሬ ፍልጤ ተገትሮ መለሰኝ::

ሶሚ መጥታ ልታነሳት ስትል "ተይኝ ልላበሰው" አለቻት:: መላበስ ምን ይሆን?

t.me/OLDBOOKSPDF

ተላበሰችኝ፡፡ "ጦስህ ለእኔ፣ ጦስህ ለእኔ......" ግንባሯን ከግንባሬ አጋጨች፡፡ መላ ሰውነቴን በሰውነቷ ዳሰሰች፡፡

"ጦስህ ለእኔ፣ ጦስህ ለእኔ......እኔን ድፋት፣ እኔን፣ እኔን........."

እንባዬ በዓይኔ ግራና ቀኝ መጋጠሚያ ወረደ፡፡ መነሳት አቃተኝ፡፡ ይኼን ፈርቼ መሞት ተመኝቼ አልነበር? ታዲያ?

ደጋግማ ተላበሰችኝ፡፡ ጦሴን ወደ እሷ፣ ህመሜም ወደ እሷ፣ ሞቴን ወደ እሷ...... እንዴት? የዋልኩበት ውላለች? የተሳሳትኩትን ተሳስታለች? የቱን በሽታ ከዩት እንዳመጣሁት በምን አውቃ?

"አይ አንተ አምላክ እኔ ቆሜ እሱን ልቀብር ማለት? ቀልድ ነው! ይልቅ እኔን! እኔን! ጦሱን ለእኔ! ጥንቡሳሱን ለእኔ.........አይ አንተ አምላክ አታደርገውማ......" አሁንም ተላበሰችኝ፡፡

መላበስ ምንድን ነው? በኋላ አወቅኩት፡፡ በሰው ዳሩ መግባት፣ ሞቱን መሞት፣ በሽታውን መውረስ፣ ራስን ለሰው አሳልፎ የመስጠት ርክክብ ነው፡፡ የትኛው ሞት ይኼን የአክስቴን ፍቅር አልፎ እኔ ጋ ሊደርስ?

ሦስት ቀን አልጋዬ ሥር ውላ አደረች፡፡ ሽቶዋ እየከሰመ፣ ልብሷ እየጠየመ፡፡

በአራተኛው ቀን የአክስቴን መውጣት በምን እንዳረጋገጡ ሳላውቅ እነ ንዳዴ መጡ፡፡ ናፍቆት፣ ምስራጭ ፣ ኮርማ፣ ቆቁና ሚስቶቻቸው፡፡

"እነ ናፍቆት ቤት ነው እንዴ የከረምከው?" አለ ንዳዴ ምን ለማለት እንደፈለገ አልገባኝ አለ፡፡

"እንዴት?"

"አ-ይ ከሳህ ብዬ ነው"

"በለኝ በቃንክ"

"እናትንና....."

ሳቁ፡፡ ትንሽ ቆይቶ ድር ድር ሽተተኝ፡፡ መጣ፡፡ ብዙም ሳይቆይ፡-

"ቤቃ ተሽሎታል እንቃም!" አለ፡፡ የዓይኑ አረንጓዴነት ደብዝዞ ታየኝ፡፡ ምናልባት ሚስት መቃሚያ ሰዓት ስላለፈ ማስጠንቀቂያ ይሆናል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"መቼም ለራሳችን መቃም ካቆምን አራተኛ ቀናችን" አለ ጎዲዶ

ገባኝ:: ሦስት ብር አውጥቼ ለድፎ ሰጠሁት:: ሌሎቹ ሲወጡ ናፍቆት ብቻ ቀረች:: ከእኔ ጋር መዋሏን አልጠላሁትም:: ወዲያውኑ በሩን ዘጋች:: ሱሪዋን አውልቃ በጉርድ ብቻ ሆነች::

ምናባቷ ነው የሚለዋውጣት? አልኩ:: ፍፁም ሴት:: በፍቅር ብቻ ልታሸንፈኝ የቻለች ሌላዋ አከስቴ ስል አሰብኩ:: ኮርማ ግርማም ውስጥ ደረቴ ላይ ሲታለቅስ ወደ ልቤ የሰረገ አንድ ዘለላ እንባ ሳይኖር አይቀርም:: ከዚያች ሌሊት ጀምሮ ልቤን የሚጣፍጠው:: ያኔ እንዴት በትዝብት ያዩዋት እንደነበር አስታውሳለሁ:: ይኼን እሷም ሳትረዳው ቀርታ አይደለም:: ስሜት ፈንቅሏት፣ ፍቅር ይሉኝታ ቢስ አድርጓት እንጂ::

.....ናፍቆት......ናፍቆት.........ናፍቆት.......

እቅፍ አደረኳት:: የእቅፉትን መጣፈጥ ሌጣውን ዛሬ ተረዳሁ:: ደዞ ስምጥ የሚል ደስታ:: ግንፍል፣ ግንፍል የሚል። ከጅምሩ የከሰመ ሳቅ እያሰማችኝ አልጋ ላይ ወጣች:: አይኔን ጨፈንኩላት። ሳታፍር ያሻትን እንድትሆን::

ምን አደረገች? ጉንጮቼን በሁለት መዳፎቿ ደገፈቻቸው:: አሁንስ? ከንፈሮቼን በአውራ ጣቶቿ ዳሰሰቻቸው..... ቀጥላስ? ከአውራ ጣቶቿ በከንፈሯ ተረከበቻቸው.....

ከሚሆነው ገና የሚሆነው የሚያጓጓበት ሁኔታ ዓይኔን እንደጨፈንኩ ፀጥተኛ ተቀባይዋ ሆንኩ:: መሳሟን ሳታቋርጥ ከአልጋ ልብስ በላይ ላዬ ላይ ቁጭ አለች:: ያወለቀችው ሱሪዋ ትዝ አለኝ:: እሚያማምሩ እግሮቿ...... ምናቤ እውነታውን እየተፎካከረ በስሜት አናረኝ:: ከእነ አልጋ ልብሱ ጠቅልዬ ስሬ ከተትኳት:: በእንቅስቃሴ የተጣጡ ከንፈሮቻችንን አፈላልገ አገናኘሁ:: ቀኝ እጄን አሾለክልኬ ሽንጧ ላይ አሳረፍኩ::

"ተው እንደሱ እታድርግ" አፌ ላይ አንሾካሾከች:: አፌ ጆሮ ሆኖ ጆሮዬ የሚሰጠኝን ደስታ አልነፈገኝም:: እጄን ተከትዬ አልጋ ልብሱ ውስጥ ገባሁ:: ሆዴ ራቁት ሆዷን ሲነካ ታወቀኝ:: የሚርድ የሚናድ ደስታ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ፈጣሪ ይኼን ሁሉ ፈጥሮ ጥሎ መሄድ? ነው ወይስ እሱ ያልፈጠረውን በሐሰሳ ፍቅር አገኘነው? እኛ ገላ ከገላ ጋር ከማገናኘት ውጭ ምን ተአምር ፈጠርንና? ኒውተን ህዋ ላይ የወጣው ይኼ ጠፍቶት ነው?

"እናትንና..... እናትንና.......እናትንና......"

እኔ ያቃተኝ እሷ እንዴት ትቻለው? ምስጢረ ተፈጥሮ ባለ በሌለ ኃይሉ እኛ ላይ ወደቀ::

"ትወደኛለህ? ትወደኛለህ? ትወደኛለህ?"

"በጣም! በጣም!........"

ከላይዋ ላይ ገፍትራኝ እግሮቿን ነፃ ካደረገች በኋላ የውስጥ ሱሪዋን አወለቀች::

ጥቂት የቴከኒከ መቋረጥ አጋጥሞኝ ነበር:: ቀጠልኩት...... መልሳ እንበረችበት ስሜት ውስጥ ስትገባ......

"ቱሪስት ትወደኛለህ? ቱሪስት ትወደኛለህ?" አለች አፌን አፏ ላይ ደቅኗ:-

"በጣም!" አልኳት:: ምኗ ተቀበለኝ? ምኗ አስተናገደኝ?........... ኡፍፍፍፍ...........

"ታዲያ ለምን? ለምን?.........."

አታገባኝም ልትል መሰለኝ::

"እ?" አልኳት

"ምዕራፍን ሳምካት?"

ፈጣን የቴከኒከ መቋረጥ.......

ናፍቆት ለመቀበል እንደተዘጋጀች ሆና እንባዋ በዓይኖቿ መጋጠሚያ መውረድ ጀመረ:: ያ ሁሉ የደስታ ምንጭ የህመም ሳቢያ ሆነ::

"ሙ..ማን አወራልሽ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እራብ:: ለእኔም ለንዳዴም ነገረችን፣ ሁለታችንንም ይቅርታ ጠየቀችን::" ዛሬ መጥታ አለመጠየቋ ሌላ ምልክት ሆነኝ:: ዝም! ዝም! ዝም ያምማል? ምንም አለማለት ከበረት ገልባጭ ዱላ ይከብዳል?.......... ሌላ ፍልጥ::

"እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ጥሎት የሄደው ለህሊናው ትቶት አይደለም:: ለስሜቱ እንጂ::"

t.me/OLDBOOKSPDF

18

ሥራይ

ብዙ የናፍቆት እንባዎች የቡጢ ያህል ከብደው ውስጤን ወገሩት፡፡ ልቤ ሐጢያተኛ ነውና ተወግሮ ይሙት ስል ፈረደረኩበት፡፡ ሱሪዋን እንኳ ሳትታጠቀው ከቤት ስትወጣ ውጪውን አለም አልፈራችም፡፡ ያን ቀን ማታ በህልሜ የሱሪዋን ጥርጊያ እንዳባቷ ሞተር ብስክሌት ጎማ ተወሳስቦ በሞጆ መንደሮች ሁሉ አየሁት፡፡ የእሷ ሳይሆን የእኔ ገመና ሆኖ በአሸዋ ከርታስ ላይ ተገፈ፡፡

ለወና ዓለም ሐጢያት ምኑ ነው? ገመናስ ፍቺ አለው? በሁለተኛው ቀን ከቤቴ ወጣሁ፡፡ የፀሐይ አብሪና አጥፊዋ ማነው? የጨለማስ አዛዡ ከወዴት ነው? ለኩይሳዎች ዋስትናቸው ምንድን ነው? አሸን ከከንፍ ጋር ቀጠሮ የሚይዘው ማንን ተማምኖ ነው? ነገን እንደጌኛ ጭኖ የሚያመጣው የጊዜ ሲራራ ከወዴት አለ? ይህች ዓለም ባለቤቷ ያቀለላት እሞሌ አይደለችምን? ታዲያ ስለምን እኛ ባለ ዕዳዎች እንቀበላታለን?..........

የናፍቆት እንባ ዶፍ ሆኖ ልቤ ላይ ዘነበ፡፡ በሱሪዋ ጥርጊያ ላይ ወደ ትምህርት ቤት አመራሁ፡፡ ትምህርት ከተጀመረ ቆይቷል፡፡ ምዕራፍ ብቻ የከፍሉን ግድግዳ በአንድ እግሯ ረግጣ ተደግፋዋለች፡፡

"ጉጥ ከንፈር! መሳሜ የበትር ዓይን መሳም እንደነበር ማን በነገራት?" ተመለስኩ፡፡ ዘበኛው ለ ሰዓት ስገባም ስወጣም ዝም ብሎ አየኝ፡፡ እንደ ናፍቆት ሱሪ ሁሉ የአክሰቴ እጅ ወደ የትም መሄጃዬን ያመቻቻል፡፡ የማንንም ልብ ያለዝብልኛል፡፡

"የየሺ ወርቅ ልጅ አይደለህ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

የናፍቆት ሱሪ ጥርጊያ የሚያመላክተው ወደ መጋላና ወደ ኮልባ ሠፈር ብቻ ነው፡፡ ይሁንና ወደ ቤቴ የሚወስደውን ጥርጊያ ተከተልኩ፡፡ የናፍቆት እንባ ልቤ ላይ መገንቡ እስኪያባራ የቤቴን ቃጣ አጠላላለሁ፡፡ ልብን ቤት ይጠልለዋል፣ እንጃ! ለመሆኑ መጠለያ መፈለግስ ተገቢ ነው፣ ስለምንስ የናፍቆት እንባ ልቤን እንዲደበድብ ፈቀድኩ፣ እግዚአብሔር እንኳን በሰለበት ወና ዓለም ውስጥ ከእኔ ሌላ ከልቤ ጋር ማን ነበር፣ ከእኔስ ሌላ ልቤን ማን በደለኛ ለማለት ይችላል?

ወደ ቤት ለመሄድ አህል ተራን ማቋረጥ ነበረብኝ፡፡ ማቋረጡን ትቼ በመሃር አህል በረንዳን አመለጥኩት፡፡ የአከሱቴን ፍቅር አሳብሬ ሸሸሁት፡፡ የአከሱቴ ፍቅር ከእኔ ምን ምላሽ ይጠብቃል? ሞቴን በሞቷ የምትቀይረው ለምንድን ነው? ቦሰነ ከመውረስ ባሻገር ምን ይገኝ ይሆን?

...ልቤን ከናፍቆት እንባ የሚያስጠልለው የአከሱቴ ፍቅር ሆኖ አገኘሁት፡፡ ማፍቀር ሆነ መፈቀር በለምን ግዴታ እንዲያስከትል ይገደዳል?

ናፍቆት! ናፍቆት! ናፍቆት!......

መቼ ውስጤ ገዘፈች? በአንድ ወቅት የንፁህ ማባበያ አልነበረች? መቼ ራቷን ሆነች? የአከሱቴን ፍቅር ለምክንያት አትርቢም ስለምን እንባዋን ዋጋ ማሳጣት አቃተኝ? ለምነህ አምጣት? እልቅበና ሳማት? ሙትና ያንተ አድርጋት.... የሚለኝ ጉትጎች ሰሜት ከየት መጥቶ ይኼን አከለ?.... እኔ እኮ እንዲህ አልነበርኩም....

...ይኼኔ ኮርማ ግርማም ውስጥ የጉልቻ ፍራሽ ላይ በደረቷ ተኝታ ማልቀስ ከጀመረች ሦስት ቀኗ፡፡ አባብለው፣ አባብለው ስለታኪታቸው ትተዋት ይቀሙ ይሆናል፡፡ ይኼኔ በእንባዋ ጉንጯ ተቦርቡሮ የኒኮላን ወና ወንዝ መስሎ ይሆናል፡፡ እንደ ኩይሳው የነፈረቀ ዓይን አትርፋ ይሆናል፡፡ ለየትኛው ክብሬ ይኼን እታገሳለሁ? እቤት መግባቴን ትቼ ወደ ኮልባ ሠፈር ሄድኩ፡፡

የኮርማ ግርማም በገመድ ተቆልፏል፡፡ ቅር አለኝ፡፡ ዘመር ስል ቆቱና ሚስቱ እንደኔ ግር ተሰኝተው ቆመዋል፡፡ ለምን ግር ይሰኛሉ? እሱ እሷን፣ እሷ እሱን ካገኙ በሌላ ጉዳይ ዓለማቸው ይጎድላል? ግርግምና ቁራማንቱሪ ዛፍ ለእነሱ ልዩነት ያመጣል? ሳያናግሩኝ ወደ ኒኮላ ወንዝ አቅጣጫ ሄዱ፡፡ የቆቱ ሚስት አንድ እግሯ አብጦ በሁለት ዓይነት እግር የምትራመድ መሰለኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የሆነ ነገር ገባኝ፡፡ ኮልባ ወፈር ቃብዛለች፡፡ ቅዝዝ ብላለች፡፡ ለመንፈሴ አንዳች ነገር እያንሾካሾከች ነው፡፡ ምን? መንፈሴ የተረዳውን ሰጋዬ መተርጎም ተሳነው፡፡

መሄጃዬን የሞጆ አፈር ላይ ከታተመው የናፍቆት ሱሪ ትልም ላይ አፈልጋለሁ፡፡ ወደ መጋላ የሚወስደውን ትልም ተከተልኩ፡፡ ናፍቆት ወደ ቤቷ የሄደችው በዚህ በኩል ነው፡፡ እነ ንዳዴ በር ጋ ስትደርስ እንደ አባቷ ሞተር ብስክሌት ጎራ እንዳለች የሱሪዋ ፈለግ ያመላክታል፡፡

ናፍቆትን ለመሰለል ወደእነ ንዳዴ ቤት ራሴን አሰገግኩ፡፡ ንዳዴ ሲሰክር በደረቱ የሚተኛበት አሌጋ ላይ እንጀራ እናቱ ቁጭ ብላለች፡፡ እግሯ አሌጋው አጠገብ የተቀመጠ አንዳች ነገር ተሰቅሎ ነጠላ ተጋርዷል፡፡ ወጭ ወጭውን ስታይ እኔ ድቅን ስላልኩባት.........

"መድረሻቸውን አወቅከ?" ስትል ጠየቀችኝ፡፡

"የማን? የት?....." ተንተባተብኩ፡፡

"አይ ምናለ ብትተወኝ፤ እሱን የበላ ጅብ እኔን ቢበላኝ? ግማሹ ወደ አዲስ አበባ ሲሄዱ አየን ይባል፤ ግማሹ የለም ወደ ናዝሬት ነው ይላል፤ ሌላኛው የምንጃርና የሸንኮራን አቅጣጫ ይዘው ኸርሙ ብለው ሄዱ ይላል፤ ወደ አዋሳ ሲሻገሩ ቆቃ ላይ አገኘናቸው ያሉኝም አሉ፡፡ ለመሆኑ አንድ ሰው ወደዚህ ሁሉ አቅጣጫ ይሄዳል? ቢሄድስ ሄዶ ኋላ ምን ቀረኝ አይልም?....." አፍንጫዋን ለመናፈጥ ነጠላዋ ላይ አቀርቅራ ሳብ ስታደርገው የተጋረደው እግሯ ተራቆተ፡፡ አንዱ አብጧል ሁለቱ አንድ አለሆን ብለው የሁለት ሰው እግር ይመስላሉ፡፡

ሸሹ - ወደእነ ንዳዴ ቤት የሸኘኝ የናፍቆት የሱሪ ትልም አሁን የለም ከድቶኛል፡፡

"......አ-ሀ-ሀ-ሀ-ሀ-ሀ-ሀ" የሚለው የንዳዴ እንጀራ እናት መብሰክሰክ እስከ እነ ናፍቆት በር ድረስ ሸኘኝ፡፡ አሁን ይመኛል፡፡ የለመደው ጅብ አድፍጦ ይመጣል.....

ልቤን ከበደኝ፡፡ ድውድውታው ለዘበ፡፡ ለዝቦም ዓለምን የናፕ የልብ ምት ይሰማኛል፡፡ የናፍቆት አባት ሞተር ብስክሌት መስሎ የሞጆን መንደሮች ሁሉ ሊያካልል? ትልሙን ሊያወሳስበ? ለካ ልቤ ሳይሆን የናፍቆት አባት ሞተር

t.me/OLDBOOKSPDF

ብስክሊት ነው ድውድውታውን የናኘው። መጡ። ገርመዎ አድርገውኝ አለፉ። የእሳቸውም እንድ እግራቸው እብጦ ሱሪያቸውን እስከ ጉልበታቸው ተርትረውታል። የሙናን ሁለት ዓይነት ጫማ አድርገዋል። የሙና አይጥና ሸለምጥማጥ።

ሊያመኝ ነው? ወይም አምሞኝ ጨርሷል? እነ ናፍቆት የሄዱበት አራት አቅጣጫ በየተራ ፊቴ ይደቀናል። እኔ ሳልዞር እሱ እየዞረ ይመጣል። አዲስ አበባ፣ ናዝሬት፣ አዋሳ፣ ምንጃር........

"ሰባኪው!.... እንዴ መከብብ......"ከአራቱ አቅጣጫዎች አንዱ የሙናን ድምፅ ወሰደ። በረት ገልባጭ ሲመታኝ ከው ብሎ የቀረው ደሜ ከጆሮ ግንዴ በላይ አድርጎ ወደ ቅንድቤ በመውጣት ነስር ሆኖ ወደ አፍንጫዬ ወረደ። ቅልል አለኝ። የተንሳፈፍኩ መሰለኝ።

ናፍቆት! ናፍቆት! ናፍቆት!

t.me/OLDBOOKSPDF

19

ወደ ሲና ተራራ

"የት ነኝ?" አካባቢዬን አየሁ:: ስልምልም ብርሃን ይሰፍፋል:: እኔ ክፍል ውስጥ እንዳልሆንኩ አወቅኩ:: ጀርባዬ ሥር ጉልቶቹን ብፈልግ ስላጣሁ ግርግም እንዳልተኛሁ ገባኝ:: እጄን ስሰድ ከፍራሹ ቀጥሎ መሬት አገኘሁ:: አልጋ ላይ አይደለሁም በረት ገልባጭ ወደ ቡልጋ ወስዶ አግቶኝ ይሆን?

"ሰባኪው!" በር ተከፍቶ በብርሃን ጎርፍ እየተላጋች መጣች:: ተዳፋት ስላለው ይሆናል መዝጊያው በራሱ ጊዜ ቀስ እያለ ተዘጋ:: የብርሃን ደራሹ ግድብ ተበጀለት:: ሙና ድምጿን ልካ ቀርታለች:: ድምጿን ይዛ አጠገቤ የቆመችው ሌላ ሴት ናት:: አጭር ራንግለር ሱሪ ከረጅም ካናቴራ ጋር ያደረገች ሴት::

"የት ነኝ?" ስል ጠየቅኳት::

"እኔ ቤት" አለች እንግዳዋ ሴት

ቅዠት ውስጥ ነኝ:: አንዲት በውል ያላወቅኋት ሴት በሙና ድምፅ ታናግረኛለች::

"አንቺ ማነሽ?"

"ሙና፤ መምህርህ"

ፊቷ ላይ እንደመቃብር የተዘጋ መነፅር የሌላት ሙና አላውቅም፣ በልስን መነፅር ፈንታ ህይወት ባለው ዓይን የምታባብል መምህር አላውቅም፣ ከጉርድ ራንግለር ሱሪዋ ሥር ሁለት እይጦች ፈለኩ:: የሉም:: በእነርሱ ፈንታ የናፍቆትን የሚያማምሩ እግሮች አገኘሁ:: ምናቢ እውነቱን እየተገረረ እንደሆነ ገባኝ:: ላብድ ነው ወይስ አብጄ ጨርሻለሁ?

t.me/OLDBOOKSPDF

እግሯን ወደ ጎን ሽርመም አድርጋ አግርጌዬ ቁጭ አለች:: ላምን አልቻልኩም:: ሽበቱ ፀጉሯን ፈለኩ:: በእራፊ ጨርቅ ከግንባሯ ጀምሮ ወደ ኋላ ሽብ ተደርጓል:: እንደ እከስቴ ለማስረጃ ያህል እንኳን የፀጉር ዘለላ አልተወችም::

"እከስቴ ሰማች?"

"እንዳትሰማ እያልከ ብዙ ለፈለፍከ" ድምጿ የቢችኛዋ ሙና እንጂ የዛችኛዋ አልነበረም:: እውነታ ምንድን ነው? እንዴት ይቺን ሙና ብዬ ለመቀበል ዳዳሁ? የእውነትና የሐሰት የማስመሰልና የመሆን ድንበሩ የት ነው?

እግሬን እያሻሸች ልታወራኝ ሞከረች::

"አሁን እንዴት ነህ?"

"ደህና ነኝ፤ ግን ሙናን አትመስይም"

"ሙና እንዴት አይነት ናት?"

"የሚሰማኝን ልንገርሽ? ሁሌ የማስበውን?"

"እም"

"ጥቁር ጉም የማይለየው፣ የተራቆተና ህይወት የሌለው ትልቅ ተራራ እንደዛ ናት ሙና"

"የምትገርም ልጅ!" ህይወት ባለው ዓይኗ አየችኝ:: ሙቀት የሚለቅ:: በዛ ደባደቦ መነፅር እንዲህ ስንቴ አይታኝ ነበር ይሆን? ተቀባይ ጋ ያልደረሰ ውድ ስጦታ

"መወደድ ለመቀነስ ነው እንደዛ በሰው ቅርፅ የቆመ መቃብር መስለሺ..." ምን ነካኝ?

"የምትገርም ልጅ!"

"ምንድን ነው?" እግሬን ጨበጥ ጨበጥ እያደረገች ነርቬን ለማነቃቃት ትሞክራለች::

"የምደበቃቸው ሰዎች ስላሉ ነው"

t.me/OLDBOOKSPDF

"ለምን?" ላለመናገር ተቅለሰለሰች:: እኔ ቃላት፣ እሷ ቃናሽ የሆንን መሰለኝ:: "ለምን? መንገር ከሌለብሽ ተይው"

"አደጋ ያለበት ምስጢር ስለሆነ ነው::"

"አደጋ? ተይው......"

"ሳላምንህ ቀርቼ አይደለም፤ አንተ የምትገርም ልጅ ነህ"

"ተይው...." አኮረፍኩ?

"እየውልህ በፖለቲካ ቁርሾ ለመበቀል ይሁን ለሌላ ብቻ የሚፈልጉኝ ሰዎች እንዳሉ ይሰማኛል:: በፊት ወጣት እያለሁ የመንግስት ተቃዋሚ ነበርኩ::"

ወጣት ሳለሁ? አሁንስ? ፊቷን አየሁት:: መስመር የለሽ ልሙጥ ነው:: አይኖቿ ህይወት የሚረጩ ትኩሶች ናቸው::

"አሁን የምፈልገው በዘመኔ የነበረውን የወጣቶች መንፈስ እዚህ ትውልድ ላይ ማምጣት ብቻ ነው:: ሃላፊነት ይሰማኛል ይገባሃል?"

እራሴን ወዘወዝኩላት ያቋረጠችውን እግሬን ማሸት ቀጠለች::

"የፖለቲካ ብቻ አይደለም:: በሳይንስ፣ በስነ-ፅሑፍ፣ በኪነጥበብ...... በሁሉም:: ብቻ ጠንካራ ትውልድ! እኛ ልናመጣ ስናልም ከነበረው በላይ አገሪቱን የሚጠቅማት የእኛ መኖር ነበር:: አጣችን:: የልጅ ድሃ አደረግናት:: ከምንም በላይ የሚታየውን የሰው ኃይል ነፈግናት::"

ዓይኔን ጨፍኜ አዳመጥኳት። እራሷ ናት፤ ሙና ናት....

"የአንተ ዓይነት ብዙ ልጆች አሉኝ:: የወለድኳቸው ሳይሆኑ መስመር ያስያዝኳቸው:: የተለያየ ቦታ እየዞርኩ ይሄን ሳደርግ ነው የቆየሁት:: አንድ ቀን ሺ አፍርታችሁ እንደማያችሁ ተስፋ አለኝ::"

አይኖቿ እንባ አቅርረው ሳይሆን አይቀርም:: ያለውን ድንግዝግዝ ብርሃን አጠራቅመው መርጨት ጀመሩ::

"ስለ እግዚአብሔር ምን እንደምታስብ ንገረኝ" አለችኝ:: ድምጿ ውስጥ ሲምምጥ አለ:: የአክስቴን የመሰለ ከማፍቀር ብቻ የሚመነጭ::

"ንገሪኝ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እግዚአብሔር ኒኮላ ነው::"

"ኒኮላ ማነው?"

"የወፈወፎው ባቡር የነበረው ጣሊያናዊ"

"እ......ሽ?"

"ዓለም እንደ ኒኮላ እህል መፍጫ ባቡር ዝገትና ትቢያ ውጧት ቀርታለች:: ፈጣሪዋንና ጠጋኟን ብትቃበዝም ኒኮላ እንዱ መንገድ ጥግ በገብ ተዳክሞ እንደተደገፈ ቀርቷል:: አወዳደቁ ሁሉ ይታየኛል:: አንድ እግሩን እጥፎ ለላውን ዘርግቷል:: እኛ ሰዎች ያለ አፈጣጠራችን እህል መፍጫ ባቡር ውስጥ በየቀዳዳው ተሰግስገናል:: ኩይሳ ማበጀት ያቃተን ምስጦች ሆነናል:: የኒኮላ መገኘትና የባቡሩ መነሳት ዝገትንና ዳዋን ተገን ላደረግን ለእኛ ለምስጦቹ ትልቅ ጥፋት ነው::"

ምን አልኩ? እንጃ! አእምሮየ ሴት ተቀን ከሚለፈልፋቸው አንዱን ነገርኳት::

"ጥሩ" አለችኝ:: "እግዚአብሔርህ አንተ ፈልገህ ካላገኘኸው አይገኝም፤ አንተ ፈልገህ ካላጣኸው አይታጣም::"

ዝም ብዬ አየኋት:: ህይወት የበዛለት ዓይኗ ከበበኝ:: እዚያ ውስጥ እንደ አከስቴ ሽቶ ዋንሁ::

"ትምህርት ቤት ሲዘጋ ትፈልገዋለህ፤ አብረን እንፈልገዋለን:: ወይ እናገኘዋለን፣ ወይ እናጣዋለን:: ይሄ ለውጥ አያመጣም::"

አለመገኘቱና አለመታጣቱ ነው ጉዱ አልኩ:: እግሬን ለቅቃ እንደ አከስቴ መላበስ ሰቅስቃ አንገቴን አቀፈች:: ውሃ-ውሃ ሸተተችኝ:: ሙና ናት::

በሚቀጥለው ሳምንት እግዚአብሔር ወደሚገኝበት ወደ ሲና ተራራ እንሄዳለን:: ሙና ሙሴዬ ናት:: እኔ እግዚአብሔሬ እስኪገኝ የምታስከትለኝ ህዝቧ ነኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

20

ህማማት

አለምርዬ እያርፍም፤ ሲሰራ ያድርና ሲነጋ ግሎ አገኘዋለሁ:: ሠላማዊ እንቅልፍ ከተነፈግኩ ቆየሁ:: አንድ አዲስ ቅዠት ደግሞ ደጋግሞ ይጎበኘኝ ይዟል:: ረጅም አውቶብስ ነው:: ሰዎች ተጠቅጥቀዋል:: ወደ ኋላ የምነዳ ይመስለኛል:: ያለፍኩት መንገድ ብቻ ከፊት ለፊቴ እየበረረ ይሸሸኛል:: ብዙ ኩርባዎች ሳይታዩኝ እንዴት ታጠፍኳቸው? ይሄን ሁሉ ሰው ይገዥ ገደል ልገባ? ጋሽ ጥበቡ ከቆሙት መካከል ሆነው ይገረምሙኛል:: በአንድ እጃቸው የአውቶብሱን አግዳሚ ይዘዋል:: በሌላ እጃቸው ፍም ያለው ቀለም ቆርቆሮ :: የጦጤ እናት እልጋቸው ላይ እንደነበሩ ሆነው አጠገቤ ተቀምጠዋል:: እዚህ አውቶብስ ውስጥ እናቴ እንዳትኖር እጨነቃለሁ:: ነገር ግን ፍሬን ለመያዝ ሳይሆን አስተካክዬ የማላየውን ኩርባ ለማለፍ እጨነቃለሁ::

"አትጨነቅ አውቶብሱ ነፍስ ያውቃል::" ጋሽ ጥበቡ ይህን ያሉኝ ይመስለኛል::

"እንደ ፈረስ? ታዲያ ፈረስም በጋላቢው ስህተት ገደል ይገባል'ኮ" እላለሁ:: እጨነቃለሁ::

በዚህ መካከል ጭንቅላቴ እንደ እንስራ በኩርኩም ይንኳኳል:: ከቅዠት ውስጥ ተመንጭቼ ስወጣ መንኳኳቱ ቀጥሏል:: የሚንኳኳው ግን ጭንቅላቴ ሳይሆን ደጃፌ ነው:: ለሰስ ያለው ማንኳኳት አንዳች ነገር አስታወሰኝ::

ናፍቆት! ናፍቆት! ናፍቆት!

ወደ በሩ ተጠግቼ መከፈት ፈራሁ:: ቅዠቴ ነፍስ ዘርቶ የመጣ መሰለኝ::

t.me/OLDBOOKSPDF

"ማነው?"

"እኔ" የሴት ድምፅ በሩን ከፈትኩ:: ሙሉ ነጭ ልብስ ከጨረቃ ጋር እየተጻረ ያብረቀርቃል::

"መብራቱን አጥፋው" ጀርባዋን የሰጠች ሴት:: ሄጄ አጠፋሁ:: ገባች:: "ብርሃን ጠላሁ" አለችኝ::

ምዕራፍ ነበረች:: ለናፍቆት ያቀበቀበ መንፈሴ ኩም ሲል ታወቀኝ:: በዚህ ላይ ምዕራፍን ፈራኋት:: በፊት የማይበት መቅለስለስ ደረቅ ድምጿ ውስጥ ጠፍቷል:: በዚህ ላይ ጭንቀላቱ መውተፉን አልተወኝም::

"እንደው ለምናልባቱ ሲኖሪና ቤት በር ላይ አመሸሁ፣ የለም:: ሰሞኑን አዚያው ነበርኩ::" ቀይ ፊቷ በነጭ ልብሷ ውጋገን በኩል ጠይም ሆኖ በደንብ ይታየኛል::

"እሱ የለም" አልኳት::

"አውቃለሁ:: ሆዴ ግን አዚያ ሂጂ አዚያ ሂጂ ይለኛል:: ከትናንት ወዲያ ሲኖሪና በር ላይ እንደቆምኩ ኮርማ ከጓደኛው ጋር መጣ:: ሰክሮ ብለዋል:: እነሱን ባይ ብዙዎ የተደበቀኝ መሰለኝ:: የሆነ ቦታ ተቀጣጥረው መሆን አለበት ብዬ ኮርማን ተከተልኩ:: ሲሄዱ ስከተል፣ ሲሄዱ ስከተል አንድ ኮርማ ቤት ደረስኩ:: ከፍተው ሲገቡ እኔም ተከትዩ ገባሁ:: የለም:: ቀድመነው ይሆናል ብዬ ስላሰብኩ ጥቂት ለመጠበቅ የሆነ ያልሆነውን እያወራሁ ቁጭ አልኩ:: ኮርማ ጓደኛውን ሲጠቅሰው ከቤት ወጥቶ በር ቆመ:: ከዚያ አላዩ ላይ ተከመረብኝ::"

የተገረመች መስላ አፏን ያዘች:: እኔ ለእሷ ፈራሁ:: "ይገርማል እኮ ያንን ሁሉ መታገል ምን አመጣው? ስለሰከረ አልቻለኝም:: በደረቴ ተኝቼ ድርቅ አልኩበት:: ሃይ! ብሎ ሲጎትተኝ:: ጉልበቴን የአሊጋው ብረት ከፋኛ ገጨኝ:: ስቃት አለኝ እንጂ እምብዛም አላመመኝም:: በኋላ ነው እግሬን ባየው እንዲህ ድልድል ብሎ አብጧል::"

ይሄ አንድ እግር ማበጥ፤ አሁን ፈራኋት::

"ቅይጂ ቅይጂ ሳበበው ለምን ለምን ታገልኩት አልኩ:: እሱ ፍስስ ብሎ ደከሟል:: ከተደፋሁበት ተነስቼ ተንጋለልኩ:: ብዙአየሁ የሰሸው አልሰጥ

ስላልኩት አይደል? መከጠት ጀምራለችን ሲሰማ ሊ.ሆለስ ይችላል። ኮርማዬ በሌ ና አልኩና እላዩ ላይ እንዲወጣ አገዘኩት። ሙትት ያለው ሰውዬ ከወጣ በኋላ ማን ይቻለው? ጋለበኝ እንጂ። በኋላ ደግሞ ለሰሙ ሰጠሁ ለማለት ነው እንጂ አለማወቂስ ጥፋ አይደለም ብሎ ለብዙዬ እንዳይነግርብኝ ቻልኩት።"

ሊያስታውቀኝ ነው። ሆዴ ሳይሆን ዓለሜ ተገለባበጠብኝ።

"የእሱን ችዬ ስጠጣው ጓደኛው ተተካ። ይሁን! አንዱ ለአንዱ ምስክር ይሆናል። ብዙዬ እንዱን ባያምን ሌላውን አይጠረጥር አልኩና እሱንም ቻልኩ። ወይ ጉድ! ዛሬ ብሄድ የኮርማ ሚስት ቤት አለች። ትግባ ስትለው አይሆንም አለ። ቁሪሰትና ንዳዱን በውሸት ያጣላችው እንሰ አለ። ስመኸኝ የለም ወይ? ዋሽቼ ነው ያጣላኋችሁ? እንደውም እዚህ መሆኑን እንዳልጠረጥር ተጣላን አላችሁ እንጂ እዚህ ሊቅም ነው የሚውለው አሉ።"

"ንዳዴ የለም፣ ከናፍቆት ጋር ከጠፉ ሳምንት ሆኖታል" አልኳት።

ስቅስቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። "ስጨኝ ሲለኝ እምቢ ያልኩት ከናካቴው አይደል፤ መከረሚያችንን አስቢ የሚበጀኝ ቢመስለኝ እንጂ"

ንግግሯን ምን ቀየረው? ምን ባላገር ቀመስ አደረገው? ነው ወይስ በፊት ከልቧ ትቆጣጠረው የነበረውን ባላገርነት አሁን ለቀቀችው? ከፍቱን የተውኩትን በር ዘጋሁ። ከዚህ በኋላ ወደየትም አትሄድም፤ ታድራለች። መብራቱን አበራሁ።

"መብራት ጠልቼ ልሞት" አለችኝ።

ዝም አልኳትና አጠገቢ አስቀመጥኳት። ነጠላ ጫማዋን ሳወልቅላት አውነትም አንድ እግሯ ድልድል ብሎ አብጧል። "አይሆንም፣ ቅድሚያ መብራቱን አጥፋ" አለችኝ።

"አይጠፋም፣ እንዲሁ ነው የሚያድረው። አሁን አልጋው ውስጥ ግቢና ተኚ። ልብሰሽንም አውልቂ"

"ትነግረዋለህ?"

"ምኑን?"

"መከጠት መጀመሬን?"

"አዎ፣ ብቻ ልብሰሽን አውልቀሽ ተኚ"

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንዲያ ከሆነ ደግ" በፍጥነት አወላልቃ አውስጥ ገባች:: እኔ ከብርድ ልብሱ በላይ ተንጋልዬ ከንዴን እንተራስኳት::

"በሌሊት ተነስቼ አውቶብስ ተራ ላሉት ደግሞ እሰጣለሁ:: የሄደበትን ሳያውቁ አይቀሩ ይልኩብኃል:: መስጠት ጀምሬለትን ሲሰማ ይመጣል::"

ወይ ጉድ! ይሄን እያየ ዝም የሚል አምላክ እንዴት ያለ ነው? እውነትም የለም:: ሸሽቷል፣ ፈጥሮ ጠፍቷል:: መተኪያ ሳያበጅ ለውጥንቅጥነት ዳርጎን ኮብልሏል::

እንቅልፍ ወሰደኝ:: ስነቃ መብራቱ ጠፍቷል:: ምዕራፍ አጠገቤ የለችም:: ወደ አውቶብስ ተራ ሄዳለች ማለት ነው:: ዘገነነኝ:: ተከትሎም በኮርማ ላይ ብስጭት ያዘኝ:: ንዴት እየጋለበኝ ወደ ኮልባ ሠፈር ሄድኩ::

የበረሃ ውርጭ የኮልባ ሰፈርን አኮማትሯታል:: አሸዋው እርጥበት ጠግቦ ሲረግጡት ድምፅ አያወጣም:: ጫማ ላይ ይፈረፈራል:: የኮርማ ግርግም ከውስጥ እንደተሸጎረች ነው:: አንኳኳሁ:: ደገምኩ::

በሩ ተከፈተ:: ያለ ንግግር ቴስታና ቦክስ ላከታትል ስዘጋጅ ኮርማ ሳይሆን ቆቁ ብቅ አለ::

"ቱሪስት ምነው?" አለኝ አይኑን እያሻሸ

"ኮርማን ፈልጌ" አልኩ

"በደህና?" ብልግብልጥ ፊቱ ገና አልነቃም::

"በደህና ነው::" ቁና ቁና ተነፈስኩ::

"ኮርማኮ ከታሰረ ዛሬ አራት ቀኑ" ደነዘዝኩ::

"ምዕራፍ አልመጣችም?"

"እዚህ አልመጣችም፣ ግባ" ብሩን ለቀቀልኝ::

"አልገባም" አልኩት "አልገባም እሄዳለሁ"

"ይገርማል፣ የኮርማ ነገር ይገርማል:: ደስታውን ከእኛ ጋር ያሳልፋል:: ደስታው የሚያመጣውን መከራ ግን ዘውትር ብቻውን ይወጣል:: እስኪ አንተ እርዳው:: አከስትህን ከለመንካት ታስፈታዋለች::"

t.me/OLDBOOKSPDF

መልስ ሳልሰጠው ፊቴን መለስኩ:: ምዕራፍ ለምን ዋሸች? ነው ወይስ እንደ እናቴ ህሊናዋን ሳተች:: እውነቷ በምኞቷ ተገስስ ይሆን?

ወደ አውቶብስ ተራ በግስጋሴ ሄድኩ:: የለችም:: እራሴን አረጋግቼ ወደ ቤት ተመለስኩ:: ሎሚ ያቀረበችልኝ ቁርስ ለላከፌ ደብተሬን ያዝኩና ወጣሁ:: የመማር ፍላጎት የለኝም:: ቀጥታ ወደ ፊዚክስ ቤተ ሙከራ ሄድኩ::

ሙና የድሮዋን ሆና ጠረጴዛው ላይ ተቀምጣለች:: አንድ እግሯ ተንጠልጥሎ አይጧ ይታያል:: እኔን ስታይ እንደ መሽቆጥቆጥ ብላ መጣች:: ያቺን ሙና ይቺ ናት ብሎ ማመን ይከብዳል:: ከንፈሯቸውና ድምፃቸው ብቻ ነው የጋራ:: ማታ የሆነውን ነገርኳት::

ይሄ ነው የምትለው ነገር አልነበራትም:: ዝም ብላ እንደናፈቀ ሁሉ ታየኛለች:: ያ ሙቀት የሚለቅ ህይወት ያለው ዓይኗ ይሄኔ........ .

"ዝም አልሽ"

"ምን ልበል?" ታናሺ ሆነች?

"የሆነ ነገር በይ እንጂ"

"የእግዚአብሔርህ ነገር ከፍ ወዳለ ደረጃ ተሸጋግሯል ማለት ነው::"

"ዋሸሁ? ቃዠሁ? አንቺ ጋ መምጣቴ ውሸት ነው? ቅዠት ነው? እግሬን ማሻሸትሽ ህልም ነበር? ማቀፍሽስ?......"

"ረጋ በል:: እሱ ሁሉ እውነት ነው::"

"እና?........."

"ይሄኛው ግን ውሸት ነው"

"በምን አወቅሽ?"

"ያልካትን ልጅ ቀስ በልና በግራ መስኮት በኩል እያት:: ቀስ በል፣ እንዳልካት አይደለችም::"

እንደተባልኩት ቀስ ብዬ ሳይሆን በድርቅና የተጠቆምኩትን መስኮት አየሁ:: ምዕራፍ ስትንጧኩክ ያዝኳት:: እራሷን አልጣለችም:: እንቅልፍ አጥታ እንዳላደረች ያስታውቃል:: እግሯን አይቼ ለማረጋገጥ በፍጥነት ቤተ ሙከራውን ትቼ ወጣሁ::

t.me/OLDBOOKSPDF

“ጠዶሽ? ወዴት?” የመና ድምፅ ተከለኝ፡፡ ወደ ዳሮ፤ ምስራቁ ምንም እንዳልተፈጠረ ግድግዳውን በአንድ እግሯ አረግጣ በጀርባዋ ተደግፋለች፡፡ እግሮቿ የሁለት ሳይሆን የአንድ ሰው ናቸው፡፡ አላመንኩም፡፡ ተጠግቼ፡-

“ሊሊት እዚጋ መጥተሽ ነበር?” አልኳት፡፡

“ምን ላድርግ?”

ቢቃኝ፡፡ ፊቷን መልሼ ከእሷ ለመራቅ ሰጠጋፍ “እንዴት በቀህ መጥተውልህ......” በሚል ሸንቆጠኝ፡፡ ማበዴ ነው? ወይስ አብጄ ጨርሻለሁ?

መና መጥታ በእይጠቿ አጠገቤ እየተራመደች፡፡ “ተዘጋጅ፡ ዛሬ ፊቃድ ወሰጄ ነገ እንሄዳለን፡፡” አለችኝ፡፡

“እንቺስ ቅገርቴ ብትሆኚ?” አልኳት

“ልጅ አትሁን”

“የት ነው የምንሄደው? እግዚአብሔሬን ፍለጋ? ወደ ሲና በረሃ ነው? ወይስ ወደ ሰማየ ሰማያት? እሱ ጠፍቷል፡፡ እሱን በመፈለግ እራስ መጥፋት እንጂ ሌላ ነገር አይገኝም፡፡”

“እራስ መጥፋትም መዳን ነው”

t.me/OLDBOOKSPDF

21

አዲስ ዘፀአት

ወደ እግዚአብሔር እምባ የሚወስድ ሊሞንቺና ውስጥ ገባን፡፡ "አዲስ አበባ፣ አዲስ አበባ!" ይላል ረዳቱ፡፡ ሙና መንፅሯን አላደረገችም፡፡ አይኖቿ የህይወት ባህር ውስጥ ይዋኛሉ፡፡ ስስ የአንገት ልብስ ነጥላ ከራሷ ጀምሮ ተከናንባለች፡፡ በደባደቦ ቀሚሷ ፈንታ የጨርቅ ሱሪ አጥልቃለች፡፡ የእጅ ቦርሳዋን ጭኗ ላይ አስቀምጣለች፡፡ መነጋገር እንዳልፈለገች ያስታውቃል፡፡ በመስኮቱ ወደ ውጭ ትመለከታለች፡፡ በእሷ ላይ አሸማሬ አያለሁ፡፡

አዲስ አበባ በብርድ ልምጭ ተቀበለችን፡፡ መወለድ ለአዲስ አበባ ቋንቋ ብቻ ሆነ፡፡ ወሌዳ ተነጠቀች፡፡ ልጇን አጣች፡፡ በዩጎኛነት አሳድጋ ቆለኛ ሆኖ መጣ፡፡ እቅፏ የግርፊያ ያህል ሸነቆጠው፡፡

ለገሃር ወርደን በእግራችን ወደላይ ስንወጣ ሁሉ ሙና ዝም እንዳለች ነበር፡፡ አንድ ትልቅ ህንፃ ጋ ስንደርስ ሙና ጠብቀኝ ብላ ገባች፡፡ እላዩ ላይ ፅሑፍ ፈለግኩ፡፡ የለም፡፡ ትንሽ ከፍ ብዬ በጎን በኩል ስመለከት "የኢትዮጵያ ብሔራዊ ቴአትር" የሚል ፅሑፍ አገኘሁ፡፡ እግዚአብሔር ቴአትር ቤት ምን ያደርጋል? ሳንሰለጥን እንተውንለት የለ? ያለ ቴአትር ረቂቅ እንስቅና እናለቅስ የለም?..... የምንቅላቱ አንድ ጎን እንደ ጦጢ እናት እግር ለብቻው ያበጠ መሰለኝ፡፡

ሙና ከህንፃው ወጥታ እየፈለገችኝ ነበር፡፡ ታየኋት፡፡ እጇን ከመዳፈ በላይ ለቀም አድርጋ ይዛኝ ገባች፡፡ ህንፃው በረጃጅም መጋረጃዎች የታጠሩ ሰፋፊ በረንዳዎች አሉት፡፡ ጨለምለም ባለ ኮሪደር በኩል አልፈን ሥራ አስኪያጅ ቢሮ ተብሎ የተፃፈበት ክፍል ገባን፡፡

"ኒኮሌል ሥዕሉ ላይ እንዳለ ሆኖ ሲጣንን እንደተረገጠ፣ ከእግዚአብሔር መቀመጫ በሉተቶኝ የቆመበት የቢሮ አደረጃጀት ጠብቄ ነበር፡፡ የሁሉቱም ከንፍ

t.me/OLDBOOKSPDF

በቀስታ እየተራገበ፤ ሚካኤል ሰይፉን ለመቃጣት ከፍ ገቅ ከማድረጉ ውጭ ፎቶው ላይ እንዳሉ ሆነው የሚገኙ መሰሎኝ ነበር፡፡ እግዚአብሔር ከደመና የተዋቀረ ጠረጴዛና ወንበሩ ላይ ሆኖ እኛ ስንገባ መነፅሩን ዝቅ አድርጎ የሚያየን፡፡

ግን አይደለም፡፡ አንድ ፊተ ከባዳ ሰው የአይን ማቀፊያው ውሃ የሞላው እንደመሰለ ያየናል፡፡ ገባ ያለ ፀጉርና ያቀመቀመ ጢም አለው፡፡

"ሃጠራው፤ ቁጭ አትይም" አለ፡፡ ፍቅሩን በስድብ የመግለፅ ልምድ ያለው ይመስላል፡፡ ካፖርቱ ተቀዶ ቢሰፋ ሌላ ካፖርት የሚወጣው ኮሌታ አለው፡፡ እንደ እኔ ቆለኛ ሳይሆን አይቀርም፡፡ ካልሆነ ቢሮ ውስጥ ካፖርት? በዚህ ላይ ስካርፕ?

"ልጁ እሱ ነው?" ሲል ጠየቃት፡፡ ንግግሩ የሚደነቃቀፍ ቢመስልም የጠራና የጎላ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ፀሐፊ ሳይሆን አይቀርም፡፡

"እዎ" አለች ሙና፤ እየተሽቆጠቆጠች እኔንም አሽቆጠቆጠችኝ፡፡ ሰውየው የሚጫን ግርማ አለው፡፡

"ጌ" እያለ አየኝ፡፡ እግዚአብሔርን አለመኖር በልቦናዬ በመናፕቱ እግዚአብሔር ችሎት ልቀርብ ሆኖ ተሰማኝ፡፡ ነጋሪት ሊጎሰም፣ መለከት ሊነፋ፣ መላእከት እንደ ጀት የአየር ላይ ትርኢት ሊያሳዩ፡፡

ሙናና ሰውየው ስለጥንት ወዳጆቻቸው ያወራሉ፡፡ ሰውየው በድፍረት ይናገራል፤ ሙና ትቅለሰለሳለች፡፡

"ጋሽ ፀጋዬ እኔ እኮ....."

"ዝም በይ፤ ሃጠራው...."

13 ሃጠራው ቆጠርኩ፡፡ ሙና ላይ የፈጠረው የስሜት ለውጥ ግን የለም፡፡ በመጨረሻ አንድ ሽክ ያለ ሰው በር ከፍቶ ገባ፡፡ ቀይ ቆንጆ ነው፡፡ የሆነ ቦታ አውቀዋለሁ፡፡ የት? የት? የት? በቴሌቪዥን ሲዘፍን፡፡

"ጥልሽ ይሄን ልጅ የሚቀጥለው ክፍል ወስደህ ጥቂት አናግረው፡፡ ያልኩህ ልጅ እሱ ነው" አለ ሙና ጋሽ ፀጋዬ የምትለው፡፡

"አናግረው" ሲል ቀጥቅጠው ይሆን? ሥጋት ገባኝ፡፡ ሙና አይዞህ በሚል አየችኝ፡፡ ከጋሽ ፀጋየዋ ጋር ቀረች፡፡ እኔ ጥልሽን ተከተልኩ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የገባንበት ቢሮ ወና - ወና የሚሸት ነው፡፡ የእንጨት ብናኝ ይሸታል፡፡ ጥልሽ እስቀምጦኝ ፊት ለፊቴ ተቀመጠ፡፡

"አባትህ ማን ይባላል?....እ፤ ከቡር ዘበኛ ባንድ ውስጥ ነበርኩ ብለሃል?.... እ፤ ያውም ግጥምና ዜማ ደራሲ?....እ? ታዲያ እኮ እንተ የምትላቸውን ዘፈኖች ዜማቸውንም ግጥማቸውንም የደረሷቸውን ሰዎች አውቃቸዋለሁ፡፡ ያልከኝ ሰውና ሥም አይደለም..... እ? ካልካቸው ዘፈኖች ውስጥ "የውብት እመቤት"ን የተጫወትኩት እኔ ነኝ፡፡ የዜማ ደራሲው ሻምበል ግርማ ሀድጎ ናቸው፡፡ ግጥሙ ደግሞ የገዛኸኝ ደስታ ነው፡፡ ከቡር ዘበኛ ሁላችንም እንተዋወቃለን፤ ጥቂቶች ነንኮ በዚህ ላይ ከፍተኛ ፍቅር ስለነበረን እንዲህ በቀላል ዘመን የምንረሳሳ አይደለንም፡፡ በተለይ ግጥምና ዜማ ደራሲዎቹ በቁጥር ናቸው፡፡ እስኪ ሌላ ጋ ጠይቅ ፖሊስ ኦኬስትራ ወይም የጦር ሰራዊት ሙዚቃ ክፍል ..... እንግዲያው ይኼ ያልከው ሰው ከቡር ዘበኛ ሙዚቃ ክፍል ውስጥ አልነበረም፡፡ እመነኝ"

ከዚህ ህንፃ ስንወጣ በጣም ተናደድኩ፡፡ ምን እንዳረጋግጥ እዚህ ይዞኝ መጣችና? የአባቱን ውሸታምነት? ወይስ አባቴ እንደ ምዕራፍ እውነቴ ውስጥ የተሰነቀረ የሐሰት ድርጅት መሆኑን? አባቴ ሐሰት ከሆነ እናቴም ውሸት፤ እኸስቴ ቅገርት እኔም እራሴ ህልም መሆናችን አይደል? እኔ ህልም ከሆንኩ እውነቱ ታዲያ ማነው? ዓለም፤ ፈጣሪ?..... እንደ ናፍቆት ሰሪ ጥርጊያ የተወሳሰበ የሃሳብ መስመር ውስጥ ገብቼ አቅጣጫ መለየት ባለመቻል ዳከርኩ፡፡

የምፈልገው እግዚአብሔር የታል? እግዚአብሔርን የምፈልግበት አቅጣጫ የቱ ነው? ፈልጎ ለማግኘት ቀርቶ ፈልጎ ለማጣትስ አቅጣጫ ግድ አይልም?.........

አዲስ አበባ ምናም የእግዚአብሔር መኖሪያ አይመስልም፡፡ የሰው ልጅ በወፈፍታ የሰራቸው መኪናዎች ያለ አንድ ብልሃት እየጮሁና እየተሯሯጡ አብያትን ይለፍፉባታል፡፡ እዚህ አብደት ውስጥ እግዚአብሔር ቀርቶ ጥሞናን የሚፈልግ ሰው አይኖርም፡፡

ዝም እንደተባባልን መሸ፡፡

አሩራም ጨረቃ የለችም፤ ቀልቃሎቹ ኮከቦች አይበርቁም፡፡ አዲስ አበባን የተፈጥሮ ፀዳል ሸሽቷታል፡፡ የሰው ልጅ ገናንነቱን በኳኳታ፤ በብርቅርቅታ፤ በከውከውታ....... የሚተረጎምበት ሥፍራ ሆናለች፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

"የት ነው ያለነው?" አልኳት የእኔን ሙሴ መንገድ ስታ አርባ ዓመት ሙሉ ኳኳታ፣ ብርቅርቅታ፣ከውከውታ ውስጥ ስንዞር እንዳንኖር ሰግቼ::

"ፒያሳ" አለችኝ::

"የት ነው የምንሄደው?"

"እናንተ ሰፈር"

"ግንፍሌ?"

"አዎ"

ሙና የእኔን እግዚአብሔር ከቆጥ አወርድ ብላ የራሷን እግዚአብሔር የማለች መስሎ ተሰማኝ:: ለምን? አልጠየቅኋትም:: ዝም ብለን ሾላ መገናኛ የሚል ታክሲ ውስጥ ገባን:: ከአባቴ ጋር ሲኒማ ልንገባ የምንመጣው እዚህ ነበር:: እረንቻታ የሚገዛልኝ እዚህ ነበር:: ትክክለኛው ቦታ ግን ጠፍቶብኛል:: እንደ ሙና ሁሉ ፒያሳም ሁለት መልክ ሳይኖረው አይቀርም፣ የሚያታልልበት:: አራት ኪሎ ሀውልት ጋ ስንደርስ የት እንዳለን ገባኝ:: ግንፍሌ ድልድይ ጠራኝ:: የድልድዩ ሥር ቢራቢሮዎች ክንፎቻቸውን ወደ ሰማይ ቀስረው ያንቀላፉ ይሆናል:: ወይም ቀን እጥሮባቸው ሲነጫጩ ጎረቤቶቻቸውና የስጋ ዘመቻቸው የሆኑትን አባ ጨጓሬዎች ተርተውባቸው ይሆናል::

"እናቱ የምተችበትም ገበያ የሄደችበትም እኩል ያለቅሳሉ" ብለው

ሠፈሬ ጠራኝ:: የአየር ሁኔታው ገፈተረኝ:: ግንፍሌ የሚሸነቁጠውን ብርድ ከማን ተዋሰች:: እንደ ግንፍሌ እናቶች ሁሉ ሠፈሮችም እትዬ አንትና እስኪ አለናጋዎትን፣ ልጁ ሊያሳብደኝ ነው:: ሊያሳብደኝ ነው እየተባባሉ የአየር ሁኔታ ይዋዋሱ ይሆን?

ሙና በፀጥታ ትከተለኛለች:: የእኔን ልጅነት ፍለጋ ይሆን እዚህ ያመጣችኝ? እኔን ሲጫወት ወይም በመወዘቻ ውሃ ይዞ ከጋንጩር ጋር ሲያወሩ ብናገኘውስ? ወይም አባቴ ዘንቢል ይዞ ከእናቴ ኋላ ኋላ እየተከተለ ሲያገለግላት ብናገኘውስ? ጋሙዳ "ወጋሁ" ቢለኝስ? እማማ ይጋርዱ ቂጦ "የቢላዋና የወንድ ትንሽ የለውም የሰባ ይወዳሉ" ቢሉኝስ?......

t.me/OLDBOOKSPDF

ታች ሠፈር ደረስን:: ጣሪያቸው የሚያብረቀርቅ ጥቂት አዳዲስ ቤቶች ታክለዋል:: በፊት ሰፊ ይመስለኝ የነበረው ሜዳ አነሰብኝ:: የውሃ ጉድጓዱ ግምብ የጥንት ተረት ስዕል መስሎ ተገትሯል:: ስራ ካቆመ በመቆየቱ ጉድጓዱ በቆርቆሮ ታሽጓል::

ላይ ሠፈር የተለወጠ የለም። የእኛና የእነ ጋንጩር ቤቶች ስለ ጥንት የሚያወሩ አዛውንቶች መስለው የእስተርጅና ዘመን ግልጋሎት ይሰጣሉ:: የእነ ጋንጩር ቤት ዛሬም በደረቅ ቅጠል ሽምጥ እንደታጠረ ነው:: ዘወር እስከንልና እስካረጋግጥ አባቴ አንድ እግሩን ዘርግቶ ደረቅ አጥር ተደግፎ የማገኘው መሰለኝ::

"ይህ የእኛ ቤት ነበር" አልኳት

ዝም ብላ በትካዜ አየችው::

"በሩ ላይ ያለችው ጠፍጣፋ ድንጋይ ትታይሻለች? እሷ ላይ ሆኜ ነበር አግሬን የምታጠበው::"

"እስቲ ቁጭ በል:: ድንጋዩ ላይ........እንደ እሱ...... አግርህን ስትታጠብ ምን ይሰማህ ነበር?" ስትል ጠየቀችኝ::

"ፍርሃት"

"የምን ፍርሃት?"

"የሴጣን፣ ቅጠሉ እንዲህ ሲንኮሻኮሽ......"

"የመጨረሻ ቀን እዚህ ነበርክ? አባትህ ሲጠፋ?"

"አዎ" ልቤ መታ

"እሱ ከየት መጥቶ በየት ሄደ?"

"ከቤት ወጥቶ በሜዳ አቋርጦ ሄደ"

"እንዴት? እስኪ ተከተለው...."

"እንደዚህ ዞርም አላለም:: በዚህ በኩል፣..... ጫማውን እየጎተተ፣ አካሉን እየጎተተ .... እንዲህ በዚህ ...."

"የሚሄድ በሚመስልህ በኩል ተከተለው" ከኋላ ድምጿ አጅቦኛል:: ጥርት ብሎ የሚታይ ነገር የለም:: በፊት የሜዳውን ጎድባ ሁሉ አውቀው ነበር:: ዛሬ

t.me/OLDBOOKSPDF

በሚብረቢ ኳርፎች እየተጠቃ ቦታ ቀያይሯል፡፡ ድልድል ያልከት ጉድባ፣ ጉድባ ያልከት ድልድል ሆኖ ያደነቃቅፈኛል፡፡

"ቤት እንደሌለው፣ ሁበት እንዳላፈራ፣ ልጅ እንዳልወለደ፣ ፍቅር እንዳጓደለ ሁሉ ወደ ኋላ ሳያይ በዚህ እንዲህ፣ በዚህ..." ሄድኩ.....

"ወደ ሚሰማር ፋብሪካ አይሄድም፡፡ ሰው ጠሏቷል፣ ሰው ተፀይፏል፡፡ በዚህ በኩል አረህ አረሁን እንደዚህ እየተደነቃቀፈ ይሄዳል፡፡ እንዲህ ቆንጥር ልብሱን እየያዘው እንዲህ በእንዲህ፣....."

መንገዱ አቀበት መሆኑ እንቅፋቱን አከፋው፡፡ ከአንዱ እንቅፋት ወደ ሌላኛው እንቅፋት አሸጋገረሁ፡፡ እግሬ እንጂ አይኖቼ ተጨፍነዋል፡፡ እሾሃማ ቁጥቋጦዎች ፊቴን ይተለትሉታል፡፡ እንቅፋትና ቁጥቋጦዎች ሲገጣጠሙ ደሞ ብዙ ችፍርጎችን በደረቴና በፊቴ እየማሰኩ ጋር ብዩ አወድቃለሁ፡፡ ለአካሌ አላዘንኩለትም፤ የአባቴን ብርሃናማ ፈለጎች እንደ ሃሳብ መስመር ዓይነ ህሊናዩ ውስጥ ተዘርግተው ይታዩኛል፡፡ አዎ አባቴ እንዲህ በእንዲህ ነው የሄደው፡፡

ከመንደሩ ብዙ አልራቅኩም፡፡ የውሾች ድምፅ ይሰማኛል፡፡ ቶሎ ቶሎ መራቅ ፈለግኩ፡፡ ከመንደር አለመራቅ ለሰውነት ጥሰትና ነው፡፡ ያንን ጥስትና አካሌ እንዲያጣው እፈልጋለሁ፡፡ አባቴ እንዲህ በእንዲያ ነው የሄደው፡፡

ከፍ እያልኩ በሄድኩ ቁጥር እየሩ ከመሸንቆጥ ወደ መሸንተር ተሸጋገረ፡፡ አባቴ የረባ ልብስ መች ደርቦ? ሸሚቴን አውልቴ ወረወርኩ፡፡ በስስ ካናቴራ አባቴ የሆነውን መሆን ይገባኛል፡፡ የውሾቹ ድምፅ እየራቀ ሲጠፋ የጅቦች ድምፅ ወደ መቅረብ ተሸጋገረ፡፡ አባቴ በእነዚህ አደገኛ ድምፆች መካከል ጥሶ አልፏል፡፡ ልብ ሳይል አቋርጧቸዋል፡፡ እንዲህ በእንዲህ...

በማምት የሚራመደው እግሬ የሚናድ መሬት ረግጦ በፊቴ ተደፋሁ፡፡ ውሃ የጠገበ መሬት ስለሆነ መንበጫረቁ ገኖ ተሰማኝ፡፡ አባቴ እኔና እናቴ ያለንበት ቤት እንዲህ ነው የራቀው፤ በእንዲህ ነው የሸሸው...

ተነስቼ የብርሃን ፈለጎቹን ተከተልኩ፡፡ የአባቴ ዱካዎች የሚንሳፈፉ ይመስሉ፡፡ አይደነቃቀፉም፡፡ ግዐዛን በውስጣቸው ያሳልፋሉ፡፡ እኔ ግን እጋጫለሁ፡፡ ጉድባው ላይ ይንሳፈፋሉ፤ እኔ ግን የእርምጃ ስልቴን ተነጥቄ እደፋለሁ፡፡ የሚሰበር ነገር ይሰማል፡፡ ግን አያመኝም፡፡ የሚሰነጠር ነገር

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሰማኛል፣ ግን ውስጤ የቀረ አይመስለኝም:: አባቴ እንዲያ በእንዲያ ነው የጠፋው::

ጅቦች በድምፃቸው ቀረቡኝ:: ቢያነጣጥሉኝ ግድ አይሰጠኝም:: የአባቴ አጣ ፈንታ እኔ ዘንድ አለ:: አባቴ ያልሆነውን አልሆንም፤ አልሆንኩምም:: በዳበሳ እጓዛለሁ:: እግሬ እንቁራሪቶች መኖሪያ ውስጥ ገባ:: እረግረጉን ጥሶ እግሬን መዘ ዛወጣት ተሳነኝ:: እየደከምኩ ሳይሆን አይቀርም:: ልቤ ግን ይደልቃል:: ጉልበቴን ተደግፌ ቆምኩ:: ያለ የሌለ ጉልበቴን አጠራቅሜ እግሬን ነፃ አወጣሁ:: አላርፍም እሄዳለሁ:: አባቴ እንዲያ በእንዲያ አላደረገም:: እጅግም አልሄድኩም:: ሁለት ምዕራፍ ያህል እንደሄድኩ ተደናቅፌ በደረቴ ወደቅኩ:: ከጡቴ ዝቅ ብሎ ጠንካራ ነገር ሳያገኘኝ አልቀረም:: ህልም ሳይሆን ድካም ተሰምቶኝ ፍስስ አልኩ:: መንፈሴ ግን እርዝሞ ይጣራል::

"አባቴ! አባቴ! አባቴ!"

ስንቃ ነጉቷል:: የሰዎች ድምፅ ይሰማኛል:: ማልደው የተነሱ ባተሊዎች እንደሆኑ ገባኝ:: አያንዳንዱ የህዋሳቴ ነጠብጣብ ሁሉ ለህመም የተባበረ ከንዱን አዘመተብኝ:: ከየት ተነሰቼ፣ እንዴት ተነሰቼ፣ ለምን ተነስቼ.... እዚህ እንደደረስኩ አልሳትኩም:: እምባኬን፣ ፈጣሪዮን፣ ወላጄን፣ አባቴን ፍለጋ ወጣሁ:: እዚህ ቀረሁ:: የወደቅኩት ቦታ ከዋናው ጥርጊያ መንገድ አምስት ሜትር ያህል ቢርቅ ነው:: ለመነሳት ሞከርኩ:: ደረቴ እምቢ አለኝ.... እንደምንም እየቃሰትኩ ተንፏቅቄ ዋናውን ጥርጊያ መንገድ ተቆናጠጥኩ:: የማያመኝ ቦታ የለም:: ወፎች ይንጫጫሉ፣ ነፍሳቶች ያንሰያርራሉ! እንቁራሪቶች ያንቋርራሉ....

የህይወት ጉዞ ወደ ፊት እንጂ ወደ ኋላ አይደለም ይላሉ:: የመጣሁበትን አቅጣጫ ይገፍ መመለስ ጀመርኩ:: የሆነ የማላውቀው ጥያቄዩ ተመልሷል:: የሆነ የማላውቀው ጭንቴ ተራግፏል:: የሆነ የማላውቀው እዳዬ ተከፍሏል..... ምን? ምን? ምን? ___ እንጃ! ግን ደግሞ የቀረ ጥያቄ፣ የቀረ ጭንቅ፣ የቀረ ዕዳ ያለ ይመስለኛል:: ምን?....... እንጃ!

በሚያቸፈችፍ ዝናብ ውስጥ እጓዛለሁ:: መላ ሰውነቴ ይቆጠቁጠኛል:: ከሁሉ በላይ ግን ከጡቴ በታች ኃይለኛ ህመም ይሰማኛል:: ስራመድ የእግር ማሳረፊያ እንደሚያናጋው የሚታወቀኝ የተዛነፈ አጥንት አለ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ጥቂት እንደተጓዝኩ ሰዎች ተሰብስበው አየሁ፡፡ ጠጋ አልኩ፡፡ የሚያዩት እኔ የሄድኩበትን አረህ አቆልቁለው ነው፡፡ ወደሚመለከቱት ተመለከትኩ፡፡ ሌሎች ጥቂት ሰዎች ከማጡ ውስጥ ሰው ለማውጣት ይጥራሉ፡፡ ተጎርጹ የቀረ "እኔ" ይሆን? አፋፉ ላይ ወሬ ለማየት የተሰባሰቡት እኔን ሲያዩ በመገረም መንገድ ለቀቁልኝ፡፡ አልተጠራጠርኩም እሷ ናት፡፡ ከህመም ጋር ወረድኩ፡፡ ሙና የእኔን ግማሽ ተጉዛ በመድከም በአረንቋ ተይዛለች፡፡ እኔን ስታይ ከጭቃ ፊቷ መሃል ጥርሶቿ ብቅ አሉ፡፡

"የእኔን አምላክ ፍለጋ ስለምን እርሷ ዳከረች?" ስል አሰብኩ፡፡ አንድ አዛውንት "ፈልጉልኝ ያልሽን እሱን ነው?" ሲሉ ጠየቋት፡፡ የጭቃ ኳስ የመሰለ ጭንቅላቷን በአዎንታ ነቀነቀች፡፡ ሁለታችንንም ይዘው አቅራቢያው ወደሚገኝ መንደር ወሰዱን፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

22

ሌላው ዘፀአት

"ማንኛውም ሰው ቢያንስ በህይወቱ አንዴ ሀገሩ እና ባህሉ እጅ ላይ ይወድቃል" አለች መና ግዴ ማዶውን እያየች::

"እንዴት?" የብዕር ጭረት የሚመስሉ ቀጫጭን ቡጭሪያዎችን ፊቷ ላይ እያለሁ:: ሊጠልቅ የሚስለመለመው ጀምበር ቁስሏን ጌጥ አስመስሎታል::

"ሃደ ወርቂቱ እኛን ተቀብላ እንድታስተናግደን ያስገደዳት ምን ይመስልሃል?" ህይወት የሚቸር ዓይኗ ዳሰሰችኝ::

የነጠር አባ ወራ እና እማ ወራ መስለን አንዲት ጎጆ በር ላይ ቁጭ ብለናል:: የአባ ወራውን ብልኮ አጣፍቻለሁ:: እሷ የእማወራዋን የአንገት ልብስ ደርባለች::

"የግለሰብን ውለታ ለመንጠቅ ይመስላል" አልኳት::

"የትኛውም ግለሰብ የባህልና የሀገር ግንዛቤ ስሪት አይመስልህም?"

በዝምታ ጣዕረ ሞት ወደ ተናነቃት ጀምበር አተኮርኩ:: ከሀገርና ከባህል ግንዛቤ ባሻገር የህይማኖትና የስጋ ዝምድና ተፅዕኖስ? አከስቴ ትዝ አለችኝ:: አዲስ አበባ ደርሼ በሁለት ቀን ውስጥ እንደምመለስ አሳምኛት ነበር የመጣሁት:: ሌላ ሁለት ቀን ሳልጨምር አልቀርም:: እንዴት ትሆን ይሆን? ለመጀመሪያ ጊዜ ካሰሁበት ሁኔታና ቦታ ውጪ አሰቢ ስጨነቅ ይኼ የመጀመሪያዬ አይደለም? ለካ ሞጂ ሆኜ ስለ ንፁህ አሰብ ነበር:: ንፁህ ምን ሁኔታና ደረጃ ላይ ትገኝ ይሆን?

"እናንተ ዱርየዎች"

"እናያችሁንና!"

ናፍቆትና ንፁህ ሳቢና ተሳቢ ሆነው እኔ ህይወት ውስጥ ይቀጥላሉ ማለት ነው?

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንዴት ነው ሁኔታህ?" ሙና ጠየቀችኝ

"ደህና ነኝ" ድምጿ እንደ ዋሽንት ለማስደሰት ሆን ተብሎ የተፈጠረ ይመስላል::

"ጥያቄዎችህ ተመለሱ?"

"ጥያቄዎች ብቻ ሳይሆን ሽክምና እዳየም በከፊል ተቃሏል"

"በከፊል?"

"አ"

"የሰው ልጅ አሁን ባለው አቅም የሚቻለው እስከ ጨረቃ መምጠት ብቻ ነው። ከዚህ በኋላ አምላክ ሊኖርም ላይኖርም ይችላል:: በከፊል ያልከው እዚህ ውስጥ መጢቃለል ይገባው ይመስለኛል"

ዝም ብዬ ወደ ማድመጡ አዘነበልኩ:: የቤቱ እመቤት ሃደ ወርቂቱ ትገባለች ትወጣለች::

"የእኔን ልምድ ልንገርህ" ወደ ትዝታ ልትገባ እንዳይሆን የፊቷ ፀዳል ይናገራል:: እንዴት? እንጃ!

"በፖለቲካ ሩጫ መካከል የማስተናግደው ፍቅር ይዞኝ ነበር:: ለነገሩ በወቅቱ ፍቅር እንደያዘኝ አላውቅም ነበር:: ብቻ የሚናገረው፣ የሚያደርገው፣ የሚሆነው ሁሉ ለእኔ አርአያነት ያለው፣ በእርሱ ፊት ሁሌም እራሴ እንስ የሚታየኝ ወጣት ነበር:: ከባድ የድርጅት ተልዕኮዎችን አቅልሎ በማየት ያከናውናል:: ከባድ አስተሳሰቦች አቅልሎ ያብራራል:: ከባድ ኃላፊነቶችን ሳይጨነቅባቸው በቀላል መንገድ ይወጣቸዋል:: ስታወራው፣ ስታየው... የሚጨነቅበትና የሚከብደው ነገር ሳይኖር የሚኖር ወጣት እንደሆነ ትረዳለህ። ስለድርጅት ስጠይቀው "ተፈጥሮዬ ውስጥ አለ" ይላል::

"ስለ ኢትዮጵያ ጭቁን ህዝቦች ወገንተኝነት ስጠይቀው 'ተፈጥሮዬ ውስጥ አለ:: እናት ልጇን ማፍቀሯን ከየት ታመጣዋለች? ለልጇ መሞት እንዳለባት ማን ሊነግራት ይገባል? ሁሉም ተፈጥሮ ውስጥ አለ:: አንቺም ተፈጥሮሽ ውስጥ መፈለግ ነው ያለብሽ።' ይለኛል:: እኔስ እሱን እንዳፈቅር ማን ነገረኝ? ተፈጥሮዬ ውስጥ አለ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

ዓይኖቿ እንባ አቀረሩ:: አይኗ የተሰጠ ይመስላል:: እንባዋ ተንርዶ እየቀጠነ ወረደ:: "በእመታው ወቅት ብዙ ጓዶችን ከአደጋ እያተረፈ ወደ ጎንደር ይሸኝ ነበር:: በአደጋው ውስጥ የሚተላለፈው ሳይጨንቅ ነገሮችን አቅልሎ ነበር። አንድ ምሽት እኔና እሱ ያለንበትን ቤት ድንገት አብዮት ጠባቂዎች ከበቡት:: የምናደርገው ጨነቀኝ፣ ስንቆራጠጥ እሱ ቀለል አድርጎ አንድ ሃሳብ አቀረበልኝ::

"ከፈቱ!" ይላሉ አብዮት ጠባቂዎች

"ምንም እንዳትፈሪ እኔ በሩን በርግጄ እየተኮስኩ ስሮጥ የሁሉም ቀልብ እኔ ላይ ይሆናል:: ያኔ አንቺ በጓሮ መስኮት ዘለሽ ርቀሽ ሳትሄጂ እዚሁ ቅርብ ተደበቂ። መስኮቱን እንደነበረ መዝጋትሽን አትርሺ።"

"እ..... እ......" ስል ሳያስጨርሰኝ ያለውን አደረገ:: እየተኮሰ እሮጠ:: አብዮት ጠባቂዎቹ በምላሹ ተኮሱ። በመስኮት ቀዳዳ ስመለከት ቤቱን ከበውት የነበሩትም አንንበሰው ወደ በሩ ሄዱ::

ዘልዬ መስኮቱን በመዝጋት ሾልኬ ከአጥሩ ጀርባ ተደበቅኩ:: ብዙም ሳይቆይ ይዘውት መጡ:: ያነከሳል:: በጥይት ተመትቷል:: አስተኝተው ጭንቅላቱ ላይ ጠመንጃቸውን ደቅነዋል:: በሰደፍ ይመቱታል:: ቤቱን ፈተሹ ሰው አጡ:: አካባቢውን ፈተሹ ቅርብ ሳይሆን ራቅ ያለ ቦታ ላይ ትኩረት ሰጥተው ነበር:: በመጨረሻ ይዘውት ሄዱ::"

የሚረብሽ ሆነብኝ:: ልቤ ስለሚመታ ከደረቱ ስር ያለው አጥንቱ እየተፈጋፈገ ሰቃዩን አከፋብኝ::

"ከዚያ በኋላ ህልሜ ተበላሸ፣ እውኔ ተበላሸ፣ ህይወቴ ተበላሸ ፀፀት አመመኝ:: የእኔን መስቀልም ጭምር ነው የተሸከመው:: የሄደበትን ባለመሄዱ ያየውን ባለማየቴ፣ የቻለውን ባለመቻሌ እራሴን ጠላሁ:: በመጨረሻ ህልሜና እውኔ መደበላለቅ ጀመሩ:: ከዚህ በኋላ ብኖርም እልኖርም የሚል ተስፋ መቁረጥ መታኝ::

"ከለዚህ እሱ እንደሆነው ለመሆን ወሰኜ ራሴን አሳልፌ ሰጠሁ:: በደረቱ አስተኝተው ጠብመንጃ ራሴ ላይ ሲደቅኑ፣ በሰደፍ ሲመቱኝ፣ "እሰይ!" እል ነበር:: ብዙ መከራ በእሰይ አሳለፍኩ:: እንደምረሸን ሲነገረኝ እንኳን "እሰይ!" ነው

t.me/OLDBOOKSPDF

ያልኩት፡ አቤት! አሰይ!....ግን ነገ እርምጃ በአግድ ቁጠሙ፡፡ ሦስት አመት ታስሬ ተፈታሁ፡፡ ብገደል ይሻላ ነበር እላለሁ፡፡ ግን ባለው ሁኔታ ሰው እስከ ጨረቃ ብቻ ነው ሊጓዝ የሚችለው"

የማደርገው ጠፋኝ፡፡ ያለፈ ሳይሆን አሁን እየሆነ ያለ ጉዳይ እየነገረችኝ መሰለኝል፡፡ አየኋት፡፡ በነገረችኝ ይሁን ወይም በብርድ እየተንቀጠቀጠች ነበር፡፡ ብልኮኖን ከግራ ጎኔ ገልጬ በትከሻዋ በኩል አሳልፌ አለበስኳት፡፡ እየበረዳት ሳይሆን እያለቀሰች ነበር፡፡

"አመሰግናለሁ፡ በጣም በጣም..." አልኳት፡፡ ለመጀመሪያ ጊዜ በለተደረገልኝ ሳመሰግን ነው፡፡ ፊቷን አዙራ እንባቴ ውስጥ ገባች፡፡ እኔም እንባቷ ውስጥ ገብቼ ከዚህ ፊት ሰፊቴ ከተጋረጠው ጨለማ በተሸሸግኩ፡፡ ሙና የምትሸሸግ እንጂ የምትሸሸግ ደካማ አይደለችም፡፡

ለመጀመሪያ ጊዜ ጭንቅላቴ የት እንደነበር ሳላውቅ ሰላማዊ ሌሊት አሳለፍኩ፡፡ ማንም የማያረጋግጠውን ፈውስ አገኘሁ፡፡ ሙና እንዳለችው አፍኜ የያዝኩት የአባቴ መጨረሻ ነው በእግዚአብሔር መጥፋት አሳቦ የገዘፈብኝ፡ አሁንም ጭል፡ ጭል የሚል ጥያቄ አለኝ፡፡ ከዚያስ?... እዚያ ወድቆ ደረቱን ድንጋይ ከደለቀው በኋላ ወዴት ሄደ? ምን ሆነ?

"ጥያቄህ ጨርሶ አለመሟጠጡ ለወደፊት ስራ ያነሳሳል፡፡ ጥሩ ነው፡ እኔም ይኸው ጥያቄ አለብኝ፡ ከዚያስ ወዴት ሄደ? ምን ሆነ?" አለች

ሙና የዚያን ምሽት ወደ ሞጆ ለመሄድ ተነሳች፡፡ ሆቴል አድሬ ነገ ጠዋት እሳፈራለሁ አለች፡፡ አከሰቴን እንድታያት ለመንኳት፡፡ "ጥሩ፡ መፅሐፎቼን ሁሉ እንተ ቤት አደርጋቸዋለሁ" አለች፡፡

"ሰመጣ አይደርስም?"

"አይመስለኝም፡ ሞጆ መፈፀም ያለብኝን እጠናቅቃለሁ፡፡ ደሞ ወደ ሌላ..." ቢገድቡት የተጋረጠበትን የሚጥስ ኃይል እንዳላት ገብቶኛል፡፡ እሷን ለማቆም መሞከር በከንቱ መታከት ነው፡፡ ብብልኮው ውስጥ አቅፍ አደረኳት፡፡ እሷም የሰንብት እጇን በወገቤ አሳልፋ እስከሚያመኝ በጣቶቿ አጥብቃ ያዘችኝ፡ በስሱ ግንባሬ ላይ ሳመችኝ፡፡ ስስ ከንፈሯ ግንባሬ ላይ ተለጥፎ እንደቀረ ተሰማኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ከእንግዲህ ከንፈሯና ከዚያ ይወጡ የነበሩ ቃላቶቿ የመልኬ አንዱ ገፅታ ሆነው ግንባሬ ላይ እንደሚኖሩ ገባኝ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ድህረ ታሪክ

እኔ ይሄን መፅሐፍ መግታት የፈለኩት አሁን ያቆምኩበት ቦታ ላይ ነበር:: ይሁንና ታሪኩን በጨዋታ ሰምተው የነበሩ አንዳንድ ወዳጆቼ የዚህን መፅሐፍ ረቂቅ ሲያነቡ ብዙ የቀሩ ነገሮች እንዳሉ ይጠቁሙኝ ጀመር:: እነዚህ በወዳጆቼ ቀሩ የተባሉ ነገሮች የአተራረክ ዝንፈት የሚያስከትሉ፣ የትረካው ዘርፍ ሆነው ለመዘምዘም የሚያዳግቱና የተቋጨን ታሪክ የሚተረትሩ ቢሆኑብኝ በድህረ ታሪክ ተጠቃለው እንዲቀርቡ ለመወሰን ተገደድኩ::

ትረካውን ካቆምኩ በኋላ ግንፍሌ የቆየሁት ሦስት ቀን ያህል ብቻ ነበር:: በዚች አነስተኛ ቀን ጋንጩርን አግኝቼዋለሁ:: ትምህርቱን አቋርጦ የአብዮታዊ ፖሊስ አባል ሆኗል:: "ብሔራዊ ውትድርና እንዳይወስዱኝ ነበር:: ግን መዝመት የቀረልኝ አይመስለኝም" አለኝ::

"እንዴት?" አልኩት

"የአብዮታዊ ፖሊስ አባላትም ወደ ሰሜን እንዲዘምቱ ተወስኗል ይባላል" አለኝ::

የሐዘን ድባብ ያጠላበት ጨዋታችንን ለመሸሽ "አሁንም ድንጋይ ትወረውራለህ?" ስል ጠየቅኩት::

"የት ይቀራል" አለኝ::

"አትለኝም?"

"አንዳንድ ቀማኞች ሲሮጡ የምደርስባቸው ካልመሰለኝ አንድ ሦስቱ ፈንከቻቸው ያመልጣሉ::"

ሁለታችንም ከልብ ሳቅን::

እህቱ ማናሉ እኔ ከግንፍሌ እንደወጣሁ ሰሞን ጠፍታለች:: እስካሁን የት እንዳለች እንደማይታወቅ ጋንጩር አጫወተኝ:: ጋሙዳ አባቱ ጦር ሜዳ ስለሞቱ

t.me/OLDBOOKSPDF

ወደ አብዮታዊት ኩባ ተወሰዷል:: ይሄን ስሰማ የጋሙዳ "ወጋሁ!" ጨዋታ አለም አቀፍ ይዘት እንደሚኖራት አሰቤ ሳቅሁ:: ይሄኔ ኩባዎቹን "ወጋሁ!" ጨዋታ አስለምዷቸው ይሆናል::

አሰፋ ጢሪሪ፣ ቤንጢ፣ ሙቄና ቀጮ ደህንነታቸውን ብሰማም አላገኘኋቸውም:: በመጨረሻ ስፈራ ስቸር ስለ ንፁህ እነሳሁበት:: አባቷ ሞተው እናቷ መጥፋታቸውን ነገረኝ:: "ከፍተኛ ሐ!!ን ውስጥ ያለች መሰለኝ" አለኝ::[2]

የማግኘት ጉጉት ተቀሰቀሰብኝ::

"የጠዋት ተማሪ ስለሆነች ከሰዓት በኋላ ብንሄድ እናገኛታለን:: ከበረንዳው ላይ አትጠፋም:: በተለይ አመሻሽ ላይ" አለኝ::

እንዲህ ያለ ታሪክ እየተከታተለኝ መሆኑ አስገረመኝ:: አንድ አግሯ አብጦ ይሆን? ስል አሰብኩ::

ንፁህ! ናፍቆት! ንፁህ! ናፍቆት!

በተፈራራቂነት የህይወቴ መለያ ሆነው ሊቀሩ ይሆን? ንፁህን ለማየት ጓጓሁ::

አመሻሽ ላይ ወደ ንፁህ ቤት እንድንሄድ ጋንጪር መጣ:: መንገድ ላይ እማማ ይጋርዱ ቂጦን አየሁ:: በፈገግታ ጠርተው አገላብጠው ሳሙኝ:: ከኋላቸው ባላቸው አይጠፉም:: በከፉ አይናቸው አዩኝ:: ይጋርዱ ቂጦ ቀስ ብለው:-

"ባሌ" አሉኝ:: አርጅተዋል:: ፊታቸው ዘብዝቧል:: የልጅነት ገጠመኜ ትዝ ብሎኝ አፈርኩ:: "ምን ሆንክ ፊትህን? ደሞ አደከ"

ሌላ ሰው ማግኘት ስላልፈለኩ በአሳባሪ ወደ ቀበና ወንዝ አመራን:: ግንፍሌ ወንዝ እኔን ስታይ ጭራዋን የቆላች መሰለኝ - እንደ ወዳጅ ውሻ::

ብርዱን አልቻልኩትም:: ጥርሴ ይንገጫገጫል:: ያኔ ቢሆን ኖሮ ወደ ንፁህ ቤት መንገድ ስጀምር ልቤ ከፉኛ ይደልቅና እግሬ ይተሳሰር ነበር:: ዛሬ ልቤ የት

---

[2] የንፁህ ሽሬራ ታሪክ "ከርቢት" መጽሐፍ ውስጥ "ኩርቢቷ" በሚል ርዕስ ቀርቧል::

t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳለች ሳውቅ አልቻልኩም፡፡ ይሁንና በልቤ ፋንታ ጉጉት ጉሮሮዬ ላይ ተቀርቅሯል፡፡ ምን መስላ ይሆን? እንዴት ያለ ባህሪ አዳብራ ይሆን?... ብዙ የይሆን ጥያቄዎች፡፡

የእኛ ተተኪ ልጆች ያኔ የነበርንበት ሰድሜ ላይ ሆነው ከማንፍሌ እስከ ቀበና ጣል ጣል ብለው አየሁ፡፡ ከገዛ የልጅነት ዘመኔ ጋር ተንፋፈቅሁ፡፡

እነ ንፁህ ቤት ስንደርስ እንደተባለው በረንዳ ላይ ሆና ማዶ ማዶውን ስታጤን አገኘኋት፡፡ የማታ ጀንበር ከፊቷ የፈለቀች ትመስላለች፡፡ እኔን ስታቀና ወዲያው አልተከሰተችኩላትም፡፡ ጋንጩርን ብላ ከበረንዳው ወረደች፡፡

የደረሰች ልጃገረድ ሆናለች፡፡ ፊቷ ድንቡሽ እንዳለ ቢሆንም ሰውነቷ ሙትት ብሏል፡፡ የፊቱ መቆሳሰል ተጨምሮበት ስላደኩና የጎረምሳ መልክ ስላበቀልኩ ሳይነገራት ለታውቀኝ አልቻለችም፡፡

"ይገርማል፥ የልጅነት ምስልህ አብሮኝ ነው፡፡ እንዲህ መለወጥህን ግን ልጠረጥርኮ አልቻልኩም፡፡ ይገርማል፤ ምስልህ እንዳለኝ ታውቃለህ?" ስትል ጠየቀችኝ፡፡ ከዚህ የተሻለ ሞቅ ያለ ሰላምታ ጠብቄ ስለነበር ጥቂት ቅር አለኝ፡፡

"ኧረ አላውቅም፣ እኔ የሌለኝ ምስል አንቺ ከየት አመጣሽ?" አልኳት፡፡

"ልጆች ሆናችሁ አንቴ ሲስላችሁ ትዝ አይልህም?"

"አስታውሳለሁ፡፡"

"እሱ ሥዕል አለኝ፡፡ እንደውም ኑ ግቡ ላሳያችሁ" ፈቃደኝነታችንን ሳታረጋግጥ ቀድማን ወደ ግቢው ዘለቀች፡፡ ተከተልናት ከትልቁ ቤት ጎን አግድም የተሰሩ አራት ያህል ክፍሎች አሉ፡፡ አንዱን ከፍታ ገባች፡፡ ከውስጥ ሆና መስኮቱን ከፈተችና መብራቱን አበራች፡፡

"ኑ - ግቡ"

ንፁህ ያለ "ጴርዬዎች" የድሮዋን ልትሆን እንደማትችል ገባኝ፡፡

ክፍሉ ጠባብ ነው፡፡ የተደራረቡ የአቡጀዲ ስዕሎች ግድግዳ በመደገፍ ቆመዋል፡፡ አንድ ጆንያ መሰል ሱፍ ኮት ተሰቅሎ አየሁ፡፡ ቀለም-ቀለም ይሸታል፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

የቀለም ማጥፊያ ባዘውላቸው አንድ ሦስት ቆጠርኩ:: የደረቁ ብሩሾችም አሉ:: ወለሉ በተለያዩ ቀለሞች ተዥጎርጉሯል::

"ይኼውላችሁ" አለች አንድ አንዱን ስዕል እየነጠለች ካየች በኋላ "አውጡት፣ እዚህ ግድግዳ ላይ አስደግፉት"

የቀበና ወንዝ፣ የዚያን ዘመን ሁናቴአችን ቁልጭ ብሎ ፊቴ ተደነቀረ:: እያንዳንዳቸውን ልጆች መለየት አያዳግትም:: የዘነጋኋቸው፣ ውሃ ዋና ላይ ብቻ አገኛቸው የነበሩ ልጆችን እንኳን አስታወስኩ::

"ይኼ አንተ ነህ"

ሆዱ ላይ የተዘበታተለ ሽራብ አድርጌአለሁ:: ከስዓሊው ጎን የቆመችውን ንፁህ እያየሁ ሳይሆን አይቀርም:: የዋና ጨዋታው ግድ የሰጠኝ አይመስልም:: ያኔ እንዲህ ትንሽ መሆኔ አስገረመኝ:: ታዲያ ምን ሆኜ ነው ንፁህን እንደዚያ እወዳት የነበረው? ገረመኝ:: "የወንድ እና የቢላዋ ትንሽ የለውም::" ይጋርዱ ቂጡ ትክክል ሳይሆን አይቀሩም::

"ሌሎችም አሉ" አለች ንፁህ ዓይኖቿ ይሽሹኛል:: ዋሽታኝ መሆን አለበት እንጂ ይሄን ማትር ያለ ትዝታ እያየች ኖራ ምንም አይነት ትዝታ ሳይኖራት አይቀርም:: ስዕሎቹ መካከል መንጎዳጎድ ጀመረች::

"እሰኪ ይሄን አንሱልኝ፣ እም፣ ባቡት......" አለችን::

የልጅነት ምስላችንን ለማላቀቅ ቀና ያደረኩት አንድ ሌላ ስዕል እራሴን የተመታሁ ያህል አደነዘዘኝ:: የጨረፍታ እይታ ይሁን እንጂ ዘላለማዊነት ካለው ምስል ጋር አፋጠጠኝ::

"እሰኪ. - እሰኪ." ብዬ መዘዝኩት። ነጥዬ ግድግዳ አስደገፍኩት:: ልክ ዘርኩ:: አንድ ጊታር የያዘ ሰው እንደቆመ ጆሮውን የጊታሩ ሳጥን ላይ ለጣቶ ይማጠቃል:: አጠገቡ አንዲት ኩርምት ያለች ሴት በምትዘፍነው ተመስጣ አፏን ፕርበብ እያረጋ ትታያለች:: ፀጉሩን ፕሪስሊ ተቆርሷል:: ከሥር "የሙዚቃ ገበያ" የሚል ፅሑፍ ሰፍሯል::

"ማነን ምን፣ የት.... ነው የሳለው?......" ተርበተበትኩ::

t.me/OLDBOOKSPDF

ንፁህ በግዴለሽነት አይታ "አጎቴ ሲያስተምር የሄደበት ገቢያ ውስጥ ያየውን ነው እዚህ መጥቶ የሳለው" አለች፡፡ እሷ እንዲታይላት የፈለገችው የእኛ የልጅነት ምስል ስለሆነ ወደዚያው ተሸጋገረች፡፡

ሥዕሉን ደግሜ አየሁት፡፡ አባቴ ፀጉሩንና ጺሙን አግኝቷል፡፡ ሴቷ ግን ማናት ስለመሆኗ አልተጠራጠርኩም፡፡ የፀጉሯና የፊቷ አለመግጠም ሁኔታ ምስሉም ላይ ይታያል፡፡ ውስጡ ቁርተው የነበሩ ጥቂት ጥያቄዎች፣ ጥቂት ሀሳቦችና ጥቂት ሸክሞች ተሟጠው ሲነጥፉ ታወቀኝ፡፡

ይኼን ነው ወዳጆቼ ልፊ እንዳካትተው የጎተጎቱኝ፡፡ እነሱንም እናንተንም አመሰግናለሁ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

t.me/OLDBOOKSPDF

ብር 45.60